

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۱۰]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۱۹]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۆ تىگەشتىنى قورئان

بەرگى دەيەم

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلا ئەيى

جزمى (۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

-
- تەفسیری رەوان بۆ تیگەشتنی قورئان.
  - نوسینی : مەلا مەحموودی گەلالەیی.
  - چاپی یەكەم.
  - چاپخانەى ئۆفیسیتی تیشك.
  - تیراژ: (۵۰۰) دانە.
  - ژمارەى سپاردن: (۳۶۹) ی سالى ۲۰۰۲
  - مافی چاپکردنەوہى پارێزراوہو تەنہا ھى نووسەرە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ تی (الفرقان)

ئەم سۈرەتە ناۋراۋە (الفرقان) چۈنكى بەسۋاپاس و ستايشى
ئەۋخودايەى فورقانى ناردۆتە خوارى بۆ سەر رەۋانە كراوى خۆى؛ حەزەرەتى
محمد ﷺ دەست پى دەكا. قورئانى پىرۆز گەۋرەترىن نىعمەتى خودايە بۆ
ئادەمىزاد، پەرۋەردگار بەۋ قورئانە حەق و بەتالى لىك جىا كىردۆتەۋە،
كىردۈيەتى بە بەرنامەۋ پىرۆگرامى بونەۋەر، كەتەلۆكى جىهانەۋ
بەرنامەى ژبانە.

موناسه به و په یوه نډی نه م سوره ته به سوره تی (النور) هه له چنه د

روبه که وویه : همره گرنکه کان نه مانن :

۱- سورہتی (النور) بہوہ کۆتایی ہات : کہخودا خواہنی ہممو
بۆنہوہرہ، سورہتی (الفرقان) یش بہتہعظیم گرتن و تہقدیدس کردنی ئہو
خودایہی خواہنی ئاسمانہکان و زہویہ، بیّ ہاوہل و مندال و خیزانہ دەست
بئدہکا .

۲- له کوټایې سوره تی (النور) دا په روه ردگار نه وه ی راگه یاند : که به گوښکردنی فرمان و جله و گیریه کانی پیغه مبر عليه السلام شتیکی واجب و پټویسته موسو لمانه کان پابه ندی بن و به موو خوئی لی لانه دن . له سهره تای سوره تی (الفرقان) یش دا وه صفی نه و قورئانه ده کا : که ده ستورو به رنامه ی په یامی پیغه مبره .

۳- سورەتی (النور) باسی ئیلاهیات دەکاوسی بەلگە لەسەر تاك و تەنهایی خودا دینیتەوه، حال و وهزعی ئاسمانەکان و زهوی ديارده جۆراو جۆره کانی بهرزایی وهکوو باران بارین و چۆنیهتی دروست بوونی بهفرو

تەرزە، ھەروا ھال و ھەزەعی گیانلەبەرەن، دەکاتە بەلگە لەسەر بەتوانایی و دانایی خودا.

لەسورەتی (الفرقان) یش دا: کۆمەڵێک مەخلوقات دەکاتە نیشانە و بەلگەی تاک و تەنھایی خودا، بۆ نمونە درێژ بوونە و ھێ سییەرو گۆرانی شەوو روژ و چۆنیەتی ھەوا و ئاو و جۆرەکانی ئاژەل و لیكدانی دەریاکان و دروست کردنی ئادەمیزاد و نژاد و دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی لەماوەی شەش روژدا و کۆنترۆڵکردنی ھەرش لەلایەن پەرەردگارە و ھەروا بۆرجەکانی ئاسمان، روناکی خۆرو مانگ .. ھەموو ئەمانەشی کردنە و تەفسیرکردن و درێژە پێدانی نایەتی ﴿الذي له ملك السموات و الأرض﴾ یە .

٤- لەھەردوو سورەتە کەش دا و ھەصف و چۆنیەتی کردە و ھێ کافرەکان و مونا فیکەکان دیاری دەکا. لەسورەتی (النور) دا دەفەر موی: ﴿والذين كفروا اعمالهم كسراب بقيعة﴾ . لەسورەتی (الفرقان) یش دا دەفەر موی: ﴿وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا﴾ (الفرقان/۳۳).

ناوھەزکی سورەتە کە بەشیوەیەکی گشتی، و ھەکوو باقی سورەتە مەکیەکانی تر، گرنگی دەدا بەبنەماکانی عەقیدە و جەخت دەکاتە و ھەسەر یە کتاپەریستی و راستی پێغەمبەرایەتی و چۆنیەتی روژی قیامت.

سەرەتا تاک و تەنھایی خودا دەسەلمێنی و راستی قورئان و پێغەمبەرایەتی ھەزەرتی محمد ﷺ تەنکید دەکاتە و ھە زیندوونە و ھە حیساب و کیتابی روژی قیامت شی دەکاتە و ھە قەشەری بەبیرو بۆچونی موشریک و بت پەرستەکان دەکا، نەقامی ئەوانە رادەنوینی کە دەلێن: خودا مندالێ ھەیە، بڕوایان بەقیامت و زیندوونە و ھە پەرەشیان لی دەکا بە و ھە توشی جۆرەھا سزای توندو تیژیان دەکا.

ئەمجار ھەندى چىرۆكى پىغەمبەرانى پىشومان بۆ دەگىرپتەۋە
 ھەلۋىست و بەدرۆ خستەۋەى ئەو گەل و نەتەۋانە بۆ پىغەمبەرەكانيان و
 سەرەنجامى پىغەمبەرۈ نەتەۋەكان رون دەكاتەۋە.

شىۋەى لەناۋچونى نەتەۋە سەرپىچىكارو بەدرۆخەرەۋەكان و جۆرەكانى
 سزاي رىشەكىش كاريان رادەنۋىنى و دەيانكاتە پەندو غىرەت بۆ گەل و
 نەتەۋەكانى دوايى، بۆ ئەۋەى بەخۋياندا بچنەۋە ئەو ھەلەۋ ھەلۋىستە
 ناشىرىنەى ئەۋان تىي كەۋتون و نۋاندىان ئەمان تىي نەكەون و بەمەرەدى
 ئەۋان نەچن .

ھەرۋەھا چەند بەلگەى جيا جيا دىنىتەۋە لەسەر بەتۋانايى خوداۋ تاك و
 تەنھايى زاتى پاكى، بونەۋەرى سەيرو سەرنج راكىش دەكاتە نىشانەى
 كارسازى پەرۋەردگار، دياردەكانى بونەۋەرو قەبارە جۆراۋجۆرەكانى ناۋى ،
 بەمانگ و خۆرو زەۋى و ئاسمانەكان و دەرياۋ چۆنىەتى باران بارىن و
 ھەلكرەنى (با) پىش باران بارىن، ھەرۋەھا بورجەكانى ئاسمان و ھاتو
 چۆى شەۋو روژ يەك بەدۋى يەك دا ھەموو ئەمانەۋ شتى ترىش دەكاتە
 بەلگە لەسەر ھەبونى خوداى بالادەستى كارسازى كار دروستى بى ھاۋەل و
 مندال و خىزان .

كۆتايى سورەتەكەش سەرەنۋاندى ھەندى رەۋشتى پەسەندى
 بەندەراستالەكانى خودا دەھىنى و ئەۋە رادەگەيەنى كەتەۋانە شياۋى
 رىزو پاداشتى پەرۋەردگارن.

نازلکردنی قورئان و تاک و ته نهایی پهروهردگار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ بَقَدِيرٍ ﴿٢﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

پهروهردگار کړنده وې نهم سوره ته به باسی سه لماندنی خودای به دیهینه ر
ده ست پیڅکړدوه، وه صفی پهروهردگاری به صیقاتی جه لال و که مال کړدوه.
ده ست پیڅکړدنی سوره ته که به وشو یوه یه ناماژیه به بؤ باسی سهره کی و
گرنگی سوره ته که. نه وه ده گه یه نی که نازلکردنی قورئان له لایه ن خوداوه یه و
پیڅه مبهری ئیسلام پیڅه مبهری هه موو ئاده میزاده به گشتی،
پهروهردگاری بونه وهر تاک و ته نهاو بی مندل و خیزانه، بی هاو هل و
وه زیره .

ده فهرمووی: ﴿تبارک الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا﴾
نذیرا ﴿ به رزو پیروزو خاوه ن خپرو فهره، نه و خودایه ی قورئانی نازل
کړدوه بؤ سهر به نده ی خو ی: که ره وانه کراوه بؤ سهر هه موو ئاده میزاد و
خاته می پیڅه مبه رانه. بؤ نه وې به و قورئانه پې فهر و به ره که ته عالهمی

ئاده میزاد و عالهمی جندۆکه بترسینی، ترسینهر و موژده ده ربی،
سهریچیکاران له سزای خودا بترسینی موژدهی بههشت بدا بهوانهی
پابهندی په یامه کهی ده بن .

مه بهست به (عبده) حهزهره تی محمد ﷺ ئەمەش ریزلینانه له پیغه مبهه،
چونکه ئەوپه پری پله و پایه ی ئاده میزاد ئەوهیه: عهبدی خودابی بۆیه
په روهردگار له ههر شوینیك دا شوینه که شوینی ریزلینان بی له پیغه مبهه
بهوشه ی (عبده) ئاماژه ی بۆ کردوه.

ئەوه تا له سوره تی (الكهف) یش دا: که باسی ریزلینانه
له پیغه مبهه ﷺ بهوه: که قورئانی بۆ ناردوه بهوشه ی (عبده) ئاماژه ی بۆ
کردوه، ده فهرموی: ﴿الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل
له عوجا﴾ (الكهف / ۱) له باسی ئیسرا و شه وره ی کردن به پیغه مبهه ﷺ
هه به (عبده) ناوی هیناوه . ﴿سبحان الذي اسرى بعبدہ.....﴾ که
له مه قامی دوعا و پارانه وهش دا ناوی پیغه مبهه ﷺ دینی به (عبده) ناوی
دینی ده فهرموی: ﴿وانه لما قام عبد الله يدعوه.....﴾ (الجن / ۱۹).

قورئانی ناو ناوه (الفرقان) چونکه حق و بهتال لیک جیاده کاتهوه،
هیدایهت و گومرایی دیاری دهکا، جوداوازی دهخاته نیتوان، رییازی ژیا نی
بهخته وهری و ژیا نی بهدبهختی، سهرده مهکان لهیه کتر جیاده کاتهوه له
روهوه که قورئان مه نه جی ژیا ن نه خشه کیش دهکا، مه نه جیکی جیگیر
له دل و ویرژاندنا، گونجاو له گهل واقعی ئاده میزاد دا.

مه نه جیک: که له هیچ مه نه جیکی لهوه پیشی ئاده میزاد ناکا،
مه نه جیک: که نیشانه ی سهرده میکی تازهیه بۆ ئاده میزاد، لهوه پیش
پیتی ناشنا نه بوون، که وابوو قورئان (فرقان) ه بهم مانا قول و گه ورهیه،
کو تایی به سهرده می ژیا نی منالی ئاده میزاد هیناوه و خستویه تیه
سهرده می ژیری و هوشیاریهوه، کو تایی به دیارده ی پیغه مبهه رایه تی کاتی و

ناوچهیی و نهته وهیی هیئاوه، سهردهمی پیغه مبه ریگی رهوانه کراو بو
 سه رهه مو ئاده میزادو جندو کده دوا پیغه مبه رو سهروه ری دا هیئاوه،
 که وابوو جی خویه تی به قورشان بوتری: (فورقان)، فورقانی نیوان
 سهرده مه کانی ته مه نی ئاده میزاد، جودا که ره وهی نیوان حق و به تال،
 هیدایه ت و گومراییی و حلال و حرام.

نەمجار چوار ۋەھىنى شىكۈمەندى كىيىرياۋ بۇ خۇدا رادەنۋىنىۋ
دەفەر مەۋى:

۱- ﴿الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو خودایەکی کە ئەراستیدا مولکایەتی و خاوەنیەتی ئاسمانەکان و زەوی هەرەکی ئەوە، دەسەلاتی بەدیهێنان و فەوتاندن و رەدام هێنان هەرەکی خۆیەتی، بەویستی خۆی چۆنی بوی ئاوا هەلیان دەسورپێتی، ژیان بەخشین و مراندن، تەحلیل و تەحریم... تەنھا بەدەست خۆیەتی و بەس هەموو بۆنەوەر ئاتاجی پەرورەدگەر، هەموو مەخلوقات موحتاجی خودان، ئەو بەدی هێنان ئەوکات و شوێنی پەیداوون و تەمەنی مانەوەر کات و شوێنی لەناو چوێنان دیاری دەکا.

۲- ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ هەرگیزاو هەرگیز به هیچ شیوهیه که منداڵی بۆ خۆی بریار نه داوه، هه بوونی منداڵ له گهڵ پله و پایه ی خودایه تی ناگنجی، پتویستی به منداڵ نیه، چونکه پتویستی به منداڵ نیشانه ی کهم و کورپیه، خودا بۆ خۆی که مالی موته له قی ههیه، پتویستی به هیچ شتی که نیه و هه موو شتی کهیش ناتاجی نه وه . نه مه رته دانه وه ی جوله که و مه سیحی و عه ربه موشریکه کانه: که ده یانگوت: خودا منداڵی ههیه . جوله که ده یانگوت: عوزه یر کوری خودایه، فه له ده یانگوت: عیسا کوری خودایه، عه ربه کان ده یانگوت: فریشه کچی خودان.

وهكوو قورئان له شويتنيكي تردا لييانه وه ده گيريتته وه ده فهرموي:
﴿وقالت اليهود: عزيز ابن الله وقالت النصارى: المسيح ابن الله﴾
(التوبة/ ۳۰) يان ده فهرموي: ﴿فاستفتهم الربك البنات ولهم البنون؛
ام خلقنا الملائكة اناثا وهم شاهدون، الا انهم من افكهم ليقولون
ولد الله وانهم لكانبون اصطفى البنات على البنين ؟﴾
(الصفات/ ۱۴۹-۱۵۳).

۳- ﴿ولم يكن له شريك في الملك﴾ شريك و هاوبه شي نيه
له خاوه نيه تي و ده سه لاتداري و فهرمان په وايي دا. تاك و ته نهايي
له خودايه تي دا، هه ره شو شياوي په رستش بو كردن و به ندايه تي بو كردنه،
هه ركاتي به نده كاني پروايان به خودا گه يشته نه و ناسته و له (تولوهيه ت و
ربوبيه ت) دا به بي هاوه ل و بي هاوشانيان زاني، هه موو پارانه وه و
داوايه كيان ناراسته ي خودا ده كه ن و هه ره له و ده ترسن دليان به يادو زيكره
ترس له و مه شغول ده بي، چاوه پرواني په همه ت و به خششي خودا ده بن،
هه ره خودا به شياوي لي ترسان و به ندايه تي بو كردن ده زانن .

به م رسته يه ره ددي نه وانه ده داته وه: كه پروايان به هه بووني دوو خودا
هه يه بو بونه وه و له عيلمى كه لام دا پييان ده گوتري: (ثنويه) و خوداي
روناكي و خوداي تاريكي برپارده دن، هه روا ره ددي نه ستيره په رستان و
بت په رسته كان ده داته وه: كه پييان وابوو: بت و صه نه م و نه ستيره كان
شياوي په رستش بو كردن . ته نانه ت عمر به كان كه به ده وري كابه دا
ته وافيان ده كرد نه م شيعاره يان ده گوته وه (لبيك لاشريك لك، الا شريكا
هو لك تملكهم وماملك).

نيتر په ره وردگار به م دوو رسته يه ي پيشوو پاك و خاويني خوي و به رزو
پيروزي خوي له وه ي كه مندالي هه بي، يان شهريكي هه بي راگه ياند .

۴- ﴿وخلق كل شيء فقدره تقديراً﴾ ھەموو شەيئە - جگە لەخۆى - ھەمووى لەنەبوونەو ھەدى ھەيئەت، قەبارەو شەيئەى مەزەندەکردون، گونجانی ھەموو شەيئەى لەگەڵ شەكەکانى تر بەرچاۋ گرتو، ھەموو مەخلۇقاتى بەيەكەو گونجاندو.

بۆنە ئادەمیزادى بەو شەيئەو شەكل و شەيئە دروست کردو، ھەست و ھەيزو توانای جیا جىاى تەیدا خولقاندو، ھەيزى بىرو بۆچون و تەيگەيشتن و شەت بەيەك گرتن و بەرامبەرى کردنى تەیدا داناو، ھەروا گيانلەبەرى ترو قەبارە بى گيانەکان، ھەريەكەيان بەشەيئەيەكى مەزەندەکراو و ھەيکەت نامىز ھەيئەتە گۆرەپانى بونەو!

پەيگەھەتەنى بونەو ھەرو پەيگەھەتەى ھەموو شەيئەى ناو بونەو ھەرو سەر سۈر ھەيئەرو جەيگەى سەر نەجەدانن و بىرۆكەى (موصادەفە) رەت دەكەنەو، فەيگەى صودفە دەپوچەننەو، ھەتا زانىارى پەيش بەكەو زانىان بىتوانن بونەو ھەرو پەيشكەن، زىاتر تەناسوق و پەيگەو گونجانی مەخلۇقاتى ناو بونەو ھەرو دەردەكەو، پەر مەزەندەو نەخشەى يەزدانى تەييان دا ھەست پەيدەكەو. دەردەكەو ئەم بونەو ھەرو چەندە بەدەيقتە بەدى ھەيئەرو و چەندە شەكەکانى پەيگەو گونجاون .

خۆئەگەر تەيئەكلى زەوى چەند پەيئەكى تر لەم ئەندازەيەى؛ كە ھەيە ئەستورتر بوايە، (ثانى أكسيد الكربون) و ئۆكسەيئەى ھەلدەمژى، ژيانى زىندەو ھەرو رەك و درەخت دەفەوتا، ژيان نەدەبوو.

ئەگەر (ھەوا) تەوزەك بەرزتر بوايە لەو ئەندازەيەى ئەستەى ھەندىلەو تەر ئەستەيرانەى؛ كە بەمەليۆنەھا لەھەوای خارجى دا دەسوتەين رەي گۆى زەوى دەكەوتن و ئەي دەخشان، خەيرا رۆيشتنى ئەم تەر ئەستەيرانە لەچرکەيەكدا (۴۶) مەليۆن مەيلە، ئەتر ئەو كاتە بەسەر ھەرشەتەيەكدا بۆشتەنايە؛ كە قابىلى گەرگرتن بوايە گەري تە بەردەبوو، خۆئەگەر

بەخىرايى گوللەي تەنگىڭ بېرۇشتىنايە ئەو لەگەل زەوى لىكىيان دەدا و سەرەنجام ترسناك دەبوو .

قەبارەي ھەوا بەدەورى زەويىدا ئەوئەندەي پىتويست ئەستورە، واتە ئەوئەندە ئەستورە: كە تىشكە خاوەن كاريگەرە كىمياويەكان پىتويست بۆ بەرھەمھىنانى كشتوكال بەناوى دايتىن و بچن، ئەوتىشكانە بەكتىريكان دەكوژن و قىتامينات بەرھەم دەھىتتىن بەبى ئەوئەي ئەو تىشكانە ھىچ زىيانىك بەئادەمىزاد بگەيەنن مەگەر زىاد لەپىتويست خۇيان بەربدا .

سەيرە بەدرىژايى رۆژگار ئەوھەموو جۆرە گازانە لەزەوى بەرزەبنەوئەو زۆربەشيان ژەھراوين، كەچى ھەوا پىس ناكەن و گۆرانكارى لەرىژەي ئەوھەوايەدا كە پىتويستە بۆ ژيانى ئادەمىزاد پەيدانابى، ئامىرى ئەو لەنگەر راگريەي نىوان رىژەي گازەكان و پىس نەبونى ھەوا، ھەبونى ئەو مەساحە گەورەوپان و پۆرەيە كە لەھەبونى ئۇقيانوسەكان و دەرياكەكان دا خۆي دەنوئىنى، بەھۆي ئاوى ئەو ئۇقيانوس و دەريايانە ژيان و بژىوو ھەواي موعتەدىل بۆ دارو درەخت و روھ و گيانلەبەرەن دەستە بەر دەبىو دەتوانن درىژە بەژيان و گەشەكردن بەدن .

ئەگەر رىژەي ئۆكسىجىن لەجياتى ۲۱% پەنجا لەسەد يان زياتر بوايە ئەوكاتە ھەموو ئەو مادانەي قابىلى سوتانن، لەوانەبوو يەكسەر گرېگرن بەجۆرىك نزيك دەبوو يەكەم چەخماخەي بروسكە: كە لەدرەختىك دەدا يەكسەر بىشەلەنەكان گرېگرن، خۆئەگەر رىژەي ئۆكسىجىن لەسەدا ۱۰% بوايە، لەوانەبوو ژيان خۆي لەگەل بگونجاندايە، بەلام لەوانەبوو ئاگرو گەرما: كەھۆي شارستانى و ئاوەدانين كەم دەست بگەوتنايە !!

مامۇستا سەيىد لەم بارەوئە نمونەيەك دەگىرپىتەوئە دەفەرموى: پىش چەند سالىكى دورو درىژ لەولاتى ئوستوراليا درەختى (صبار)يان رواند بۆ پەرژىن و سياجى ھەندى باخ و زەوى، بەلام ئەم درەختە بۆخۆي پىئوئە

ده چوو به سهر زه ميني ئوستوراليا دا بلاوده بووه و رۆژ به رۆژ پهرى دهساند، هيندهى پينه چوو پانتاييه كى به ئه ندازهى پانتايى ئينگلته رهى داپۆشى و تيني بۆ كشت و كالتى دانىشتوان هينا، كشت و كالتى داپۆشين و هه ندى زه وى و زارى واليكرد به كه لكى كشت و كالتى نه ده هات.

كشتياره كان هه رچه كيان ده كرد ده ره قه تي نه ده هاتن، واي لي هات ئوستوراليانى پان و پۆرو به رفران كه وته به ر خه ته رى هيرشى بيده نكي ئه ودره خته ته شه نه كه ره، رۆژ به رۆژ به سهر زه ميني ئه و ولا ته دا بلاوده بووه هه يچ شتيك نه بوو به رگري بكاو ببيته له مبه ر له به رده م بلاوبونه وى دا. زانايانى زانيارى هه شه راتناسى كه وته خۆ به جيهاندا بلاوبونه و تا له ئاكام دا هه شه ريه كيان دۆزيمه: كه ته نيا بژيوى له سه ر ئه ودره خته بوو، جگه له ودره خته هه يچى ترى نه ده خوارد ئه و باله فروكesh به زويى گه راي ده كردو خيرا به ولات دا بلاوده بووه.

ولاتى ئوستورالياش واري كه وتبو هه شه ريه كى تيدا نه بوو دژى ئه و هه شه ريه بى، ئه و هه شه ريه ان هينايه ناو ولاتى ئوستوراليا و پهره رده يان كرد، زۆرى پي نه چوو قه لاچۆى ئه ودره خته نا هه مواره ي كردو پاشان گه رانه و به زىدى خويان، ئه ندازه يه كى كه م نه بى له ئوستوراليا مانه و نه ويش بۆ پاراستنى ولات له ودره خته و به ربه ست كردنى بلاوبونه وى. (١) هه روا رۆژ له دواى رۆژ زانستى ئاده ميزاد به شيك له و نه خشه و پلانەى خودا: مه زنده ي كردوه له بونه وهر داو دايرشته و ده رده كه وى و خه لكى كه ميك له ماناي فهرمووده ي پهره رده گار كه له فورقانى خوى دا تو ماري كردوه ﴿وخلق كل شيء فقدره تقديراً﴾ حالى ده بن و په ي به لايه نتيكى ئه و مانايه ده بن!

به لام ويراى ئه م راستيانه ئه و موشريكانه هه يچ به خويان دا نه چونه ووه پهنو غيره تيان وه رنه گرت. هه رچه نده پهره رده گار خاوه نى

(١) في ظلال القرآن ج ٦ / ١٤٠

صىفاتى جەلال و كەمالە، ئەوپەرى شىكۆمەندى و بەرزى ھەيە، عىززەت و بالادەستى بەر فراوان و بى سنورە.

كەچى ئەونە فامانە ﴿واتخذوا من دونه آلهة﴾ چەند خودايە كيان بىر يارداوہ جگەلە خودا بەندايە تيان بۆ دەكەن، ھەرچى نىشانەى خودايە تى ھەن لەوان دانىە،

واتە ئەو خودا درۆزنانە شىاوس خودايە تى نىن چۈنكە لە چوار لاوہ كەم و كورتىيان تىدايە :

۱- ﴿لا يخلقون شيئاً﴾ ھىچيان پى دروست ناكرى، دەى خوداى ھەق و راست دەبى تواناى دروست كردن و بە دىھىنانى ھەبى .

۲- ﴿وهم يخلقون﴾ ئەوانە بۆخۆيان دروستكراون، دروستكراوئىش ئاتاجى دروستكەرە، دەى خوداى ھەق و راست دەبى ئاتاجى بەكەس نەبى .

۳- ﴿ولا يملكون لأنفسهم ضراً ولا نفعاً﴾ ئەوانە بۆ خودى خۆيان داراى قازانچ و زيان نىن، ناتوانن زيان لەخۆيان دور بخەنەوہ، و قازانچ بۆ خۆيان كىش بکەن، جاكە بۆ خۆيان دورخستەوہى زيان و كىشكردنى قازانچيان بۆ دەستەبەر نەبى، ديارە بۆ غەيرى خۆيان ھەرنە! ھەرشتىكىش بۆ خۆى و بۆ غەيرى خۆى داراى زيان و قازانچ نەبى ھىچ فائىدەيەك لە عىبادەت كردنى دانىە .

۴- ﴿ولا يملكون موتاً ولا حياةً ولا نشوراً﴾ تواناى مراندن و ژيان بەخشىن و دروستكردنەوہى مردوانيان نيە، جاشتىك ئەوہ سىفەت و رەوشتى بى چۆن دەشى پى بگوترى خودا؟

بەكورتى ئەو خودا درۆزنانە، ئەو بەخودا زانراوانە، لەھەموو سىفەتتىكى خودايى روتن، ھىچ رەوشتى و ايان تىدا نيە لەرەوشتى

خودابچی، هیچیان بۆ دروست ناکری به لکوو بۆ خویان دروستکراون،
دارای زیان و قازانجیش نین نه بۆ خویان نه بۆ غهیری خویان.

به کورتی پوره دگار خودایه کی تاك و تنهایه، لهه موو کهس بی
 ئاتاجه، هه موو کهس ئاتاجی ئه وه له کهس نه بووه و کهسی لی نه بووه،
 کهس هاوکوفی نیه، هیچ خودانین جگه له ئه وه، هه ر ئه و شیاوی پهرستش
 بۆ کردنه هه ر ئه و به دیهنه ره، هه ر چی ئه و بیه وی ببی ده بی، هه ر چی
 نه یه وی ببی نابی، خاوه نی صیقاتی جه مال و که مال له کهسیك ئه و بناسی
 به ندایه تی بۆ بکا پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی بی به خسته وه ری
 دونباو قیامه ته !!

بته‌رشت و موشریکه‌کان گومرا‌بوون و سورن له‌سه‌ر گومرا‌یی،
عیبادت بو غه‌یری به‌دیته‌نر ده‌که‌ن، عیبادت به‌شتی واده‌که‌ن دارای
زیانده‌و قازانجی نیه‌ بو خودی خوی ! به‌لکوو له‌عیبادت که‌ره‌کان بی
ده‌سه‌لات ترن !!

هه‌لۆیست و ده‌خنه‌ی موشریکه‌کان له‌قورئان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ
أَفْتَرِيهِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
﴿٤﴾ وَقَالُوا اسْطِيزِ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى
عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

دەربارەي نازلېووني ئەم ئايەتە کولەبى "موقاتيل" دەلّيت: مەبەست (النضر) ى كوپرى (الحارث) ە ئەو بوو؛ پرماندی: كە قورئان دەست ھەلبەستە، مەبەستیش بە ﴿وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ (عەداس و یەسارو جەبر) ە ئەم سى كەسە ئەھلى كىتاب بوون، تەوراتیان دەخویندەو ھەوال و ئەحكامیان لیو ە نەقل دەكرد. جا كە موسولمان بوون پیتغەمبەر ﷺ زۆر لەگەلیان ئاخاوتنى دەكردو لەگەلیان كۆدەبو ەو ە. ئیت (النضر) ئەو بوختانەي پرماند.

پەيوەندى ئەم كۆمەلە ئايەتە بەھى پیتشەو ەو ە: پەروردار لەئايەتەكانى پیتشودا باسى یەكتا پەرستى كرد. بیرو بۆچونى بت پەرستەكانى رەتكردەو ە، ئەجار دیتە سەرباسى پیتغەمبەرایەتى و رەخنە و تانەي موشریكەكان: كە ئاراستەي قورئان و پیتغەمبەرایەتى ەزەرەتى موخەمەدیان دەكرد، ئەو واقعە رادەنوینى واتە دواي دەستدریژی كردیان بۆ سەرمەقامى خودا دەستدریژی دەكەنە سەر مەقامى پیتغەمبەر ﷺ .

دوايى بەشیو ەيەكى گالته پیتكردن رەددیان دەداتەو ە، نەقامى كەودەنیان دەخاتە روو: دەفەرمووی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَلْفٌ أَفْرَآءَ، وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ ئەو كافرو موشرىك و نەفامانە دەلّین: ئەم قورئانە جگە لەدرۆیەكى ھەلبەستراو ھیچی ترنیە، موخەمەد خۆی ھەلى بەستو ەو كۆمەلێكى تریش یارمەتى دەدەن، ئەوانەي ئەھلى كىتاب بوون و ئیتستا ئیمانیان بەموخەمەد ھیناوە شتى فێردەكەن و یارمەتى دەدەن بۆ كۆكردنەو ەو ەلبەستنى ئەم قورئانە!

ئەجار خودا بیرو بۆچونەکیان رەدەدەكاتەو ە و دەفەرمووی: ﴿فَقَدْ جَاوُوا ظُلْمًا وَ زُورًا﴾ بەراستی قسەيەكى پوچ و بی یناغەیان ھیناوە، بۆ خۆیان دەزانن كە درۆ دەكەن و ئەو ەي دەیلّین درۆ ستەمە،

هيچى به سەر هيچەو نيه، بئىگومان درۆ ترين شت ئەو ەيه: كافره كانى
قورەيش ئەو قسەيه بکەن، لە کاتێکدا ئەوان بۆ خۆيان لە ناخى دليانەوه
دەزانن قسە کەيان بى بناغەيه .

ئەوان: بە تايه تي ەستيارو پياوما قول و ريشسپيه کانيان دەيانزاني
ئەم قورئانەى مو حومەد بە سەرياندا دەخوینێتەوه کە لامیکە جودايە
لە کەلامى ئادەمیزاد، ئەوان بە ەست و چيژى خۆيان دەيانزاني ئەم
کەلامە لە ئاخواتنى ئادەمیزاد ناچي. نەياندە توانى پتي مۆتەئەثر
نەبن، ئەوان شارەزاي پيغەمبەر بوون و پيش پيغەمبەر ايە تي
دەيانناسي و لييان رون بوو کە درۆ ناکاو خيانە تي لی رونا دا، ئەدى چۆن
بە دەم خوداوه درۆ ەلە دە بەستي، چۆن لە خۆيهوه شت پال خودا دەدا ؟؟
وە لی ترسي لە دەستدانی مەرکەزى کۆمەلایه تيان پالی پيوه دەنان
ئەم چارپاوه درۆو دەلەسانە لەناو جەماوهرى عەرەبدا بلاوبکەنەوه.
هەوليان دەدا ئەم چارپاوه لەناو کەسانى وادا بلاوبکەنەوه: کە جياوازي
لە نيوان ئاخواتنى موعجيزو قسەى ئاسايى دا ناکەن.

بەرستى ئەم قسەيان کە دەيانگوت: قورئان درۆيه کى دەست
هەلبەستەو کۆمەلێکى تريش هاوکارى مو حومەد دەکەن بۆ دانانى،
قسەيه کى هيچ و پوچ و بى بناغەيه، شياوى ئەو نيه بخريته بەرباس و
ليکۆلینەوه! چونکە ئەگەر ئادەمیزادى کى وەکوو مو حومەد ﷺ
بە هاوکارى کەسانى کى دیکە بتوانن ئەو قورئانە هەلبەستن! ئەى چى
نەوانى مەنع کردو: کە وينەى ئەو قورئانە بخەنەرۆو. بائەوانيش
بە کۆمەکى خەلکى تر قورئانى کى ئاوا دابنن و بەلگەى پيغەمبەر پوچ
بکەنەوه، ئەو تا پيغەمبەر ﷺ تەحەددايان دەکا و ئەوانيش بۆريان
خواردو و جۆش داماون و دەستەوسان بوون !

هەر بۆيەشە كە پەرۋەردگار لەم بارەو مونا قەشەيان ناكاو
 قسە پوچە كەشيان بەشياوى ئەو نازانى رەددى بداتەو، بەلكو بەم
 رستەيە لەدەميان دەداو دەفەر مووى: ﴿فَقَدْ جَاوُوا ظُلْمًا وَ زُورًا﴾
 بىگومان ستم و بوختانيان ئەنجام داو، ستمەيان لە پىغەمبەر كرده
 لەخۆيان كرده، بوختانە كەيان ئاشكراو نايانە، پىويستى بەرەتدانەو
 بەلگە بۆهينانەو نىە! بوختانە كەيان كوفرو ستمىكى ئاشكرايەو
 درۆيەكى هەلبەستراو .

شوبهەو بوختانىكى تريان دەر بارەى قورئان و پىغەمبەر ئەو بوو: كە
 قورئان تۆمارى كردهو دەفەر مووى: ﴿وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا،
 فَهِيَ تَمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ كافرو موشرىكەكان گوتيان: ئەم قورئانە
 چىرۆكە كۆنى پيشينانە، درۆ دەلەسەى گەل و نەتەو پيشينەكانە كە
 لە چىرۆكە خەياللاوى دەست هەلبەستەكانيان دا تۆماريان كردهو،
 دەشوبهيتە چىرۆكى شانامەو حىكايەتى ئەسفەنديار..... موحمەد بەهۆى
 ئەهلى كىتابەو نوسىويەتەو و بەيانى و ئىوارە بەدزىەو بەسەريدا
 دەخويندريتەو بۆ ئەوەى لەبەرى بكا، چونكە بۆ خۆى نەخويندەوارە
 خويندەو نووسين نازانى.

ئەوان گوتيان لەو چىرۆكانە دەبوو: كە قورئان بۆ پەندو عىبەرەت و
 پەرۋەردە كردن و رىنومايى دەيانهيئىو هەموويان چىرۆكى راست و واقعين
 لەجياتى ئەوەى پيشان پەند ئامىزىن دەيانگوت: ئەم قورئانەى: كە ئەم
 چىرۆكانەى لەخۆگرتون (أساطير الأولين)ە چىرۆكى خەياللاوى پيشينانەو
 موحمەد پال خودايان دەدا ! لەراستى دا ئەم بىروبوچونەى موشرىكەكان
 درۆ بوختانىكى تريانە، گومرايى و موكابەرەو لادانە لەحق .

بىگومان ئەوان راستگويى و ئەمانەتپاريزى پىغەمبەريان لانمايان بوو،
 لەو پيش دەيانناسى، چل سال پيش پىغەمبەرايەتى لەناويان دا ژياو

شاره‌زای ناکارو ره‌وشتی بوون ته‌نانه‌ت له‌بهر راست‌گویی و راستائی نازناوی (محمد‌الأمین) یان لینابوو؛ ده‌یان‌زانی نه‌خوینده‌واره و نووسین نازانی، که‌چی که‌په‌روه‌ردگار پله‌و پایه‌ی پیغّه‌مبه‌رایه‌تی پی به‌خشی و س‌روش و نیگای بۆ‌نارد، دژایه‌ت‌یان کرد و تۆمه‌ت‌باریان کرد به‌و شتانه‌ی که‌لییان بی‌به‌ری بوو، به‌دروژنی و بوختان که‌ر له‌قه‌له‌میان دا، سی‌حرو جادو بازبان یال‌دا .

ئەو قورئانە كەياساى بونەوەرەو بەرنامەى ژيانە بەچىرۆكە كۆن و خەيالپلاويان حسيب دەکرد! كەدەيانگوت چىرۆكە كۆنينەى پيشينانە، ئامارەى ئەوہيان دەکرد كە ئەو چىرۆكانە لەبەر زۆر كۆنى و تىپەرپوونى رۆژگار بەسەرياندا، موحمەد نايانزانى مەگەر حىكايەتخوان بۆيخوتننەوہو پىتى لەبەر بكن!

تہ مجار پہروردگار وہ لامی دانہوہو فہرموی: ﴿قل﴾ تہی موحوہمہد
پیان بلی: ﴿أنزله الذي يعلم السر في السموات و الأرض﴾ تہو
قورئانی کہ ہہوال و سہرگوزہشتہی رابوردوانی تیدایہ خودایہک بو منی
ناردوہ، کہ ہہموو نہیتی ئاسمانہکان و زہوی دہزانی، ہیچ ہہوال و
بہسہرہاتیکی پیشینان و دوانانی لی ون نابی. ہہوالی نہیتی و
تاشکرای لہ لا چون یہکن، تہو قورئانہ لہ لایہن خودای زاناو داناویہ
لہ لایہن خودای ئاگادار بہسہر نہیتی ئاسمان و زہویہوہہ.

خودا له کویږو حیکایه تخوان له کویږو؟! حیکایه تخوان له کویږو و غه بیزانی
تاسانه کان و زه وی له کویږو؟! زانیاری حیکایه تخوان له بهرامبهر زانیاری
خودا وه کوو ریږه دی دلوپه ټاویک وایه له بهرامبهر ده ریای یتکه نار.

«انه کان غفوراً رحیماً» بیگومان خودا لیخوشبوو خاوهن بهزه‌ییه، له‌روی ره‌حه‌تی به‌رفراوانی خو‌یه‌وه قورئانی نازل کرده، قورئان دیارده‌ی ره‌حه‌تی خودایه، نایسته هۆی خیرا هاتنی عه‌زاب بۆ سه‌رتان،

هه ربۆیه شه به په له عیقابتان نادا و مۆله تی داون، خودا مۆله تی داون بو
 ئه وهی تۆبه بکه ن و له تاوان و کوفر په شیمان ببنه وه. چونکه وێرای ئه و
 هه موو تاوان و کوفر و سته مه ی کردوتانه ئه گهر تۆبه بکه ن و به دل
 په شیمان ببنه وه بو لای خودا بگهرینه وه خودا لیخۆشبوو لیبورده وه، لیبتان
 خۆش ده بی.

وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرمووی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا: اِنَّ اللَّهَ
 ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ، وَمَا مِنْ اِلَهٍ اِلَّا اِلَهٌ وَاحِدٌ، وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
 لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابُ الْيَمِّ. اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللَّهِ وَ
 يَسْتَغْفِرُوْنَ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (المائدة/ ۷۳-۷۴) یان ده فهرمووی: ﴿اِنَّ
 الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
 عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ (البروج/ ۱۰).

حه سه نی به صری ده فهرمووی: سه یری لوتف و که ره م و سه خاوه تی
 خودا بکه ن. ئه وان به نده خۆشه ویسته کانی ده کوژن، که چی ئه و بانگیان
 ده کا بو تۆبه کردن بۆنه وهی ره حمیان پی بکا. ئه م ئایه تانه به لگه ن له سه ر
 ئه وه: که تۆبه ی راست تاوان هه لده وهرینه ی تاوانی له وه پیش ده شواته وه،
 ئه مه ش به شی که له که ره م و فەزل و به خشی خودا.

تانه و نه شه رو ره خنه ی موشریکه کان له پیغه مبه ر ﷺ

وَقَالُوا

مَا لِيْ هٰذَا الرَّسُوْلُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
 لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنُ مَعَهُ نَذِيْرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَى
 إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُوْنُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ

الظالمون إن تتبعون إلا رجلاً مسحوراً ﴿٨﴾ انظر
كيف ضربوا لك الأمثال فضلوا فلا يستطيعون
سبيلاً ﴿٩﴾ تبارك الذي إن شاء جعل لك خيراً من ذلك
جنت تجري من تحتها الأنهار ويجعل لك قصوراً ﴿١٠﴾

دهرباره‌ی سه‌بب نزولی ئەم ئایەتانە ئیبنوئیسحاق و ئیبنوجەریر و ئیبنولموزیر لەئیبنوعەبباسەو ەریاویەتیان کردو ە دەللی: عوتبە‌ی کوری رەبیعە لەئەبو سوفیانی کوری حەرب و (النضر) کوری (الحارث) و ئەبولبوحتوری کوری هیشام و (الأسود) کوری (المطلب) و زەحمە‌ی کوری (الأسود) و (الولید) کوری (المغیرة) و ئەبو جەهلی کوری هیشام، و عەبدوللای کوری ئومەییە و ئومەییە‌ی کوری خەلف و عاصی کوری وائیل و مونەبیھی کوری (الحجاج) کۆبونەو، لەناو خۆیاندا ەندیکیان بە ەندیکیان گوت: چەند کەسیکی عاقل و زوبانلوس بنیرن بۆ لای موحمەد قسە‌ی لە گەل بکەن و دەمە دەمی و دانوسانی لە گەل دا ئەنجام بدەن لیکی بگەینەننە تین تائەو پەری قسە و مونا قەشە لە گەلی دا بدوین، ئەوانیش شان دیکیان پیکەو ەناو نار دیان بۆ خزمەتی و وتیان: ئەو پیاو ما قولانی گەلە کەت کۆبونەو ە هاتونە لات بۆ ئەو ە قسەت لە گەل دا بکەن .

ئىتر پىغەمبەر ھات بۆلايان، وتيان: ئەي موحەممەد ! ئىمەھاتىن بزانين
تۆ چىت دەوى؟ ئەگەر ئەم داوايەت بۆ ئەو ھىيە دەولە مەندىبىت ئەو ھ
ئىمە لەمالى خۇمان مال و سامانت بۆ كۆدەكەينەو، ئەگەر دەتەوى بىيە
گەورەو پياو ماقول ئەو لەئىستاو دەتەكەين بەگەورەو ريش سىي

خۆمان، ئەگەر دەتەوى بىيە فەرمان پەرە، ئەو ئىمە ئامادەين پابەندى
 فەرمان و نەھىيە كانت بىين و تۆمان بە پاشاي خۆمان قبولە !
 پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: نەخىر ئەوئى ئىو دەيلىن ھىچيان لەمن
 دانىن، ئەو پەيامەى بۆم ھىناون بۆيە بۆم نەھىناون سامانى
 پىكۆبەكەمەو، يان بىمە پىاو ماقول و رىش سىپى، يان پاشايەتى
 پىدەستەبەر بىكەم بەلگىوودا منى ناردو و بۆ سەر ئىو بەسيفەتى
 پىغەمبەرى، نىگا و سروشى بۆ ناردوم، فەرمانى پىكردوم بىمە مژدەدەرو
 ترسىنەر بۆتان، پەيامى خوداتان پى بگەيەم ! جائەگەر ئەوئى بۆم
 ھىناون پەسەندى بىكەن و لىمى وەر بىگرن ئەو دەيىتە مايەى خوشبەختى
 دونىاو قىامەتتان، خۆ ئەگەر پەيامەكەشم رەت بىكەنەو ئەو من
 ئەوئەندەم لەسەرە چاوەروان بىم تاكوودا نىوانى من و ئىو يەكالا
 دەكاتەو .

ئەبجار و تىيان: ئەى موحەممەد: ئەگەر تۆ ھىچ كامى لەم پىشنىيارانەمان
 لى وەر نەگرى، ئەو داوا بىكە باخو فرىشتەيەكت لەگەل بىئىرى، راستى
 پەيامەكەت بچەسپىنى و دەر بارەى تۆ ئاخاوتنمان لەگەل بىكا، ھەروا
 داوا بىكە خودا چەند باخ و باخات و قەصرو بالەخانەى لەزىرو زىو
 دروستكراوت بداتى، لەوشتانەى ئىمە پىشنىيارمان بۆ كردى بى ئاتاج
 بى و پىويستت بەكاسپى كردن و ھەولدان بۆ بۆئوى پەيدا كردن نەمىنى،
 بۆئەوئى بزائىن: كە تۆ لای خودا رىزو فەزىلت ھەيە و خاوەن پەلە و پايسەى.
 ئەگىنا ئەوئەت ئىمە تۆ دەبىنەن لەبازاردا دى و دەچى، ھەوللى
 پەيدا كەردنى بۆئوتە! ھىچ زىدە رىزو قەدرىكت لەئىمە زىاتر نىە !

پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: نەخىر من شتى واناكەم، من ھەرگىز
 لەوانەنەم داواى ئاوا لەخودا بىكەم، وەمن بۆ ئەو رەوانە نەكراوم داواى
 ئاوا لەخودا بىكەم و ئىو پەلپى لەو جۆرەم لى بىگرن. بەلگىوودا منى

ناردوه به موژده دهرو ترسيته: ئهوانه ي شوينم ده كهون موژده ي بههشتيان ده ده مي، ئهوانه ي به درۆم ده خه نه وه له ناگري دۆزه خ ده يانتر سينم. ئيتر پهروه ردگار ئه م ئايه ته ي نازل كرد .

په بهوه ندي ئه م ئايه تانه به ه ي پيئشه وه له م ره وه وه يه :

دواي ئه وه ي پهروه ردگار دوو شوبه وه ره خه ي كافر ه كاني ده رباره ي قورئان راگه ياند، ئه جا شوبه وه ره خه يه كي تريان ده رباره ي پيغه مبهري قورئان بۆ هاتوو كه چه زره تي موحه مده باس ده كا. پاشان ئه و شوبه وه ره خه يه رت ده كاته وه، پوچي و بي بايه خيان رون ده كاته وه، ئه وه راده گه يه ني كه ئه و شتانه ي ئه وان ده يكه نه ره خه له پيغه مبهري ﷺ له وه پري سه خافه ت و بيئناغه يي دان، به كه لك ي ره خه نايه ن ئه وان به بيانوي بي پيژن، نيشانه ي سه رره قي و ئينكار يكردي ئه و كافرانه يه. هيچيان به دهسته وه نيه ناچارن په نا بۆ شتي ئاوا به رن .

كافر ه كاني قوره يش پيئج ره وشتيان بۆ پيغه مبهري باس ده كردن به خه يالي خويان ئه و ره وشتانه له گه ل پيغه مبهري تي دا ناگو نجين .

ئه و پيئج ره وشته ئه مانه بوون :

١- ﴿وقالوا ما هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في الأسواق﴾
كافر ه كاني قوره يش ده يانگوت: ئه م كا براه كه خوي له ئيمه كردوه به پيغه مبهري، هيچي له ئيمه جيا نيه و چ زيده فەزل و ريزيكي به سه ر ئيمه وه نيه، وه كوو ئيمه خواردن ده خوا، وه كوو ئيمه ئاوو شله مه ني ده خواته وه، وه كوو ئيمه پتيويستي به خواردن و خواره مه ني هه يه، ئه گه ر ئه و راست ده كا پيغه مبهري ده بوو پتيويستي به و جوړه شتانه نه بويايه .

ئه دي ئه وه تا هه لسو كه وتي هه لسو كه وتي ئاده ميزادانه يه و كه چي لافي پيغه مبهري تي ليده دا ! چۆن ده بي ئه و وه كوو ئيمه ئاده ميزاد بي و له خودا وه نيگاي بۆ بي؟ چۆن ده بي هه لسو كه وتي وه كوو ئيمه وابي و

په یوه ندى به عاله میکی تره وه هه بی و نیگا و سروشی لی وه ریگری؟ نه دی
ئیمه بۆچی نیگا و سروشان بۆنایه و هیچ لهو عاله مه نازانین: که موحه ممد
په یوه ندى پیوه ههیه !

۲- ﴿ويعشي في الأسواق﴾ به ناو بازاردا دی و ده چی، هه ولی
پیدا کردنی بۆتویه تی و مامه له و بازارگانی ده کا، ئیتر چی له ئیمه زیاتره و
به چ فه زلێکه وه لافسی پیغه مبه ریتی لی ده دا؟ بیگومان نه مه بیرو
بۆچونیکی ماددیانه ی روته و بهرامبه ریو پینکرتنیکی نه فامانه یه ..
چونکه پیغه مبه ران له ره وشته ماددییه حیسییه کانیان دا چ جودا
وازیه کیان له گه ل ئاده میزادی تر دا نیه، به لکوو جودا وازیان له قیمه ته
مه عنه ویه کان و نه خلاق و پاکی ده رون دا هه بووه، خودا ریزو نرخی لی
ناون و نیگا و سروشی بۆ کردون، وه کوو له شوینییکی تر دا ده فره موی:
﴿قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الحكم اله واحد﴾ (الكهف/ ۱۱۰)
۳- سییم ره خنه یان نه وه بوو: که ده یانگوت: ﴿لولا أنزل اليه ملك،
فيكون معه نذيرا﴾ نه ری نه وه بۆچی له خودا وه فریشته یه که نایه ت بۆ لای
موحه ممد دو شایه تی بدا له سه ر راستی داوا که یو قسه ی به ره له ستکارانی
ره ت بکاته وه، نه م ره خنه یان ده ق ده شو به یته قسه که ی فیره عون:
که ده رباره ی حه زره تی موسا عليه السلام گوتی: ﴿فلولا القي اليه اسورة من
ذهب، او جاء معه الملائكة مقترنين﴾ (الزخرف/ ۵۳).

۴- چواره م ره خنه یان نه وه بوو: که ده یانگوت: ﴿أولقى اليه كنز﴾
نه وه بۆ له ئاسمانه وه گهنج و خه زینه یه کی بۆ ناخریته خواره وه مه سه ره فی
خاوو خیزانی لی بکا و پیویستی به کاسبی کردن و مامه له و بازارگانی
نه بی؟

۵- ﴿أو تكون له جنة يأكل منها﴾ خو نه گهر گهنج و خه زینه ی بۆ
نه خریتته خوار، ده با نه گهر هیچکه نه بی وه کوو سامانداریک باباخ و

باخاتیکی هه بی له بهروبوومی بخواو مه سره فی خاوو خیزانی لی ده سته بهر بکا.

وه کوو تیینی ده کرا قوره یشیه کان سه ره تا ده یانگوت: ده بی پیغه مبهه فریشته بی و پیو یستی به خواردن و خواردنه وه و خه وو پشودان نه بی؛ دوایی وتیان: قهینا کا با پیغه مبهه هر ئاده میزادی به لام با فریشته یه کی له گهل دابی پشتگیری بکا، دوایی له وهش هاتنه خوارم و وتیان: با پشتگیری به وه بکری گهنج و خه زینه یه کی بو بخریته خوار، دوایی له وهش دابه زین وتیان: با پیاو یکی وابی خاوهن باخ و زهوی و زاربی.

ئه وان له هه موو بیرو بۆچونه کانیا ندا ماددیا نه هه لسو که وتیان ده کردو هه رده مه بیانویه و هه رده مه په لپکیان لی ده گرت و له باز نه ی بواره ماددیه کان نه ده چونه دهر، نه ده هاتن ژیرانه بیر بکه نه وه، عه قل و هوشیان بجه نه کار پیمان وابوو: پیغه مبهه رایه تی له ژور هیزو توانای ئاده میزاد دایه، هه رگیز ئه وه یان بۆ نه ده سه لما: که پیغه مبهه ئاده میزاده و له خودا وه نیگای بۆ دی!

ئه محار که به خه یالی خویان پیغه مبهه ریان له ککه دار کرد به و شتانه و چه سپاندیان که موحه مه د به که لکی پیغه مبهه ریتی نایه، له عه قل و هوشیش روتیان کرده وه به پیاو یکی خه ره فاویان له قه له م دا.

بیگومان ره وانه کردنی پیغه مبهه له ئاده میزاد بۆ سه ر ئاده میزاد حیکمه تیکی یه زدانییه، هه ست و شعوری هه ست و شعوری ئه وانه و ته جرو به و ئه زمونی ئه وانی هه یه، هه ست به ئیش و تازاری ئه وان ده کا، هه زو ئاره زوی ئه وانی هه یه، به زه یی به زه بونی و لاوازیاندا دیته وه، به سه رکه وتن و کامه رانیان به هه ره مه ند ده بی، هه نگاو به هه نگاو له گهلان

دېروا د هزانى به چى ده ورورژين و به چى رام ده بن و به چى دينه ژير
فرمانى خوداوه.

له لايه كى ترهوه خه لكه كه ده توانن شوينى بكهون و چاوى لى بكهن،
چونكه نه ویش ئاده ميزاد يكه وه كوو ئه وان ورده ورده به رهو به رزى ده يانبا
به نه خلاق و كرده وه به جيته ينانى نه و ئه ركانه ي پييان راده گيه ني: كه
خودا له سه رى پتويست كردون، كه وابتى نه و پيغه مبه ره ئاده مى سروشت و
جوان ره وشته، بوخوى ده بيتته ته رجهميه كى زيندوبو نه و بيروباوه رپه ي
بانگه وازى نه وانى بو لا ده كا! نه و كاته ژيان و جم و جول و گوftarو
كردارى ده بيتته روپه ريكى رانواندراو بو يان و ديپه ديپ لييه وه نه قل ده كهن و
ماناكاني ده چه سپينن و شوينى ده كهن، نه وان به چاوى خو يان رابه رى
خو يان ده بينن، حه زيان لى ده بى په رپه وى بكهن، چونكه نه و رابه ره
ئاده ميزاد يكه وه كوو خو يان و له قه باره ي ئاده ميزاد يك دا ده بينن!

نه گهر پيغه مبه ر فرشته بوايه هه رگيزاو هه رگيز بيريان له كردار و
هه لو يسته كاني نه ده كرده وه، هه ولى نه وه يان نه ده دا لاسايى بكه نه وه،
چونكه نه وان هه ر له سه ره تاوه هه ست ده كهن كه سروشتى نه و له سروشتى
نه وان جيا وازه، كه و ابو هيج دورنيه هه لسوكه وتى نه و جيا بى
له هه لسوكه وتى نه وان، نه و كاته حه زى نه وه يان نابى هه لسوكه وتى نه و
له خو ياندا به يننه دى.

كه و ابو ره وانه كردنى پيغه مبه ر له ره گه زى ئاده ميزاد حيكه تى كى
يه زدانويه، حيكه تى نه و خودا يه كه هه موو شتى كى به نه ندازه دروست
كرده وه هه موو پارچه كاني بوونه وه رى پيكه وه گونجاندوه.

حيكه تى خودا يه كه پيغه مبه رى له ره گه زى ئاده ميزاد ناردوه بو سه ر
ئاده ميزاد بو نه وه ي روى خو ي بگيرى له رابه رايه تى كردنى ئاده ميزاد دا:

که و ابو ره خنه گرتن له ناده میزادی ته پیغه مبر هه ست نه کردنه به و
حیکمه ته یه زدانیه و نیشانه ی نه زانییه به ریز گرتنی خودا بو ناده میزاد.

په‌روه‌ردگار نه‌یویستوه پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی گه‌نج و خه‌زینه‌ی هه‌بی، خاوه‌ن
باخ و څیلا بی، ساماندارو ده‌وله‌مه‌ندبی، چونکه خودا ویستویه‌تی
پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی رابه‌رو پی‌شه‌وای گهل و ئومه‌ته‌که‌ی بی، ئه‌رکی
پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی قورس و گرانی خۆی نه‌نجام بدا، له‌هه‌مان کاتدا هه‌ولتی
دابین کردنی بژیوی خۆی مال و منالیشی بدا وه‌کوو هه‌ر تاکیکی
کۆمه‌له‌که‌ی که‌خهریکی دابینکردنی پیداوایستی ژیا‌نی مال و منالیه‌تی .
بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کی‌ک له‌ئومه‌ته‌که‌ی که‌خهریکی ده‌سته‌به‌رکردنی پیداوایستی
ژیا‌نیه‌تی نه‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر ژیا‌نی مسو‌گه‌ر بووه، خه‌می ده‌سته‌به‌رکردنی
پیداوایستی ژیا‌نی نه‌بووه وه‌کوو من، بۆیه لی‌پراوه بۆ عه‌قیده‌و گه‌یاندنی
په‌یام و ئه‌رکی سه‌رشانی، وه‌کوو من کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ی ژیا‌نی نه‌ها‌تووه‌ته
پیش! بۆیه توانی ئه‌و رۆ‌له‌ بگێ‌ری که‌ گێ‌رای!

نہوہتا پیغہ مبرہو ویرای نہ نجامدانی نہرکی پیغہ مبرایہ تی خہریکی
داین کردنی پیداوستی ژباننشہ!

ئەو ھەتا لە لایەك مامەڵەو بازرگانی دەكا بۆ ئەو ھەي پێداویستی ژيانى
دابين بكا، لە لایەكى تر ھەو لێدراو ھە بۆ ئەنجام دانى ئەركى پێغەمبەراییەتى
دەى با گەل و ئومەت و پەپرەو كارانیشى چا و لەو زاتە رابەرە بكەن،
بیکەنە مامۆستا و قودو ھەو، ئەركى سەرشیانیان لەخودا پەرستى دڵسۆزانە
لە گەل ھەولدان بۆ دەستبەرکردنى پێداویستی ژيان پێكەو ھەو جۆش بەدەن و
ئاویتەى یەکیان بكەن (ليس الرجل رجل الدنيا ولا الرجل رجل الآخرة، بل
الرجل رجلهما) پیاو ئەو پیاو ھەو پیاو دۇنيا بى، ھەروا پیاو ئەو
پیاو ھەو پیاو قیامت بى. بەلكوو پیاو ئەو پیاو ھەو پیاو دۇنياو
قیامت بى.

يىگومان له دوايى دا مال و سامان به سهر پيغه مبهردا ﷺ رڙا دهستكه وتى جهنگ و غه نيمه ت زۆر بوو، له م كاتهش دا پيغه مبهردا ﷺ بوو به قودوهى حهسه نهو مال و سامان نه يتوانى له خودا په رستى و رابه رايه تى غافلى بكا، يان كۆلى بكا.. به لكوو له م تاقى كرده وهش دا سهر كه وتوو بوو، به خشنده يى و سه خاوه تى نمونه يى بوو، قيمه تى مال و سامانى له دلدا نه بوو، به لكوو له دهستى دا بوو، فيتنه ي مال تۆز قالتيك كارى تى نه كرد!

به مەش ريگاي له وانه برييه وه: كه بلين: پيغه مبهردا بۆيه توانى ئه ركى بانگه وازى له ئهستۆ بگرى و بهو په رى ليها تويى يه وه ئه نجامى بدا، چونكه به هه ژارى ژياوه مال و سامان دهستى نه گرتوه و مه شغولى نه كردوه، ئه وه تا ئه زاته مال و دارايى ده رڙى به سهريدا، كه چى تۆز قالتيك له بانگه وازى كردنى خۆى بى تاگانابى و وه كوو سهرده مى هه ژارى هه لسو كه وت ده كا.

به لام و پراى ئه م راستيانه و سهر يارى هه بوونى ئه و رهوش تانه و چهنده رهوشى جوان و به رزى تر له پيغه مبهردا ﷺ كافره كان هه لوتى ستى خۆيان نه گۆرى و به خۆياندا نه چونه وه به لكوو..

﴿وقال الظالمون: أن تتبعون إلا رجلاً مسحوراً﴾ كافره كان وتيان: ئيه ئه گه ر شوين ئه م پياوه بكهون و ئيمانى پى يئىنن، يىگومان شوين پياويكى دهست ليه و شاوو سيحر ليكراو كه وتوون، شوين كه سيك كه وتوون عه قلى تيك چوه و نازانى ده لى چى و چى ده كا! ئه دى چۆن ئيه په پيره وى فهران و جله و گيره كانى ده كه ن؟!

ئه مجار په روه ردگار وه لامى ئه م شوبه هيان ده داته وه و ده فهرمووى: ﴿انظر كيف ضربوا لك الأمثال﴾ ئه ي پيغه مبهردى خۆشه ويست! به سهر سورمانه وه تى بفكره، بپروانه چيت پى ده لىن؟: چۆن له خۆيانه وه

صیفاتى جياحيات بۆ دادەتاشن . ناو و ناتۆرى سەيروسەمەرەت لى دەنن، بوختانت پى دەكەن و شتت بۆ ھەلدەبەستى ؟ جارئك دەلن: ساحيرو جادوبازى، چەلئك دەلن: بۆ خۆى سيحرى ليكراره، چاخئك دەلن: درۆزنە، جارئكيش دەلن: شاعيره يان دەلن: قوتاييه لاي فلان و فلان دەخوينى و ئەوان ئەم قورئانەى فير دەكەن !

ھەموو ئەم قسانەيان پوچ و بىناغەن و بوختان و دەست ھەلبەستى، ھەركەسيك تۆزقالتك عەقل و فامى ھەبى ئەم جورە قسانەى بەگوى داناجى، ﴿فصلوا فلايستطيعون سيلا﴾ ريگايان لى گوم بوو و سەرگەردان و گومرا بوون، ريگاي ھيدايت و ھەق نادۆزنەو !

ئەجا كۆتايى بەجەدەلەكە دەھينى بەبەيانكردنى ئەو: كەئەو پيشنيارو داواكارىەيان،يان ئەو بيروبۆچونەيان دەر بارەى كالا و پروپيتالى دونياى چ نرختيكان نيەو ئەو: كەئەوان بەلايانەو گرنگە پتيان وايە ئەگەر موھەمەد پيغەمبەرى، دەبى گەنج و خەزىنەى ھەبى، يان باخ و زەوى و زارى ھەبى لەراستى دا بيروبۆچونى نەفامانەو كورت يتن، چونكە ئەگەر خودا مەيلى ھەبوايە لەوشتانە باشتى پى دەبەخشى:

دەفەرمووى: ﴿تبارك الذي ان شاء جعل لك خيراً من ذلك جنات تجري من تحتها الأنهارو يجعل لك قصوراً﴾ پاك و مونەزەھە، بەرزوپرۆزە ئەو خودايەى ئەوتۆ ئەگەر بيويستايە لەدونيا دا زۆر باشتى لەوەى ئەوان پيشنيارى دەكەن پى دەبەخشى، ئەوانازو نيعمەتەى لەقيامەتدا وادەى پيداوى بۆ پيش دەخستى بۆ دونياو باخ و باخاتى واى پيەدەبەخشى بەژىر درەختەكانى دا جوگاوجوبار بكشانايە، قەصرو بالەخانەى ناوازەو دلگىرى بۆ دەستەبەر بكرديتايە! زۆر باشترو بەنرختى لەوەى ئەوان پيشنيارى دەكەن پى بەخشيتايە.

به لام پهروه دگار ئه و عه تاو به خششانه ي بۆ قيامهت بۆ پهزمه نده
 كردوي، له ژيانى نه پراوه ي قيامهت دا ئه و نازو نيعمه تانهت ده داتى، نهك
 له ژيانى دونياى بى به قادا ! بۆ ئه وه ي به هۆى دونياوه له قيامهت غافل
 نه بى، به مال و سامانه وه هه له و گير نه بى، ئهركى راگه ياندن و بانگه وازيت
 له بير بچيته وه، بىگومان ئه وه ي لاي خودا بۆت پهزمه نده كراوه بۆ ژيانى
 قيامهت زۆر باشترو به نرخ ترو بهردوام تره !!

ويستى خودا وايه: كه باشت له باخ و قهصرو باله خانهت له دونيادا
 بداتى، ئه ويش په يوه نديه به و كه سه ي: كه باخ و قهصرو باله خانه
 ده به خشى، ههست كردن به وه ي كه تو له ژير چاوديرى ئه وداى به گويره ي
 ته و جيهو ته و فيقى ئه و هه له سو كه وت ده كه ي، له زهت و خوشى ئه و
 په يوندييه ده چيژى: كه هيج نازو نيعمه تيكي ناگاتى.

خه يشمه ده فهرموى: به پيغه مبه ر گوترا: ئه گه ر ده ته وي هه رچى گه نج و
 خه زينه ي زه وي هه يه ده ته دينى، ئه و نه ده ت مال و سامان و نازو نيعمه ت
 ده ده ينى، به جوړيك كه له وه پيش و له وه دواش به كهس نه درابى و نه درى،
 به مه ر جيگيش هيج له وه كه م نه بيته وه كه لاي خودا بۆت پهزمه نده كراوه:
 پيغه مبه ر ﷺ فهرمووى: هه ز ده كه م بۆ قيامهت بۆم پهزمه نده بكه ن !

بروانه كردنى موشريكه كان به روژى قيامهت و وه زع و حاليان له و
 روژه دا و به رامبه رى كردنيان به به هه شتبه كان

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾
 إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا
 أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ
 أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

جا که کار گه یشته ئەو هه دده و هه ندی له شوبهه و قسه ناره واکانیانی
 ده باره ی خوداو پیغه مبهری خودا رانواند، نهجار په رده له سهه لایه نیک
 له لایه نه کانی کوفرو گومرایان هه لده داته وه: ئەویش ئەوهیه بروایان به
 قیامهت نیه بۆیه هیچ کۆ له سته مکاری و بوختان و قسه هه لبه ستن ناکهن،
 ترسی رۆژی قیامهت یان نیه، ترسی رۆژیکیان نیه که تییدا به ره وپروی خودا
 ده بنه وه و له سهه سته م و بوختان حیساییان له گهل بکاو تۆله ی تاوانه کانیان
 لی بستینی!

ده فهرمووی: ﴿بل کذبوا بالساعة﴾ به لکوو ئەوان بروایان به هاتنی
 رۆژی قیامهت نیه، ئەو بی بروایه یانه بۆته هوی ئەوه ی ئەو قسه
 پروپوچانه بکهن، ئەو هه موو درۆ ده له سانه هه لپژن! چونکه که سیك
 به ته مای قیامهت نه بی، به ته مای حیساب و لیکۆلینه وه نه بی، خیرا
 ده که ویتته هه له ی بوختان و تۆمه تبار کردنی که سانی دیکه وه بیر له ئاکام
 ناکاته وه، سود له و به لگانه وهرناگری که سهه ده کیشن بۆ تیفکری و بیر
 کردنه وه ..

﴿واعتدنا لمن کذب بالساعة سعيرا﴾ نیه ئاماده مان کردوه بۆ
 که سیك بروای به قیامهت نه بی، ئاگری زۆر گهرمی واکه خیرا بلنسه
 ده سیکنی، سوتینه رو داپلوخینه ره.

ئەجار وینە ی دیەنیکی سامناکی قیامت دەکیشی؛ دیەنە کە هیندە سامناکە دلی رەق دەکا بەئاو، هەست و شعوری مردوو وەلەرزه دینی .
 کافران ئاگادار دەکا لەو عەزابە ی کە لەو رۆژەدا چاوەروانیان دەکا
 هەروەها موژدە بە موسولمانانیش دەدا بەنازو نیعمەتی بەهەشتی رازاو
 لەو رۆژەدا .

دەفەر مووی: ﴿اِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَ زَفِيرًا﴾
 ئیستا ئیمە لەبەردەم دیەنی ئاگریکی بلیسەداری پریشک هاوێژداین
 ئاگرە کە گیانی بە بەردا کراوە، دەروانی و دەبینی، قیامت بە
 درۆزانەکان دەبینی، لەدورەو دەیانبینی دەکەوێتە لرفەلف و نالەنال،
 دەنگی کلەو و کولانی دەبیست، نیلەنیلەو چەپۆکانیەتی، نیشانە ی رق و
 قینی زۆریەتی لییان، لییان بەداخەو بۆیان دەسوتی فیشکەو نرکە و نالە ی
 دەبیست هیندە ی رق لیانە خەریکە لیک جیاییتەو، تاوانبارانیش بەرو
 ئەوی کیش دەکرین !

جاتۆ وەرە بەوردی بیر لەو دیەنە بکەرەو و بەزیندویی بیهینە پیش
 چاوی خۆت ! بەراستی دیەنە کە تابلیی سامناک و دل داچلە کینەرە !
 (عبد الرزاق) و ئیبنولونزیر و ئیبنو جەریر لەعوبەیدی کوری
 عومەرەو ریاوەتیان کردو دەلی: (ان جهنم لتزفر زفرة، لا یبقی ملک
 مقرب ولا نبی مرسل الا خر لوجهه ترتعد فرائصه، حتی ان ابراهیم علیه
 السلام لیجتوا علی رکبته، ویقول : رب ! لاأسألك اليوم الانفسی).

وەرە ژیرانە بیر بکەرەو، ئەو روو رەشانە بێنەرە بەر چاوی خۆت، ئەو
 چارە رەشانە بەزنجیر کراوی بەرو رو دەخرێنە بەرو کیش دەکرین بەرو
 کوێ ؟ بەرو دۆزەخ دۆزەخیش خودا وای لیکردو لەرقان خوێ
 دەخواتەو، هەرلەدورەو ترس و لەرز دەخاتە دل و دەرویانەو، ئیستا
 وا گەیشتۆنە نزیکی و شالاییان بۆ دینی، ئەمانیش بی دەسلات دەست و
 قاچ بەستراو ! جا بەم حالە دەگەنە لای بەکوۆت و زنجیر کراوی بەدەست و

قاچ به سترای تورده درینه ناو دۆزه خه وه، فری ده درینه ناو ئه و ئاگره داخ له دله سوتینه ره سامناکه .

﴿وَإِذَا الْقُرْأُ مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُّقْرَّنِينَ﴾ جاكه تورده درینه ناو دۆزه خه وه و ناخرینه شوینیکی پان و پۆرو بهر فراوان به لكوو تورده درینه ناو شوینیکی تهنگه بهر بۆ ئه وهی سزاو ئازاره كه یان به ئیش ترو سهخت تر بی، دهست و قاچیان به مزخیر به ستره وه هیوای رزگار بوون و قوتار بوونیان براره .

﴿دَعُوا هَٰذَا لَكَ ثَبُورًا﴾ هاواریان لی هه لدهستی و ته مه نناي مردن ده كه ن بۆ ئه وهی له م سزا سهخته رزگاریان بی، مردن ده بیته هیوای سه ره کی و ئاواتی رزگار بوونیان، خوا خویانه بۆ مردن به لام سه رباری ئه وهی كه ئاواته كه یان جیبه جی ناکری و ویسته كه یان نایه ته دی، گالتسه و لاقرتیشیان پیده کری !

ئه وان هاوار ده كه ن ئه ی مردن له کوئی و ژیان کوشتینی فریامان بکه وه و رزگارمان بکه ! پێیان ده گوتری : ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثَبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثَبُورًا كَثِيرًا﴾ نانا ئه مپۆ داوای مردنیک مه كه ن داوای زۆر جوړ له مردن بکه ن، مردنیک به ته نیا به كه ئکی هیچ نایه و دادتان نادا، مه به ست گالتسه پینکردن و ناتومیدکردنیانه له رزگار بوون، به لكوو سزایان نه براره وه هه تا هه تاییه !!

جا له م کاته ناسک و ترسناکه دا پاش رانواندنی ئه م دیمه نه سامناکه، قورنانی پیروژ ههروه کوو ئوسلو به هه مه کاتیه که ی خوی، که باسی دۆزه خ ده کا باسی به هه شتیش راده نوینی، باسی هه رشتی بکا زۆربه ی کات دژه که شی دینیته گوژی . بۆیه له م کاته دا به رامبه ریه ک له نیوان سزای کافران و پادا شتی موسولماناندا ئه نجام ده داوده فه رموی:

﴿ قل ﴾ ئەي موحەممەد پييان بلي: ﴿ اذلك خيرٌ أم جنة الخلد التي وعد المتقون ﴾ ئايا ئەوسزاو تۆلە باشە كەباسى كرا بۆتان يان بەهەشتى رازاوەى نەبراو؟ ئايا ئەو دۆزەخە باشتە يان بەهەشتى ئەبەدىو شوينى ژيان بەسەربردنى هەتا هەتايى؟ ئەوبەهەشتەى بەلّين دراوە بدرى بەخۆپارىزان! بە لەخودا ترسەكان؟ ئەوبەهەشتەى كەدەبەخشى بەوتەقواكارە خۆپارىزانەى لەدونىادا فەرمانبەردارى فەرمانى خودا بسوون، خودا كردويه تي بەپاداشتى چاكەكاران.

﴿ لهم فيها مايشاؤون خالدين ﴾ هەيە بۆ ئەو خوداپەرستانە لە بەهەشتدا هەرچى ئارەزو بکەن لەخواردن و خواردنەو و پۆشاك و شوينى حەوانەو، لەئامىرى سوارى و ديمەنى جوان و هەموو جوړە شتيكى جوانى وا كە بەچاو نەبينرابى و بەخەياليش پەى پى نەبرابى، ئەوان لەناو ئەو هەموو نازو نيعمەتەدا بۆ هەتا هەتايە دەميّنەو و براڤەو نەو نيهو ليشى وەرەز نابن.

ئەمە بەلگەيە لەسەرئەو كە بەهەشتيەكان هەموو داخوازيەكيان دابين دەبى، هەرچى بيانەوى بۆيان ديتەجى و وادەو بەلّينى خودايە پاشگەزبوونەو نيهو تيدانيە ، بۆيە فەرمووى:

﴿ كان على ربك وعدا مسؤولاً ﴾ ئەمە هەردەبى بيتەجى و شياوى ئەويە كە لەخودا داوا بكري و ئەنجام بدرى، وەك—وو لەشوینىكى تردا لەسەر زوبانى خوداپەرستان دەفەرمووى: ﴿ ربنا آتانا ما وعدتنا على رسلك، و لا تخزنا يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد ﴾ (آل عمران / ١٩٤).

حال و وه زعی کافره کان له رۆزی قیامهت دا له گهل
به رسته راوه کانیاں دا

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ
يَلْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

له وه پیش په روه ردگار باسی ئه وه عه زابه ی کرد که له قیامهت دا: بۆ
کافره کانی داناوه، له هه مان کاتدا له گهل نازو نیعمه تی ئاماده کراو بۆ
موسولمانان بهرام بهری کرد.

ئه جار لی ره دا دیمه نیکی تر له دیمه نه کانی قیامهت بهیان ده کا: ئه ویش
حال و وه زعی عیبادهت که ره کانه له گهل عیبادهت بۆ کراوه کان دا،
ئهوانه ی جگه له خودا عیبادهتیان بۆ کراوه؛ خودا گردیان ده کاته وه
پرسیاریان لی ده کا ئایا ئه وان عیبادهت که ره کانیاں گومرا کردوه
له پیتیازی حق لایان داو؟ یان بۆ خۆیان خۆیان گومرا کردوه: ده فهرموی:

﴿ويوم نحشرهم و ما يعبدون من دون الله﴾ ئەي موحه مەد! بىرلەو
 رۆژە بکەرەوه، يان ئەو رۆژە بۆ موشرىکه كان باس بکه: که خودا، ئەوان
 لە گەل خودا درۆزنە کانياندا کۆيان دە کاتەوه، خودا فریشتە پەرست و
 فریشتە كان، عیسی پەرست و عیسی خۆی، عوزەیر پەرست و عوزەیر
 خۆی، بت و صەنەم پەرست و بتە كان، ئەستیرە پەرست و ئەستیرە كان،
 ھەروا ھەموو پەرستراویك جگە لە خودا لە گەل پەرستکارە كان دا کۆيان
 دە کاتەوه.

ئەوانەشیان کەبێ گيانن خودا وەزوبانيان دینى و پرسىاریان ئاراستە
 دە کاو دە فەرموى: ئەي پەرستراوینە! ئەي ئەوانەي بە خودا زانراون و
 عیبادەتتان بۆ کراو! ئەو ئیو بەندە كانى منتان لەریبازی حق لادان و
 گومراتان کردن؟ ئایا ئیو بانگەوازیتان کردن بۆ ئەوێ لە جیاتی من
 بتانپەرستن یان بۆ خۆيان خۆيان گومرا کردو یان بەبێ ئەوێ بانگەوازیان
 بکەن لە خۆیانەوه عیبادەتی ئیو یان کردو ؟؟

نومەي ئەم ئایەتە ئایەتیکی ترە: که دە فەرموى: ﴿واذ قال الله
 يا عيسى ابن مريم انت قلت للناس: اتخذوني وامى الهين من دون الله
 قال: سبحانك ما يكون لي ان اقول مالىس لي بحق: ان كنت قلتة فقد
 علمته تعلم ما في نفسي و لا اعلم ما في نفسك انك انت علام
 الغيوب﴾ (المائدة / ١١٦).

ھەلبەتە پرسیارە که بۆ ئەوێ خودا بەو لāmە کەي شتیکی نەزانراو
 بزانی، نەخیر پەروردگار پێش ئەو ئاگاداری ھەموو شتیکی و واقیعه کە
 دەزانى، بە لکوو پرسیارە که بۆ ئەوێ وە لām بدەنەوه بەو لāmە کەي
 کەدەیدەنەوه سەر زەنشتی عیبادەتکەرە كان بکاو ریسوابین، بەوێ کە
 عیبادەت بۆ کراوە كان بە درۆیان دە خەنەوه.

خودا بۆ خۆي پێویستی بەو پرسیارە نیو زانیاری تەواوی ھەيە، وە لى
 پرسیارو وە لām لە دەشتیکی ئاو ھا گەورەو سامناک دا، ھەموو

ئەو حەشاماتە كۆكر اوتتەو و ئەو پەرسىيارەيان ئاراستە دەكرى ريسوا كردن و ئەزىيەتدانى موشرىكەكانى تىددايە ھەرپەرسىيارەكە خۆى عەزاب و سزايە، عەزابىكى ترسناكىشە.

ئەجار پەرورەردگار وەلامى مەعبودەكان باس دەكا كە لەو ەلامى ئەو پەرسىيارەو لەو رۆژەدا عەرزى پەرورەردگارى دەكەن ﴿قَالُوا: سُبْحَانَكَ مَاكَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ دەئىن: پاك و مونەزەھى بۆتۆيە خودايە، شياونىيە بۆ ئىمەو راست نىيە: كە جگە لەتۆ ھىچ پەرستراوىكى تر بە رەوايزانىن و بىريارى بدەين! كەوايى چۆن بەندەكانى تۆ گومرا دەكەين، لەرىيازى پەرستش كردن بۆ زاتى پاك لايان دەدەين! نەخىر ئىمە شتى وامان نەكردو، بەلكوو ئەوان بۆ خۆيان لەرىيازى تۆ لايان داو و بۆخۆيان خۆيان گومرا كردو، تاوانى خۆيان لەئەستۆى خۆيان!

﴿وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ﴾ بەلكوو تۆ ئەوانت ھەرلەباب و باپىريانەو لە نازونىعمەت دا پەرورەردە كردو بەنازونىعمەتەو تەمەنت درىژكردن و سەرگەرمى رابواردن و عەيش و نۆش و شۆيىكەوتنى ھەزو ئارەزوى نەفسى خۆيان بوون، لەنازو نىعمەتى ھەمە جۆردا نقوم بوون و پەيامى تۆيان لەبىرچۆو، ئەو ئەحكام و ئامۆژگارىيانەى لەسەر زوبانى پىغەمبەرەكانت پىيان راگەيەندرابوو لەبىريان نەماو بىئاگابوون لەيادى تۆ پروابەتاك و تەنھايى تۆ تىفكرىن لەبەلگەكانى بونەوەر كە نىشانەى خودايەتى تۆن .

﴿وَكَانُوا قَوْمًا بَوْرًا﴾ بەراستى ئەوانە گەل و نەتەو ەيەك بوون بىخىرولەناكاما بەھىلاك چوون.

نونه ي ئهم ئايه ته ئايه تيكي تره: كه ده فهرموي: ﴿ويوم يحشرهم جميعاً ثم يقول للملائكة: أهؤلاء إياكم كانوا يعبدون؟ قالوا: سبحانه...﴾ (سبا/ ٤٠-٤١).

ئە بجا ر به عيباده ت كهره كان ده گوتري: ﴿فقد كذبوكم بما تقولون، فماتستطيعون صرفاً و لانصرأ﴾ ئەوه ئەوشتانه ي ئيو به خوداتان ده زانين جگه له خودا ده تانپهرستن، پيتان وابوو يارمه تيدرو شه فاعه تكار ده بن بۆتان ده تانگوت له خودا مان نزيك ده كه نهوه، ئەوه تا به درۆيان خستنه وهوه ئەوه ي وتتان وا ده رنه چوو. ئەو خودا درۆزانه تواناي يارمه تيداني ئيوه يان نيه، ناتوانن سزاو تۆله ي خوداتان لي لادهن، هيچ بهرگريان له ئيوه بۆناكري، ته نانه ت يارمه تيداني خودي خو شيان بۆ ئە نجام نادري، وه كوو له ئايه تيكي ترده ده فهرموي: ﴿ومن أضل ممن يدعو من دون الله من لا يستجيب له الى يوم القيامة وهم عن دعائهم غافلون، وإذا حشر الناس كانوا لهم أعداء، وكانوا بعبادتهم كافرين﴾ (الأحقاف/ ٥-٦).

ئە بجا ر له كاتي كدا كه ديمه نه كه ديمه ني رۆژي قيامه ته وه رودا وه كساني راده نويني و چاوو دل و هه ست و شعور به وه رودا وانسه وه به ستراونه ته وه، وانيشان ده دا: كه ئيستا ئەوه رۆژيه وه قيامه ت رابوو وه مه خلوقات له سارا ي مه حشه ردا وه ستاون و مو شري كه كان خراونه ته قه فه سي تۆمه ته وه، چاوه رواني ئاكامي دادگايي كردنه كه ين .

ئالهم كاته داو كتوپر سياقه كه ده گويزر يته وه بۆ دوني اي ئيستا و هه ره شه ي توندوتير ئاراسته ي بي پروا كان ده كا و ده فهرموي: ﴿ومن يظلم منكم نذقه عذاباً كبيراً﴾ هه ر كه س له ئيوه له م جيهانه دا هاوه ل بۆ خودا به ره وا بزاني و كافرو فاسق بي، ئەوه رۆژي قيامه ت عه زابي به ئيشي پي ده چيژين، عه زابيكي گه وه ره وي ئاماني ده ده ين، عه زابيكي بي سه رو بن .

پێغه‌مبه‌ران هه‌رده‌بی ئاده‌میزادبن

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

ده‌باره‌ی نازل بوونی ئەم ئایەتە واحیدی و ئیبنو جەریر لە ئیبنو
عەباسە وە رێواوە تیاری کردووە دەفەر مووی: کاتی موشریکەکان رەخنەیان
لە پێغه‌مبه‌ر ﷺ گرت: وتیان: ئەوێ چیه ئەم پێغه‌مبه‌ره‌ خواردن دەخوا
بەبازاردا دیو دەچی بوو و دەسته‌ئێنانی بژیو؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ غەمبار بوو
نێتر ئەم ئایەتە نازل بوو!

ئێستا که ئەو پەری بوختان و بەدرۆخستنه‌وه‌و گالته‌پێکردن نیشان‌درا،
رەخنەیان لە پێغه‌مبه‌ر ﷺ گە‌یشتە چلە‌پۆیه‌و ئیعترازیان لە ئاده‌میزادیه‌تی
پێغه‌مبه‌ر گرت: سیاقه‌که‌ ده‌گەر‌یت‌ه‌وه‌ بوو دل‌دانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رو
چه‌سپاندنی ئەو حەقیقه‌ته‌: که موحه‌مه‌د ﷺ له پێغه‌مبه‌رانی تر جوداواز
نیه‌و هه‌موو پێغه‌مبه‌ران ئاده‌میزاد بوون و، دیارده‌ سروشتیه‌کانی
ئاده‌میزادیان تێدا‌بووه‌، هه‌مویان خواردنیان خواردووه‌و شله‌مه‌نیان
خواردووته‌وه‌، جم و جۆل و هاتوچۆیان کردووه‌ نوستن و پشودانیان بووه‌.

بەم ئایەتە وەلامی رەخنە‌ی موشریکەکان: که وتیان: ﴿ماله‌ذا الرسول
يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ ده‌داته‌وه‌ . ئەوێ رۆن ده‌کاته‌وه‌: که
رەوانه‌ کردنی ئاده‌میزاد بە‌صیفه‌تی پێغه‌مبه‌ری داب و نه‌ریت‌ییکی
یه‌زدانی‌یه‌و هه‌موو پێغه‌مبه‌ران ئاده‌میزاد بوون و رخنه‌گرتنیان
لە پێغه‌مبه‌ر لەم باره‌یه‌وه‌ جگه‌ له‌ نه‌فامی و نه‌زانی هیه‌چی تر‌نیه‌.

ده فەرموۋى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ ئىمە لەپىش تۆدا هىچ پىغەمبەر يىكمان
نەئاردو، ئىلا كە ئاردومانن خواردنيان خواردو، بەبازاردا هاتوچۆيان
كردو، واتە: هەموو پىغەمبەرانى پىش تۆ ئادەمىزادبوون خواردنيان
خواردو، بۆ ئەوئى درىژە بەژيان بدەن و بەناو بازاردا هاتوون و چوون بۆ
كاسپى كردن و مامەللەوبازرگانى، خواردن و خواردنەو، هەولدان بۆ
دەستەبەر كردنى پىداويستى ژيان دژايەتى نىە لەگەلّ حالّ و وەزعى
ئەوان و لەپەلوپايەى ئەوان دانابەزىنى.

رەسەنى و بەرزى و بلىدى ئەوان راستى پىغەمبەرايەتيان بەئەخلاق و
رەوشتى جوان و كردنى كارى چاك و دەرگەوتنى موعجىزە و نىشانەى
سەرنج راكيش لىيان دەرەكەوئى: بەجۆرىك هەموو خاوەن عەقل و
هۆشيك راستى پىغەمبەرايەتى ئەوانى بۆ دەرەكەوئى، دەزانى كە
لەخوداوە نىردراون، حەزەرەتى موحەممەدىش وەكوو پىغەمبەرەكانى تر
وايە، كەوابى پىغەمبەر دەبى لەپەرگەزى پىغەمبەر بۆسە نىردراوەكان بى،
هەژارى و كار كردن و هاتوچۆى ناوبازار بۆ مامەللە كردن و بازارگانى نايىتە
شويى رەخنە و لەپەلوپايەى پىغەمبەر داناكيتنى.

كەوابى كە ئەو قورەيشيانە رەخنە لەپىغەمبەردەگرن رەخنە لەخودى
پىغەمبەر ناگرن، بەلكوو لەراستيدا رەخنە لەداب و نەرىتى خودا دەگرن،
رەخنە لەداب و نەرىتىكى مەزەندەكراوونەخشە بۆكىشراو دەگرن،
لەداب و نەرىتىك بىهودة نەخراوەتەگەر و بى مەبەست و بى نىياز نىە.

﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ هەندىكتان بەهەندىكتان تاقى
دەكەينەو، پىغەمبەرى ئادەمىزاد دەنىرىن بۆ ئەوئى ئەوانەى دەركى
حىكمەتى خودا ناكەن بپروايان بەنەخشەو مەزەندەكردنى خودا نىە
ئىعتىراض بگرن، ئەوانەى متمەنيان بەخودا هەيەو بپروا بە حىكمەت و

دانايىيى خۇدا دەكەن، خاۋەن سەبرو ئارام بن خۇيان بەدەنە دەست خۇداو پىشتى پىيەستى.

ھەرۋەھا بۇ ئەۋەي بانگەۋازى ئىسلامى بىكەۋىتە تىكۆشان و كىپر كىۋ
رۇژىك سەربىكەۋىۋ رۇژىك تىك بىشكى صىراغەكە بەردەۋام بى! ھۆكارە
ئادەمىزادىيەكان و توانا بەشەرىيەكان رۇلى خۇيان بگىپن، دەرېكەۋى كى
خۇراگرەۋ كى بى سەبرە، كى لەۋ تاقىكرىدەۋە دەردەچىۋ كى فاشىل
دەبى!

ئادەمىزادان چىن و تويژن لەزانىارى و نەفامىدا لە ساماندارى
ھەۋارىدا لەزىرەكىۋ كەۋدەنىدا، لە لەش ساغى و نەخۇشىدا، پەرۋەردگار
دەيتوانى ھەموو گەنج و خەزىنەيى دۇنيا بختە ژىردەستىيان و ناتاجى ھىچ
نەبن، ۋەلى خۇدا وىستى وابوۋە پىغەمبەران بەكالالى دۇنياۋە ھەلەۋ
گىرنەكا، ھەموو ھىزوتواناۋ كىردەۋەيان بۇ قىيامەت بختە گەر، بۇ ئەۋەي
چاۋيان لى بىكرىۋ بىنە قۇدۋە بۇ گەلەكانيان.

ھەروا وىستى خۇدا وابوۋە ئەۋان بەگەلەكانيان تاقى بىكاتەۋەۋ
گەلەكانىشىيان بەۋان تاقى بىكاتەۋە، تابۇيان دەرېكەۋى فەرمانبەردار
كىيەۋياخى چەس! كى ئاشتىخۋازەۋ كى زىانەخروۋىە .

﴿أتصبرون﴾ ئايا خۇگرەبەن، واتە خۇگرو پىشو درىژىن لەسەر ئەۋ
رىبازەي خۇدا بۇيى دىارى كردون.

﴿وكان ربك بصيرا﴾ خۇداي تۆئەي مۇجەممەد! بىننايە دەزانى كى
خاۋەن سەبرەۋ كى بەھات و ھاۋارە، كى لەسەر رىبازى حەق بەردەۋام
دەبىۋ كى لىتى لادەدا، ھەرىكەيان سزاۋ پاداشتى خۇي بەگۈيرەي
ھەلۋىست و كىردەۋەي ۋەردەگرىتەۋە .

ئەبۇ دەرداء لەپىغەمبەرۋە رىۋايەت دەكا: دەلى: پىغەمبەر ﷺ
فەرموۋىەتى: (ويل للعالم من الجاهل، و ويل للسلطان من الرعية، و ويل

للرعية من السلطان، و ویل للمالك من المملوك، و ویل للشديد من الضعيف و للضعيف من الشديد بعضهم فتنة) هاوار بۆ زانا له چنگ نه زان نه گهر ههول نه دات شاره زای بکا، هاوار بۆ فه رمانپهوا له چنگ ره عییه ته که ی نه گهر به دتسۆزی و عه داله ت فه رمانپه واییان نه کا، هاوار بۆ ره عیه ت له چنگ فه رمانپه و نه گهر به قسه ی نه که ن، هاوار بۆ خاوه ن له چنگ کۆیله کانی نه گهر سته میان لی بکا، هاوار بۆ به هیتز له چنگ بی هیتز، هاوار بۆ بی هیتز له چنگ خاوه ن هیتز، هه ندیکیان بۆ هه ندیکیان فیتنه و تاقیکردنه ون.. نه جار نه م نایه ته ی ﴿و جعلنا بعض فتنة لى خوينده وه .

موشریکه کان بۆ چه سپاندنی راستی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د داوای نازلبوونی فریشته ده که ن بۆ سه ریان، یان خودا ببینن

﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ الْأَوَّلُ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا ﴿۲۶﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿۲۷﴾ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُورٍ بِإِذْنِهِ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۸﴾ هَبَاءٌ مُنْتُشَرًا ﴿۲۹﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿۳۰﴾

نه مه ش شوبه ه وگومانی موشریکه کانه ده رباره ی ئیناریکردنیان بۆ پیغه مبه رایه تی هه زره تی موحه ممه دو رتکردنه وه ی په یامی قورئان،

پوختهی ره خنه که شیان ئه وه بوو ده یانگوت: بۆچی فریشته نایه ته خواری، شایه تی بدهن: که موحه ممد راست ده کا پیغه مبه ره، یان خودامان چاوپیی بکه ویۆ دئیامان بکا: که ئه وه موحه ممدی بۆ سهر ئیمه ره وانه کردوه !!

بیگومان موشریکه کان به ته ما زیندوبوونه وه نین، چاوه روانی لبقای خودانین، حیساب بۆ رۆژی قیامت ناکهن، هه لسوکه وتیان له سهر ئه وینه مایه بنیات نانین، بۆیه هه ست به گه وره یی و شکومه ندیی خودا ناکهن، بۆیه زوبانیان هه لده سورپینن به وشه و رسته ی وه ها که عاده ته ن له که سیکه وه نابیسترین بروای به خودا هه بیۆ به ته مای گه یشتن به خودا بی له قیامت دا...

به راستی ئه وه هه لویستیکی سهر سورپه یه ره له هه لویسته کانی سهر پرده ی موشریکه کان، وینه ی سهر پرده یی و قولبونه و یانه له کوفرو بی دینی دا قورئان وینه ی کیشاوه ده فهرمووی:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا: لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةَ أَنْزِلْ رِبًّا﴾

ئه وانه ی موشریک و بی پروان ئینکاری زیندوبوونه وه سزاو پاداشتی قیامت ده کهن و به ته ما ئه و نه ن به ئیمه بگهن، وتیان: ئه وه بۆ فریشته نایه ته سهرمان و به چا و بیبینین، وه کوو له وه پیش نازل ده بوونه سهر پیغه مبه ران! با فریشته یین و هه والمان بده نی: که موحه ممد راست ده کا، له وه دا که ده لی من پیغه مبه رم! یان با به رۆژی روناک به ئاشکرا و بی په رده خودامان چا و پی بکه ویۆ پیمان بلای: ئه وه من ئه وه پیغه مبه رم بۆ سهر ناردون! فرمانان پی بکا به شوین که وتنی و بروا پی هینانی.

بیگومان کافره کان به دوریان ده زانی پیغه مبه ر ئاده میزاد بی، ده یانگوت: ناگو نجی ئاده میزادیکی وه کوو خۆمان بیته پیغه مبه ر، نه گهر راست ده کا با فریشته بیته خواری شایه تی بۆ بدا: که پیغه مبه ره یان با

خودا بۆ خۆی خۆیمان نیشان بداو پیمان بلی: ئەو پێغه مبهری منهو برپای پێبکهن!

به راستی ئەمە دەستدریژیکردنە بۆ سەر مه قامی خودا، دەستدریژیکردنی ئاده میزادی نه فامه بۆسەر جه لال و شه وکەت و شکۆمەندی پەرورەدگار، دەستدریژیکردنی کەسانیکە قەدرو ریزی خودا نازانن!! دەبی ئەوانه خۆیان پی چی بی: کە ئەم دەستدریژیە دەکەنە سەر بە دیهینەری بونەوەر؟ ئەوان چین؟ خۆ ئەوان لەمولکی خودادا وەکوو گەردیلەیه کی سەر لی شیواو وان، ئەوانه چین پەلپی ئاوه ها دەگرن!

لە راستی دا ئەوانه بەم پەلپ و بیانو گرتنەیان جگە لە ئینکە بهری و سەرکەشی و مل نەدان بۆ حق هیچی تریان مە بهست نەبووه، بۆیه پەرورەدگار لە هه مان ئایەت داو پیش ئەوهی کوتایی بی ره ددی دانەوه و فەرمووی: ﴿لقد استکبروا في أنفسهم وعتوا عتواً كبيراً﴾ بێگومان ئەوان تە کە ببوریان کردو لە ناخی دلێان دا بریاریان داوه: کە ئیمان نه هینن، مل بۆ حق نەدەن، خۆ به زلزانێ و مل نەدان بۆ حق بوته تە بیروباوهرو لە دل و دەرونیان دا جینگیربووه، وەکوو لە ئایەتیکێ تردا دە فەرمووی: ﴿ان في صدورهم الا كبرماهم ببالغیه﴾ (غافر/ ۵۶) ئەوان لە سەر ره قی و یاخی بوون دا گەشتونە تە چلە پۆیه، بۆیه جه سارهت دەکەن پەلپی ئاوا بگرن و بیانوی ئاوا بخەنە روو! ئەوان لە حەقیقەت دا ئەگەر فریشتەش بێتە خواری شایه دی بدا لە سەر راستی پێغه مبهر، ئەوان هەر ئیمان ناهینن!

وەکوو لە ئایەتیکێ تردا دە فەرمووی: ﴿ولو اننا نزلنا اليهم الملائكة و كلمهم الموتى و حشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله﴾ (الانعام/ ۱۱۱) بێگومان ئەوان خۆیان لە خۆگۆراوه، به تەواوی لە خۆیان بابی بوون، هیندە خۆیان لاگەرەبووه بی تاگابوون لە تەقدیرکردنی

قىيە مى حەقىقىي و پىئوهرە كانيان لى شىئاوون، لەبەر خۆبەزلزانی تەنيا
هەست بە خۆيان دەكەن، هێندە خۆيان لە خۆ گۆراو وادەزانن شياوى ئەو
خودای گەورە و مەزن خۆيان بۆ دەر خا تائيمان بهیئن !!

ئەجار پەرورەدگار قەشمەریان پى دەکا: کە ئاگاداریان دەکا بەسەر
ئەو هەول و تەنگانەى کە چاوەر وانیانە لەوورژەدا کە فریشتە دەبینن،
هەلبەتە بینینی فریشتە کە مەترین داواکاریانە و بەلای خۆیانە وە شتێکی
ئاساییە، بێگومان ئەوان فریشتەیان چا و پى ئاکەوئ مەگەر لەروژێکی
سامناک دا کە لەو روژەدا سزایەك چاوەر وانیانە خۆی بۆ ناگرن و قوتار
بوونیان لە دەستی نیه، ئەویش روژی حیساب و عیقابە.

دەفرموئ: ﴿يَوْمَ يَرُونَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ، وَ
يَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ واتە ئەوان لەحالی ئاسایی و خوشی دا فریشتە
نابینن، بەلکوو لەحالی شەرپوتەنگانەدا چاویان بە فریشتە دەکەوئ،
ئەوان بى شک لەکاتی مردن دا یان لەروژی قیامت دا فریشتە دەبینن،
پێیان دەلێن: مزگینى خیرتان لى ئەبى، خوشى و ئارامیتان نەیتەپى،
فریشتەکان مزگینى دۆزەخیان دەدەنئ، هەوائى قارو غەزەبى خودایان
پى پرا دەگەیهنن .

ئەوورژەى پێشنیارەکیان دیتەجى و فریشتەیان چاوپى دەکەوئ، روژیکە
مزگینى تیدا نادری بەتاوانباران، بەلکوو سزا دەدرین، عەزابى بەئیش و
سامناکیان توش دى، فریشتە پێیان دەلێن: ﴿اُخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ
تَجْزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ، وَكُنْتُمْ عَنْ
آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الانعام/ ۹۳) .

ئالەو روژەدا هەردەلێن: ﴿حَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ پەنا دەگرین بەخوداو داواى
لى دەکەین: کە ئەم عەزاب و خەتەرەمان لى دۆور بخاتەو، واتە: داوا

دەكەن: كە غەزەب و خەتەرى فريشته يان لى دۈۈر بخرىتەۋە، ئەمە ئەگەر ئەم رستەيە وتەي كافرەكان بى .

ئەگەر وتەي فريشتهكان بى ئاراستەي تاوانبارەكانى بكن . ئەوكاتە ماناكە بەم جۆرە دەبى: ﴿حَجَرًا مَّحْجُورًا﴾ ياساغ و قەدەغەيە لەئىۋە مزگىنى و بەهەشت، ياساغ و قەدەغەيە رزگار بوتتان و ھەرگىزاو ھەرگىز لەچنگ سزاو تۆلە قوتار بوتتان نى، مزگىنيتان لى نەبى و بەفتارە چن .

ئەمەش بەپىچەۋانەي حال و ۋەزەئى موسولمانانە لەكاتى سەرەمەرگ دا لەوكاتەدا ئەوان مزگىنى خىرو خوشيان پى دەدرى: ۋەكوو لەشۋىنىكى تردا دەفەرموۋى: ﴿ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة الا تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة التي كنتم توعدون، نحن اولياؤكم في الحياة الدنيا و في الآخرة، و لكم فيها ما تشتهي أنفسكم و لكم فيها ما تدعون، نزلا من غفور رحيم﴾ (فصلت / ۲۰-۲۲).

لەفەرموۋەي صەحىح و راست دا ھاتوۋە (البراء) ى كورى غازىب رىۋايەتى كردوۋە دەفەرموۋى: فريشته بەگيانى موسولمان دەلى: ۋەرە دەرۋە ئەي گيانى پاك و خاۋىن: لەجەستەي خاۋىن.. ئەگەر تۆ تائىستا ئەم جەستەيەت ئاۋەدانكردبوۋە ئىستا ۋەرەدەرۋە بچۆ ناو رۆح و رىحانەۋە، بچۆرە خزمەت خودايەكى خوشى دەۋى و رقى لىت نى!!

ئەمجار پەرۋەردگار ھەۋال لەپوچانەۋەي كردهۋە باشەكانى كافرەكان دەدا، كاتىك بەخۇيان دەزانن ئەو كردهۋە باشانەي لەدونىا خۇيان پى ھەلدەنانەۋە و بەتەمابوون سوديان لى ۋەرىگرن بوونەتە تۆزۈ باۋ كەلكى ھىچيان نى. دەفەرموۋى:

﴿وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباءً منثورا﴾ رۆژى قىامەت سەيرى كردهۋە باشەكانى كافرەكان دەكەين لەكاتى حىساب و لىكۆلىنەۋەدا تەماشاي كاروكردهۋەي خىروشەپران دەكەين، : كەپىيان

﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ بىنگومان حال و وهزعى بههشتيه كان زۆر لهه دۆزه خيه كان باشتره له باره شوين و نشينگه تي تيدا حه وانوه و ئارامى و خوشى رابواردن .

مه بهست ئه وه يه موسولمانه كان له خوشترين و باشترين كات و شوين دا ژيان به سهرده بن و هيچ كه م و كورپه كيان نيه، هه موو هو كارىكى خوش رابواردنيان بو دابىن ده كرى، هه ئبه ته له دۆزه خ دا هيچ خوشى و خيرو بپريك نيه .

كه وابوو له رسته تي ﴿خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ ماناي (اسم تفضيل) مه بهست نيه، واته مه بهست ئه وه نيه له دۆزه خ دا شوينى خوش هه يه به لام هى به ههشت خوشترو جوانتره ! ئه و مانايه مه بهست نيه به لكوو مه بهست لومه كردن و سهر کوتانه وه ته قريع كردنيانه، وه كوو ئه وه كابرايه ك مال و سامانيك بدا به ژير دهسته كه ي خوى، ئه و يش له جياتى سوپاس كردنى لى ياخى بى و سهر پيچى بكا. ئه مجار كابرا بى گرى و بيداته به ردارو فه لاقه و كۆت و زنجيرو له روى سهرزه نشت كردنه وه پيى بلى : ده بخۆ ئه مهت باشتره يان ئه وه !!

ترس و خوفى رۆژى قيامهت و تهنگ و چه له مه كاني

وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ وَنُزِلُ الْمَلَائِكَةِ

تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى

الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعِضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ

يَا لَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَوَيْلَ لِي لَيْتَنِي لَمْ أَخِذْ

فَلَا نَخْلِفُ لَكَ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ﴿٢٨﴾
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

دهرباره ی سه به ب نزولی نایه تی ﴿ و یوم یعض الظالم علی یدیہ .... (الآیة) ﴾ ریوایت کراوه: که عوقبه ی کورپی (أبی معیط) زۆر له گهل پیغه مبهردا داده نیشته، رۆژێک پیغه مبهردی داوه ت کرد بو مال هوه، پیغه مبهرد ﷺ وتی: شایه تومان نه هیتی نان له مالت ناخۆم، ئه ویش شایه تومانی هینا، ئوبه ی کورپی خه له ف براده ری عوقبه بوو، که بیستیه وه عوقبه ئیمانی هینا وه سه رزه نشتی کردو وتی: وادیاره خه له فاوی، عوقبه وتی: نه خیر به لام موحه مه د میوانم بووه و سویتندی خوارد: که تا شایه تومان نه هینم هیچ له مالتم نه خوا، منیش شهرم به خۆم دا هات و شایه تومانم هینا.

ئوبه ی وتی: من له گه لته ت ناشت نابه وه مه گهر بیی قاچت بجه یه سه رپشت ملی پیغه مبهرد و تفیش بکه یه ده موچاوی. عوقبه هات پیغه مبهردی له (دار الندوة) دا بینی چوبه سوژده: داخا زییه که ی ئوبه ی جیبه جی کرد پیغه مبهرد ﷺ فه رموی: (الالکاک خارجا من مکة الا علوت رأسک بالسيف).

ئه م هه ره شه یه ی پیغه مبهرد ﷺ هاته دی له غه زای به در دا ئه سیرکرا، پیغه مبهرد ﷺ فه رمانی به علی کورپی نه بوتالیب کرد کوشتی، ئوبه ی کورپی خه له فیش له غه زای ئو خود دا پیکراو گه راپه وه بو مه ککه و مرد، جا: که زانی ده مرئ وتی: (یالیتنی اتخذت مع الرسول سبیلا).

هه ناسه به ی ئه م کو مه له نایه ته به ه ی پی شه وه له م ره وه یه:

دوای نه وه ی په روه ردگار نه وه ی به یان کرد: که موشریکه کان په لپی

هاتنه خواره وهی فریشته یان له پیغه مبه رگرت، پهروه ردگار باسی دیمه نه سامناکه کانی رۆژی قیامت ده کاو هه والی هاتنه خواره وهی فریشته کان لهو رۆژده راده گه یه نیۆ وینه ی ده وره دانیان بۆ ئاده میزادو کۆکردنه وه یان له ساری مه حشه ردا ده کیشی.

جاله و رۆژده سته مکاران دهستی خۆیان ده گه زن و په شیمانی و ناره حه تی خۆیان له سه ر هه لی له ده ست چویان ئاشکرا ده کهن، ئاواته خوازی : ئه وه ده بن که به گوئی پیغه مبه ریان بکردایه و پابه ندی فه رمان و جله و گه ریه کانی بوونایه و کاریان به و حاله نه گه شتایه !

به م جوړه دیمه نیکی تری رۆژی قیامت راده نوینیۆ وینه ی په شیمانی و په نجه گه ستنی سته مکاره گو مپراکان ده کیشیۆ به دورو دریشی دیمه نه که نمایش ده کا، بیسه ر واده زانیۆ واهه ست ده کا: که ئه و دیمه نه کۆتایی نایه و به رده وامه !

ده فه رموی: ﴿و یوم تشق السماء بالغمام﴾ ئه ی پیغه مبه ر! بیر له ورۆژه بکه ره وه: که ئاسمان شه ق ده بیۆ هه ور یکی سپی لی ده رده چی! ویده چی ئه و هه وره سپی یه له هه لم و بوخاری ئه و ته قینه وه و شه ق بر دنه وه په یدابی! !

له و رۆژده یاسای بوونه وه ره ده گۆرپ خۆرو مانگ و ئه ستیره کان ده بنه نیمچه هه ور یك به هۆی په رته وازه بوون و به ربوونه وه و گۆرانکاری له پیکهاته کانیان دا، وه کوو له شوینیکی تر دا ده فه رموی: ﴿اذا السماء انفطرت، واذا الكواكب انتثرت﴾ (الانفطار ۱-۲) یان ده فه رموی: ﴿وفتحت السماء فکانت ابوابا، وسيرت الجبال فکانت سرايا﴾ (النبا ۱۹-۲۰).

ئهم ئایه ته و ئایه ته کانی تریش ئه وه ده چه سپینن: که روداوی فه له کی گرنگ و تر سناک له کاتی رابوونی قیامت دا رووده دن و هه موو

ئايه تەكان ئامازە بەو دەكەن، كە سەر لەبەر ئەم بوونەوەرە تىك دەچى،
هېچ كامى لەبەشەكانى بوونەوەر پەيوەنديان بەيەكەوە نامىنى !
ئەستىرەو خۆرو مانگ و شارەئەستىرەكان و جەمسەرەكانيان ياسايان تىك
دەچى، ئىنقىلابىكى گشتى يەكانگىر بەسەر بوونەوەرەدا دىو كۆتايى بەم
جىهانە دى.

قورئانى پىرۆز لە زۆر ئايەت و سورەتى دا ديمەنى ئەو ويرانبونە
رادەنوئىنى ئەو دەچەسپىنى كەويرانبونە كە تايەت نابى بەزەو يەو،
بەكوو ئاسمان و ئەستىرەكانىش دەگرىتەو. وەكوو دەفەرمووى:
﴿اذا الشمس كورت، و اذا النجوم انكدرت، و اذا الجبال سيرت، و اذا
البحار سجرت﴾ يان ﴿واذا السماء انشقت، و اذنت لربها و حقت، و اذا
الأرض مدت و القت مافيها و تخلت، و اذنت لربها و حقت﴾ يان ﴿فاذا
نفخ في الصور نفخة واحدة، و حملت الأرض و الجبال فدكتا دكة
واحدة، يومئذ وقعت الواقعة و انشقت السماء فهي يومئذ واهية﴾
يان ﴿اذا زلزلت الأرض زلزالها و اخرجت الأرض اثقالها﴾ يان
﴿ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفاً، فيذرها قاعاً صفصفاً
لا ترى فيها عوجاً و لاماً﴾ يان ﴿و ترى الجبال تحسبها جامدة و هي
تمر مر السحاب﴾.

ئەم ئايەتەنەو زۆرى تىرش لەم بارەو هەمويان ئەو دەچەسپىنن
كە كۆتايى هاتنى ئەم جىهانەى ئىمە كۆتايى هاتنىكى سامناك و
سەر سوپهينەرە ! چەندىك لىي وردىينەو كە مەندكىشى خەيال نابى و
زەين ناتوانى كۆتۆلى بكا.

قورئان ديمەنەكانى رادەنوئىنى بەلام روداوەكان هيندە سامناك و گەورەن
خەيال دەرەقەتيان نايە، زەوى رادەتلقى و پىكدە دەدرى، كىوەكان
دەتەقندىرئەو دەبەنە تۆزوبا يان دەبەنە لۆكەى كراو. دەرياكەن
دەتەقنەو دەبەنە بوركان و گرگان، ئەستىرەو مانگ و خۆر روناكيان

نامىنىۋ لىل دېن، ئاسمان شەق دەبى و قەلشت قەلشت دەكەوى، ھەموو
شارە ئەستىرەو فەلەك و جەمسەرەكانيان ويران دەكرىن و ھەلدەو ەرن،
نىۋانى قەبارەكان ئاسايى نامىنىۋ تىك دەچى . مانگ و خور دەكەونە
نزىك يەكەو، ئاسمان چەلىك وەكوو دوكل دىتە بەرچاو و دەمىكىش
وەكوو ئاگرى سورى ھەلگىرساۋ.... ھتد.

ئا ئەو رۆژە كە لەئىمە ناديارەو ناتوانىن بەخەيال وىنەى بكىشىن
روداۋى گرنگ رودەدەن، يەكىك لەو روداۋانە ئەو ەيە: ﴿وَنَزَلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا﴾ فرىشتە دادەبەزن بۆ سەر ئەو خەلكە نامەى ەمەلى بەندەكانيان
بەدەستەو ەيە، شاىەدى لەئەو خەلكە دەدەن بەبەلگە بۆريان دەدەن.
وىنەى ئەم ئايەتە ئايەتتىكى ترە: كە دەفەرموى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ﴾ (البقرة / ۲۱۰).

﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ بىگومان رۆژى قىامت لەسەر
كافرەكان رۆژىكى ناخۆش و سامناكە، رۆژىكى قورس و پرتەنگانەيە .
چونكە رۆژى ەدالەت و بىياردانە، ئەوان تاۋانكارو ستەمكارن، سزاي
تاۋانبارو ستەمكاران ئاگرى دۆزەخە، وەكوو لەشۋىنىكى تردا دەفەرموى:
﴿فَذَلِكَ يَوْمًا مِنْ يَوْمٍ عَسِيرٍ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ﴾ (المدثر ۹-۱۰)

دەى بۆچى موشرىكەكان داۋاي نازلېۋونى فرىشتە دەكەن، بۆچى
نازانن ؟ : كەفرىشتە لەرۆژى ئاۋەھا تەنگانەدا نەبى دانابەزن ؟!

بەلام ئەو رۆژە سامناك و پرمەينەتيە بۆ موسولمانەكان رۆژىكى
خۆش و بىمەترسىيە، وەكوو لەشۋىنىكى تر دا دەفەرموى: ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ
الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ (الأنبياء/ ۱۰۳) ئىمامى ئەحمەد لەئەبوسەعيدى (الحدري)
يەو ە رىۋايەت دەكا : دەلى: ەرزى پىغەمبەر كرا، وتيان: ئەو رۆژەى
خودا بە ﴿يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ ەصفى كردو ە چەند
دورودرئۆ ە چۆن بەسەر دەچى! پىغەمبەر ﷺ فەرموى: (والذي نفسي

بیده، انه لیخفف علی المؤمن حتی یكون أخفَ علیه من صلاة مكتوبة یصلیها فی الدنيا) .

ئەجار دیمەنیکی تری روژی قیامت نایش دەکاو دەفەرموی: ﴿و یوم یعض الظالم علی یدیہ یقول: یا لیتنی اتّخذت مع الرسول سیلاً﴾ ئەی موخەمەد! بیر لەروژی قیامت بکەرەو، بیر لەو روژەبکەرەو: کە موشریکەکان و ستەمکاران دەستی خۆیان دەگەزن؛ ئەک دەستیکی بەلکوو هەردوو دەستی خۆی دەگەزی، جا یان بەنۆرە هەر جارە قەپال بە دەستیکی دا دەکا، یان بەیەکەوێ گاز لەهەردو دەستی دەگری، ئەمەش لەبەر ئەو تەنگانەو ناخۆشییەتی کەوتوو. بەهۆی پەشیمانی لە ئەندازە بە دەری هەلی لە دەستچووی: بەهۆی ئەوێ کە لە دنیادا فرسەتی لە دەست داو، پستی لە حق کردو و شوێن پەيامی پیغەمبەر نە کەوتوو، پەنجە خۆی دەگەزی: کە بۆچی لە ئەک پیغەمبەر دا ریگای سەرفرازی نە گرتەبەر! هاوار دەکاودەلی:

﴿یا ویلتا لیتنی لم اتّخذ فلاناً خلیلاً﴾ ئەی هاوار بۆخۆم! ئەی مردن لەکویتی وەرەبۆم روژتەو فریام بکەرەو، ئای چم بەخۆم کرد! خۆزگە فلانکەسی: کە ریگای لی گوم کردم نە مکردایە بەدۆستی گیانی بە گیانی خۆم! شوێنی نە کەوتایەو خۆم بەم مەرەدە نە بردایە و روژم بەم روژە رەشە نە گەشتایە!!

﴿لقد أضلني عن الذکر بعد اذ جاءني﴾ بێگومان ئەو هاوڵە خراپەم ریگە لی تیکدام، گومرای کردم، لەیادی خوداو قورئان لای دام، پاش ئەوێ قورئانم پی گەشت و یستم شوێنی بکەوم سەری لی تیکدام و نە یهشت ئیمانی پی بهینم، لیم بوو بە شەیتان و لەخستە ی بردم! ئەجا پەرەردگار دەفەرموی: ﴿وکان الشیطان للأنسان خذولاً﴾ بێگومان شەیتان بوو ئادەمیزاد ریسواکەرە، هەر دەیهوێ ئادەمیزاد

له خشته بهر یو ریسوای بکا، له حقه و راستی لای بډا بیخاته زه لکاوې
گومرایی یه وه و دوايي خوې لی بهر یی بکاو له کاتی ته نگانده هیچ دادی
نه دا !!

ده گونجی مەبەست بە (شەیتان) لەنایەتە کەدا برادەری سەتەمکارە دەست گەزبۆه کەبێ. بە شەیتان ناوی هێناوە، چونکە ئەویش وەکوو شەیتان رێگای حەقی لەئادەمیزاد گوم کردووە، دەشگونجی مەبەست خودی شەیتان بێ لەم رووەوە کە هەلێناوە بۆ ئەوەی ئاشنایەتی دۆستە گومراکە ی بکا. یان مەبەستی جینسی شەیتانە، هەرکەسێ گومراکەربێ بێ دەگوترێ شەیتان .

وہ کوو لہ شویئیکئی تردا دہ فہ رموی: ﴿کمثل الشیطان إذ قال للأنسان
اکفر فلما کفر قال انی بریء منک، انی أخاف الله ربّ
العالمین﴾ (الحشر/۱۶).

له صه حیحی موسلیم و بوخاری دا له فەرمووده یه كه دا: كه نه بوموسا
له پیغه مبه ره وه ﷺ گیراویه تیه وه ده فەرموئ: (انما مثل الجلیس الصالح و
الجلس السوء كحامل المسك و نافخ الكیر، فحامل المسك إما أن یحذیک و إما
أن یتبتاع منه و إما أن تجد ریحاً طیباً، و نافخ الكیر إما أن یحرق ثیابك و
إما أن تجد ریحاً خبیثه).

نمونه‌ی براده‌ری باش و براده‌ری خراب وه‌کوه عه‌تر فروش و ئاسنگهر وه‌هایه، نزیکبوونه وه له‌عه‌تر فروش یان به‌شت ده‌دا یان لی‌ده‌کری یان هی‌چکه‌نه‌بی بۆنیککی خوشت به‌لوت دا ده‌چی. نزیکبوونه وه له‌ئاسنگهر یان پریشکی ئاگری کوره‌که‌ی پۆشاکه‌که‌ت ده‌سو‌تیننی یان هی‌چکه‌نه‌بی بۆنیککی ناخوشت به‌لوت دا ده‌چی.

تہ بویہ کری (البزار) لہٰ ثینو عہ بیاسہ وہ ریوایت دہ کا : دہ لئی بہ پیغہ مبر ﷺ گوترا : ئہی پیغہ مبرہری خودا ! چ ہاوشینیک باشہ لہ گہ لئی دابنشین ؟ فہرموی : (کہ سٹک باشہ برادہری لہ گہ لدا بکہن و

ئامادەى كۆرۈمە جلىسى بىن: كە بىنىنى خوداتان بىر بىخاتەو، قسەو
گفتوگۆى زانىارىتان زىاد بكا، كردهوە كانى قىامەتتان بىر بىنننننننن .
زانانىنى ئىسلام فەرموئانن: ئىنسان تابۆى بكرى رەفاقەتنى ئىنسانى
بىدەن و دوور و ترسنوك و ئەھمەق و رژد نەكا، نرىكبونننننن و دانىشتن
لەگەل ئەم جوړە كەسانەدا پەسەندىنننننن تابتوانى پىوئىستە خۆتى لى دوور
بىخەيەوە مەگەر دلىنابى كە دەتوانى تۆ كار لەئەوان دەكەى و لەم رەوشتە
ناشېرىنانەيان ژتوان دەكەيەوە يان لىيان كەم دەكەيەوە .

کافرہ کان قورٹان پاشگوئی دہ خەن و دەلیین: بۆچی ھەمووی
بە یە کجار نازل نابێ

وَقَالَ الرَّسُولُ

يَكْرِهَ أَنْ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَلِكَ

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا

وَنَصِيرًا ﴿٧٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً

وَجِدَّةٌ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ يَحْشُرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ

مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

ئىبنوئەبى حاتمەم و حاكم و ھى تىرىش لەئىبنوعەبباسەو ە رىوايەت دەكەن، دەفەرموى: (موشرىكەكان وتیان: ئەگەر موخەممەد وەكوو بۆ خۆى دەلى: پىغەمبەرەم، راست بكا بۆچى خوداكەى دىقەدىقەى پىدەكاو ھەررۆژە ئایەتتىكى بۆ دەنیرىو بەینا و بەینىش بۆى نانىرى. بۆچى ھەموو قورئانى بەجاریك بۆ نانىرى.

ئىتر پەرورەدگار ئایەتى ﴿وقال الذين كفروا: لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة﴾ ى ناردە خواری.

پەيوەندى نەم كۆمەللە ئایەتە بەھى پىتەو ە لەم رەو ەو ە:

لەو پىش پەرورەدگار پەلپ و بیانوى موشرىكەكانى باس کرد، قسەو بیروبۆچونى پوچیانى راناند: ئەجار لیڤەدا ئەو ە رۆن دەكاتەو ە كەو پىرای ئەو ەموو بەلگەو نیشانانە كافرەكان تەمبى خواردو نەبوون، بەگویتى پىغەمبەریان نەکردو پشتمان لەقورئان ھەلکرد!

دەفەرموى: ﴿وقال الرسول﴾ پىغەمبەر ھانای بۆ خودای خۆى برد: نارەحەتى خۆى لەچنگ موشرىكەكان راگەياندو وتى: ﴿يارب ان قومي أئخذوا هذا القرآن مهجورا﴾ ئەى پەرورەدگارم! ئەو ەتا گەلەكەم بەئاشكرا پشت لەقورئان ھەلدەكەن و گوئى بۆ ئایەتەكانى ناگرن، ئیمانى پى ناھيئن، تەنانت كار گەيشتۆتە ئەو ە لەكاتىك دا من ئایەتى قورئانیان بۆ دەخوینمەو ە ئەوان دەیکەنە گال و بوغل و ژاوەژا و بۆ ئەو ەى گوئیان لى ئەبى.

و ەكوو لەشوینیكى تردا دەفەرموى: ﴿وقال الذين كفروا: لاتسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه، لعلكم تغلبون﴾ (فصلت / ۲۶) ئەوان لەھەموو رۆیەكەو ە قورئانیان تەرك کردبوو، گوئیان بۆ كلۆر نەدەکرد نەیان دەویست گوئیان لى بى، دەترسان کاریان تى بكاو دواى نەتوانن دلیان لەسەرى لا بەرن، تەركیان کردبوو لى وێ وردنە دەبوونەو ە، بۆ ئەو ەى حەقیقەتیان بۆ

دەربىكەۋى . پىي ھىدايەت ئامىتېزىن و نوورو ھىدايەتى لى ۋەربىگرن،
تەركيان كىردىبوو نەياندە كىرد بەياساى ژيانىيان، رازى نەبوون قورئان
دەستورو ياساى ژيانىيان بى.

بىگومان پىغەمبەر دەيزانى كە پەرۋەردگار ئاگاي لىيەتى: كە
گەلەكەى قورئانىيان تەرك كىردو، ۋەلى ئەۋە دوغاۋ پارانەۋەيە، ھانا بىردنە
بۆ خودا، خودا دەكا بەشايەد: كەھەرچى تواناۋ دەسەلاتى ھەيە خەرجى
كىردو، ھەموو رىيازىكى مەعقۇول و رەۋاى گىرتتەبەر بۆ بلاۋكىردنەۋى
ئايىن و چەسپاندنى قورئان لەدلى قورەيشىيەكان دا ۋەلى گەلەكەى گوتىيان
بۆ نەگىرت و رويان لى ۋەركىرا.

ئەبجار پەرۋەردگار دلنەۋايى پىغەمبەر دەكاۋ دەفەرمىۋى: ﴿وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْجَرْمِينَ﴾ ئەى پىغەمبەرى خۆشەۋىست !
بەھەلۋىستى ئەۋ موشرىكانە خەفەتبار مەبە، ئەۋە سۈننەتى خودايە
لەبوونەۋەردا، داب و نەپىتى پەرۋەردگارە لەمەخلوقاتى دا، ۋەكو چۆن ئەۋ
موشرىكانەمان مۆلەت داۋە، بوختان و قسەى ناشىرىنت بۆ ھەلبەستى،
ئىختىارمان پىداۋن بەۋىستى خۇيان قورئان پاشگۈى بىخەن، ھەر بەۋجۆرە
بۆ ھەموو پىغەمبەرىكى پىش تۆ لەپىغەمبەرى گەلە پىشەنەكان
بەرھەلستكارو دوژمن و ستەمكارمان داناون، بانگەۋازى خەلگەكەيان
كىردو بۆ گومراۋبون و ستەمكارى.. ۋەكو لەشۋىنىكى تىردا دەفەرمىۋى:
﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾
(الأنعام/۱۱۲).

جا ئەۋ پىغەمبەرەنە صەبرىان گىرتوۋە، پشوو درىژبوون: تۋىش ئەى
موحەممەد! ۋەكو ئەۋ پىغەمبەرەنە صەبر بىگرەۋ بەردەۋام بە لەسەر
گەيانندى پەيامى خۆت و ئەركى سەرشانت ئەنجام بەدە . ئىبنوعەبباس
دەفەرمىۋى: دوژمنى پىغەمبەر ئەبوجەھل بوو، دوژمنى جەزىرەتى موسا

قارونی ئامۆزای بوو. هه موو پیغه مبه ریك دوژمنی هه بوه پشتیان له په یامه كهی كردوه، خه لکیان هه ئاوه بۆ ئیمان نه هیئان و پشت هه لکردن، به لām پهروه ردگار ره هئومایی پیغه مبه رانی خۆی کرد بۆ دۆزینه وهی ریازی سه ركه وتن به سه ر دوژمنه کانیان دا !

بیگو مان ئهم دیاردهی هه بوونی به ره هئستکار بۆ هه موو پیغه مبه ریك حیکمه تیکی یه زدانیه، چونکه په یدابوونی سته مکارو موشریك بۆ دوژمنایه تی پیغه مبه ران بوته هۆی به هیژبوونی وره و عه زم و جه زمی پیغه مبه ره کان، له بۆته دانیان و قالبوونیان و سوربوونیان له سه ره رنامه ی خۆیان، تیگۆشان و جیهاد بۆ روبه رو بوونه وهی تاوانباران رسته مکاران، هه رچه نده ئه رکیکی قورس و گران بووه و زۆری فیداکاری و ماندو بوون ویستووه، به لām ئه و تیگۆشان و جیهاده بووه ته نیشانه ی بانگه وازی حه ق و راست و جودا کردنه وهی له بانگه وازی ته زیرو پرپوچ، هه رئه و تیگۆشان و فیداکاری و له بۆته دانه بووه ته ئامیزی مشت و مالکردنی بانگه وازی که ره کان و راست و ناراستی لیک جیا کردۆته وه .

ئه گه ر بانگه وازی کردن و جیهاد و تیگۆشان کاریکی ئاسان و ساده بوایه، ریگا ته خت و پان و پۆربوایه به گول و گولزار برازینرایه وه، به ره هئستکار و دوژمن له ریگادا نه بوونایه، به درۆخه ره وه و سته مکار نه بوونایه به کۆسپ و ته گه ره، هه موو ئاده میزادیک ده بوو به خاوه ن ده عوه و هه رکه سه بۆخۆی لافی پیغه مبه رایه تی لی ده دا، بانگه وازی حه ق و ناحه ق تیگه لاوده بوون، ده بووه پشیوی و فیتنه و ناشوب . وه لی هه بوونی به ره هئستکارو دوژمنی ده عوه و په یامه کان ئه وانه واده کهن، تیگۆشانه که به جیدی بی و زامنی سه رکه و تنیش بی . ئیش و ئازارو قوربانی دانیش ده بنه دهسته چیلهی خه باته که .

سهره له ده دا، ئاكاميش له وه پيش ديارى كراوه، خاوه ن باوه ران به مراد ده گهن و سهر كه وتن به ده ست ده هينن و حق بالاده ست ده بى، هيدايت بو حق و ئاكام سهر كه وتن.

﴿ و كفى بربك هاديا ونصيرا ﴾ به سه كه خوداى تو هيدايت ده ربى و يار مه تيده ربى. هيدايتى ته وانه بدا كه ئيمان ت پى ده هينن و به رژه وه ندى دونيا و قيامت له شوينكه وتنى تو دا ده بينن، يار مه تيت بدا بوئه وهى سهر كه وتوبى به سهر دوژمنه كانت دا له دونيا و له قيامت دا.

په روه ردگار له نايه ته كه دا هيدايت و سهر كه وتنى خستۆته په نايه كه وه، چونكه هيدايت ريبازو هوكارى سهر كه وتنى موسولمانانه به سهر موشرى كه كان دا، موشرى كه كانيش بوئه خه لكيان له شوينكه وتنى قورئان مهنع ده كرد چونكه ده يانزانى نه گهر نهو خه لكه شوين په يامى قورئان بكهون، نهوان باريان لارده بى و ته رازوى هيژ و به رژه وه نديان لاسهنگ ده بى!

سهره له دانى به ره له ستكارو تاوانباران له سهر ريبازى پيغه مبه ران شتيكى سروشتى يه، بانگه وازى حق بو چاره سهرى فسادو نه خوشييه كه، كه له ناو كوومه لگادا بنجى داکوتاوه، بو چاره سهرى فسادى ئيدارى و فسادى كوومه لايه تى و فسادى بىروبوچون و بارودوخه، تاوانباران له پشت نه فساده جوړاو جوړانه خويان مه لاس داوه، ههزو ئاره زوكانيان له م جوړه كesh و ههوايانه دا گه شه ده كهن و ده سته بهر ده بن، كوردى و ته نى: (ماسى له ئاوى قورپادا ده گرن) وه كوو ميشه ره شه وان له جهوى پيس و بوگهن دا ده ژين و نهش و فا ده كهن، به بوژنى گول و گولزار گيانيان ده رده چى، وه كوو كرمه پيسه وان له ناو ئاوى پاك و رهوان دا ناژين هه زيان له زه لكاوو ئاوه بوگهنه يه .

ئەجار سىياقە كە شوبهەو رەخنە يەكى تىرى موشرىكە كان رادە نوپىنى و دەفەرموى: ﴿ وقال الذين كفروا: لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة ﴾ كافرە كان وتيان: ئەو: بۆچى قورئان بەيە كجارو بە كۆمەل بۆ موخە مەد نايە تە خوارى؟ ئەم چكە چكە چيە ھەر رۆژە ئايە تىكى بۆ دىو ھەر رۆژە سورە تىكى بۆ دىتە خوارى؟ بۆچى وەكوو تەورات كە بەيەك چەل بۆ موسا ﷺ ھاتە خوارى، يان ئىنجىل بۆ عيسا و زەبور بۆ داود كە بەيە كجار نازل بوون، ئەمىش ئاوا نازل نابى؟

بۆ وەلامى ئەو رەخنە يە دەفەرموى: ﴿ كذلك لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا ﴾ ئىمە بۆيە بەو جۆرە قورئان بۆ تۆ رەوانە دەكەين، بەشەش و پارچە پارچە دەينىرىنە خوارى بۆ ئەو دىل بەو قورئانە پتەو بىكەين، بتوانى لەبەرى بىكەى يو فىرىبى و تەنفىزى بىكەى، ھەربە شىكى بۆت دى بەتەواوى لە دىل دا جىگىرىبى و موسولمانە كان پىوھى رايىن و ئەحكامە كانى بە جوانى ھەزم بىكەن!

يىگومان قورئان بەرنامەى ژيانەو كەتەلۇكى بوونەو ھەرە، بۆيە نىردراو ھەل و نەتەو ھەرەسەت بىكا، كۆمەلگا پىكەو ھەبى، دەستور دابى!!

پەرورەدە كىردنى كۆمەل و رام كىردىيان لەسەر دەستور و ياسا پىويستى بەكات ھەيە، پىويستى بەو ھەيە زەمىنە خۆش بىكى و شەو رستە كانى قورئان كاريگەرەين، بەگويە پىويستى ئەو كۆمەلەو بۆ وەلامى روداو پرسىارە كانى، بۆ چارەسەركىردنى دەردو نەخۆشە كانى ئايەتە كان نازل بن.

دل و دەرونى ئادەمىزاد وادار پىژراو بەشەو رۆژىك ناتوانى سەر لەسەر گۆرانى بەسەردابى، بەماو ھەكى كورت ناتوانى كىتايىكى و ھەزم بىكا: كە ھەموو دەستورى ژيانى تىدا كۆكرابىتەو.. بەلگەو دەبى دلە كان تىنوويان بىو روداو سەر ھەلبدەن و موشكىلە بەرپا بن ئەجار رۆژ بەرۆژ بەگويە پىويستى و چارەسەركىردنى موشكىلە كان قورئان بىتە خوارىو

ورده ورده ئەو كۆمەلگايە بە ونوورە يەزدانىيە ئاشنا بکریۆ باربە
هەلگرتنى و کارپيکردنيەو بەگرن و لەسەرى رابين !

قورئان غىزايە و دەبى بەگويرەى پيويست پيشكەش بکریۆ هەر
وەجەبەى دەيدريتي لەوەجەبەى پيشوو لای خوشتر بى و زياتر ئامادەباشى
تيدابى بۆ وەرگرتنى . قورئان هاتووە بۆ ئەوەى بەرنامەى هەموو
بوارىكى ژيان بى، بەرنامەى پەرورەدەيەك بى لەگەل سروشتى
ئادەمىزادا گونجاو بى، بۆيە بەشەش و پارچە پارچە بەگويرەى پيويستى
كۆمەلگاي موسولمانان نازل بوو، بۆيە بەو شيوە هاتووە پيت بە پيت و
رستە بەرستەى هەزم بکریۆ تەنفىز بکریۆ پەيرەوى بکرى، ئەمەش
پيويستى بەكات و زەمينە بۆ خوشکردن هەبوە .

**زانايانى تەفسير زۆر حيكمەت و سووديان بۆ بېرپوونى قورئان و هاتنە
خوارەوەى بەوشيوە بەشەشيەى بەيانكردووە :**

هەرە گرنگەكانى ئەمانەن :

۱- ئارامگرتنى دلى پيغەمبەر ﷺ و موسولمانان و وەگري بوونيان
بە شەريعتى خوداوە .

۲- زەمينە خوشکردن بۆ لەبەرکردنى قورئان و لى تىگەيشتنى و
پەيرەوکردنى حوكمەكانى بەشيوەيەكى وردو چروپ . چونكە پيغەمبەر ﷺ
بۆ خووى نەخويندەواربوو، گەل و نەتەوەكەشى لەسەرەتادا
نەخويندەواربوون . ئەگەر قورئان هەمووى بەيەكجار نازل ببوايە
نەياندەتوانى كۆنترۆلى بکەن و يەكسەرەهەموويان بۆهەزم نەدەکرا .

۳- بينينى پيغەمبەر بۆ جوبرائيل لەكات وشوينى جياجيدا وزەو
ورەى زیدەى بە پيغەمبەر بەخشيوە، بۆتە هاندەرى كەلەسەر گەياندننى
بانگەوازیيەكەى بەردەوام وپشوو دريژى، لەبەرەمبەر سەر رەقى
موشريكەكان دا خاوەن عەزم و حەزم بى .

۴- لابرڊنى ھەرھج لھسەر ئھوانھى موکولھفن: واتھ نھھاتوھ به يھ کجار ئھ ھکامى زۆرو جۆراو جۆر بختھ سھرشانى موکولھفھ کان، ئھ گھر داوا لھ موسولمانان بکرايھ کھ به يھ کجار ئھ ھکامھ کانى شھريعت تھ نفيز بکھن ديارھ تووشى ئھرك وئوركى قورس دھبوون و نھ يانده توانى به جييان بھتن.

۵- ره چاوکردنی یاسای ته دهر وچ و سهر که وتنی پله به پله له یاسا دانان دا .
بیگو مان داب و نه ریټی کۆنینه و عورف و عاده تی گشتی له ناو
عهر به کان و غهیری عهر به کانیش دا کاریگه ری خۆیان هه بوو، جا نه گه
بهاتایه و بهیه کجار دا وایان لی بکرایه واز لهو داب و نه ریټه میراتیه و
عورف و عاده ته سهر دمه بهیئن ئه رکینکی قورس و گران ده بوو، وه کوو
ده گو ترئ: (ترك العادة مرض) پشتیان هه لده کردو نه هاتنه سهر خهت و
به کسه ر بانگه واز به که یان رهت ده کردوه .

کەوابوو لەرووی حیکمەت و دانایی یەوێهێو بەرژێوێهێو کۆمەڵگا داخوازی ئەوێهێوێهێو: کە گۆڕینی ئەو داب و نەڕێتێهێوێهێو وێهێوێهێو قۆناغ بەقۆناغ بێو بەگۆڕێهێو پێویست بۆ ئەو گۆڕانکارییە قورئانی پێڕۆز نێردراوێهێو خوار .

۶- چاره سهرکردنی روداو هه نوکه یی یه کان و وه لامدانه وهی پرسیاره جیا جیا کان به شیوه یه کی گونجاوو له بار. نه گهر به یه کجار قورئان بهاتایه ته خواری پلان و نه خشه کانی شهرو ناشتی پیش وهخت بو دوژمنان ئاشکرا ده بوون، دوژمنان ده یان توانی فرت و فیل بدوژنه وه بو سهرکه و تن به سهر موسولمانان دا .

بیگومان قورئان بهو مهنه‌ج و پروگرامه ناوازه‌ی خو‌ی شو‌رشیکی
بنه‌رته‌ی به‌رپاکرد، دل و ده‌روونه‌کانی واپه‌روه‌رده‌کردن له‌واقیعی ژیان دا
موعجیزه‌ دروست بکهن، موسولمانان به‌ته‌واوی ئه‌و مهنه‌جه‌بان له‌خو‌یان

دا بهرجهسته کرد ئاوینهی بالا نما بوون بۆ ئەو مەبده ئو بنه مایانهی
قورئان له خۆی گرتوون، به لام کاتى موسولمانان لهم مەننه جه
بى ئاگابوون، قورئانیان واخسته بهرچا و كه كتيبى روشنيرى يه يان كتيبى
خويندنه وه يه به مەبهستى عيبادەتکردن وبەس ! نهك مەننه جي
پهروه ده كردن و ياسای ژيان و دهستورى كار، ئيتړ موسولمانان وه كوو
پيويست سوديان له قورئان وهرنه گرت ، چونكه له ته وه رهى ئەو مەننه جه
چوونه ده ره وه كه خودای زاناو دانا بۆى دانا بوون !

بهراستی قورئان پيش نه وهی کتیبی به لاغوه نه ده بئ، یان نمونه ی هه ره بهرزی چمکی نه ده بی ده قی به لاغوه ئامیز بئ، یان به مه بهستی عیبادت و خودا په رستی بخویندریته وه و له بهر بکری، یان کتیبی روشنبیری و چیرۆک و میژوو بئ، پيش نه مانه هه موو یاسای ژیا نه، قانونی کۆمه له، بهرنامه ی پهروه ده کردن و ریکه خستنه، کتیبی نه خلاق و رهوشته، نامه ی په ندو ئاموژگاریه، که ته لۆکی بوونه وه ره..

ته مجار پٽوه ده چي و زياتر متمانہ ده خاتہ دل و دہروونی پٽغہ مبرہ وه،
پتر دنيای ده کا له سر ته وه که به به لگه ی به هیزو دوزمن بوردہر پشتگیری
ده کا، هه تا موشریکه کان زیاتر کی شه و نیزاع به ریا بکن و په لپ و
بیانووی جیا جیا و ناقولا بگرن و ره خنه ی ناشیرین و بی بنه ما ئاراسته
بکن خودا زیاتر پشتگیری پٽغہ مبرہ ده کا و به لگه و ئایاتی زیاتری
فترده کا .

دهه فرموی: ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ ئەو
موشریک و سەررەق و پەلپ و بیانو و گرانه گومانێک ناخەنەو و بەلگەیەک
ناهیەنەو و قسەیەک ئاراستە ناکەن بەمەبەستی دژایەتی کردنی حەق و
گومان خستە سەر پیغەمبەریتی تۆ ئەو موحەممەد! ئیلا ئیمە
و ئەلامیان دەدەینەو بەبەلگەی بەهێز و چەسپاو بەجۆریەک کە هەموو

به لگه كانى ئەوان دەپوچيئينه وه و ره خنه كانيان هه لده وه شيئينه وه و
گومانه كانيان ده ره پوچيئينه وه: به جورتي كه به لگه وه ده ليله كانى ئيمه
ئاوئينه واقيع و نيشانه ي راستى په يامى ئيسلام و شيكه ره وه و
چه سپيئنه ي حهق و قه لاچۆكه ري به تال و گومرايين، وه كو و
له شويئيكى تر دا ده فرموي: ﴿بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا
هو زاهق﴾ (الانباء / ١٨).

ئه مجار دواي ئەوه ي په روه ردگار سه ريپچيکارانى پيغه مبهري به درۆزن
له قه لاهم دان، ره خنه و گومان و په لپ و بيانوه كانى ره تدا نه وه، حال و
وه زعى قيامه تيان به شيويه كه راده نوئي موچور كه به جهسته ي خوئينه رو
بيسه ردا ديئي، ئەوه به يان ده كا : كه وه زع و حاليان له و رۆژده تا بليي
دژواره و زيندو كرده وه و هه شرو نه شريان به ناخوشتري شيوه ته نجام ده دري و
ده فرموي:

﴿الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم، أولئك شر مكاناً وأضل
سبيلاً﴾ ئەو كافرو موشريكه بوختانكه رو ره خنه گرو سه ريپچيکارانه ي
بوختان به پيغه مبهري ده كهن، په لپ و بيانوي ناشيرين و نامه عقولى
لي ده گرن، ئەوانه ئەو به دبه ختانه ن : كه رۆژي قيامه ت له سه رو بو لاي
دۆزه خ راده كيشتري . به مه بهستي ريسوا كردن و زه ليل كردن به زنجير
له سه رو به ره و دۆزه خ كيشت ده كرئين، ئەوانه شويئي هه وان هه يان
شويئيكي شهرو نه گبه تي يه، ري بازيان گومرايي يه: كهس به حاليان نه بي ..
ئەو ريسوايي يه هه ر بو خويان بي .

وشه ي (شر) و وشه ي (اضل) هه رچه نده له سه ر شيويه ي (اسم تفضيل)
هاتوون به لام ماناي (تفضيل) يان تيدانيه واته ماناي وانيه شويئي ئەوان
له شويئي به هه شتیه كان ناخوشتره به لكو شويئي به هه شتیه كان له ئەوه پهری
خوشي دايه و شويئي ئەوان له ئەوه پهری ناخوشي دايه ..

مەبەست بەيانکردنى خراپى وەزەج و ھالى موشرىكە كانە لەبەر امبەرى
خۆشى و كامەرانى موسولمانە كان دا .

لەصەحیحى بوخارى دا فەرموودەيەك ھەيە لەئەنەسەوہ رىوايەت كراوہ
دەفەرموى: پياويك وتى: ئەي پيغەمبەرى خودا ! چۆن رۆژى قىامەت
كافرەكان لەسەر رو دەپۆيەندرين ؟ لەوہ لām دا پيغەمبەر ﷺ فەرمووى:
(ان الذي أمشاه على رجليه قادر على أن يمشيه على وجهه يوم القيامة).

بيگومان ئەو كەسەي لەسەر دووقاچ لەدونيادا دەپۆيىنى دەتوانى
رۆژى قىامەت لەسەر رو بپۆيەنى. تيرمىزى لەئەبوھورەيرەوہ رىوايەت
دەكا: دەلى: پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: رۆژى قىامەت بەسى كۆمەل ھەشەر
دەكرين: كۆمەلتيكيان بە پيادە، كۆمەلتيكيان بەسواری، كۆمەلتيكيان
لەسەر رو دەپۆيەندرين. وترا: ئەي پيغەمبەرى خودا ! چۆن ئادەمىزادان
لەسەر رو دەپۆن؟ پيغەمبەر ﷺ لەوہ لām دا فەرمووى: (ان الذي أمشاهم
على أقدامهم قادر على أن يمشيهم على وجهم أما أنهم يتقون بوجوههم
كل حذب و شك).

چيرۆكى ھەندى لەپيغەمبەران و سزاي بەدروخەرەوہكانيان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَمِّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمُ
نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَثمودَا

وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَقرُونَا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا
لَهُ الْأَمْثَلَ وَكُلًّا تَبَرَّزْنَا تَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ
الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرًا سَوِيًّا أَفْكَمَ يَكُونُوا يَكُونُوا يَكُونُوا
كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾

له وه پيش شوبه وه گومانی موشريكه كانی ده باره ی قورئان و
پيغه مبهرايه تی چه زه تی موحه ممد ﷺ و رابوونی قيامه ت رانواند، نه مجار
بو دلنه وایی پيغه مبه ر ﷺ چيروکی بري له پيغه مبه ران له گهل گهل له كانيان
ده گيريتته وه . ويرا ی دلنه وایی پيغه مبه ر ﷺ هه ره شه و ترساندن ی
موشريكه كانيشی تيدا يه . ده يانترسينی له وه ی نه گهر به رده وام بن له سه ر
کوفرو بيدينی خويان، دوور نيه هه مان عه زاب و عيقابی گهل
پيشينه کان نه مانيش بگيريتته وه و به ده ردي نه وان بچن .

ئيسنا نيتر جه وله يه كه به نيوباس و خواسی شيوه ی له ناوچونی هه ندی
له و گهل به ده بخته چاره ره شانهی رابوردو ده کاو چوار چيروکمان بو
ده گيريتته وه :

چيروکی چه زه تی موسا و هارون (عليهما السلام):

يه كه مجار به چيروکی چه زه تی موسا و هارون ده ست پي ده کاو
ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾
سویند به خودا ئيمه موسامان کرده پيغه مبه ر و نامه ی ئاسمانيمان پيدا و
ناردمان بو سه ر فيرعه ون، هارونی برايشمان کرده يارمه تيده رو وه زيری،
نه ویش پله وپايه ی پيغه مبه ريمان پي به خشی، ﴿فَقُلْنَا: أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ

الذین کذبوا بآياتنا ﴿ فرماغان پی کردن که په یامی ئیمه به فیرعهون و دارودهسته که ی رابگه یهنن .

فیرعهون و دارودهسته که ی پیش رهوانه کردنی موساو هارون بو سهریان ئایاتی خودایان به درۆ خستبوونهوه، به لگه و نیشانه ی هه بوونی خودایه کی تاك و ته نهاو خاوهن دهسلات و زاناو دانا هه موو کاتی ههن و له گۆرپن، پیغه مبه ران ته نها ئایه ته کان وه بیری بی ئاگایان ده هیهنه وه !
حه زره تی موساو هارون هاتنه سه ر فیرعهون و دارودهسته که ی، په یامی په روه ردگاریان پی راگه یاند، نیشانه و موعجیزه ی جوړاو جوړیان نیشان دا، فیرعهون به درۆ خستنه وه و یاخی بوو.

وه کوو له ئایه تی کی تر دا ئاماژه بو ئه وه ده کاو ده فهرمو ی: ﴿ اذهب الی فرعون انه طغی، فقل: هل لك الی ان تزکی، واهدیک الی ربک فتخشی، فأراه الآیة الکبری، فکذب و عصی ﴾ (النازعات/ ۱۷-۲۱).
له شوینیکی تریش دا ده فهرمو ی: ﴿ اذهب انت و اخوک بآیاتي، ولا تنیا فی ذکرکي، اذهب الی فرعون، انه طغی، فقولاً له قولاً لینا لعله یتذکر او یخشی، قالاً ربنا انا نخاف ان یفرط علینا او ان یتطغی، قال : لا تخافا اننی معکما اسمع و اری ﴾ (طه/ ۴۲-۴۶) .

جا که فیرعهون و گه له که ی په یامی موساو هارونیان به درۆ خستنه وه و دانیان به تاك و ته نه های خودا دا نه نا ﴿ فدمرناهم تدمیراً ﴾ به ته واوی له ناومان بردن و ئاسه وارمان برینه وه، ده ی ئیوه ش ئه ی موشریکه کانی مه که که، سه رنج له سه ره نجامی کوفرو به درۆ خستنه وه ی پیغه مبه ران بدهن، بترسن ئیوه ش به و ئاکامه بگهن ! چونکه داب و نه رپیتی خودا له بوونه وه ردا یه ک سیسته مه و گوپانی به سه ردانایه .

چىرۆكى گەلى نوح ﷺ:

ئەمجار دىتە سەر نامىش كىردنى چىرۆكى دووھەم و دەفەر موى: ﴿وقوم نوح لما كذبوا الرسل﴾ ئەى موحەممەد باسى ئەو غەزاب و لەناو بىردن و قەلاچۆ كىردنە بىكە: كە دەر حەق گەلى نوح ئەنجام درا لە كاتىك دا پىغەمبەرى خۇيان - كە حەزەرەتى نوح بوو - بەدروخستەو، نۆسەدو پەنجا سال لەناو يان دا بوو، بانگەوازی كىردن بۆ يەكتا پەرستى و شۆين كەوتنى پەيامەكەى، وپراى مانەوەى ئەو ھەموو ماوہ دريژە لەناو يان دا جگە لەكۆمەلىكى كەم نەبى كەسى تر ئيمانى پىتەھىنا.

كە دەفەر موى: ﴿كذبوا الرسل﴾ مەبەست بە دروخستەو ھەى حەزەرەتى نوحە، بەلام چونكە كەسىك پىغەمبەرىك بە دروختەو ھەكوو ئەو ھەموو پىغەمبەرانى بە دروخستەو ھەسۆيە لەجياتى (رسول) (رسل) ھىنا. چونكە ھىچ جوداوازى لەنيوان ئەم پىغەمبەرەو ئەو پىغەمبەرانەدا نى، ھەموويان بنەماكانى بانگەوازیيەكەيان يەكتاپەرستى و ازەھىنان لەبتەپرستى و پروا بوون بە پىغەمبەرايەتى و رابوونى رۆژى قىامەتە. ئەو كەسەى پىغەمبەرىك بەدروبزانى ھەكوو ئەو ھەموو پىغەمبەران بەدروبزانى..

جا كە نەتەو ھەى نوح حەزەرەتى نووحيان بەدروخستەو ﴿أغرقناهم﴾ بەتوفان خىكاندىمانن. ﴿وجعلناهم للناس آية﴾ كىردمانن بەپەندو غىبەرەت و ئامۆزگاي بۆ نادەمىزادانى دوا خۇيان، ھەر كەسى روداو كە بخوئىتەو ھەى بىرى لى بىكاتەو پى پەندامىز دەبى.

﴿واعتدنا للظالمين عذابا أليماً﴾ ئىمە ئامادەمان كىردو ھەى بۆ ستەمكاران غەزابتى بەئىش و كوشندە، ھەر كەسى ستەمكار بى پروا بەھەبوونى خوداى تاك و تەنھا نەكا، ئيمان بە پىغەمبەرەكانى نەھىتى،

ریبازی گهلی نوح بگریته بهر له به درو خستنه وهی پیغه مبه ران، شه وه
عه زایی سهخت و به ئیشمان بو سته مکاران ئاماده کرده ..

جیروؤکی عادیو تھمودو (أصحاب الرس) :

تہ مجار دیتہ سہر گیرانہ وہی چیرۆکی عادو شہمودو (أصحاب الرس)
 دہہ رموی: ﴿ وعاداً وثمود وأصحاب الرس ﴾ تہی پیغہ مہری
 خۆشہویست! چیرۆکی نہ تہ وہی (عاد علیہ السلام) کہ پیغہ مہری خۆیان
 (ہود علیہ السلام) بہ درۆخستہ وہ، ہہ روا چیرۆکی نہ تہ وہی (ثمود علیہ السلام) کہ
 پیغہ مہری خۆیان (صالح علیہ السلام) بہ درۆخستہ وہ، ہہ روا چیرۆکی
 (أصحاب الرس) خاوەنانی بیرو ناژہل: کہ نہ تہ وہیہ کی بتپہرست بوون
 خودا حەزرتی شوعەیی بۆ سہر رەوانہ کردن، بانگہوازی کردن بۆ
 یہ کتابہرستی و بڕوا بہ پیغہ مہرایہ تی، تہ وانیش بہ درۆیان خستہ وہ، جا
 لہ کاتی کدا تہ وان سہرگہ رمی پەرورده کردنی ناژہلہ کانیان بوون و لہدہوری
 بیرہ کانیان بوون خودا بہ خۆیان و مال و سامانیانہ وہ بہ زہوی دا بردنیہ
 خواری.

ثيبنو جهرير ده فہرموي: مہ بہ ست بہ (أصحاب الرس) (أصحاب
الأخدود) ن .

﴿وقرؤنا بين ذلك كثيراً﴾ ئەي پيغمبەرى خوشەويست! ھەرۋا بۆ
موشرىكە كانى مەككە باسى زۆر گەل و نەتەۋەي تىرىش بىكە: كە لەنىۋان
سەردەمى گەلى نووح وگەلى عادو (أصحاب الرس) دا ھاتوونەتە كۆپى
ژيانەۋە، ھەموويان كاتى پيغمبەرانىيان بەدرۆخستەۋە لەناومان بىردن و
ئاسەۋارمان بىرىنەۋە .

﴿وَكَلَّا ضَرْبًا لَّه الْأَمْثَالُ، وَكَلَّا تَبَرْنَا تَبِيرًا﴾ بۆ ھەریەکی لەو گەل و نەتەوانە نموونەو پەندمان بۆ ھێنانەو، بەلگەمان بۆ روون کردنەو، پەلپ و بیانوو مان بڕین، کەچی ئیمانیان نەھێناو پێغەمبەرانیان بەدروخستەو،

ثیَمَیش بَه توندیو بَه شِیوَهی ترسناک لَه ناومان بردن . وه کوو لَه ثایه تیکی
تردا ده فرموی: ﴿وَم أَهْلَکْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ﴾ (الاسراء/۱۷).

جیروؤکی حەزرەتی لوٹا علیہ السلام:

تہ مجار دیتہ سہر چیرۆکی حەزەرەتی لوط علیہ السلام و دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَ اللَّهُ فِيهَا الْمَطَرَ السَّوْفَ﴾ واتە: پەندو ئامۆژگارییەکی تر بو موشریکەکانی مەککە بگێڕەو، ئەویش ئەوێ: ئەو موشریکانە لە کاتی هاتووچۆیان بو شام لەوەرزی هاوین دا بە لای شاری (سەدوم) دا: کە گەورەترین شاری گەلی لوط بوو هەموو شۆ دەکەن، بە چاوی خۆیان شوینەواری ئەو شارە وێرانە دەبینن! پەرەردگار ئەو شارە ی هەلگێڕایەو، ژێروەبەری کرد، بەرد بارانی کردن بە بەردی سوالت: چونکە سەرپێچیان کردو بێغەمبەرە کەیان بە درۆخستەو!

﴿أفلم يَكُونُوا يَرُونَهَا، بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُوراً﴾ ئايا ئەو قورەيشىيانە لەكاتى ھاموشۆ کردنيان بەو دەڤەرەدا شوپىنەواری ئەو گوندەيان نەبينیو؟ نازانن خودا چى بەسەرھيتان لەسەر ئەوھى پيغەمبەرە کەيان بەدرۆخستەو، سەرپيچى فەرمانى خودايان کرد؟ خو ئەوان بەچاوى خويان ئەو ناسەوارە دەبينن، بەلام پەند وەرناگرن!

بنه‌مای ته‌مبێ نه‌بوونه‌کیان به‌درۆخسته‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رو ئیمان نه‌هێنایان شه‌وه‌یه: ئەوان گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کن بر‌وایان به‌زیندوبوونه‌وه‌ نیه، پێیان وایه‌ د‌وای مردن جارێکی تر ئاده‌میزاده‌کان روژی قیامت زیندوونا‌کری‌نه‌وه، ئەو حیساب و کیتاب و سزاو پاداش و عیقاب‌ه‌ی تێیدا روده‌دا درۆیه ! هۆکاری بنه‌ره‌تی پشت‌ه‌ه‌ل‌کردن‌یا‌نه‌ له‌په‌یامی ئیسلام و بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌ر بروا نه‌بوون‌یا‌نه.

ئەوان ئەگەر برۆایان بە قیامت هه‌بۆیه و چاوه‌ڕوانی سزاو
پاداشتی دواڕۆژ بۆنایه ئاوا پشتیان هه‌لنده‌ده‌کردو

پشتيان وهر نه ده گيرا !! هۆي دلره قى و دلره شيان بر وانه بوونيانه به قيامهت
هه موو هه لس و كه وتيكي خراب و ناپه سهنديان له م بى پروايى يه وه
سه رچاوه ده گرى !

گالته كردنى موشريكه كان به پيغه مبهري ﷺ و دروشم دار كردنى
بانگه وازيبه كه ي به گو مپرايى

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخِذُواكَ
إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنَّ كَادَ
لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِتِنَا لَوْلَا أَنَّ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾
أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
كَأَلْفٍ نَعَمٍ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

ريوايه تى كه نهم نايه ته، واته نايه تي (٤١) ده ره قى به نه بوجه هل
نازل بووه، چونكه داب و نه ريتى وابوو: ههر كاتى پيغه مبهري ﷺ له گه
هاوه لانى به شوي نيكدا برؤيشتايه نه بوجه هل به گالته پيكر دنه وه ده يگوت:
﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا؟﴾ .

دوای راواندنی هه لۆیستی موشریکه کان ده رباره ی نازل بوونی قورئان له خوداو هه تانه دان له پیغه مبه رایه تی جه زه تی موحه مه دو ئیمان نه هیئانیان به په یامه که ی گو مان نانه وه وه پهلپ و بیانو و گرتن، ره خنه گرتنیان له شیوه ی هاتنه خواره وه ی قورئان و له وه پیشیش رانواندنی دیمه نه تر سناکه کانی رۆژی مه حشه ریان و له دونیاش دا شوین تیشکاندنی به درۆخه ره وه کان و چۆنیه تی له ناو بردنیان.

ئه مجار دیتسه سه ر باسی شه وه: که ئه وه نه فامانه به هه یج شتیك په نندا میژنابن و عارنانین. به لکوو په ره به قسه و قسه ناشیرینه کانی خۆیان ده دهن، گالته به خودی پیغه مبه ره ده که ن و ده یانه وئ له ریزو نرخ ی دابشکینن، لا قرتی به وه ده که ن که چۆن شه و بۆ شه رک ی پیغه مبه رایه تی هه لبرێراوه. زیده رۆی له بیرو بو چونی گو مپرا ئامیژیان دا ده که ن.. به جورێک په یامه که ی به گو مپرا نازده ده که ن و هه واخواهانی خۆیان له وه ده ترسینن: که بانگه وازی به که ی کاریان تی بکا و ئیمان به پیغه مبه ره بهیئن.

ده فهرموی: ﴿وَأَذْأ رَأُوكْ اِنْ يَتَخَذُوكَ الْآهْزُوا﴾ شه ی پیغه مبه ره! ئیمه ئاگامان لییه شه موشریکه نه فام و گیل و که ذابانه، شه وانه ی بروایان به خوداو پیغه مبه ری خودا نیه: هه ره که چاویان پیت ده که وئ ده تکه نه شوینی گالته کردنی خۆیان و به چاوی سوکه وه سه یرت ده که ن.

بیگو مان له وه پیش پیغه مبه ره پر به چاوانیان بوو، تا نه کرابوه پیغه مبه ره خاوه ن ریزو پله و پایه بوو له ناویان دا، ده یانزانی: که له خانه واده یه کی ره سه ن و خیل و هۆزیک ی ریزداره، له هه ل سوکه وت و ره وشتی رازی بوون، ته نانه ت به نازناوی (الأمین = محمد الأمین) بانگیان ده کردو ناویان ده هیئا.

رۆژى كيشى بهرده ره شه كهى كابهش كردiane براگه وره و به برياره كهى رازى بوون، نهو رۆژهى له سهر كيوى صفا كۆي كردنه وه و پرسیارى لى كردن و پييانى فهرموو: ئه رى ئه گهر بليتم: ئيستا وا له پشت نهو كيوه سوپايهك ههيه و دهيهوى له بهر بهيان دا پهلامارتان بدا، ئه رى بپروام پى ده كه ن؟ هه موويان وتيان: به لى بپروا پى ده كهين، تا ئيستا درۆمان لى نه ديوى. وه لى كه كرا به پيغه مبهرو بۆ سهريان رهوانه كرا، نهو قورئانه گه وره و به فهره ي بۆ هيناون، دهستان كردوه به گالته پيكردى و ده لئين:

﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا؟﴾ نهو نه مهيه خودا كردويه تي به پيغه مبهرو رهوانه ي كردوه؟! به راستى قسه كهيان و بهم جوړه ته عبيره شتيكى ناشيرين و قيزه ون بوو!

نه مجار ئايا نهوان نه م قسه يان له قه ناعه ته وه بوو پييان و ابوو: كه سايه تي پيغه مبهرو ﷺ شياوى نه م گالته پيكردهيه؟؟ بپروايان و ابوو نهو په يامه ي نهو هيناويه تي شياوى نه م بى ريز كردنهيه؟؟ نه خير نهو پلانيكى نه خشه بۆ كيشراو بوو له لايه ن گه وره گه وره كانى قوره يشه وه نه نجام ده درا، ده يانه ويست له كه سايه تي پيغه مبهرو كه م بكه نه وه، كاريگه رى قورئان بپوچيننه وه.

هۆكاريك له هۆكاره كانى بهر نه نگاربوونه وه ي بانگه وازى به كهى پيغه مبهرو نه وه بوو: كه ده ترسان پله كۆمه لايه تيه كهيان له ده ست بچى، باره ئابووريه كهيان لى بشيوى و بپروبوو چونه جوړا و جوړو بى بناغه و خه يالپلاوه كانيان بى شويكه ووتوو بمينيته وه! كۆرو كۆمه ليان ده به ستن بۆ دارشتنى پيلان و نه خشه و بۆ بهر نه نگارى كردنى په يامى پيغه مبهرو ﷺ و له سهر نه م جوړه پيلانانه ريك ده كه وتن و ده شيانزانى كه له واقع دا درۆ ده كه ن!

ئىنرئىسحاق لەسىرەكەى دا رىوايەتى كىردوۋە دەئى: ۋەلىدى كورى
 موغەيرە پىار ماقوللى قورەيشىيە كان بوو، كۆمەللىك لەپىاۋەكانى
 قورەيش لى كۆبوۋنەۋە، كاتەكەش كاتى ھەجىردىن بوو، پىي گوتى: ئەى
 كۆمەللى قورەيش! ئەۋا ۋەرزى ھەجىردىن نىزىك بۆتەۋە، لەھەموو
 لايەكەۋە شاندىكانى ھەرب دىنە ئەم ۋلاتەۋە مىۋانى ئىۋە دەبن،
 ھەمووشىيان ھەۋالى ئەم كابرايەى ئىۋەيان بىستە - مەبەستى
 پىغەمبەرە - ھەموۋتان راۋو بۆچۆنتان دەربارەى ئەۋ بىكەن بەيەك،
 نەچن ھەرىكە لەلاى خۆيەۋە قسەيەك بىكاۋ قسەكەتتان دژايەتتىيان
 تى بىكەۋىۋ قسەى ئەمتان قسەى ئەۋتان بە درۆ بختەۋە، قسەى
 ھەندىكتان قسەى ھەندىكى تىرتان رەت بىكاتەۋە !!

ھەموۋيان تىكرا وتىيان: دە بىفەرموۋ: (ئەبو عبدشەس) تۆ پىيمان بلىۋ
 فەرماتان پى بىكە تا ئەنجامى بدەين!

ۋەلىد وتى: نەخىر ئىۋە بلىن من گوى بىستم.

وتىيان: ھەموۋومان دەللىن: كۆلەۋەنانىيە.

وتى: نا ۋەللا ئەۋ كاھىن نىيە ۋ ئەۋەمان بۆ ناچىتە سەر، چۈنكە ئىمە
 بۆخۇمان كۆلەۋەنانىمان دىۋن، ئەم قورئانە لەپىرتەپىرتى كۆلەۋەنانى ناچى.
 وتىيان: دەللىن: شىتە.

وتى: نەخىر شىت نىيەۋ ناتۋانن بەشىت لەقەلەمى بدەين.

وتىيان: دەللىن: شاعىرە.

وتى: نەخىر شاعىر نىيە ئىمە بۆ خۇمان شىعەر دەناسىن ۋ ناشناى ھەموۋ
 جۆرەكانى شىعەرىن، ئەم كەلامە لەشىعەر ناچى.
 وتىيان: دەللىن: ساحىرە.

وتى: نەخىر موحەممەد ساحىر نىيە ۋ ھەلەس ۋكەۋتى لەجادو باز ناچى ۋ
 فەرت ۋفلىلى ساحىرانى نىيە .

تەجار ئەي (عبدشمس) تۆ فەرمانت بەچىيە؟

وتی: به خودا قسه کانی کاریگه ریه کی ته وایان هه یه، شه وهی ده یلی
تابللی شیرین و توکمه و پرمانا و دل و هه ست و هو ش وه خورپه هیته رن،
ئیمه هه رچه نده به نه ته وه یه کی زمانپارا و ره وانبیژ ناسراوین ناتوانین
که لامی ئاوا جوان و پرمانا دابرژین. باشتین قسه ئیمه ده رحه ق به
موحه ممد بیکهین و بلاوی بکهینه وه و هه مومان جه ختی له سه ر
بکهینه وه شه وه یه بلین: ساحیریکه سیحریکی هیئاوه کورپه باوک لیك
ده کا، برا و برا لیك جیا ده کاته وه، ژن و میرد لیك دردوم ده کا. پیاو
له هوژو عه شه رته، دوورده خاته وه.

لهسەر ئەم پلانه بریاریان دا و کۆتاییان به کۆرپه که هینا. ئیتر لهوه دوا قورهشییه کان لهسهره پێگای خهڵك دادهنیشن له کاتی وهزری چه جدا ههر که سیکی غهریبه به لایان دا تیپه ربوویه پێیان دهگوت: دهخیل سه د دهخیل توخن موحه مه د نه که وێ و وریابه نه که ویه داوو تهله که یه وه !!

ئه مه نمونه یه که بوو له داوو پیلان و فرت و فیلیان درژی پیغه مبه به به بهستی که مکردنه وهی ریزو نرخه له دلێ ئاده میزادان دا، بو خۆیان ده یانزانی: که درۆ ده کهن به لام ترسی له ده ستدانی پله و پایه ی کومه لایه تی خۆیان هه بوو، ده یانه ویست به و جوړه درۆ و فرت و فیلان نه له بیشت چاوی جه ماوه ر سووکی بکه ن له ریز و نرخه دابشکینن.

جا له کاتيځدا گالتهيان پي ده کردو له ريزو نرخیان ده شکاند له قسه و
گفتو گویان نه وه درده کهوت: که پیغه مبهړ ﷺ ته واو کاری تیځردون و
قورئان سه رسامی کردون، هرچی ده کهن دره قه تی نایه ن و نازانن
چی بکهن، له ناو خوږیان دا به یه کتریان ده گوت:

﴿ان كاد ليضلنا لولا أن صبرنا عليها﴾ نزيك بوو موحه مهدي لهبت
په رستي ژيوانمان پكاته وهو و امان لي پكا واز له ناييني باوك و باپيري

خۆمان بهيئىن و يماختا سەر ئايىنى ئىسلام، ئەگەر خۆمان نەگرتايە و
ريخۆلە بەكىش نەبووينا يە دەمىك بوو ھەلى خەلەتاند بووين !! ئەمە
بەئاشكرا ئەو دەگەيەنئى كە ئەو دەيلىن: پيچەوانەى ئەو يە لەناخيان
دايە. چونكە ئەوان بۆ ماوھى چل سال پيچەمبەريان ناسيوە رۆژيەك
لەرۆژان درۆيان لى ئەبينيوە، تانەو تەشەريكيان ئاراستە نەكردو،
ھەميشە لەبەرچاويان خاوەن ريزو حورمەت و تەقدیر بوو.

ئەجار لەم قسەشيان دا كە دەلئىن: ﴿ان كاد ليضلنا لولا أن صبرنا
عليها﴾ دانانە بە كاريگەرى بانگەوازي پيچەمبەر لەسەر دل و
دەروونيان، بەجۆريەك خەريكبوون واز لەئايىنى خۆيان ييئىن و چى تر
بتپەرستى نەكەن و موسولمان بن و دەست بكەن بە يەكتاپەرستى. ئەجار
لەبەر خۆبەزلزاني و سەر رەقى و عينا د بانگەوازيەكەى بەگومراکردن و
رى لى ونبوون لەقەلەم دەدەن !

بۆيە پەرورەدگار بەشيۆيەكى كورت ھەرەشەيان ئاراستە دەكا و
دەفەرموى: ﴿وسوف يعلمون حين يرون العذاب من أضل سبيلا﴾ لەو
بەولاو دەزانن: ئايا ئەو دەي بۆيان ھاتوو ھىدايەتە يان گومرايى يە!
بيگومان ئەو كاتەى عەزابيان بۆدى دەزانن: كى رىگاي لى گوم بوو و
سەرلى شيواو ؟ ئەوان يان موسولمانان: كە پيچەمبەر پيشەوايانە !

بيگومان ئەمە ھەرەشەيەكى سامناكە لەسەر خۆگيل كردن و روو
وەرگيژان لەبەلگەو دەليل و تيفكرين، لەسەر ئەو پيچەمبەر بەگومرا
ناوژەد دەكەن ! وەلى ئەو كاتەى كە حق و ناحەقيان لى مەعلووم دەبى،
زانباريەكەيان سود بەخش نابى، كاتى عەزاب دەبينن كاتى سەرە مەرگ و
غەرغەرەيە، يان لەرۆژى قيامەت دايە، ئەو كاتانەش تىگەيشتن و
ئيمانھيئەت بى سوودە .

ئەجار روی خیطاب دەکاتە پیغەمبەر ﷺ و دلخۆشی دەداتەووە لەسەر سەرپرەقی موشریکەکان و گالتەپیکردن و ئەزىسەتدانی، لەکاتێکدا پیغەمبەر ﷺ کە مەتەر خەمی نەکردووە بە دلسوژی پەيامی خسووی پێگەیانندون و بەلگەو نیشانەى پێوستى بۆ هێناونەووە . شیاوی ئەو نە ئاوا بەناپیاوی بەگژی دا بچن و هەلوێستى ئاوا ناشیرینی بەرامبەر بنوێنن.

دەفەرموی: ﴿أَرَأَيْتَ مِنْ أَتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ، أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ ئایا تۆ پێت وایە ئەى موحەممەد ! کەسێک هەواو ئارەزووبازی بە سەریا زالبی و ئارەزو پەرست بێ، سەرپێچی و یاخیبوونی لی بووبیتە خویەکی سروشتی، تۆ دەتوانی هیدایەتی بدەى و لەگومرایی دەری بهیئى ؟!

کەسێک هەزو ئارەزو پەرست بێ، ئارەزوێکانی کردبن بە خودای خۆی فەرمانبەرداریان بێ و لاسایی کردنەوێ کۆیرانەى بەسەردا زالبی، گوێچکەى خۆی لە ئاست حەق و راستى هاخنین، بەلگەو دەلیلی رۆن و ئاشکرا نەبیسى، هەرچی هەواو ئارەزوێ داخواری بێ پابەندی بێ.

بێگومان ئەى موحەممەد تۆ ناتوانی بێخەیه سەر هیدایەت و بەرپێبازی بەختەوێ ئاشنا بکەى . ئەو هەرچی هەواو هەوەسى بە جوانی بزانی ئەو دەیکاتە مەنەهەج و ئایینی خۆی . دەى کەسێک وابی زۆر زەحمەتە لەگومرایی رزگاری بێ. وەکوو لەنایەتێکی تردا دەفەرموی: ﴿أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا، فَإِنْ اللَّهَ يَضِلُّ مِنْ يَشَاءَ ..﴾ (فاطر/ ۸) .

ئێبنوعەبباس دەفەرموی: لەسەردەمى نەزانی دا پیاوی وا هەبوو ماوہیەك بتيكى داتاشراو لەبەردى سپى دەپەرست پاش ماوہیەك بتيكى جوانترى دەبینى وازى لەپەرستنى بتي پیشوو دەهێناو دەستى دەکرد بە پەرستنى بتي تازه .

که‌وابیّ موشريك و بته‌رسته‌کان هیچ به‌لگه‌و ده‌للیان به‌ده‌سته‌وه نه‌بوون له‌سه‌ر بیرو بۆچوونه‌کانیان جگه له‌لاسیی کردنه‌وهی کویرانه‌و شوینکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زۆ.

به کورتی پیغهمبەر ﷺ تهنه راگه یاندن و ئامۆژگاری له سه ره، ئهرکی پیغهمبەر موژده دانه به ته قواکارن و ترساندنێ سه ریپچیکاران ه . خسته سه ر ریبازی هق و توفیق دانیان به ده ست خودایه و بهس ! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فره موئ: ﴿لست علیهم بمسیطر﴾ (الغاشیه/ ۲۲) یان ده فره موئ: ﴿وما انت علیهم بجبار﴾ (ق/ ۴۵).

ثایه ته که دهر بر پنیځکی سر سوږ هیڼه ری تیدایه، وینسې نمونډه ی
حاله تیځکی قول ده کیښی، حال و وه زعی نه فسیک به یان ده کا : که هیچ
کیښه رو پیوه ریځکی راست و دروستی نیه . گهر دنکه چی هه واو نار ه زوی
خویه تی و حه زو شه هو هت په رسته، گهر دنکه چی هیچ ته رازویه کی
عه داله تکاری نیه، مه نطیق و به لگه کاری تی ټاکه ن، هه وای سر که شی
خوی کرده به خودای خوی و ده بیه رستی.

جا لەم روانگەوێ پەرورەدگار خێطاب ئاراستەیی پیغەمبەری خوێ دەکاو
بەهێندی و هیمنی دەربارەیی ئەو جوړە کەسانە دەدوێ و بەوشەیی
﴿أرأیت...﴾ دەست پێ دەکاو وێنەیی ئەم جوړە کەسانە کە بەلگەو دەلیل
کاریان تی ئاکا و حەقیقەت لایان نرخیی نیە، دەخاتە رو، ئەمەش بو
دەدانەوێ پیغەمبەر ﷺ بو ئەوێ بە ئیمان نەهێنانی موشریکەکان
دەتەنگ نەبێ، پێی رادەگەیەنێ: کە ئەو جوړە کەسانە ئەهلی
هیدایەت نین، بە کەلکی ئەو نایەن پیغەمبەر ﷺ زۆرە ملییان لی بکا
بو ئەوێ ئیمان بێنن .

ئەجار ھەنگاویکی تر دەھاویژی بۆ تەحقیرکردنی ئەوانەى ئارەزو
پەرستەن و گۆچکە بۆ بەلگەو دەلیل ناگرن و خۆپەرست و

ھەواپەرست. دەفەرمۇي: ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ،
 إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ وشەي (أم) بەمانا (بل) ە واتە:
 ئەتۆ واز لەو ەي پيشوويئە، پيئ وايە: كەوا زۆربەي ئەوان شەوان و
 بيستەنەكەيان سودبەخشە؟ بە تيفكرين و لى ووردبونەو ە گوى رادەگرن؟
 يان پيئ وايە لەو پەيامەي بەسەريان دا دەخوينەو ە جوان جوان حالى
 دەبن و ئەخلاق ورەوشتى جوانى لى وەردەگرن؟!

پيئ وايە ئەوانە شياوى ئەو ەن: كەوا خۆتيان لەگەل مەندوو بکەي و
 بانگەوازىيان بکەي بۆ ئەو ەي لەعەقيدەي بەتالەو ە بيانگويزيەو ە بۆ بيرو
 باو ەري راست و صەحيح؟

نەخيئر وامەزانە پيئ وانەبى، چونكە ئەوان لەتايبەتمەندى ئادەمىزادى
 روت كراون، ئامادەباشى تيفكرين و دەر ك کردنيان تيدا نيە ئەوان دەق
 و كوو ئازەل و ەهان، بەلكو لەئازەلش گومرا ترن و لەوانيش بى عەقل ترن،
 چونكە ئەو ئازەل ئە ەلەسو كەوتى وادەنوئەن سودو قازانجى خۆيان و
 خاوەنەكانيشيان تيدابى، خۆدەپاريزن لەزۆر شت كە زيانى
 خۆيانى تيدايە.

بەلام ئەو موشرىكانە ەست بە بەرژەو ەندى خۆيان ناكەن،
 ئەو ەتا لەتاوان دا رۆچوون و خۆيان فرى داو ەتە ناو ەيلاكەتەو ە، سوپاسى
 نازو نيعمەتەكانى خودا ناكەن بەسەريانەو ە، دان نانين بە چاكەي خودا
 لەگەليان دا و نازانن شەيتان چەند دوزمنايە . شتيك ناكەن لەپاشەرۆژدا
 پاداشتى لەسەر و ەربگرەو ە، خۆيان ناپاريزن لەو شتانەي
 دەبنە ەوى سزاو عىقابى كوشندە بۆيان، بۆ خۆيان بە دەستى
 خۆيان عەقل و بيرو فكري خۆيان لەكار خستون تا حاليان بەو حالە
 گەيشتو ە !!

يَبْنِجْ بِهِ لَگه له سه ره به بوون و تاك و ته نهايي خودا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
 الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِمًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ مُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
 وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْشِيَ بِهِ بَلَدَهُ مَيِّتًا وَنُشْقِيَهُ
 مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأَنْاسِيًا كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
 لِيَذْكُرُوا فَآيِي أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ
 وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
 الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

پاش ئه وهی پهروهردگار نه فامی و سه ره پهی موشریکه کانی راگه یاند، پشت هه لکردن و رو وهر گپانیان له حق و راستی و موناقه شه و ده مه ده مییان له و باره وه روون کرایه وه، نه مجار قسه و قسه لۆکی موشریکه کان به جی دلی و به شیوه یه کی ناسک و له طیف ئاخاوتن له گه ل پیغه مبه ر ده ست پی ده کا.

ئاخاوتنه که بریتیه له جه و له یه کی کورت به ناو بوونه وهردا، دلی پیغه مبه ری بۆلاده کیشی و په یوهستی ده کا به خودای به دیه ینه ر، هه ر ئه م په یوه ندیه به سه بۆ ئه وهی پیغه مبه ر ﷺ هه موو غه م و ناره حه تی سه ریچی موشریکه کانی له دلدا نه مینی، سه رنجی راده کیشی بۆلای دیارده کانی بوونه وه ر (به شیک له دیارده کانی) ئه و په نجه ره ی بۆ ده کاته وه بۆ ئه وهی لییه وه پروانیته ئه و ئاسۆ به ر فراوانه و فرت و فیلی موشریکه کان له به ر چاوی ببه تارماییه ک و له هیج هیج ترین .

هه میشه قورئانی پیروژ دله کان و عه قلّه کان ته وجیه ده کا بۆ ئه وهی سه رنج له بوونه وه ر بده ن، عه قل و دله کان پیکه وه ده به ستی و ئاراسته ی دیارده کانی بوونه وه ریان ده کا .

هه سه کان ده ورژینی بۆ ئه وهی به هه ستیکی تازه وه به دلیکی کراوه و عه قلیکی وردینه وه پیشوازی له ده نگ ورهنگی دیارده کان بکاو بیانکاته نیشانه ی هه بوونی خودایه کی زاناو دانا . له گه ل بوونه وه ردا تیکه ل بی و تی رامینی و نیشانه کانی سه ر روبه ری بوونه وه ر بیینی و بزانی ئه م که ونه ده ستی قودره تی به دیه ینه ریکی زاناو داناو تاك و ته نها نه خشه ی بۆ کیشاوه و به دی هیئاوه، له هه موو کون و قوژنیکی دا له هه موو دیارده و گوپان و تارمایی و گه ردیلو قه باره یه کی دله هه ر شتیکی حیسی ده رکی ده کاو چاوی ده بیینی و گوچیچه ی ده بییسی هه موو ئه مانه به تاك و به کو بکاته شوینی لی ورد بوونه وه و فکر کردنه وه و

په یوه ست بوون به خداوه، ئەو خدا یه ی ئەم بوونه وهره سهرنج راکێشه ی
هیناوه ته وجود!

جا کاتی ئاده میزاد به چاوی کراوه و دلی کراوه وه له م بوونه وهره دا ژیان
به سهر به ری، هه ست و گیانی به ئاگابن، فکرو بیر به خداوه په یوه ست
بن، ئەوکاته ژیا نی له چلک و پۆخلا واتسی زه ی پاک ده بیته وه و هه موو
کاتی هه ست ده کا: که ئاسۆی بوونه وهر زۆر زۆر له روبه ری ئەم زه مینه
بچکۆ له تره! هه ست ده کا: که هه موو بوونه وهر به دیه ی نه ری ک به دی
هیناوه، هه موو بوونه وهر یاسایه کی هه یه و رو ده کاته خدا یه ک: که تاک و
ته نها و بی شه ری ک و ها وه ل و خیزان و مناله. هه ست ده کا که ئەو بۆ خو ی
تاکێکه له و مه خلوقاته زۆر هه مه جۆرانه ی په یوه ست به خداوه،
ده ستی قودره تی خدا له هه مو اناندا ده بی نی.

بیگومان هه ستی ته قوا و هه ستی ئونس و هه ستی متمانه به خدا
تی که لاو به یه ک ده بن و به سهر گیانی دا ده رژی ن، سروشتی تایبه تی پی
ده به خشن، بهر چاوی رونا ک و خدا ویست و دل تارام له سهر زه ی ژیا ن
به سهر ده با و ژیا نی بریتی ده بی له گه شت و گوزار به نا و دروست کرا وانی
خودا دا.

دیمه نه کان جۆرا و جۆرن سییاقه که له دیمه نی که وه ده گوژی ته وه بۆ
دیمه نی کی تر، له دیمه نی سی به ری هیدی و له سه ره خو وه ده گوژی ته وه بۆ
دیمه نی پر ئارام و بی هه ست و خو ستی شه و بۆ دیمه نی رۆژی پر جو جول و
هاتو چۆ، بۆ دیمه نی (با) ی مزگی نی ها وه رو پیش باران، به شوین ئەودا
دیمه نی ئاوی باران و زیندو که ره وه ی مردو و!

ئه مجار ده گوژی ته وه بۆ دیمه نی دو و ده ریای جیران و لیک دراوی تی که ل به
یه کتری نه بو و! ئه مجار له ئاوی ئاسمانه وه بۆ ئاوی (نوطفه) که بنه ما و
سه ره تای په یدا بوونی ئاده میزاده.

دهی باچه ند ساتیک لهو فیستیقاله که ونیهی: که پهروهردگار
 بانگه وازیمان دهکا بۆ ته ماشا کردنی وچانیك بدهین و تیتی رامیتین!
 ۱- ﴿ألم تر الى ربك كيف مد الظل، ولو شاء لجعله ساكناً﴾ ته تو
 ناروانی نهی پیغه مبهرا! ههروا هه موو که سیك ئهم خیطابه ده بیسی
 بابروانی. بۆ به دیهینراوی خودای تو که ئهو به دیهینراوانه نیشانهی
 به توانایی و تاك و ته نهایی خودان و به لگهن له سهر لوطف و رهحه ته بۆ
 بهنده کانی، ئه وه تو ناروانی و نابینی خودای تو چۆن سیبه ری درێژ
 کردۆته وه؟ بهنده کانی چۆن له سایه ی دا دهحه سینه وه، خۆیان له گهرمای
 خۆر ده پارێزن، له خۆره له لانه وه تا خۆرئاوا بوون هه رکه و یستیان له گهرمای
 خۆر خۆیان به پارێزن په نا بۆ سیبه ری خودا کرد ده بهن!

خۆ ئه گهر خودا بیویستایه سیبه ری و دروست ده کرد گۆرانی به سه ردا
 نه هاتایه وه هه لکشان و داکشانی نه بوایه، کورت و درێژی تیدا
 نه هاتایه ته دی. به لام خودا بۆ به رژه وهندی بهنده کانی له ساته کانی رۆژدا
 به گوێره ی وهرزو شوین جواداوازی تیدا به دی هیناوه، بۆ ئه وه ی سودبه خش
 بی بۆ ئاده میزادو ئاژهل و گیانه به رانی ترو گژو گیاو درهخت، بۆ ئه وه ی
 بیکه نه نیشانه ی کات و مه زهنده ی کاته کانی رۆژی پی بکه ن.

ته نانهت شه رعزانان سیبه ریان کردوه به نیشانه ی کاتی هه ندی نوێژ بۆ
 نمونه ده لێن: نوێژی نیوه رۆ له کاتی لادانی خۆره له هیتلی (نصف النهار)
 واته: کاتی گه رانه وه ی سیبه ر به ره و خۆره له لات و مه یل کردنی خۆر
 بۆلای خۆرئاوا، هه روا کاتی عه صر ئهو کاته یه: که سیبه ری هه موو
 شتیك به ئه ندازه ی شته که بی یان دوو هینده ی بی.

بیگومان دیه نی سیبه ری نهرم و له طیف ئارامی یه که به دلی ماندوی
 پیغه مبه ر ده دا، شنه بایه کی فیتکی نه سیمی به سه ر گیان و جهسته دا
 هه لده کا، ئیش و ئازاریك که له موشریکه کانه وه توشی بویوو ده رمانی

دەکا، ئەوەتا دواى ئەوەى ئەزىيەت و ناپەحەتى جۆراو جۆرى لە کافەرەکانەو
توش بوو، پەرورەدگار تەو جیهى دلى بەندەى خۆى حەزەرەتى موحەممەد ﷺ
کرد بۆ وردبوونەو لە دیمەنیکی سروشت، ئەو تەو جیهە شیفای دەردو
گیانی زیندو کەرەو، روناکی و نارامی و هیوا بەخش بسو لەبەرەمبەر
تاریکی کوفرو ئینکەبەرى و یاخی بوونی موشریکەکانى مەککە .

﴿ثم جعلنا الشمس عليه دليلاً﴾ پاشان ئیمە خۆرمان گێپراو
بەنیشانەو بەلگەى هەبوونی سیبەر! ئەگەر دەرکەوتنى خۆر نەبوايە،
کەس هەستى بە سیبەر نەدەکرد، چونکە هەموو شتێک بەدژەکەى
دەناسرێ! سیبەر بریتىە لەتاریکییەکی خەفیف، بەهۆى قەبارەیه کەو
تیشکی خۆر ناکەوێتە سەر شوینیێک چونکە ئەو قەبارەیه بوەتە ناوەند
لەنێوان تیشکەکەو ئەو شوینەدا . ئەجار ئەو سیبەرە بەگوێرەى جولانی
زەوى لەبەرەمبەرى خۆردا هەلکشان و داکشانی بەسەردا دى، کورتى و
دریژی لى پەیدا دەبێ، خۆر بەتیشک و گەرماییە کەى نیشانە دەبێ
لەسەرى !

﴿ثم قبضناه الينا قبضاً يسيراً﴾ پاشان سیبەرمان لادا و جى گۆرکى
پى دەکەین و دەوردەو بەکالە خو بەگوێرەى بەرزبوونەو هەى خۆرو
پێهەللەچونى بەرەو ناوەراستى ئاسمان ، سیبەرى هەموو شتێک
هەلەکشیتەو، جگە لەژێر درەخت و هەلەش دا نەبێ سیبەر نامینى و
خۆر هەموو شوینیێک دەگریتەو.

لەپەیدا بوونی سیبەر و گۆرانکاری تێیدا دواى هەلەهاتنى خۆر تا
ئاو بوونی و جى گۆرکى لى لەحالی کەو بەو حالێکی ترو هەلکشانەو هەى
سیبەرەکان و داکشان و شۆربوونەو هەیان بە گوێرەى حیکمەتیکی یەزدانى،
بەلگەى بەهێزى لەسەر هەبوونی خودای بە تواناو زاناو داناو خاوەن
رەحمەت و فەضل و بەخشش.

يىگومان ديمه نى سىبه ره كان له وده مه دا: كه خۆر به ره و ئاوابوون ده كشى و سىبه ره كان دريژده بنه وه و شورده بنه وه، تاواي لى دى خۆر له ئاسوى ئاوابوون نزيك ده بىته وه، ئه مجار له پريكاو له نكاويك ده روانى قه باره ي خۆرو روناكى نه ماون و سىبه ره كانيش هيچ تارمايه كيان نه ماوه؟ بۆ كوى چون؟ يىگومان ئه وه ده ستى قودره ته ي سه ره تا به ديه يئاوه هه ره ئه وه ده سته نه يئنى يه وه رى گرتۆته وه، هه موو سىبه ره كان چوونه ناو تاريكى شه وه وه.

٢- ﴿هو الذي جعل الليل لباساً والنوم سباتاً﴾ په روه ردگار خودايه كى وه هايه تاريكاى شه وى كردوه به داپۆشه ر بۆ ئيوه و هه موو زينده وه ريك، به لكوو بۆ هه موو شتيكى سه ر زه وى. كه شه و دادى ئه م جيهانه ي ئاده ميزادى تيدا ده ژى ده لى پۆشاكى له به ر كردوه و به تاريكاى خۆى داپۆشيوه. له شه ودا جم و جول ده وه ستي، ئاده ميزادو زۆربه ي گيانله به ران خه و دايانده گرى. وه كوو له ئايه تيكي تر دا ده فه رموى: ﴿والليل اذا يغشى﴾ (الليل/١).

خه وتن نيمچه مردنيكه، خه و وه كوو مردن جم و جول ناهيلى، هه موو گيانله به ره كان يان بليين زۆربه يان له شه ودا په نا بۆ نووستن ده به ن به مه به ستي مانه وحه سانه وه ي جه سته وه سه ته كان و ئاميڤى هه سه ته كان دواي جم و جول و هه ول و تيكۆشاني رۆژ و كار كردن و خويندن و خويندنه وه، به نوستن جم و جولى جه سته ناميڤنى، ئه عصاب و جه سته و گيان به يه كه وه خه ريكي پشودانن.

﴿وجعل النهار نشوراً﴾ په روه ردگار رۆژى كردوه به كاتى بلاؤبوونه وه به ناو زه وى دا، زينده وه ران و ئاده ميزاديش له گه ليان به ناو دايه زه مين دا بلاؤده بنه وه بۆ به ده سته يئنانى بژيوو پيداويستى ژيان، هه ر يه كه به جوريك له هه ول و تيكۆشاني ژيان دايه و ده يه وى پيداويستى ژيان داين بكا.

جا وه کوو چۆن خه و ده شو بهي ته مردن و غونه يه كه له و، هه روه ها به خه به رها تن و جم و جول ده ست پي كردن و بلا و بوونه وه به ناو زه وي دا ده ق ده شو بهي ته زيندو بوونه وي رۆژي قيامه ت.

نوستن دا پرانه له جم و جول و ديتن و بيست و هه ستر كردن، نووستن خپ بوونه، دوايي كه به ره به يان هه ناسه هه لده يني و جم و جول ده كه وي ته وه ناو زينده وه رانه وه، ژيان ده گه رپ ته وه بو ناويان ده ق ده شو بهي ته زيندو بوونه وي رۆژي قيامه ت، كه وا بو نوستن نيمچه مردني كه و به خه به رها تن له خه و جو ره رابوني كي ره س تا خي ته. كه وا بي له هه موو خولي كي زه وي و مانگ و خو ر دا مردن و زيندو بوونه وه يه كه به سه ر ئاده ميزاد و گيان له به راني تر دا راده بري.

له وه تاي ئه م چه ره خ و فه له كه له گه ردا ن و ئاده ميزاد له سه ر زه وي په يدا بو وه جگه له مردنه راستي يه كه، له گه ل هه موو خولي كي دا يه زه مين دا كه به ره ده وام و بي ماند بوون و را وه ستان و سوان و له كا ركه وتن له گه ردا يه و دي ده چي رۆژانه ديار ده ي ئه م نيمچه مردنه دووباره ده ي ته وه به سه ر ئاده ميزاد و گيان له به راني تر دا تي ده په ري به لام ئاده ميزاد لي بي تاگان و لي ورد نا بنه وه و به عه قل و هو شه وه سه رنجي ناده ني. بير له وه نا كه نه وه: كه ئه مه نيشانه ي هه بووني خودايه كي زانا و دانا يه و ئه و نه خشه ي ئه م ديار دانه ي كي شا وه و ساته وه ختي ك و چه ركه يه كي بي تاگا نابي و نوستني به سه ردا نا يه .

٣- ئه م جار دي ته سه ر ديار ده ي (با) ي مزگيني ها وه به باراني ژيان به خش و زيندو كه ره وي سه ر وشت ده فه رموي: ﴿وهو الذي أرسل الرياح بشراً بين يدي رحمته﴾ په روه ردا گار خودايه كي وه هايه (با) هه لده كا بو ئه وه ي مزگيني باريني ره حمه تي خودا بدا به ئاده ميزادان، نيشانه ي ئه وه بي كه نزيكه هه ور گه وال گه وال بوه ست و باران بباري تن .

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾ ئىمە لەبەرزاىى يەوہ؛ لەھەورەوہ ئاویکی پاك و پاکەوہ کەر دەنیرینە خواری، ھۆی درێژە پێدانى ژيان و پاککەرەوہى جەستەو پۆشاک و شتى تریشە، بۆ ھەموو بواریکی ژيان سودى لى دەبینن. بێگومان ژيان لەسەر زەوى بەھەموو جۆریکیەوہ، لەسەر ئاوی باران دەژیا، جا یان راستەوخۆ یان دەبیته ھۆی پەیدا بوونی جۆگەو کانیاو و بیروچۆم.

وہلى ئەوانەى کە ژيانیان راستەوخۆ لەسەر بارانە ئەوان زیاتر ھەست بەم رەحمەتە دەکەن، ئەوان چاوەرپوانى بارانن و ھەست دەکەن کە ژيانیان پابەندە بەبارینى بارانەوہ، ئەوان چاوەرپوانى ھەلکردنى باى وادەن و دەزانن: کە ئەو بايە ھەورەکان کۆدەکاتەوہ و نیشانەى بارینى بارانە. بەکورتى ئاوسەرچاوہى ژیانە ﴿وَخَلَقْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ (الأنبياء/۳۰). ئەگەر ئاوە نەبى ژيان نابى ژيانى گيانلەبەرەن و روہک و درەخت و گژو گيا پەيوەستە بەبوونی ئاوەوہ.

ئەبجار بايىسى باران بارینە کە دەھینىتەوہ و دەفەر موی: ﴿لنحيي به بلدة ميتا﴾ واتە باران لەھەورەوہ دەبارینن بۆ زیندوکردنەوہى زەوى تینوو، زەوييەك گژو گياکانى بوونە پوش و پەلاش و نەش و نمايان تێدانەماوہ، دارو درەختەکانى پتوستان پىيەتى، گيانلەبەرەکانى ژيانیان لەسەر ئەو بارانە بەندە، جا کە بارانە کە دەبارى و زەوى تێرئاو دەبى و گژ و گياى ناوسكى زەوى ھەمووى چەکەرە دەکا و سەردەردىنى و دەخەملى و وزەوى دەپازینىتەوہ. وەکوو لەئايەتیکى تردا دەفەر موی: ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ، وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ (الحج/۵).

﴿وَنَسْقِيهِ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْاسِي كَثِيرًا﴾ بۆئەوہى لەئاوى ئەو بارانە بخواتەوہ گيانلەبەرەکان و ئادەمیزاد بەتايبەتى: کە ئەوان زیاتر پتوستان

پێیه تی بۆ درێژه دان به ژيان و ئاودێرکردنی کشت و کالیان، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فەرموی: ﴿هو الذي ينزل الغيث من بعد ما قنطوا وينشر رحمته﴾ (الشوری/٢٨).

به کورتی پهروهردگار له سود به خشی ئاودا دووشتی باس کردوه، یه که میان: رسکان و شین بوونی گژو گیاو درهخت. دووه میان: بۆ درێژه پێدانی ژيانی ئاژهل و ئاده میزاده. ههر بۆیهش به تایبه تی باسی ئاده میزاد و ئاژهلێ کرد، چونکه بالنده و گیانله به ره کانی تر ههر چه نده ئهوانیش به بی ئاو ناژیهن و پێویستیان به ئاوه بۆ درێژه پێدانی ژيان، به لام ئهوان له ئاژهل و ئاده میزاد پشوو درێژترن و ده توانن ماوه یه کی زۆر به بی ئاو بژین، ده توانن رینگایه کی دورو درێژ بپن بۆ پهیدا کردنی ئاو.

له نایه ته که دا ئاژهلێ پێش ئاده میزاد خست، چونکه ئاژهل زیاتر پێویستی به ئاو ههیه و ناتوانی وه کوو ئاده میزاد تهعبیر له پێویستی خۆی بۆ ئاو بکا، به لام ئاده میزاد جوهره ها پیلان و نه خشه ده زانی بۆ وه دهسته پێنانی، له لایه کی تره وه ئه گهر ئاده میزاد ئاویان دهست کهوت بۆ کشت و کال و ئاژهلێان دیاره بۆ خواردنه وهی خۆشیان ههیه.

تهعبیره قورئانیه که مانای پاک و پاککردنه وه بۆ ئاوه که به زهقی ده رده خا، تارمایی یه کی تایبه تی ده خاته سهر ژيان، ئه ویش دیارده ی پاک و خاوی نی یه، چونکه یه زدان ده یه وی ژيان پاک و خاوی نی بی، ههر به و ئاوه پاک و پاکه وه که ره وه روبه ری زه وی ده شواو ژيان ده خاته ناو ره گه گیاو ده نکه تۆم و ده یانها و سیستی و چه که ره یان پی ده کاو ده یان ره خسیتی! ئاده میزاد و ئاژهلێش تیر ئاو ده کا.

ئه بجاو دوا به دوای رانواندنی ئهم دیمه نه که و نییانه: که به نازل کردنی ئاوی پاک و پاکه وه که ر کۆتاییان هات، لایه کیش له قورئان ده کاته وه: که له ئاسمانه وه نازل کراوه بۆ پاککردنه وهی دل و گیان، سهر زه نشی ئه وه یان

دەکا: بۆچى بە باراندنى باران كەيفخۆشن و بە نازل بوونى قورئان كەيفخۆش نابن ؟

﴿ ولقد صرفناه بينهم ليزكروا ﴾ بىگومان بەلگەو دەلىلەكانى قورئان لە حال كەو دەگۆرپن بۆ حال كەي تر، جار ك بە شىوئى ھەرەشەو دەمىك بە شىوئى سەرگوزەشتەو چەلىك بە شىوئى فەرمان و جەلەوگىرى و كاتىكەش بە شىوئى رانواندى دىمەنەكانى بوونەوەر، بۆ ئەوئى ئادەمىزاد بەخۆيان دا بچنەوەر پەندو عىبەت وەر بگرن . بە ھەموو شىوئىەك قورئانسان بەسەردا رادەنوئىن، ئاراستەى دل و دەروون و ھەست و گىانىسانى دەكەين، لە ھەموو لایەكەو بەلگەيان بۆ دەھىنەنەوەر، ھەموو ھۆكارىكان بۆ دەخەينە گەر بۆ ئەوئى ئادەمىزادەكان بىر بکەنەوەر، ھەركاتى رىگەى بىر كرنەوەر بەخۆدا چوئەوئىان گرتەبەر رىگەى حەقىقى دەدۆزنەوەر ئىمان دەھىن . پەى بەو ئىمانە دەبەن: كە لەسروشتیان دا رسكاوەر ھەواو ئارەزو بازىى لەبىرى بردنەوەر، بەلام

﴿ فإبى أكثر الناس إلا كفوراً ﴾ زۆرىەى خەلك پەندئامىز نابن، ئىمان ناھىن، لەجىاتى شوكر و ملەكەچ كرن بۆ خودا كافردەبن و ئىنكارى نىعمەتەكانى خودا دەكەن !

ئەمە ئەگەر راناو لە ﴿ صرفناه ﴾ دا بگەرپتەوەر بۆ قورئان . بەلام ھەندى لەموفەسسىرىن راناو كە دەگىرنەوەر بۆ باران ئەو كاتە ماناى ئايەتەكە بەم جۆرە دەبى، بىگومان ئىمە باران بلاودەكەينەوەر، لەشۆنىكەوەر دەگۆرپنەوەر بۆ شۆنىكى تر و ئەم زەوى پى ئاودەدەين و لەوزەوى دەگرىنەوەر.

لەولاتىك دەبىارىنن و لەولاتىك نا، ھەورەكان لەناوچەيەكەوەر دەگۆرپنەوەر بۆ ناوچەيەكى تر بۆ ئەوئى ئادەمىزادان شوكر و سوپاسى خودا بکەن بەسەريانەوەر . پەندو عىبەت وەر بگرن، بزائن: كە ئەو بارانە

خودا ده یبارینن، خودا وهرزه کانی بو دهره خسینی و هه وره کان تیک ده چرژینی و له کوی بوی له وی باران ده بارینی .

جا له باتي شهوې ئادەمیزادان سوپاسی بکهن پیی کافر دهن، باران
بارینه که پال غمیری خودا ددهن، ده لئین: وهرزو ژینگه، یان فلاڼ نه ستیره
بارانی بو باراندین . به هر حال ئه م مانایه ش هر چه نده وی چووه به لام
مانای به که م جوانتره و باشت ده چه سپی.

﴿ولو شئنا لبعثنا في كل قرية نذيرا﴾ ته گهر بمان و یستایه له هه موو شارو شارو چکه یه ک دا پیغه مبه ری کمان ره وانه ده کرد، خه لکی له سزای به ئیشی دۆزه خ بترساندایه، به لآم و یستمان وانه به و هه پریاری ته و هه مان داوه : که ته ره وانه بکه ین بۆ سه ر عاله می جندۆکه و ئاده می زاد، بۆ سه ر هه موو دانیش توانی سه ر زه وی و فه رماغان پی کردوی: که ئه م قورئانه به هه موو جیهان بگه یه نی و پیغه مبه ری هه موو ئاده می زادی هه ر له ئیستاوه تا دونیا کو تابه دی.

کهوایی ئه‌رکی سه‌رشانی پیغه‌مبه‌ر قورس و گرانه؛ به‌تاقی ته‌نیا به‌ره‌و
رووی ئاده‌میزاد ده‌بیته‌وه، زۆربه‌شی هه‌واو ئاره‌زۆ په‌رسته، په‌روه‌ردگار
ته‌نیا یه‌ك له‌به‌نده‌کانی بۆ ئه‌م کاره هه‌لبژاردوه و ئه‌و ئه‌رکه‌گران و
پیروژه‌ی خستۆته سه‌رشانی شه‌و. وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی:
﴿لَتَنْذِرُ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ (الشوری/٧) یان ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف/١٥٨).

له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیمیش دا هاتوو ده‌فرموی: (بعثت الی الأحمر و الأسود) واته: من نیردر اوم بۆ لای ناعه‌ره‌ب و عه‌ره‌ب. هه‌روا له‌فرموده‌یه‌کی تر دا که دووباره بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردوه، ده‌فرموی: (وکان النبی یبعث الی قومہ خاصۃ وبعثت الی الناس عامۃ) پیغه‌مبه‌رانی پێشوو ده‌نیردران بۆ سه‌ر گه‌له‌که‌یان به‌ تایبه‌تی، به‌لام من

له قولایی ناخیانه وه به بیستنی ئایه ته کانی نه هه ژانایه و ترس
له قورئان وه له رزه ی نه هیئانایه هه رگیز ئهم فرمانانه یان
به جه ماوه ری خو یان نه ده کرد!!

دوای ئهم ئاوردانه وه سه ریته له قورئان ده چیته وه سه ر رانواندنی
دیینه کانی بوونه وه ر، ئه وه تا دوای دیه نی (با) ی خوشو وه زو بارانندی
ئاوی پاک و پاکه وه کمر دیه نی ده ریا راده نوینی و ده فهرموی:

٤- ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فَرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ
وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا﴾ پهروه ردا گار خودایه کی وه هایه
دوو ده ریای ئاوی سویره شیرین له په نایه که وه ی خستوونه گوپی، ناهیللی
ئاوه کانیان تیکه له به یه ک بن، ئهم ئاوه یان شیرین و گه واریه، ئه وه یان تال
و سیره له په نایه که وه ن هه ردوکیان ئاون که چی تیکه له به یه کتری نابن
ده لئی په رده له ناویان دایه ده لئی دووشتی دژ به یه کن و پیکه وه
هه ئناکه ن، ئه و دوو ده ریایه له پیش چاو هه ردوکیان ئاون، به لام له راستی دا
له یه کتر جوداوازن.

وه کوو له ئایه تیکی ترده ده فهرموی: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ، بَيْنَهُمَا
بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (الرحمن/١٩-٢٠) یان
ده فهرموی: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَمْ يَعْزِزْهُمُ
لَا يَعْلَمُونَ﴾ (النمل/٦١) به لئ: له نیوان دوو ده ریادا په رده یه کی قودره ت
هیه، ناهیللی تیکه لاوبن.

پهروه ردا گار له سروشتییان دا هیژیکی مانیه وه دافیه ی وای
دروستکردوه ناهیللی بچن به ناو یه کدا. سروشتی و داپشتوون له ناو
یه کتردا حه ل نه بن، مونا فهریه کی وایان له نیوان دایه: که له وانه نیه ئه و
مونا فهریه تیک بچی، ئهم حاله ته یان به رده وامه و گوپانی به سه ردا نایه.

خودا وای داناه مهجاری چۆم و جوگاو زینه کان له روبره ی ده ریاکان بهرتر بی، که وابوو ئاوی شیرین و گهوارا ده رژیته ناو ده ریای تال و سویره وه به ده گمهن نه بی پیچه وانه نابی.

بهم تهقدیرو مهزهنده کردنه، به پیی ئهم پلان و نهخشه یهزدانییه، ده ریا طوغيان به سهر ئهو چه م و زینانه دا ناکا: که سه رچاوه ی ژیا نی گیانله بهرو شیناوردن، ده ی ئهم نهخشه و مهزهنده کردنه به گو تره نیه و صودفه و هه لکه و ت چ ده خلیکیان تییدا نیه، به لکو و به ویست و پلان و نهخشه ی پهروه ردگار هاتوونه ته دی.

خودا یاسای بوونه وه ری واداناه: که ئاوی ده ریا لووشه تال و سویره کان به سهر ئاوی زینه کان دا طوغيان نه کاو و شکانیش دانه پۆشی، ته نانه ت له و حاله تانه ش دا: که له ده ریادا به هۆی هیزی کیشنده ی مانگوه مه دو جه زر پهیدا ده بی و ئاو له ئاستی روبه ری زه ی زۆر بهرز ده بیته وه !!

ده بی چ به لگه یه ک له وه به هیتر بی و نیشانه ی قودره تی پهروه ردگاری ؟ ههر دوو ئاوه که شله مه نین، که چی ئاوی شیرین تیکه ل ئاوی تال و سویره نابی، خودا بۆ خۆی ههر دووک ئاوه که ی به دی هیئاو ن ئهمه یان شیرینه و ئه وه یان تال و سویره، ئاوی چۆم و زی و بیرو سه رچاوه شیرین و گهوارایه، ئاوی ده ریا لووشه کان له خۆره لات و خۆرئاوا و له پینچ مو حیطه کان دا سویره، به هۆی ئهو سویرییه وه بۆگهن ناکا و به پاکی ده می نیتته وه. به هۆی مه دو جه زره وه هه وای ناو ده ریا تازه ده بیته وه و ماسیه کان ده توانن له قولایی ده ریاکان دا درێژه به ژیا ن به دن.

ه- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا، وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ پهروه ردگار خودایه کی وه هایه ئاده میزادی له دۆیه ئاویکی زه عیف به دیه یئاوه، پهروه ده ی کردوه و پیی گه یاننده، ریکی خستوه، کردویه تی به ئاده میزادیکی ته و او، به ویستی خۆی کردویه تی به نی رینه

يان مېينە، دابەشى كىردۈن بەدوۋ بەش: نېرىنە نژادىيان وەپال
دەدرى، مېينە دەكرىنە ھۆكارى خىمايەتى ژن و ژن خىوازىي و
خەزۈرۈ زاوايەتى .

ژيانى ئادەمىزاد كە لەودلۆپە ئاۋە پەيدا دەبى زۆر سەرسۈرپھىنەرتەرە
لە پەيداۋونى ژيان بەھۆى ئاۋى ئاسمانەۋە لە خانەيەكى ناۋ (ھەزاران
خانە كە لە دلۆپە ئاۋى پياۋدا ھەيە) لە مىنداللان دا تىكەل بە ھىلكەي
ئافرەت دەيى ئەۋ ئادەمىزادە سەرسۈرپھىنەرتەرە دەخولقى: كە
سەرسۈرپھىنەرتىن كائىناتى زىندۈە .

لەنىۋ ئەۋ خانە وىكچۈانەي ناۋ دلۆپە مەنى پياۋو ئەۋ ھىلكە
وىكچۈانەي ناۋ مىنداللانى ئافرەت كەبە شىۋەيەكى
سەرسۈرپھىنەرخانەيەك لەگەل ھىلكۆكەي ئافرەت تىكەلاۋ دەبن، نېرو
مىدروست دەبى. چۈنىيەتى پەيداۋونى نېرىيان مى، ئادەمىزاد
نەيىنىيەكەي نازانى، زانىارى ئادەمىزاد ناتۋانى ئەۋ زانىارىيە كۆنترۆل
بكاۋ بەدەستى بېنى، يان عىللەت و بايسى بزانى.

بەلى زانىارى (طب) گەيىشتۈتە ئەۋە بزانى: كە ئەگەر فلان
جۈرى مەنى پياۋ تىكەل بە فلان ھىلكۆكەي ئافرەت بوۋ، مىندالەكە
كۈرپ يان كچ دەبى، بەلام نەيىنى ئەۋە بۆچى جارى ۋاھەيە ئەۋ فلان جۆرە
خانە تۆماۋە لەگەل فلان جۆرە ھىلكۆكەي يەككەگرن ؟ ئەم سەرو سىماۋ
رەنگ و روخسارە ، قەدو بالاۋ لەش و لارە چۆن لەناۋ ئەۋ خانە ھەرە
بچكۆلەيەدا لەباۋك و دايكەۋە گۈاسترايەۋە بو ئەۋ ئادەمىزادە
تازە پەيداۋوۋە . چى ۋاى كىرد ئەمە كۈرپى و ئەۋە كچ بى. ھىچ ۋەلام
نېن جگە لەۋە كە دەفەرمۈى: ﴿وكان ربك قديراً﴾ خوداى تۆئەي
موھەممەد! خاۋەن تۋاناۋ دەسەلاتە .

ئەگەر ئادەمیزاد وردە کاری لەو تۆماوہ بکا: کہ ئادەمیزادی لی پەیدا دەبی، سەری گێژ دەبی و توشی و پربوون و سەرسوپمان دی لە کاتیک دا: کہ لی کۆلینەوہ ئەنجام دەدا دەربارە ی هەبوونی ئەو هەموو تاییە تەندییە مادی و مەعنە وییانە ی ئادەمیزاد کہ لەوخانە بچکۆلەدا حەشار دراون، چۆن ئەو هەموو پیکهاتە گەرابی و رەچە لکیانە ی باوک و دایک و خزم و کەس و کار لەناو ئەو خانە هەرە بچکۆلە یەدا گواسترایەوہ بۆ ئەو کۆرپە لە نێرینە یان مێینە یەو هەریە کە یان بە گوێرە ی خۆی؟!

هەموو خانە رەچە لک و گەرایە ک نێر بی یان می بی، چەند کڕۆمۆسۆم و جینە ی لە خۆگرتوون، کڕۆمۆسۆم مادە یە کی عوضویە خالە گەردیلە یە کی زۆر بچوکە دەوری جینە کە ی داوہ، رۆلی هە یە لەنەقل کردنی رەوشتە میراتی یە کان دا. جین: ھۆکاری کی سەرەکی و یە کالاکەرەوہ یە بۆ ئەو شیوہ و روخسارە ی دوا یی کائینە زیندوہ کہ لەسەری دەبی.

ھەر لەخانە کە ی دا وێرایی کڕۆموسوم و جیناتە کان مادە یە کی تر هە یە پیتی دەگوتری: (السیتوبلازم) ئەمەش تەرکیباتی کی کیمیای سە یرو سەمەرە یە دەوری کڕۆمۆسۆم و جینە کان ی داوہ .

ئەمە بەلگە یە کی ترە لەسەر بەتوانایی خودای مەزن، کہ ئادەمیزادی لە جوانترین شیوہ دا دروست کردوہ، ھێزو توانای جیسسی و عەقلی داوہ تی، رێبازی زانین و بیرکردنەوہ ی نیشان داوہ، بەسەر هەموو دروستکراوانی جیھان دا بالا دەستی کردوہ، دەتوانی بۆ بەرژوہەندی خۆی بە کاریان بیتی. پاک و مۆنەزەھە ئەو خودایە ی کەوا دەست رەنگین و کاردروست و ژیان بەخش و بەدیھێنەری بوونەوہرە.

نه فامی موشریکه کان له باره ی په رستنی شتی نه شیاده وه
رینمویی کردن بو به ندایه تی کردنی خودا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ

عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۚ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبٍ

عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ

خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ

أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ

الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ

شُكُورًا ﴿٦٢﴾

لهم کەش و ھەوایەدا؛ کەش و ھەوای دروست کردن و مەزەندە کردن،
وێرایی ئەوێ که خودا ژێانی زیندە و ھەوانی لە ئاوی ئاسمان و ئاوی تۆماو
دروستکردووە، ئەو ھەموو تاییبە قەنداییانە ی تێدا بەدی ھێناون، ئەو
ھەموو رەوشت و دیاردانە ی لەناو ئەو خانە ھەرە بچکۆلەییەدا لە باوک و
دایکەو ھەوێ گواستووەتووە بۆ ئەو ئادەمیزادە تازە رسکاوە، خانەییەکی بە نێر
داناو ھەموو دیاردەو رەوشتە میراتەکانی تێدا ھەشار داون، خانەییەکی
بە مێنە بریارداو ھەموو رەوشتە میراتەکانی تێدا ھەشار داون !

ئا لەنێو ئەم کەش و ھەوایەدا عیبادەت کردن بۆ غەیری خودا
بەشتیکی نەقامی و سەیر دادەنرێ. بۆیە لێرەدا سووربوونی موشریکەکان
لەسەر پەرستنی بێتەکانیان رادەنویێ و دەفەرموی:

﴿ويعبدون من دون الله مالا ينفعهم ولا يضرهم﴾ ئەو موشریکە
نەقامانە عیبادەت دەکەن جگە لەخودا بۆ شتێک: کە عیبادەتکردنەکیان
بۆ سودیان پێتاگەییەن و عیبادەت نەکردنیشیان بۆیان زیانیان بۆ کێش
ناکا. ھێچ بەلگەیان بەدەستووە نین لەسەر پەرستش بۆ کردیان جگە
لەشوێن کەوتنی ھەواو ھەوێسی خۆیان و لاسایی کردنەوێ کوێرانەیان بۆ
باوک و باپیرانیان.

﴿وكان الكافر على ربه ظهيرا﴾ کافرو موشریکەکان بە سەرپێچی
کردیان بۆ فەرمانی خودا و ئەنجامدانی تاوان و یارمەتیدەری شەیتان،
ھەمئاهەنگی ئەو دەکەن، دژی خودا دەجوڵێنەو، دوژمنی ئایینی
خودان، ئەوان کە دژی پێغەمبەرن، دژی خودان، جا ئەوان چێن ھەتا دژی
خودا بچوولێنەو، و بەرەبەرەکانی خودا بکەن؟!

ئەجار دلنەوایی پێغەمبەر دەکاو ئەرکی سەرشارنی سووک دەکاو پێی
رادەگەییەن: کە ئەوێ لەسەر پێغەمبەرە تەنیا مۆژدەپێدان و ترساندنە،
جیھاد کردنە لەگەڵ کافرەکان و پەيام گەیانندنە، ئێتر لەوێدوا گوێی

به دژایه تی تاوانباران نه داو به هیچیان نه زانی، خودا بۆ خۆی دهره قه تیان دی و له عۆده یان دی ده زانی شیای چ عه زاییکن !
 ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگومان موشریکه کان نه حمق و نه فامن، چۆن ده بنه یارمه تیده ری شه یتان و سه ریچی فه رمانی خودا ده کهن، پیغه مبه ری ره وانه کردوه به موژده ده رو ترسینه ر؛ موژده ی به هشت بدا به وانه ی پابه ندی فه رمانی خودان، سه ریچی کارانیش بترسینی له ئاگری دۆزه خ. نه تۆش نه ی پیغه مبه ر ! ته نها ترسینه رو موژده ده ری، حساب و لیكۆلینه وه عیقایان به ده ست خودایه، به وه خه فه تبار مبه به: كه ئیمان ناهینن. ئایا كی له وه نه فامتره بیه وی نه زیه تی كه سیك بدا كه هه ولی ئه وه یه تی له دونیا و قیامه ت دا تووشی به خسته وه ری بكا ؟!

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ نه ی پیغه مبه ر ! به و کافرا نه بلی: من له پینار نه م بانگ کردن و راگه یاندنه داوای کریتان لی ناکه م، من پاداشتی خۆم له خودا داواده که م و مه به ستم ده سته به رکردنی ره زامه ندی خودایه !

﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ واته: هه رگیز من داوای پاداشتان لی ناکه م، به لام نه گه ر كه سیك بیه وی له خودا نزیک بیته وه، له ریگای خودا دا مال و گیان ببه خشی بۆ ئه وه ی پاداشتی باشی ده ست بکه وی با ده ست به کاری بۆ ساته وه ختیك رانه وه ستی. واته: وامه زانن نه و عیباده ته ی ده یکه ن کریته وه ده یدن به من. به لکوو ئیوه داوای نه جر بکه ن بۆ خۆتان به کردنی کاری باش و عیباده تی خوداو سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی. پاداشی من لای خودایه و نه و پاداشم ده داته وه !

پیویسته ئاماره به وه بکری: كه کاکله و پوخته ی بانگه وازی پیغه مبه ر ﷺ بریتی بووه له مرژده دان و ترساندن، واته: با وانه زانین: كه

ئەم ئايەتە چۈنكى مەككىيە بە ئايەتتى (قتال) ھەلۋە شاۋەتە ۋە . بەلگۈرۈ
ئەم ئايەتە ۋە كۈرۈ چۈن لەمەككە كارى پىكراۋە، لەمە دىنەش
ھۆكىمى ھەرمائە، شەركردن و جەنگان دژى كافران تەنھا كاتى رەۋايە: كە
بۆلابردنى كۆسپ و تەگەرەى سەر رىيازى بانگەۋازى يەكەسى. ئەگىنا
ھەرگىز ئايىن بەزۈرە مىلى نەچەسپاۋە ناچەسپى، زەبرو زەنگ و شمشىر
كاتىك بەكاردى: كە بەربەست و تەگەرە بخرىتە بەردەم بانگەۋازان و
نەھىلدردى دەعوەى ئىسلامى رىيازى ئاسابى خۆى بگىرتەبەر.

له لایه کی تره وه وه کوو له وه پیښه وه ټا مازه مان پی کړد: پیغه مېرمن عليه السلام چ ته ماعی کی دونیای نه بوه له پاساوی بانگخوازیه که ی دا، به ته ما کری و پاساودانه وه ی نه وانه نه بوه: که هیډایه تی نیسلا مییان وه رگرتو وه.

له ټاينی ئیسلام دا به رتیل و باج و گومرگی بۆ چوونه ناو ټاين نیه، کابرا شایهت و ئیمان دینی و به زمان ئیقرار ده کاو به دل باوه پری بهو شایهت و ئیمان هه یه به کرده و ههش ته صدیقی تهو ئیمان ده کا، ته مه یه میزه ی ئیسلام جیا بوونه وه ی له ټاينه کانی تر، له ئیسلام دا کۆله وه نانی نیه کری یی کۆله وه نانی به که ی وه ربگری، واسیته و ناوه ند نیه کری یی ناوه ندی به که ی وه ربگری. ره سمی چوونه ناو ټاين نیه !

﴿توکل علی الحی الذی لا یموت و سبح بحمده﴾ ئەی پیغمبەر!
 گۆی بە هەلسوکه وتی کافره کان مەدە، بەردەوام بە لەسەر گەیانندنی
 پەيامی خۆت، لە هەموو کاروباریکت دا پشت بەو خودایە ببەستە: کە
 زیندوو نامری، تەنھا پشتیوانی ئەوت بەسە، هەرکەسێ خودای لە پشت
 بێ لە شەر پارێزراو و کەس ناتوانی زیانی پێ بگەینێ، پشت بە غەیری
 خودا مەبەستە، هەموو شتێک جگە لە خودا بەرەو مردن و فەوتان دەچێ
 جگە لە خودا هیچ شتێک نامینیتەو و زوو یان درەنگ دەچیتە دەریای
 عەدەمەو.

پشت بەستىن بەغەيرى خودا پشت بەستىنە بەشتىكى روخاۋو بەرقەرار نەبوو، خۇ پەنادانە بۇ سىبەرىك كە زوۋ بەسەر دەچى، كەۋابى پشت بەستىن ھەر دەبىي بە خودايەك بى: كە زىندەۋە نامرى، بەرقەرارەۋ نافەۋتى، پشتى پىبەستەۋ ھەمدو سوپاسىشى بىكە، لەھەموو عەيب و خەۋشەك لەھەموو كەم و كورپىيەك بەدوۋرى بگرە، گۈي مەدە بەھەلۋىستى كافرەكان كارى ئەۋان ھەۋالەي خوداي ھەمىشە زىندو بىكە، ئەۋ ناگادارى تاۋان و ھەلۋىستىانەۋ ھىچى لى گوم نابى.

﴿و كفى به بذنوب عباده خبيراً﴾ ئەتۋ بەستە ئەي موھەمەد! كە خودا ناگادارىيەكى تەۋاۋى ھەيە بە تاۋانى بەندەكانى، نەيتىۋ ئاشكرائى لاچون يەكەۋ ھەموو كارو كەدەۋەكانىيانى لەسەر تۆمار كەردون و سزاۋ پاداشتىيان لەسەر دەداتەۋە چاكە بەچاكەۋ خراپە بەخراپە .

ئەمەش تەسەللادانەۋەيە بۇ پىغەمبەر و ھەرپەشەيە لەكافرەكان: كە ئەگەر ئيمان نەھىتن بابزانن خودا لىيان غافل نىۋە ناگادارى ھەموو شتىكىانە !

ئەنجار ھەر لەروانگەي نمايش كەردنى زانىيارى رەھاۋ توانائى رەھا لەسەر سزاۋپاداشدانەۋەي خودا بۇ بەندەكانى. باسى بەدەھىتەكانى ئاسمانەكان و زەۋىۋ كۆنترۆل كەردنى گەۋرەتەين مەخلۇقات دەكا: كە عەرشى مەزنە .

دەفەرمۈي: ﴿الذي خلق السموات والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش، الرحمن فاسأل به خبيراً﴾ خوداي باخەبەرۋ زانا بەھەموو شتىك، ئەۋ ئاسمانەكان و زەۋىۋ ئەۋەي تىيان دايە، لەماۋەي شەش رۇژدا بەدى ھىنانۋ پاشان كۆنترۆللى عەرشى كەردو بەۋشەۋەي: كەشياۋى خودايە ئىستىۋاى لەسەر كەرد. وپراي بالادەستىۋ كۆنترۆل كەردنى عەرش، خاۋەن رەھم و بەزەيىيە، لەگەل رەھمەتەكەشىۋا ناگادارە بەسەر ھەموو شتىك دا .

شاياني باسه ئەو رۆژانەي بوونەوهریان تێدادروست کراوە جیاوازن لەم رۆژە ئاساییانەي ئیستای ئیمە لەسەر زەوی، چونکە رۆژی ئیمە دیاردەي یاسا و نیظامی کۆمەڵەي خۆرین. پێوەریکی هەلخولانی فەلەکین، ئەم پێوەرە دواي بەدیھینانی ئاسمانەکان و زەوی ھاتۆتە کایەوہ ، رۆژی ئیمە ئەندازە زەمەنییە کە بەھۆی خولانەوہي زەوی بە دەوری خۆي داو لەبەرامبەر خۆردا دیتە کایەوہ . کەوابی ئەم شەش رۆژەي بوونەوہري تێدا خراوەتەگەر لەورۆژانەن کە ھەر خودا بۆخۆي دەزانێ ئەندازە کەیان چەندبووہو چۆن بوون، لەوانەيە ئەو شەش رۆژە بریتی بن لە شەش قوناغ و ئەطواری دورو درێژی ناو ئاسمانەکان و زەوی تا سەرەنجام ئەم بوونەوہريیان لی پێک ھات .

کەچی وێرای ئەم ھەموو شکۆمەندی و زانایی و دانایی و بەدەسەلاتیەي خودا ، ئەو موشریکە نەفامانە ئەگەر بانگیان لی بکری بۆ خوداپەرستی بە شیوہي گالته پیکردن و مل نەدان بۆ بەندایەتي دەلێن: عیبادەتي چی و بۆ کێي بکەین ؟!

دەفەرموی: ﴿واذا قيل لهم: اسجدوا للرحمان قالوا وماالرحمان؟﴾ ئەگەر پێیان بگوتری: سوژدە بۆ ئەو خودایە بەرن ناوی (الرحمن) ە وێرای شکۆمەندی و خواوەن دەسەلاتی و بەتوانایی خۆي خواوەن رەحم و بەزەبیشە ، لەوہلام دا دەلێن: (الرحمان) کێيە؟ ﴿أنسجد لما تأمرنا؟﴾ ئایا سوژدە بۆ کەسێک بەرین فەرمانان پێ دەکەي بە سوژدە بۆ بردنی ؟ ھەر بەوہندە کەتۆ فەرمانان پێ دەکەي بەبێ ئەوہي ئیمە بیناسین و بزاین کێيە سوژدەي بۆبەرین ؟ بەم لەھجەو شیوہ ناخوتنە وەلامی بانگەوازییە کە دەدەنەوہ! دەلێن: رەحمان کێيە ئیمە سوژدەي بۆ بەرین ؟ سەرپرەقي و خۆ بەزلزانییان گەیشتبوہ ئاستیك بلێن: ئیمە جگە لەو رەحمانەي لەیەمامەيە رەحمانی تر نانسین !! مەبەستیان (مسیلمە) ی درۆزن بو.

له حەدیشی بوخاری و موسلیم دا هاتووە دەفەرموی: (ان الله عزو جل یبسط یدە باللیل لیتوب مسیء النھار، و یبسط یدە بالنھار لیتوب مسیء اللیل).

ٺه‌بوداودی (الطیالسی) له‌(الحسن) ریاوایت ده‌کاو ده‌لی: عومه‌ری کورپی (المخاطب) روژیکێ نوێژ^١ چه‌شته‌نگاوی زو‌ری کرد (صلاة الضحی)ی زو‌ر درێژ‌کرده‌وه، پێیان وت: ئه‌وه چی‌بوو ئه‌م‌رو شتی‌کت کرد له‌وه‌پێش نه‌ت‌کرده‌وه؟ له‌وه‌لام دا وتی: شتی‌کم مابوو له‌ ویردی شه‌وم بی‌خوینم ویستم ئیستا ته‌واوی بکه‌م .

شەھەر رۆژ بۇخۇيان دوونىشانەي بە توانايى و گەورەيى پەرورەدگارن
بەلام بەھۆي زۆر دووبارەبوونەوہيان سەرئىجى ئادەمیزادان راناكىشن ، ئائەم
مەزەندە کردنەو يەك بەدوايەك دا ھاتنەيان بەسە بۆكەسانىك بيانەوي
بىر بکەنەوہو بزائن چيان لەسەر پىويستە بىکەن، شوکرو سوپاسى نىعمەتە
جۆراو جۆرەکانى خودا بکەن ، بسىر لەنىعمەتە زۆرو لەبن نەھاتوہکانى
بکەنەوہ .

خۆ ئەگەر خودا ئاوا بەو جۆره بەدی نەهێنانایەو لەناو خۆیان دا نۆریان نەکردنایە ژیان لەسەر گۆی ئەم زەوییه بەردەوام نەدەبوو، نەئادەمیزادو نەگیانلەبەرێ. ترو نەدرەخت و روەکی لەسەر نەدەژیا.

زانایان ده‌لین: ئیستا کوره‌ی زه‌وی هه‌موو بیست و چوار کاترمی‌ریک به‌ده‌وری میحوهری خو‌ی دا خولیک ته‌واو ده‌کا. یان ده‌لین: له‌هه‌موو کاترمی‌ریک دا هه‌زار میل ده‌پ‌ری، خو‌ئه‌گهر وابهاتایه له‌ کاترمی‌ریک دا (۱۰۰) میلی ب‌پ‌ریایه ئه‌و کاته شه‌وو روژمان ده‌هینده‌ی ئیستا در‌یژ ده‌بون له‌م حاله‌دا به‌روژ خو‌ر هه‌موو شتیکی ده‌سوتانده‌، هه‌رچی گیایو گژو دارو دره‌خت هه‌یه، به‌روژ گ‌ری ده‌گرت . به‌شه‌ویش هه‌موو شتیك ده‌یبه‌ست ، که وابوو پا‌ک و مونه‌ززه‌هه له‌هه‌موو عه‌یب و نه‌نگی یه‌ک ئه‌و خودایه‌ی ئاسمانه‌کان و

زهوی به دیهینان، هموو شتیکی به نندازه و نه خشه
دروست کرده، هموو دروستکراویکی نیشانهی حکمت و
داناییه !

رهوشتی به نندهکانی خودا

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ
يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾
وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
قَالَ لَكَ بِأَنْ تَقُولَ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
 مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
 مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
 لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
 لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
 صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَحْسَنَتْ مَسَافِرًا وَمَقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبُؤُنِي كُفْرُ
 لَوْ لَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

ثم كؤمه له نایه ته له سورته پیناسه ی بهنده راستاله کانی خودا
 ده کهن، ره وشته تایه تییه کانیان و که سایه تییان دیاری ده کهن،
 همر ده لای تهوان پالفتی ناده میزادن و له ناکامی ثم جیهاده
 دورو دریژه ی پیغه مبه ران سهره نجامی مه عره کی نیوان حق و به تال
 هاتوونه به ره هم و بهروبومی نهو ههول و تی کوشانه دورو
 دریژه ی پیغه مبه رانن.

لهوه پیش نهوه ی راگه یاند: که موشریکه کان گالته یان به ناوی
 (الرحمان) ده کردو ده یانگوت ره حمان کی یه تا ئیمه به ندایه تی بو بکه یین ؟؟

ئىتر لەم كۆمەلە ئايەتەدا ئەو رادەگەيەنى: (عباد الرحمن) ئەوانەن و ئەوانە شياوى ئەو: كە وەپال خودا بدرين! پييان بگوتري بەندەي رەحمان! ئەو تا ئەوانە بەرەوشت و هەلسوگەوت و دل و دەروون و كازو كردهو شياوى ئەو بەندەي رەحمان بن! ئەوانە نمونەيەكى زيندوو واقعين بو ئەو كۆمەلەي: كە ئىسلام دەيەوي دروستي بكاو ئەرکی بلاو كردهوي ئايين و پاراستني لەئەستۆيگرن، جيهاد بكەن لەبىناويا .

ثابه و شیوهیه ره وشتی موسولمانانی راستال دهست نیشان ده کاو
ده فهرموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ بهنده
راستاله کانی خودا نه وانن: که بهئه دهب و یقاره وه به سهر زهوی دا ده پرون!
له رویشتن و جم و جولیان دا لارو له نجه و ده عیه و ته که سبور ناکهن.

بەسەر زەھىدا دەپۆن بەرۋىيىشتىكى لەسەرەخۆ سادە، خۇيان بانادەن، قونگرانى ناكەن، بەزۆر بارىكى رۋىيىشتى نائاسايى بەسەر خۇيان دا ناھيىن، ئاوردانەو و فرت لەرۋىيىشتەكەيان دا ناكەن ! رۋىيىشت وەكوو ھەموو جەم و جولكى تر رەنگدانەو ھى كەسايەتە، نىشانەى ئەو ھەست و شعورانەى: كە لەناخيان دا پەنگيان خواردۆتەو، ئادەمىزادى لەسەرەخۆ خاوەن رەشتى بەرزو دئارام و بەشەخىيەت رەشتەكانى لەرۋىيىشتى دا دەرەكەون، وىقارو لەسەرەخۆيى وپشوو درىژو كەسايەتە ديارەكەو.

مانای ﴿يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ ئەوێ نەه موسولمانان ملی خۆیان کوزو بکەن و سەری خۆیان داخەن و شل و شیواو لەش داهێزراو شیرپۆ؛ گواهی ئەوێ نیشانەی تەقوا و خوداپەرستی یە. نەخێر هەرگیز نابێ ئەم جۆره مانایە بۆ ئەم ئایەتە بکەین .

ئەو ەتا پىغەمبەر ﷺ كە لە ھەموو رەوشىتىكى بەرزو جوان دا
مامۆستای مەروفايەتى بوو: كە بەرىگادا دەروىشت بە جوانترین شىو ە
دامەزراوى لەسەرەخۆيى دەروىشت ، لە ھەمان كات دا گورج و گۆل و
چاپوك و پتەو !

ئەبوھورەيرە دەفەرموى: كەسەم نەديو ە بەئەندازەي پىغەمبەر ﷺ جوان
بى، دەتگوت خۆر لە دەم وچاوى دا شۆق دەداتەو ە، كەسەم نەبينو ە ھىندەي
پىغەمبەر ﷺ خوشرەوبى، دەتگوت زەوى دەپىچىتەو ە، ئىمە زۆر تىنمان بو
خۆمان دەھىنا ھەتا پىي رابگەين ، لە ھەمان كاتدا پەلەپەل و ھانكە
ھانكى لى نەدەبينرا، كە دەروىي ھىزو توانا و ەزم و ەزمى لى ھەست
دەكرا.

جا موسولمانان : كە شوين كەوتوى ئەو رابەرە مەزنەن، ھەموو
شتىكيان بەجىدى و يقارو شكۆمەندييە، دليان پەرە لە مەبەستى بەرزو
گەرەو پىرۆز، گوى بەنەفامى ئەحمەق و شەقاو ەكان نادەن، كات و
جوھدى خۆيان بەو ەلام دانەو ەي موھاتەراتى نەفامان بەفەرۆ نادەن، خۆيان
زۆر بەبەرزتر لەو ە دەزانن دەم لە دەمى ئەوان بىين و خۆيان بكەنە
ئەولاشى خویرى و سەرەسەرى بازان ..

تەنانت ﴿واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما﴾ كە نەفام و سەرەسەرى
يەخەيان پى دەگرن، دەليين: سلاوتان لى بىو ەلام دانەو ەي ئىو ە كارى ئىمە
نيە، ئىمە كات و جوھدى خۆمان بە دەمە دەمى لەگەل ئىو ەدا بەفەرۆ
نادەين، ئەگەر سەرەسەرى و نەزانىك قسەيەكى ناشىرينيان پى بلى:
بە ھەمان شىو ە ولامى نادەنەو ە، بەلكو لىبورديو ى نىشان دەدەن و
چاوپۆشى دەكەن، نەك لەبەر زەعيفى و بى ھىزى، بەلكو لەبەر ئەو ەي
خۆيان زۆر لەو ە بەبەرزتر دەزانن: كە خۆيان ھەلەو گىرى وەلامدانەو ەي
ئەوانە بكەن ، نايانەوى كاتى زىرپىنى خۆيان بەو وشە بى سودانە بكوژن !

ئەمە ھەلسوگەوتیانە لەروژ دا بەشەویش سەرگەرمی تەقواو
خوداپەرستین، بیر لەبوونەوەر دەکەنەو، لەترسی عەزابی خودا
فرمێسک دەپێژن، دەمیەک سوژدەبردن و قورئان خوێندنە،
تاویکیش بیرکردنەو بە خوداچونەو دادگایی کردنی نەفس و
ویژدانە. روژیان لەشەویان باشتەرە شەویان لە روژیان
بەفەرتر .

ده فہرموی: ﴿والذین یبیتون لربہم سجداً و قیاماً﴾ نہوانہی شہو
بہرؤژ دہ کہ نہوہ خہریکی نویتژ کردنن، تاویک بہ پیوہ و دہ میک
لہ سوژ دہ دان .

تەعبىرەكە لەناو كىدارەكانى نوڭزدا ھالەتى سۆزدە ھالەتى راھەستان زەق دەكاتەو، بۆ وىنە كىشانی جم و جولى (عباد الرحمن) لەناو تارىكايى شەودا خەلك نووستون و ئەوان بەخەبەرن.

ئادەمیزادانى تر لە پرخەى خەودان و ئەوان خەرىكى نوێژن بە پێوه
فاتىحا دەخوینن یان چوونه سوژدەو سەریان لەسەر زەوى داناو، بێرو
هۆشیان، چپەو ئاخوتیان، راوەستان و روکوع و سوژدەیان تەنیا بو
خودایەو بەووە مەشغولن، وازیان لەخەوى شیرین هیناوه، خەرىكى
شتیکى شیرینترن، گیان و هەست و شعوریان بەخوداوە پەيوەستە،
لەخودا دەپارێنەوه، چاویان بریووتە بارەگای پەروەردگار !

لہم حالت و جم و جول و خوداپہرستیہیان دا دلّیان پرہ لہتہقوا، پرہ
لہترس و خوئی عہزابی دۆزہخ.. وہکوو دہفرموی: ﴿والذین یقولون:
ربنا اصرف عنا عذاب جہنم﴾ ئەوانہی لہخودا دہترسن بہترس و
لہرزوہ لیئی دہپارینہوہ، بہحہزرہوہ هاواری لیڈہکەن، دہلیئن: خودایہ
ئاگری دۆزہخمان لیڈووربخہیہوہ، ہہلہو گیری ئەو شوینہمان نہکەئی،
چونکہ ﴿ان عذابہا کان غراما﴾ بیگومان ئاگری دۆزہخ بہردہوامہو

لەيەخەي ئادەمىزادى تاوانبار نابىتتەو، وەكوو خاوەن قەرەز وایە بو
قەرەزدارو بەربىنگى پى دەگرى تا تۆلەي خۆي لى ئەستىنى وازى
لى ناهىنى!

﴿انها ساءت مستقراً و مقاماً﴾ بىگومان دۆزەخ خراپ جىگەيەكى
هوانەو تىدا مانەو، ئەوانە بەچاوى خۆيان دۆزەخيان نەبىنيو بەلام
بروایان بەهەبوونی هەيەو ئەو وىنەي قورئان كىشاویەتى بۆيان دەربارەي
دۆزەخ هەمىشە لەبەرچاویانە، بۆيە بەو جوړە ترسیان لى هەيەو
هەمىشە دەستى دوعاو پارانەو بەرز دەكەنەو، دەلالىنەو دەپارتنەو:
كە خودا تووشى ئەو عەزابەيان نەكا، ئەوان بەشەو نوێژو راوەستان و
سوژدەبردن بو خودا دلنيا نابن و پشتىنى لى ناكەنەو، پىيان وایە
چەندىك تاعەت بكەن ئەگەر فەضل و ئىحسانى خودا نەبى، ئەگەر
رەحمەت و عەفوئى خودا نەيانگرىتەو لەو عەزابە رزگاريان نابى بۆيە
سەربارى ئەو شەو نوێژو خوداپەرستىيان ئەو پارانەو و لالا ئەو يەش
ئەنجام دەدەن .

تەعبىرى قورئانەكە وادىەنەكە دەكىشى وەكوو ئەو بلىنى دۆزەخ
بەربىنگى هەموو كەسىك دەگرى، دەستەو يەخەي هەموو كەسىك
رادەو دەستى، دەمى كردۆتەو خەرىكە هەموو كەسىك هەللووشى. چنگى
كردونەو و ئامادەيە هەموو كەسىك لەدوروزىك تىكەو پىچى!

بەندەكانى خوداش شەو بەخەبەر و سەرگەرمى نوێژ كردن و پارانەو و
ترسى ئەو يان هەيە دۆزەخ بىانگرىتەو بۆيە لەخودا دەپارتنەو كە
لەو عەزابە سامناكە بىان پارىزى و شالوى بى تامانى ترسناكى دۆزەخ
نەيانگرىتەو! ئەو شوینە ناخۆشە: كە هەرنەو كەي ئادەمىزاد وەلەرز
دىنى نەبىتە شوین و نىشتە مەنيان!

ئەوان واتە: (عباد الرحمن) وپىراي ئەو رەۋىشتە بەرزانىيان و سەربارى ئەو لەخودا ترسان و تەقۋا كارىيەيان، لەژيانى ئابورىشىيان دا ميانەپرەۋو موعتەدىلن. دەفەرمۇي:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾
ئەوانە ئەگەر بۆ خۇيان و مال و منداليان مال خەرج بىكەن دەست بلاۋى ناكەن، زىاد لەپىتويست سەرف ناكەن، ئەۋەندەش رژدو چروك نين پىداويستى خۇيان و مال و منداليان دابىن نەكەن، بەلكو بەئەندازەى پىتويست مال و دارايى خۇيان دەبەخشن و خەرجى دەكەن، ميانەپرەۋو ناۋەندكارن.

شايانى باسە لەئىسلام دا ھەرچەند (ملكية فردية) لەچاۋپەۋو سنورىكى تايبەتى دا ئىعتىرافى پىدەكرىۋ ھەموو كەسىك بۆى ھەيە دارايى و خاۋەنىەتى ھەبى بۆ ئەندازەيك لەمال، ۋەلى كەس ئازاد نىە لەۋە مالى خۆى چۆن خەرج دەكا بىكا، بەلكو مال خەرجكردەكەى سنووردارە، بەۋەدەبى ميانەپرەۋبى، (نەشيش بسوتى نەكەباب) نابى ھىندە دەست بلاۋبى زەرەر بەخۆى مال و كۆمەل بگەيەنى. نابى ئەۋەندەش دەست قوچاۋ بى دلى نەيە مال و سامان لەشتى پىتويست دا خەرج بكا، نەخۆى نەكۆمەل سودى لى ئەبىنن.

مال و سامان ئامىرو ئەداتى كۆمەلەيتىن بۆ دەستەبەركردى خزمەت بۆ كۆمەل! دەى دەستبلاۋى دەست قوچاۋى ئەو ياسا كۆمەلەيتىە دەشپوئىنن و ھەبس كردنى مال و سامان ئەزمەى ئابورى لى دەكەۋىتەۋە، بەرەللا كىردنىشى بەبى حىساب و مەزەندەكردن ئەخلاق و رەۋىشت تىك دەدا.

ئەۋەكوومامە ئەھەى كىرنو پارە لەھەمبانەى دا بشىرىەۋە نەھىلى روناكى بىبىنى، دلت بىروا نەدا جوتى پىلاۋى لى بىكرى! نەۋەكوو(ئەۋە

کابرایه ی که له بنه ماله یه کی خانه دانی هه ولیربووه و له بهر ریزی
بنه ماله که ی ناوی ناهینم) نرخ ی مال و سامان نه زانی. ده گێرنه وه ده لێن:
شه وێک شه و زاته چوو ده ست به ئاو بگه یه نی که چوو له سه ر پێشاو
دانیشتوو چرای لی کوژاوه ته وه یان روناکی پێویست و به دلی شه و نه به و،
دهستی به باخه لی دا کردوه و پارهی ده رهیناوه و ده کوو که ره گه لاو شقارته ی
لی داوه و دینار به دیناری سوتاندوه بو شه وه ی له بهر روناکی کاری ده ست
به ئاو گه یاندنی ته نجام بدا، هه تا لی بو ته وه چل و پینج تاکه دیناری
کردوه به قوریانی میز کردنی که له بهر روناکی، ته مه له کاتی که (۴۵)
دینار بژیوی مانگیکی (۲۰) خیزانی پی ده سته بهر ده بو!

بیگومان میانه ره وه ی به ته ندازه ی به ره قاچ راکیشان بناغه ی ئابورییه و
کو له که ی پاریزگاری کردنی مال و سامانه ئیمام ته حمه د له عه بدوللای
کوری مه سعو ده وه ربوایه تی کردوه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی:
(ما عال من اقتصد) که سی که یاسای ئابوری به رچا و بگریو به ته ندازه و
پێوان مال و سامان خه رج بکا هه رگیز هه ژار ناکه وی.

ته به به کری (البزار) له حوزه یفه وه ربوایه ت ده کا ده لی: پیغه مبه ر ﷺ
فه رمویه تی: (ما احسن القصد في الغنى ، ما احسن القصد في الفقر، ما
احسن القصد في العبادة) زیده ره وه ی له ه یچ شتی که دا په سه ند نیه ته نانه ت
له عیباده ت و خودا په رستیش دا، پیغه مبه ر ﷺ : که بیستی هه ندی
له ها وه لان بریاریان داوه ته رک ی دنیا بکه ن بانگی کردن و ئامۆژگاری
کردن، پاشان فه رموی: چا و له من بکه ن شه و ته من شه و نوێژیش ده که م و
ده خه وم به رۆژوش ده بم و پێش نا بم، ژنیش ماره ده که م و پێداویستی
هاوسه ری تی دا بین ده که م، هه ر که سی که له سوننه تی من لا بدا شه وه له من
نیه و په ی ره وه ی په یامی منی نه کردوه !

به کورتی ئیسلام میانه‌ره وه میانه‌ره‌وی خوش ده‌وی، ده‌ستبلا‌وی ه‌وی
فهوتانی مال و دارایی تاک و کۆمه‌له، ده‌ستبلا‌وان برای شه‌یتانن په‌یره‌وی
فه‌رمانی ئەو ده‌که‌ن، وه‌ک‌وو له‌شوینکی تردا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿ان المبدرين
کانوا اخوان الشیاطین﴾ (ال‌اسراء/ ۲۷) ئەوه‌شمان له‌بیر نه‌چی ه‌یچ کات‌ی
ئیسراف له‌خ‌یردا نه، خ‌یرش له‌ئیسراف دا نه.

حەسەنى بەصرى دەفەرموى: كەس يەك لەريگای خودا دا مال بىه خشى چەندىك بىه خشى بە دەستىلاو ناژمىردى. عومەرى كورى خەتتاب دەفەرموى: بەسە بۆ ئادەمىزاد دەستىلاوى كە هەرشىكى ئارەزو لى بىو بىكرىو بىخوا. ئىنوماجە لەئەنەسى كورى مالىكەو رىوايەت دەكا دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: (ان من السرف ان تأكل كل ما اشتهيت).

نیشانو رهوشتی (عباد الرحمن) وێرای ئەو رهوشت و صیفاتانەى
باسکران دوورکەوتنەویانە لەهاوەڵدانان بۆ خودا و لەئادەمیزاد کۆشتن و
لەداوێن پیسی ! دەفەرموی:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ هَآءَآخَرَ﴾ بهنده راستالهی خودا که سانیکن: که هاو هل بو خودا دانانین، کهس ناکه نه شهریکی خودا به لکرو به خالیصی و دلسوزی عیبادهت تهنها بو خودا ده کهن.

﴿ولایقتلون النفس التي حرم الله الا بالحق﴾ به ناره او به نه نقه ست کهس ناکوژن، مه گهر کوشتنه که حق بی کا برا تاوانیکی کردبی شیایو کوشتن بی ؛ وه کوو نه وه له نایینی ئیسلام پاشگهز بیته وه، یان دواي دهسته بهر بوونی خیزانی جه لالّ بوئی داوین پیسی بکا، یان به ناحق ئاده میزادیك بکوژی ئالم حالانه دا به فرمانی حاکم و قاضی نه و تاوانبارانه بکوژی کوشتنه که ی به قه تلّ بو حیساب ناکری، چونکه به حق و به پیی شهریه تی خودا نه نجامی داوه، ﴿ولایزنون﴾ ههروه ها داوین پیسی ناکهن!

بیگومان هاوه لدانان بۆ خوداو کوشتنی به ئه نقه ست و زینا گه وره ترین تاوانن، هاوه لدانان بۆ خودا ده ستر یژی کړنه بۆ سهر خودا، کوشتنی به ئه نقه ست ده ستر یژی کړنه بۆ سهر مرو قایه تی، داوین پیسی ده ستر یژی کړنه بۆ سهر ناموس و مافی خه لک !.

﴿ومن يفعل ذلك يلق أثاما﴾ که سیك تاوانیك لهو تاوانانه نه نجام بدا له قیامت دا سزای کوشنده و به نیشی توش ده بی، تۆ لهی تاوانه که ی لی ده سه ند ری. نهك هه رعه زابی توش ده بی و بهس به لکوو ﴿يضاعف له العذاب يوم القيامة﴾ عه زابی بۆ دوو چه ندانه ده کر یته وه چونکه و یرای تاوان کردن کافریش بووه ﴿ويخلد فيه مهانا﴾ بۆ هه تاهه تایه له ناو دۆزه خ دا ده مینیته وه و یرای عه زابی سوتان دن سوکایه تی یان پی ده کر یو ریسوا ده بن.

نه مجار په روه ردگار ده رگای تۆ به ده کاته وه بۆ نهو تاوانبارانه ی له تاوانه کانیا ن په شیمان ده بنه وه به خو یان دا ده چنه وه ده فهر موی: ﴿الا من تاب و آمن و عمل عملاً صالحاً﴾ مه گه ر که سیك تۆ به بکا و واز له تاوانه کانی بی نی و به دل په شیمان بیته وه، بروای به تاک و ته نهایی خوداو راستی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه رانی و زیندو و بوونه وه هاتنی روژی قیامت هه بی .

﴿فأولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات﴾ نانه وانه به هوی تۆ به که یانه وه خراپه و تاوانه کانیا ن مه عف ده کاته وه، له شوینی تاوانه کانیا ن چا که یان بۆ ده چه سپینی، پاش تۆ به کردنیا ن له شوینی خراپه کاری کاری باش ده که ن و خوداش له شوینی نه وه ی تاوانیا ن بۆ تو مار بکا چا که و طاعه تی ان بۆ ده چه سپینی یان به هوی تۆ به کردنیا ن وه خراپه و تاوانی له وه پیشیا ن بۆ ده کاته کرده وه ی باش .

بەكۈرتى، ئاقەكەر، ئەمانى، ﴿فَأُولَٰئِكَ يَسُدُّ اللَّهُ سِيَّآتَهُمْ حَسَنَاتٍ﴾ دوو رايان ھەيە:

۱- ئەوان لەجىياتى خراپەكارى و تاوان چاكەدەكەن .

ھەسەنى بەصرى دەفەرمۇي: خۇدا كارى خراپەى بۆ گۆرپىون بەچاكە، لەجىياتى ھاوئەلدانان بۆ خۇدا يەكتاپەرستى دەكەن، ، لەجىياتى داوین پىسى و فىسق و فجور خۇپارىزو تەقواكارن، ، لەجىياتى كوفرو ئىلحاد موسولمان بوون و يەكتاپەرستى. واتە: ئەوان گۆرپانكارى لەھەئسوگەوتى خۇياندا دەكەن، خۇداش لەقىيامەت دا پاداشتىيان دەداتەوہ .

۲- راي دووہم ئەوہيە: دەلئىن: ئەو تاوان و خراپەكارىيەيان بەھۆى تۆبەكردنەوہ دەبنە كارى باش و پەسەندو تۆبەكار روپەرىكى تازە لەژيانى خۇى دا دەكاتەوہ، ئەمەش لەم روہوہ دىتەجى چونكە ھەركاتى دواى تۆبەكردنەكەى بىر لەتاوانەكانى رابوردوى دەكاتەوہ تۆبە ئىستىغفارى زياد دەكاو تاوانەكانى رابوردوى بۆ دەبىتە چاكەو خىر .

بىنگومان ھەموو كاتى دەرگاي تۆبە كراوہيەو لەسەر پىشتە، ھەركەسى وىژدانى بەئاگابى و بىھوى تۆبە بكاو بگەرپتەوہ بۆ لاي بەدبىھىنەرى خۇى، كەس نىيە بتوانى بىگىرپتەوہ دەرگاي تۆبەى لى داڭغا، ھەركەسىك بى و ھەرتاوانىكى ئەنجام دابى: كە ويستى تۆبە بكا تۆبەى قبولە مەگەر لەھالەتى سەرەمەرگ و گيانەلاودا، يان لەكاتى ھەلاتنى خۇر لەلاى خۇرئاواوہ .

طەبەرانى لەھەدىشى ئەبولمۇغەيرەوہ لەصەفوانى كورپى عومەرەوہ لەعەبدوررەھمانى كورپى جوبەيرەوہ لەئەبوفەرەوہ دەلئى: پىاوى ھاتە لاي پىغەمبەر ﷺ وتى: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! ئايا ئەگەر پىاويك ھەرچى تاوان ھەيە بىكاو ھىچ نەمىنى نەيكا، ئايا رىگاي تۆبەى دەمىنى؟!

پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: موسولمان بووی ؟ وتی: به لئی ئیمانم هیئاوه .
 پیغه مبهەر فهرمووی: (فافعل الخیرات واترك السيئات فيجعلها الله لك
 خیرات کلها) کاری چاکه بکهو واز له خراپه کاری بهیینه، ئیتر خودا
 هه موو خراپه و تاوانه کانی پیتشوت بۆ ده کاته خیروفر. وتی: تاوانه
 گه وره کانیشم ؟ پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: به لئی: ئیتر کابرا تاگوم بوو ههر
 (الله اکبر)ی ده کرد .

ئه مجار مه رج و یاسای تۆبه کردن داده نی و ده فهرمووی: ﴿ومن تاب
 وعمل صالحاً فانه يتوب الى الله متاباً﴾ که سیك له تاوانی رابووردوی
 په شیمان بیتهوه، کردهوی باش ئه نجام بدا .

ته و به به په شیمان بوونه وه و ازهیئان له تاوان ده ست پی ده کاو
 ئاکامه که شی ئه نجام دانی کاری باش و په سنده به جوړیک بیسه لیئنی: که
 تۆبه که ی به راست بووه . واته: و ازهیئان له تاوان و ئه نجام دانی
 کردهوی چاک چونکه تاوان کردهوه و جم و جو له، که وازت لی هیئا
 ده بی به شتیکی دژ شوینه که ی پرپکه یه وه، به کردهوی دژو به جم و جو لسی
 دژ ئه و فراغه پرپکه یه وه . ئه گینا به کاریگه ری ئه و بۆشاییه نه فس
 ده گه ریته وه بۆ سهر تاوانه که .

هه لبه ته له قورئان دا نمونه ی ئه م نایه ته زۆرو زه به ندن وه کوو
 ده فهرمووی: ﴿الم يعلموا ان الله هو يقبل التوبة عن عباده﴾
 (التوبة/١٠٤) یان ده فهرمووی: ﴿قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم
 لا تقنطوا من رحمة الله، ان الله يغفر الذنوب جميعا، انه هو الغفور
 الرحيم﴾ (الزمر/٥٣).

ئه مجار دوا ی ئه م رونکردنه وه ناواخه ده گه ریته وه بۆ رانواندنی نیشانه و
 ره وشتی (عباد الرحمن) و ده فهرمووی: ﴿والذين لا يشهدون الزور و اذا
 مروا باللغو مروا كراماً﴾ ئه وانه ی: که شایه دی درۆ نادهن، به ئه نه قه ست

درؤ له سهر كه سانى دى هه ئابا ستن، يان ئاماده ي شويني درؤ نابن، ههر شويني ك بزانن درؤو ده له سه ي تيدا ده كرى ئه وان توخنى ناكه ون، خويان بهرز ده گرن و دوور ده كه ونه وه له ئاماده بوون له شوينانه، ئه گهر واش ري كه وت به لاي كۆرو كۆمه لئىكى له و جوړه دا تپه پربوون خويانى تيوه ناگلي نين، به لكوو به شيويه كى خو پاريزو بهرز سروسشتى به لاي دا تپه پ ده بن. ئه وه نده فيراغى نيه به وشته پ روپوچانه وه خو خهريك بكا.

ئايه ته كه به زه قى دوو حوكمى لى وه رده گرين:

١- شايه تيدانى به درؤ حه رامه و تاوانى گه وريه .

٢- خو پاراستن له كۆرو كۆمه لى له غوو له هوو شويني درؤ كردن و ئه و جوړه شتانه پيوسته.

له صه حيحى بوخارى و موسليم دا فهرموده يه ك هاتوه: ئه بو به كره ريوايه تى كردوه ده لى: پيغه مبهر ﷺ فهرمووى: (ألا أنبئكم باكبر الكبائر؟) سى جار فهرمووى: ئه رى هه والتان نه ده مى به گه وره ترينى تاوانه گه وره كان؟ عه ر زمان كرد: به لى قوربان بفهرموو: ئه ويش فهرمووى: (الشرك بالله و عقوق الوالدين) ها وه لدانان بو خودا، ئه زيه تدانى باوك و دايك. جا له و كاته دا كه ئه مانه ي فهرموون پالى دابوه وه ئيتر هه ستاو دانيشت و فهرمووى: (ألا وقول الزور) بشزانن شايه تى درؤش له تاوانه گه وره كانه، ئيتر ههر دووباره ي ده كرده وه ده يگوته وه هه تا له دلى خوماندا وتمان خو زگه بيته ننگ بوايه.

عومه رى كوپى خه تتاب چل جه لده ي له شايه دى به درؤ ده داو ده م و چاوى رهش ده كردن و سه رى ده تاشين و به بازاردا ده يگيران!

يه كيكي تر له نيشانه كانى (عباد الرحمن) ئەو هيه: كه شتيان بير
هيترايه وه زوو بيريان ده كه ويته وه، ئەگەر په ندو ئاموژگارى کران زوو
په ند ئاميژ ده بن، دل و دهروونيان بو ئايه تي خودا کراوه يه ده فەرموى:
﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعِمْيَانًا﴾
ئەوانه ي كه ئاياتي خودايان ياد بخريته وه به سه رياده كه ون و جوان گوئي
ده ده ني و سوورن له سه ر ئەوه ي گوئيان لي بي و تي بگهن، به گوچكه ي
کراوه چاوى وردبينه وه، به دلي کراوه به ئاگاوه ئايه ته کان ده بيسن و
تيان ده گهن!

نهك وه كوو كافرو مونافيق و موسولمانه تاوانباره كان: كه قورئان
ده بيسن هيچ كاريان تي ئاكاو واز له و هز و حاله ي خويان باريان پيوه
گرتوه ناهيئن. به لكوو به رده وام ده بن له سه ر كوفرو تاوانباري خويان و
سورده بن له سه ر نه فامي و ياخي بوون! هه رچه نده قورئانيان بو بخويندري
كاريان تي ئاكا ده لي كي كپرو كوئرن و هيچ نابيسن و هيچ نابيئن!
يان ده توانين ئايه ته كه به و جوړه مانا بكه ين كه به كينايه تانه
له په رستشي بته رسته كان بكا. واته: (عباد الرحمن) وه كوو ئەو
بته رستانه نين كوئران به و ه شيان بو بته رستي گرتي ته وه و خويان به سه ردا
دابي و حق نه بيسن و راستي نه بينن و چاوه پرواني هيدايت و هه رگرتن
نه كهن. به لكوو (عباد الرحمن) حق ده بيسن و راستي ده زانن و به چاوى
رون و دلي کراوه هه ست و هوشه وه بپرو باوه ري خويان و هه رگرتوه،
ده زانن قورئان هه قه و ئايه ته كانى راست و پيرۆزن، ئيمانتيكى راستالانه يان
پي هيناوه و له ناخه وه برويان به په يامي په روه ردا گاره، كوئران به خويان
به سه ردا نه داوه و سووربوونيان له سه ر خودا په رستي له زانيياريه وه
سه رچاوه ي گرتوه.

له ئاكام دا (عباد الرحمن) هەر بهوهنده وازناهیتن کەشەو به خەبەر و
سەرگەرمی خوداپەرستین و ئەو هەموو رەوشتە بەرزانیان تێدا کۆبونەوه،
بەلکوو ئاواتە خوازی ئەوهن وەچەو نەوێهەکیان هەبێ شویتی ئەوان
بگرنەوه و لەسەر رێبازی ئەوان بپۆن، مەل و خێزانیان لەرەگەزو جووری
خۆیان بێ، چاویان پێ فیتنک ببنەوه، دڵیان پێیان ئارام بگێڕێ ژمارە ی
(عباد الرحمن) زۆر بین، هەروا ئاواتەخوازن خودا بیانکاتە (قدوة حسنة) و
رابەری باش بۆ رێبازی حق.

دەفەرموی: ﴿والذين يقولون: ربنا هب لنا من أزواجنا وذرياتنا قرة
أعين، واجعلنا للمتقين إماما﴾ واتە: ئەوانە ی لەخودا دەپارێنەوه: کە
هاوسەری خوداناس و مندالی صالح و بەئەمەک و پەڕپەرەکاری ئایین و
خێرخوازو لاشەریان بداتێ. وەچەو نەوێ وایان لی بکەوێتەوه چاوو دڵیان
پێیان رون بێتەوه، وێژدانیان ئارام بگێڕێ: چونکە موسوڵمان: کە دەبینێ
موسوڵمانانی تر کاری باش و پەسەند ئەنجام دەدەن چاوو دڵیان روشن
دەبنەوه، هەروا لەخودا دەپارێنەوه کە ببنە (قدوة) ی باش و خەلکی
چاویان لی بکەن.

ئەمەش نیشانی ئەوێهە کە (عباد الرحمن) پێیان خۆشە خوداپەرستی
خۆیان و هاوسەرو وەچەو نەوێهەکیان پەڕپەرەست ببن و کۆڕ و کچ و نەوێهەکیان
تێکرا ببنە خوداپەرست و خێرو پاداشتی ئەوانیشیان دەست بکەوێ.

ئیمامی موسلیم فەرمودە یەکی لەئەبوهورەیرەوه رێوایەت کردووە:
دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرموێهەتی: (إذا مات الإنسان انقطع عمله الا من
ثلاث: صدقة جاریة أو علم ینتفع به أو ولد صالح یدعو له) هەرکاتێک
ئادەمیزاد مرد، لەهەموو کردەوێهەکی دادەبەری مەگەر سێشت نەبێ:
خێریکی هەمیشەیی و نەبڕاوی کردبێ، وەکوو ئەوه کاریزیکی لی دابی
بیریکی ناوی هەلکەندبێ. یان زانیارییەکی بلاو کردبێتەوه و خەلکی

سودی لی وهریگرن، یان مندالئیکی صالحی له دوا به جیمایی دوعای خیری بۆ بکا.

ئەجار پەرورەدگار پاداشتی ئەوانەیی ئەو رەوشت و صیفاتیانە دیاری دەکا و دەفرموی: ﴿اولئك يجزون الغرفة بما صبروا ويلقون فيها تحية وسلاما﴾ ئەوانەیی ئەو رەوشتە بەرزانیان هەن ئەو کردەو پەسندانە ئەنجام دەدەن قەصرو بالەخانەیی بەرزو رازاوێ بەهەشتیان بەپاداش دەدەینی، چونکە بەردەوام بوون لەسەر ئەو کردەو پەسندانەیان، وێرای شویینی خۆش و رازاوێ دلگیر سلاویان لی دەکری و ریزیان لی دەگیری، لەناشتی دا ژیان بەسەر دەبەن، وەکوو لەئایەتیکی تردا دەفرموی: ﴿والملائكة يدخلون عليهم من كل باب، سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار﴾ (الرعد/۲۳-۲۴).

ئایەتەکە ئەو دەگەییەتی: کە خوداپەرستان وێرای لەزەت و خۆشی بەهەشت ریزو ئیحتیرامیشیان لی دەگیری، بەپێچەوانەیی موشریک و ستەمکاران: کە وێرای سزای دۆزەخ سوکایەتیشیان پی دەکری. .
﴿خالدين فيها حسنت مستقراو مقاما﴾ خوداپەرستان لەناو نازو نیعمەتی بەهەشت دا دەمێننەو بۆ هەتاهەتایە نابڕیتەو، لی وەرەزنا بن، لی وەرناچن، دەریان ناکن.

﴿قل ما يعبا بكم ربي لولا دعاؤكم﴾ ئەی پێغەمبەر بەوموشریکانە بلی: خودای من بی تاجە لەبەندەکانی و چ پێویستییەکی بە ئێوە نیە، کە ئەرکی ئیمان و عیبادهتیشی خستونە ئەستۆ بۆ سوودی خۆتانە، کە عەزابیشتان دەدا لەبەر یاخی بوونتانه، ئەگەر ئیمانی پی نەهێتن و عیبادهتی بۆ نەکەن چ موبالائیکتان پی تاکا و هیچ ریزتان لای خودای من نابێ.

بیگومان په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی بۆ ئه‌وه دروست کردون عیباده‌تی بۆ
 بکه‌ن و به‌تاک و ته‌نها بیناسن! وه‌کوو له‌ شوێنیکی‌تردا ده‌فه‌رموی:
 ﴿وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون﴾ (الذاریات/۵۶) ئه‌و موشریکانه
 به‌چی ده‌نازن؟ چ سهره‌ره‌یکیان هه‌یه؟! خو ئه‌و زه‌وییه‌ی هه‌موو
 ئاده‌میزادی له‌سه‌ره‌ له‌ئاست بوونه‌وه‌ردا وه‌کوو گه‌ردیله‌یه‌ك وایه
 له‌بۆشاییه‌کی فراوان دا.

ئه‌جار ئاده‌میزاد هه‌موویان به‌شیکن له‌و هه‌موو گیانه‌به‌رانه‌ی له‌سه‌ر
 زه‌وی ده‌ژین، ئه‌و موشریکانه هه‌موویان گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کن له‌وه‌مکه
 گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی سه‌ر زه‌وی. چین و تووژێکی ئاده‌میزادیش له‌روژگاریك دا
 بریتییه له‌روپه‌رێك له‌کتییکی قه‌باره گه‌وره که هه‌ر خودا بۆخۆی
 ده‌زانێ ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی چه‌نده!!

﴿فقد کذبتم فسوف یكون لزاما﴾ ئیوه ئه‌ی کافرو موشریکه‌کان!
 ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رانی من به‌دروڤه‌نه‌وه‌و پرواتان به‌زیندو بوونه‌وه نه‌بی
 ئه‌وه باش بزانی: ئه‌و به‌دروڤه‌نه‌وه‌و سه‌رپیچیکردنه‌تان
 ده‌بیته هۆی له‌ناوچون و سزا دانتان له‌دونیاو قیامه‌ت دا.

به‌یارمه‌تی خودا لی‌ره‌دا سوره‌تی (الفرقان) ته‌واو بوو
خودا یارمه‌تیمان بدا بۆ ته‌واو کردنی سوره‌ته‌کانی تر...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تى الشعراء

ئەم سوره تە ناوئراوھ بەسوره تى (الشعراء) چونكە لە كۆتايى يەكەى دا بەرامبەرىيەك لە نىوان شاعيرە گومراو سەرلى شيواوھ كان و شاعيرە موسولمانە كان دا دەكا . بەسى ئايەت رەددى موشرىكە كان دەداتەوھ : كەدەيانگوت موحەممەد شاعيرە و قورئان شيعرە .

پەيوەندى و مونسەبەى بەسوره تى (الفرقان) ھە:

پەيوەندى و مونسەبەى بەسوره تى (الفرقان) ھە لەرووى ناوھ پۆك و سەرھتاو كۆتايى دا لىك چوون و مونسەبەيان بەھيژە .

لەرووى ناوھ پۆك ھە ئەم شىكەرەوھە و رونكەرەوھە ئەو ئايەتانەى : كە لەسوره تى (الفرقان) دا بە موحەملى ھاتوون ، بۆ نموونە لەوئ دا لەباسى چىرۆكى پىغەمبەرە كاندا فەرمووى : ﴿وَقَرْنًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾ لىرەدا چىرۆكى ھەزرەتى ئىبراھىم و قەومى شوەيب و قەومى لوطى درىژە پىداو رونى كەردەوھ .

لەرووى سەرھتاشەوھ ھەردوو سوره تەكە بەوھسپ و ئىناى قورئان دەستيان پى كراوھ ، لەوئ فەرمووى : ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ﴾ لىرەش دەفەرموئ : ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ .

لەروى كۆتايىشەوھ ھەردوو سوره تەكە دەشوبھيئە يەكتر . سوره تى (الفرقان) بەھەرەشە لەكافرە كان و ھەسپ كەردنى موسولمانان ، بەوھ : -كە بارقول و پشوو دريژن و خو بەلەھوو لەعب ھەلەو گىر ناكەن -

کۆتایی هات، لیڤهش دا سوره ته که بههږه شه له سته مکاران و راگه یاندنی ره زامه ندی خودا له موسولمانه کان کۆتایی پی دی.

ناوه‌پۆکی سـۆره‌ته‌که‌ش وه‌کـوو هه‌مـوو سـۆره‌ته‌ مه‌کـکیه‌کان باسی عه‌قیده‌یه‌و جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر یه‌کـتـاپه‌رستی و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زیندوبوونه‌وه و هاتنی قیامه‌ت.

سهره تا دهست ده کا به باسی قورئانی پیرۆزو رونکردنه وهی مه بهسته
سهره کییه کانی ده باره ی هیدایهت و مزگیننی دان به موسولمانان و
هه ره شه کردن له کافره کان و چه سپاندنی هاتنه خواره وهی قورئان به شیوه ی
نیگا و سروش بو سهر پیغه مبه ر، ههروه ها دل دانه وهی پیغه مبه ر ﷺ:
که به پشت هه لکردن و رو وهر گی پرائی گه له که ی خه فه تبار نه بی،
ئه مجار به لگه هیئانه وه به رسکاندن و دروستکردنی گژو گیا له سهر
هه بوون و تاك و ته نهایی خودا !

زۆربەى سورەتەكە لەچىرۆك پىك ھاتووە ، لەمە جموعى (۲۲۷) ئايەت (۱۸۰) ئايەتى چىرۆكە، ھەموو چىرۆكىكى پىشەكى و كۆتايى ھەيە، چىرۆكەكە بەخۆى پىشەكى و بەدوادا چونيەو (تعقيب) بابەتىكى تەواو و يىكچوو دەخاتە رو، تەعبىر لەباس و ناوەرپۆكى سورەتەكە . ۵۵۵نەو ۵ .

چیرۆکه کانی ئەم سورەتە تارمایی سەرپەقی و بەدرۆخستنهوهی گەل و
نەتەوێ کافرە کانی پێتوێ دیارە: کە پەیامی پێتغەمبەرە کانیان رەتکردۆتەوێ و
پەرورەدگاریش هەرپەشەیی لەناوبردن و عەزایی دۆزەخی لی کردون، چونکە
ئەم سورەتە لەناکامی روبرو بوونەوهی کافرەکانی قورەیش
لەگەڵ پێتغەمبەردا هاتۆتە خوارێ.

چیرۆکی پێغه مبه رانی پێشو له گه له ته وه کانیان دا نایش ده کا، بو
ئه وه ی قوره یشییه به درۆ خه وه کانی پێغه مبه ر بترسن و به خویان دا
بجنه وه !

سهره تا چیرۆکی ههزهره تی موسا عليه السلام و موعجیزه کانی و گفتوگۆی له گهڵ
فیرعه و نی مله و ردا ده رباره ی یه کتا په رستی، ئه مجار ئیمان هێنانی
ساحیره کان به خودای موسا و هارون راده نوینی، به شوین ئه ودا چیرۆکی
ههزهره تی ئیبراهیم عليه السلام له گهڵ باوکی و گه له به تپه رسته که ی داو
پوچ کرد نه وه ی به تپه رستی و چه سپاندنی تاك و ته نهایی
به روه ر دگار تو مار ده کا.

ته مجار چيروکي پايه بهرزاني وه کوو حه زره تي نوح وهودو صالح و
لوط و شوعه يب (عليهم السلام) ده هي نني و جيهادو تي کو شان و
هه ول و ته قه لائي نه و پيغه مبه رانه بو ئيمان هي ناني
نه ته وه کانيان و ره خنه و هير شي نه و زاتانه بو سهر بيرو با وه ري پو چي
گه له کانيان و سهره نجامي به درو خسته وه ي پيغه مبه ران و تي دا چوني
مله ورو سهر ره ق و يا خي بو وه کان به عه زابي سه ختي
ر شه کيشکه رو بي ئاماني خودا يه که يه که تو مار ده کا .

ئەمجار پاشەکیەکی بۆ سۆرەتە کە هیئاوہ ئەوہی تیدا
دەچەسپینی: کە قورئان نیگای خودایەو ہەلبەستراوی شەیاتینی نیەو
موحەممەد رەوانە کراوی خودایە بۆ سەر ھەموو گەل و نەتەوہ کەن،
کۆلەوہ نانی و شایەر نیە، لەنەوہی یەکتاپەرستیانەو دوورە لە کردەوہی
موشرەکە کەن .

ره قدا نه وهى موشریکه کان وهه ره شه لی کردن و چه سپاندنی تاک و
ته نهایی خودا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَلِغٌ نَفْسِكَ
أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِن شَأْنُنَا نَزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

﴿طسم﴾ ثم وشهيه ده بى ناوا بخویندریتته وه، (طا - سین - میم) ثم
پیته لیك دابراوانه ناماژه ی نه وه یان تیدایه: که نایاتی قورئان به گشتی و
نایاتی ثم سوره ته به تاییه تی لهم جوره پیته به پیک هاتون، ده تی وهش
ته ی موشریکه کانی مه ککه؛ نازابن لهو پیته به که لامیکى ناوه ها پیک
بینن.

﴿تلك آیات الكتاب المبين﴾ نه وه نایه ت و رسته ی کتیبی ناشکراو
رونکه ره وه ی حق و به تاله، ریگای هیدایه ت و گومرپا بوون لیك
جیاده کاته وه، راست و ناراست لیك هه لده ها ویری !

﴿لعلك باخع نفسك ألا يكونوا مؤمنين؟﴾ ئەو ھەجىھ تۆھى
 موھەممەد خەرىكى خۆت بھەوتىنى چۈنكە ئەوانە ئىمان ناھىتن؟!
 نانا ئەو ھەندەت بەلاۋە ناخۇش نەبى: كەپروات پىئاكەن . ئەتۆ لەو ھە
 بەرپرسيار نىت، تۆ بەس گەياندىنى پەيامى خۆت لەسەرە، ترساندن و
 موژدەدانى خۆت لەئەستۆيەو بەس ! ئەو ھە نەجام بدەو ئىتر بەئىمان
 نەھىتانيان خەفەتبار مەبە . وەكوو لەئايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿فلا
 تذهب نفسك عليهم حسرات﴾ (فاطر/۸) يان دەفەرموى: ﴿فلعلك باخع
 نفسك على آثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحديث اسفا﴾ (الكهف/۶) ئەوان
 خۇيان لەئىمان نەھىتاني خۇيان بەرپرسيارن .

﴿ان نشأ نزل عليهم من السماء آية فظلت أعناقهم لها خاضعين﴾
 پهروه ردگار به سهر هه موو شتيك دا به تواناو ده سه لاته، ته گهر مه يلمان
 لى بى له تاسمانه وه نيشانه يه كى وايان بو نازل ده كهين ناچار يان ده كهين بو
 پروا كردن و مليان پى شوړده كهين بو ئيمان هيټان، به زوره ملي واده كهين
 مله وړو گه وړه كانيان ملكه چ بكن و ئيمان بيټن، به لام خودا نه وويست و
 ئيراده يه نه بو وه وای بريار نه داوه: كه به زوره ملي خه لك ئيمان بهيټى،
 ئيمه نامانه وي هېچ كهس به زوره ملي و به نابه دلى موسولمان بى.

دهمانه ویّ ئاده میزاد بهویست و رهامه ندی و ئیختیاری خو یان بپروا
بکهن و ئاین قبول بکهن نهك بهزهخت و زوره ملی. وه کوو له ئایه تیکی تردا
دهفرموی: ﴿ولو شاء ربك لآمن من في الأرض كلهم جميعاً﴾، افانت تکره
الناس حتی یکنوا مؤمنین ﴿یونس/ ۱۱۸﴾.

سوننەتى خۇدا واجارى بوو، پېغەمبەرەن بىئىرى بۆ گەل و نەتەوہەکان، نامەیان بۆ بىئىرى، بانگەوازی بکرىسن موژدەو مزگىنىيان پىئىرى بۆ ئەوہى بەقەناعەتەوہو ئەناخەوہ موسولمان بىن .

بەلام بىرپروايان بەگشتى و قورەيشىيەكان بەتايىبەتى لەكوفرو
گومرايىدا رۆچون، سەررەق و ملنەدەرن، ﴿وما يأتِيهم من ذكر من
الرحمن محدث الا كانوا عنها معرضين﴾ نامەيەكى ئاسمانىيان بۆ نايە،
پەياممىكى خوداييان پى راناگەيەندرى ئىللا: كە بۆيان دى زۆرەسيان روى
لى وەردەگىپن، بەدرۆى دەخەنەو، مەبەست و بايىسى تازەکردنەو
نازلىکردنى نامە ئاسمانىيەكان بۆ دوبارەکردنەو تەئكىد كەردنەو
بىرخستەنەو موزدەدان و ترساندنە، بۆ رونكەردنەو جۆراو جۆرە، بۆ
ئەو سەرنج بەدن و فيكرى خۆيان بىخەنەكار، ھىدايەت وەربگرن و
ئىصلاھى خالى خۆيان بىكەن، وەلى ھەتا ئىمە پەياميان بۆ تازە
بىكەينەو، وەعظ و ئامۇژگارىيان بىكەين ئەوان شىلگىرتەدەبن و پتر
سوردەبن لەسەر بەدرۆخستەنەو پىغەمبەرانى ئىمە !

ئەو تارىزدارتر ئادەمىزادمان كەردە بە فروستادەو دوانامەى
ئاسمانىيان پىدا ناردە: كە قورئانە، نامەيەكى ناوازەو سەرئاسايە لەبارەى
تەعبىرو تەنسىقى فەننىيەو موعجىزەيە، لەروى فەرو ھىزەو، لەروى
پىكەو جۆشخواردنى ئايەت و سورەتەكانىيەو موعجىزەيە.

لەھەموو بارىكەو تۆكەو تەواو سەرئاسايە، ھەموو تەوجىھات و
تەشرىعاتى پىكەو گونجاو لەبارن، ھەموو بواريكى ژيانى گرتۆتەو،
وەلامى ھەموو روداويك و پرسىياريكى تىدايە، تۆزقالتىك دژايەتى تىدا
بەدىناكرى، پەپرەو پروگراممىكى كامىل و تەواوى ژيانە لەگەل سىروشتى
ئادەمىزاد گونجاو لەبارە، ھەموو ھىلەكانى دەچنەو سەريەك
جەمسەر بەيەك قولفەو پەيوەست دەبن، لەھەموو رويەكەو
موعجىزەيەو لەتواناى ئادەمىزادو جندۆكەدا نىە كەلاممىكى ئاوا بىخەنە
رو... كەچى ئادەمىزاد پىشتى لى ھەلەكەن و روى لى وەردەگىپن !

يىگومان پەرۋەردگار ويىستى وابوہ قورئان موعجىزەى پەيامى ئىسلام بى، نەيويستوۋە موعجىزەى پىغەمبەرى ئىسلام موعجىزەىەكى مادى كاتى بى، نەيويستوۋە موعجىزەىەكى زەخت ئاسايان بۆ بنىرىۋ بەزۆرە مىلى ناچارىيان بكا برۋاى پىۋكەن. چونكە پەيامى ئىسلام دۋاپەيامى ئاسمانە بۆ دانىشتۋانى سەر زەۋى، پەيامىكە ئاراستەى ھەموو گەل و نەتەۋەكان كراۋە بۆ ھەموو سەردەم و رۆژگارىكە، پەيامىكى تايىبەت و داخراۋ نىيە بۆ گەلىك و سەردەمىكى تايىبەتى .

كە وابوۋ واپىۋىست بوو موعجىزەى پىغەمبەرى سەردارۋ خاتەم موعجىزەىەكى كراۋە بەردەۋام بى، بۆ نزيك و دوور، بۆ ھەموو گەل و نەتەۋەكان، بۆ ھەموو چىن و تويژەكان، بۆ ھەموو چەرخ و سەردەمىكى دۋارۆژگارى ھاتنى ئىسلام . ئاشكرايە موعجىزەى مادى لەعادەت بەدەر، تەنھا كار لەۋانە دەكا: كەچاۋيان پىى دەكەۋىۋ ھاۋچەرخى رودانى موعجىزەكەن، پاشان دەيىتە چىرۆك و دەگىپرديتەۋەۋ كارىگەرى لەۋاقيە دا نامىنى، بەلام ئەۋەتا قورئانى پىرۆز (۱۴) سەدەيە ئادەمىزاد پىى ئاشنابوون، نامەيەكى كراۋە نەخشە بۆ كىشراۋە، ئادەمىزادى ھەموو سەردەمىك ياساى ژيانى خۆيانى لى ھەلدەگويزن و، ھەتازياتر پىيەۋە پابەندىن باشتر پىشيان دەخاۋ لەژيان دا سەركەۋتووتردەبن و بەرزىان دەكاتەۋە بۆ جىھانىكى بالاترو ئاسۋيەكى بەرفراۋانترۋ بەرزتر.

ئىستا ئىمە دەتۋانين جوانترين ياساى ژيانى لى ۋەربگرىن و ئەۋانەى دۋاى ئىمەش دىن دەتۋانن زياتر لەئىمەى لى ۋاگويزن. چونكە بۆ ھەموو داۋاكارىيەك دەگونجىۋ بۆ ھەموو كەس ۋەلامى پىيەۋ سەرچاۋەيەكى صاف و رونوۋ تالىى ھەلىتەنجى بەكۋتانايەۋ برانەۋەى نىيە. كەچى وىراى ئەۋ ھەموو خىرو فەرو پەسەندىيەى زۆربەى ئادەمىزاد پىشتى

لى ھەلەدەكەن و گوۋى پىئادەن، نايكەنە بەرنامەى ژيانىان، لىئى
وردنابنەو ە ناخوئىننەو ە پروايان پىئى نىەو بەراستى نازانن:

﴿فقد كذبوا فسيأتهم أبناء ما كانوا به يستهزئون﴾ بىگومان ئەو
موشرىكە قورەيشىيە سەررەقانە قورئانىيان بەدرۆخستەو ە، پروايان بەو
ذىكرە ھەقە يەزدانىيە نەكرد، نەك ھەرئەو ەندەو بەس! بەلگەو
گالتەشيان پىكرد. لەو ە بەولاولە ھەوالئى ئەم بەدرۆخستەو ەيان بۆ
پىغەمبەر ە پەيامەكەى دەزانن، بۆيان ئاشكرا دەبى چەند ھەلەبوون و چۆن
خۆيان تووشى چارەپەشى ە بەدبەختى كردو ە!

و ەكوو لەشوئىئىكى تردا دەفەرموئى: ﴿ولتعلمن نبأه بعد حين﴾
(ص/۸۸) يان دەفەرموئى: ﴿يا حسرة على العباد ما يأتهم من رسول
الآ كانوا به يستهزئون﴾ (يس/۳۰) با بەكەفى خۆيان گالتە بەقورئان
بەكەن گالتە بەو ھەرەشانە بەكەن: كە تىئىدايەو ئاراستەى ئەوان كراو ە
لەو ەبەولاولە ھەوالئى ئەو ەزەبەيان بۆدى، نەك ھەوالئى روت بەلگەو ە خودى
ەزەبەكە دەچىژن و بۆ خۆيان دەبنە روداو ە ھەوالئى روداو ەكەيان ەكوو
چىرۆك دەكەوئىتە سەردەم و زوبانى چىنەكانى دوا خۆيان! سەيرە ئەو
موشرىكانە داواى ئايەتى خارىق و سەرنج راكىش لە پىغەمبەر دەكەن و
بىئاگان لەو ە ھەموو نىشانەو بەلگەو ە دىمەنە سەرسورپەئىنەرانەى
دەوروپەريان!

﴿أو لم يروا إلى الأرض كم أنبتنا فيها من كل زوج كريم﴾ ئەو ە بۆ
بەدلىكى كراو ە ھەستىكى بىنەرانەو ە سەيرى بوونەو ەر ناكەن!!
خۆھەموو روپەرىكى بوونەو ەر نىشانەيەكەو ە دل ئارائىش دەداو ئىمانى
تىدا دەرسكىئى!

ئايا ناروانن بۆ زەوى: كە ئىمە دروستمان كردو ە لەھەموو دارو
درەخت روەكىك جۆرەھامان تىدا رسكاندو ە، بەروبووم و ميوەى جۆراو

جۆرمان لهو درهخت و روهكانه پهيداكرده، بابه دل و چاوی وردبینیه وه
بروانن بۆ ئه و دیاردانه و بیانکه نه به لگه له سهر گهره بی و به دهسه لاتی
خودا و بزائن: که به دهیینه ری ئه و شتانه و هه موو بوونه وهر خودایه کی
بالاده ست و زاناو داناو کار دروسته !!

﴿ان في ذلك لآية و ما كان اکثرهم مؤمنين﴾ بیگومان لهم رسکاندن و
رواندنه ی درهخت و گژو گیایه لهزه وی دا به لگه ی به هیژ هه یه له سهر
به دهسه لاتی خودا له دروستکردن دا، له هیئانی عه زاب و فه وتاندنیان و
ئه مجار زیندو کردنه وی رۆژی قیامهت و سزاو پاداشت دانه و هیان هه رکه سه
به گوێره ی کرده وه کانی، وێرای هه بوونی ئه م هه موو به لگه و نیشانانه
زۆریه ی زۆری ئاده میزاد ئیمان ناهێتن، به لکوو پیغه مبه رو په یامه که ی
به درۆده خه نه وه، سه ریچی فه رمانه کانی ده که ن !!

﴿وان ربك هو العزيز الرحيم﴾ بیگومان خودای تۆ ئه ی پیغه مبه ر!
توانای به سهر هه موو شتیك دا هه یه، ده توانی هه موو مله وریك په رویتنی و
هه رچی بیه وی بیكا ده توانی ئه نجامی بدا، به ره حم و به زه ییه بۆ
به نده کانی، هه رکه سیك لی ی یاخی ببی خیرا عه زابی بۆ نانێری، به لکوو
مۆله تی ده دا ناردنی عه زابی بۆ سهر دواده خا بۆ ئه وه ی له گومرایی خۆی
بگه ریته وه، ئه مجار که ههر سووربوو له سهر تاوان و یاخی بوون، به توندی
ده یگری و ئیتر رزگار بوونی نیه .

بیگومان له بوونه وهر دا زۆر به لگه و نیشانه هه ن بۆ ئه وه ی ئاده میزاد
له ریگه یانه وه ئیمان به یتن، وه لی سه رباری ئه وه ش ره حه تی خودا
واداخواز بووه پیغه مبه رانی ش بنییری بۆ روشن کردنه وه و ریگا
نیشانساندان بۆ موژده دان و ترساندن، بۆیه دوابه دوای ئه و
ئاماره کردنه چیرۆکی پیغه مبه ره کان ده گی ریته وه .

چيروۆكى يه كه م: چيروۆكى موساو هارون (عليهما السلام) له گه ل

فيرعه ون و دارو دهسته كه ي دا

به شى يه كه م: منه تگردنى فيرعه ون به سهر موسادا:

كه به خيوى كرد

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ أَنْتَ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَىٰ هَٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَبَا بِأَيْتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَاتِيَا فِرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
 قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَانَا مِنَ الْضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
 فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا
 عَلَىٰ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾

چيرۆكى حەزرەتى موسا ۋ ھارون لە گەل ڤىرەھون و دارو دەستەكەى داو لە گەل نەتەھەى ئىسرائىل دا زۆر جار لە قورئان دا دووبارە بوو تەھە:
 لە (سورة البقرة) و (الأعراف) و (يونس) و (هود) و (طه) و (الشعراء)
 و (النمل) و (القصص) و (المؤمن) و (فصلت) و (النازعات) دا بەئوسلووبى
 جيا جيا و بە كورتى و بە درىژى غايش كراو، دووبارە كردنەھەى چيرۆكى موسا
 بەو شىوازە جيا جيايانە بۆ دلدانەھەى پىغەمبەرە تاخەفەت بەسەر رەقى و
 نەفامى قورەيشىيەكان نەخوا، ئەزىيەتدانى كافرەكانى مەككەى لەسەر
 شان سوک بىي .

ئەم كۆمەلە ئايەتە زنجىرەيەكن لە چيرۆكى حەزرەتى موسا
 لەسورەتەكەدا جىگاي گونجاويان وەرگرتوو! لە گەل ناوەرۆكى سورەتەكەو
 مەبەستى سورەتەكەدا وىك دەكەون، ئاماژە دەكا بەسەرنجامى
 موشرىكەكان و ئاكامى بەدرۆخەرەھەكان ديارى دەكا، دلتەھوايى
 پىغەمبەر دەكا لەسەر ئەو ئەزىيەت و نارەحەتەيەى لە گەلەكەيەھە توشى
 دەبىي. ئاماژەى ئەھەى تىدايە: كە پەرورەدگار چاودىرى بانگخوازانى
 ئايىنى خۆى دەكاو ھەرچەندە بەرپاڵەت بى دەسلەلات و كەم دەست و
 زەعيفن و دوژمنانيان ملھورو خاوەن دەسلەلاتن، خاوەن دارو دەستەو
 ياساوا و زەھرو زەنگن، سەرەنجام سەرکەوتن ھەر بۆ رىزەوانى ئايىنى
 خودايە .

بىگومان ئەو مەوقىفەى چيرۆكەكە غايشى دەكا دەق دەشوبەيتە ئەو
 مەوقىفەى پىغەمبەر و موسولمانانى تىدابوون لەمەككەو لەكاتى
 نازلېوونى ئەم سورەتە .

ئەم ئەلقەيەى چيرۆكەكە ئەلقەى پىغەمبەرايەتى و بەدرۆخستەھە،
 باسى ھەلۆيستى ڤىرەھون و دارو دەستەكەى دەكا: كە موسايان
 بەدرۆخستەھە، ھەرچەندە حەزرەتى موسا ﷺ موعجىزەى جۇراو جۇرى

لهسەر راستی پیغه مبهرایه تی خۆی هیئایهوه، برۆیان پیته کرد، موعجیزه و نیشانه کاری لهو ملهوپه و دارو دهسته که ی نه کرد تاسهره نجام پهروهردگار بهعه زابی ریشه کیشکه ری خۆی لهناوی بردن لهده ریادا خنکاندنی. تۆله ی سهر رهقی و مل نه دانی لیستاندن، عه زابی دۆزه خیشیان لهوی بوهستی !!

سهره تای چیۆۆکه که به نیگا کردنی پهروهردگار بۆ موسا عليه السلام دهست پی ده کاو ده فهرموی: ﴿وَاذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى﴾ ئه ی موحه ممد! ئه وه بۆ گه له که ت باس بکه و بۆ په ندو نامۆژگاری بۆیان بگیړه وه کاتیک خودای تۆ نیگای بۆ موسا کردو له ته نیشتی راستی کیۆی طوره وه (الوادی المقدس) دا ئاخاوتنی له گه ل کردو کردی به پیغه مبهرو فروستاده ی خۆی، فهرمانی پی کردو پی ی فهرموو:

﴿أَنْتَ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ﴾ برۆ بۆ سهرگه لی سته مکارو له خودا یاخی بوو (قوم فرعون) گه لی فیرعه ون ودارو دهسته که ی. بانگه وازیان بکه بۆ خودا په رستی و به کتاپه رستی، پییان بلی: وازیین له فیرعه ون په رستی و سته مکاری، له هاوه لدانان و خۆ به زلزانی.

ئه حجار خیطاب ئا راسته ی حه زره تی موسا عليه السلام ده کاو ده فهرموی: ﴿أَلَا يَتَقُونَ﴾ ئه وه بۆ فیرعه ون ودارو دهسته که ی لیم ناترسن؟ بۆ خۆیان لهعه زابی سه ختی خودا ناپاریژن؟ بۆ ترسی سهره نجامی سته مکاری خۆیان نیه؟ بۆ له ملهوپری خۆیان واز ناهینن؟ به راستی کاری ئه و سته مکارانه سهر سوپه ی نه ره و شیایو ئه وه یه خه لکی سهریان لییان سوپه ی نی، هه روا هه موو سته مکاریکی وه کوو ئه وان جیگای سهرسام بون و سهر سوپه مانن !!

هه لبه ته هه لویستی فیرعه ون له لای حه زره تی موسا رون و ئاشکرا بوو؛ ده یزانی چ ملهوپو سته مکارو خۆ به زلزانیکه، ده یزانی ئه و ئه رکه ی

خراوته ئەستۆی ئەركیكى قورس و گرانه، بۆیه هانا بۆ خودا دەباو لی
دەپاریتەوه نەك بۆ ئەوهی خو له هەلگرتنی ئەركەكە قوتاریكا، بەلگوو بۆ
ئەوهی پشتگیری لی بكاو یارمەتی بدا بۆ هەلگرتنی ئەو ئەركە قورسە.

﴿قال رب اني أخاف أن يكذبون﴾ وتی خودایە دەترسم بە درۆم
بەنەوه؛ ئیتر خەفەتبارم بەو هەلۆیستەیان و نازار بە دل و دەروم بگا.

﴿ويضيق صدري ولا ينطق لساني﴾ تەنگەتاو بێم بەوهی: كە پێم
دەلێن و زوبانم وەكوو پێویست بۆ نەگەڕێ و نەتوانم مەبەستی خۆمیان
پێزابگەنم.

﴿فأرسل إلى هارون﴾ هارونی برام لەمن دەمپراست ترو قسەزانترە،
ئەویش لەگەڵدا بکەرە فروستادە، جویرائیل بنێرە بۆلای ئەو و نیگای بۆ
بنێرە بالەگەل من دا ئەویش ئەركی پێغەمبەرایەتی هەلبگری و یارمەتیم
بدا بۆ بانگەوازی و ئاخوتن لەگەل فیرعەون دا، بۆ ئەوهی بتوانن ئەركی
سەرشانمان بەرپێکوپێکی ئەنجام بدەن.

لەلایەکی ترهوه ﴿ولهم عليّ ذنب فأخاف أن يقتلون﴾ هۆزو نەتەوهی
قیبطیەکان تاوانێکیان لەسەرمنە، کاتی خوێ بەهەلە قیبطیەکم
لەدەست کوژراو لەناکامی ئەو روداوەدا لە میصر دەرچووم، دەترسم
ئەگەر بەتەنیا بڕۆم بۆسەریان بکوژن و ئەو کاتە لەرێوه پەیامەکم پوچ
بیتەوه، بەلام هارون هیچ تۆمەتێکی لەم بارهوه لەسەر نیه و ئەگەر ئەو
ببیتە هاوبەشم لەهەلگرتنی پەیامەكەدا ئیتر مەبەستەكەمان دیتەجێ و
کارەكەمان مەیسەر دەبێ.

ئەم نایەتەیه ئاماژەی ئەوهشی تێدایە: كە پێغەمبەرانیش ترس و
خۆفیان بەسەردادی وەكوو باقی ئادەمیزادی تر. پێغەمبەری ئیسلامیش
لەپێش نازلبوونی نایەتی ﴿والله يعصمك من الناس﴾ (المائدة/ ۶۷) دا

جۆره ترسيكى هه بوو له دوژمنه كانى، به لام به نازلبوونى ئايه ته كه
دلتيا بوو ترس و خوڤى نه ماو هه رهس و حيمايه كانيشى ئيزن دان.

يىنگومان هه زه تى موسا عليه السلام خه مى بانگه وازييه كهى بوو، خه مى
ئه وهى بوو له يه كه م ئاخاوتن و ده ست پيكر دنى بلا و كرده وهى
په يامه كهى دا زمانى بگيرى و نه توانى به باشى په يامى خودا بگه يه نى و
بانگه وازييه كه به كزو لاوازى بكه ويسته بهر گويچكهى
فيرعه ون و نه ته وه كهى.

ئه مجار ترسى ئه وهى لى نيشت بىكوژن و ئيتر به ته واوى دهعه كه په كى
بكه وي. كهس نه بى بيگرته نه ستوى خوڤى! ئيتر پهروه دگار دلتياى
كردو ئه و ترس و خوڤى لى ره وانده وه. ﴿قال: كلا فاذهبا بآياتنا انا معكم
مستمعون﴾ پهروه دگار فهرمووى: ئهى موسا ئه و گومانه له دهه روونى،
خوت دهه راويژه، له هيج شتيك مه ترسه، چونكه فيرعه ون و دارو
دهسته كهى ناتوانن بتكوژن، ئه مه دهه بارهى داخوازى يه كه م بوو،
به وشهى ﴿كلا﴾ وه لامى دايه وه.

دهه بارهى داخوازى دووهم به وشهى ﴿فاذهبا﴾ وه لامى دايه وه، هه لبه ته
ته عبيره كه وه كوو ده لىن: (تهى مه سافهى كردوه) قوناغى قبوولبوونى
داخوازيه كه، قوناغى ناردنى بو لاي هارون، قوناغى گه بيشتنى
موسا عليه السلام بو ميصرو چاوپيكره وتنى له گه ل هه زه تى هارون دا، ئه م
قوناغانهى هه موو پيچاونه وه و يه كسه ر ديمنه كه هه زه تى موسا و هارون
به يه كه وه نيشان ده دا: كه فهرمانى خودايان ئاراسته ده كرى: كه بچن
بانگه وازى خودا به گويچكهى فيرعه ون دا به دن.

دهه فهرموى: ﴿فاذهبا بآياتنا﴾ ئهى موسا ئه تۆو هارونى برات: كه داوات
كرد ببيتته يارمه تيدهرت برۆن بو لاي فيرعه ون به نيشانه و موعجيزه
ئيمه: كه نيشانه و به لگهى راستى پيغه مبه رايه تى و په يامه كه تانه، ئه من

یارمه‌تیده‌رتانم کۆمه‌گیتان پی‌ده‌که‌م پشتیوانتانم، وه‌کوه‌ له‌شوینیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ (طه/۴۶) ئیمه‌ شنه‌واين به‌وه‌ی پییان ده‌لین و به‌وه‌ی وه‌لامتان ده‌ده‌نه‌وه‌.

﴿فَأْتِيا فِرْعَوْنَ فَقُولَا: إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بچن بۆ لای فیرعه‌ون به‌نه‌رم و نیانی و له‌سه‌ره‌خۆ پیتی بلین: ئیمه‌ پیغه‌مبه‌ری خوداین، خودا ئیمه‌ی ره‌وانه‌ کردوه‌ بۆ سه‌ر خۆت و نه‌ته‌وه‌که‌ت، هاتووین بۆلات و داوات لی‌ده‌که‌ین: که‌ ﴿أَنْ أَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل مه‌ره‌خه‌س بکه‌ی، ئازادیان بکه‌ی چیر نه‌یانچه‌وسیئیه‌وه‌و خۆتیان به‌سه‌ردا نه‌سه‌پینی، وازیان لی‌بیینه‌ با عیباده‌تی خودای بوونه‌وه‌ر بکه‌ن و له‌گه‌ل خۆمان ده‌یانبه‌ینه‌وه‌ بۆ خاکی پیروز(الأرض المقدسه) که‌ فه‌له‌ستینه‌.

فیرعه‌ون روی لی‌وه‌رگیژان و به‌چاوی سوك سه‌یری کردن، روی کرده‌ موسا و ﴿قَالَ: أَلَمْ نَرْبِكْ فِينَا وَلِيْدًا، وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عَمَرِكِ سِنِينَ؟﴾ وتی: ئه‌وه‌ تۆ ده‌لینی چی؟ و چ لافیک لی‌ده‌ده‌ی؟ تۆ هه‌رئه‌وه‌نه‌بووی به‌ مندالی له‌مالی خۆمان دا به‌خۆمان کردی؟ چهند سال له‌ده‌رباری کۆشکی ئیمه‌دا زیانت به‌سه‌ربردو ئه‌و ماوه‌ دورودریژه‌ له‌مالی ئیمه‌ دابوو و نازو نیعمه‌تان به‌سه‌ردا رشتی! ئیستا هاتوو سپله‌یی خۆت ده‌رده‌خه‌ی و کوفرانی نیعه‌تان ده‌که‌ی و به‌جۆره‌ قسه‌مان له‌گه‌ل ده‌که‌ی. ئه‌وه‌ له‌که‌یه‌وه‌ بویته‌ پیغه‌مبه‌ر !!

﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ هه‌روه‌ها تۆ ئه‌و کرده‌وه‌ ناشیرینه‌ت کرد، پیاویکی قیبطیت کوشت کابرا ناشپه‌زی من بو له‌دارو ده‌سته‌ی خۆمان بوو، به‌و کرده‌وه‌یه‌ت ده‌رت خست تۆ سپله‌یی و نازو نیعمه‌ت و پیاوه‌تی ئیمه‌ت به‌سه‌ره‌وه‌ له‌به‌رچاو نیه‌و کوفرانی نیعمه‌ت ده‌که‌ی! ئه‌مه‌ش ره‌وشتی پیاوی به‌وه‌فا نیه‌!

هه‌لبه‌ته‌ فیرعه‌ون سه‌ری سوڤماوه‌ له‌حه‌زه‌تی موسا عليه‌السلام: که‌ ئهم داوا گه‌وره‌یه‌ی ئاراسته‌ کردو وتی: ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌روه‌ها وتی: واز له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌یینه‌و له‌گه‌ل خۆمان ده‌یانبه‌ینه‌وه‌ بۆ خاکی فه‌له‌ستین! چونکه‌ فیرعه‌ون دوا‌دیدی له‌گه‌ل موسادا ئه‌وه‌ بووه‌ مندالێکی بی‌باوک و دایکه‌و له‌باله‌خانه‌ی پاشایه‌تی‌دا گه‌وره‌بووه‌و دوا‌یی کابرایه‌کی قیبطی کوشتوه‌و هه‌لاتوه‌.

ئێستا هاتۆته‌وه‌ له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی داوای عه‌فوو لی‌بوردن بکا هه‌ول‌بدا فه‌رمانی لی‌بوردنی بۆ ده‌رچۆ و نه‌یکوژنه‌وه‌، ئهم داوا گه‌وره‌یه‌ ده‌کاو به‌م شیوه‌یه‌ هاتۆته‌ پێشه‌وه‌، بۆیه‌ فیرعه‌ون به‌و جوژه‌ ئیستی‌هزاو به‌که‌م زانی‌نه‌ وه‌لامی حه‌زه‌ته‌ی موسای دایه‌وه‌. وتی: ئایا ئه‌مه‌ پاداشتی ئه‌و پیاوه‌تییه‌مانه‌ که‌ له‌گه‌لمان کردی، به‌مندالی ده‌بوا‌یه‌ وه‌کوو منداله‌کانی تر بکوژرایه‌ی نه‌مانکوشتی، ئه‌جار له‌باله‌خانه‌ی کۆشکی پاشایه‌تی‌دا به‌خیومان کردی ئێستا هاتووی داوامان لی‌ده‌که‌ی وازی‌تین له‌و ئاین و یاسایه‌ی له‌سه‌ری راهاتووین و ده‌ته‌وی ده‌سه‌لاتمان له‌چنگ ده‌ری‌تی، ئه‌و کۆشک و باله‌خانه‌ی تی‌یدا گه‌وره‌بووی بی‌روخی‌نی؟؟ سه‌رباری ئه‌وه‌ش پیاوێکی ده‌رباری ئیمه‌ت کوشتوه‌و هه‌لاتی، ئه‌و (رب‌العالمین)ه‌ی ئه‌م‌پ‌رۆ بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌ی ئه‌و کاته‌ نه‌ته‌ده‌ناسی و هه‌یچ باسی ئه‌وت نه‌ده‌کرد!!

ئابه‌م جوژه‌ فیرعه‌ون هاته‌ ناخاوتن و وه‌لامی حه‌زه‌ته‌ی موسای دایه‌وه‌، به‌خه‌یالی خۆی موسا عليه‌السلام بۆرده‌داو ده‌مکوت ده‌بی، به‌تاییه‌تی روداوی کوشتنی کابرای قیبطی، حه‌زه‌ته‌ی موسا عليه‌السلام ده‌رباره‌ی پیاوه‌تی به‌خیوکردنه‌که‌ وه‌لامه‌که‌ دوا‌ده‌خا، بۆ روداوی کوشتنه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌.. ﴿قَالَ: فَعَلْتُهَا أَذْنُ وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ حه‌زه‌ته‌ی موسا به‌ فیرعه‌ونی گوت ئه‌من ئه‌و کاره‌ ناشیرینه‌م کرد؛ ئه‌وکابرا قیبطی‌یم له‌و کاته‌دا

كوشت به ههله بوو به ته نقه ست نه مكوشت نه و كارهم كاتيك نه نجام دا
نيگام بو نه كرابوو، نه ركى پيغه مبهرايه تيم نه خرابوه سه رشان، يان
نه مزانى نهو مسته كۆله يهم ده بيتته هوى گيان ده رچوونى به مبه ستي
كوشتن نهو مسته كۆله يهم لى نه دا. به لكوو به مبه ستي ناو بژي كردن و
ته مبي كردن ليم دا، ليدانه كه سه ري كيشا بو گيان ده رچوونى.

به كورتى نهو كوشتنهى منى پى تاوانبار ده كهى به ته نقه ست
نه مكر دووهو به ههله بووه. نهو كارهم نه نجام دا من لهو كاته دا نه قام بووم،
ده مارگيرى نه ته وه بى پالى پيوه نام نهك دلسۆزى بو بىرو باوه رى راست.

﴿ففرقت منكم لما خفتكم﴾ كه كاره كه شم له ده ست قه و ماو كا برا
كوژرا، هه لاتم بو ولاتى مه ديهن له ترسى سزاي ئيوه، چونكه كا برايه كى
ده ربارى خۆتان هات و هه والى دامى: كه ئيوه خه ريكن ده ستگيرم بكه ن و
بكوژنه وه، پىنى گوتم: تازوه خۆت ده رباز بكه ﴿ان الملائكة يأتون بك
ليقتلوك﴾ (القصص/ ۲۰) نه منيش له ترسى گيانى خۆم قاچاندم!
به لام خودا بوى به خيترگيرام ﴿فوهب لي ربي حكماً﴾ خوداى خۆم
تيگه يشتن و زانيارى و دانايى پى به خشم.

﴿وجعلني من المرسلين﴾ كردوومى به ره وانه كراوو پيغه مبه را! نه گهر
به پير بانگه وازى به كه مه وه بى ئاسوده ده بى، نه گهر سه ره پيچى بكهى
به هيلاك ده چى، نه من نيگام بو هاتوه و كراوم به پيغه مبه را، شتيكى تازه
قه للا نيم و به كيكم له كۆمه لى پيغه مبه ران، زۆر خودا پيداوى تريش
وه كوو من خودا نيعمه تى فروستاده بى پى به خشيون و نه ركى
پيغه مبه رايه تى خستونه ته نه ستۆ!

نه مجار چه زره تى موسا ده ربارهى به خيوكردنه كه شى وه لامى ده داته وه
به وه: كه هه رچهند نهوى به مندالى به خيوكردوه به لام گهل و نه ته وه كهى
چه وساندۆته وه، چاكهى له گهل به كيك كردوه، نه ته وه به كى نازارداوه.

ده فەرموی: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا عَلَيَّ أَنْ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئەو چاکەییە لە گەڵ منت کردو منە تەم بە سەردا دە کە ی، ھۆیە کە ی ئەو ھە یە: کە نە تەو ھە کە م (نە تەو ھە ی ئیسرا ئیل) ت چە و ساندۆ تەو ھە، بە خێو کردنی من لە مائی تۆ دا لە ئاکامی بە کۆ یلە کردنی نە تەو ھە ی ئیسرا ئیل بوو ھە، سە ھە نجامی ئەو ھە بوو ھە نیڕینە کانت دە کوشتن، ئیتر دایکە م ناچار بوو لە ترسی تۆ بمخاتە ناو سندوق ئیکەو ھە و فرێم بداتە ناو چۆ مەو ھە دوایی بمگرنەو ھە و لە مائی تۆ دا بە خێو بکریتم، نە ک لە مائی باو ک و دایکی خۆ م دا، نایا ئە مە یە فە زل و پیاو ھە تیت بە سە رمەو ھە ؟ ئەو چاکە یە م دە خە ی تە بە رچا و ؟!

ئە مجار فیر ەو ن باری گفتو گو کۆ کە دە گۆر ی و لە ناو ھە رۆ ک ی بانگەوازی یە کەو ھە پرسیاری لی دە کا بە لام بە شێو ھە ی گالتەو ئیستی ھەزاو ھە کوو لە مە دواو ھە قورئان ئاماژە ی بۆ دە کا.

چيروڙڪي موساو هارون (عليهما السلام)

بهشی دووهم: نیقاش و جیدالی نیوان هزرهتی موسا علیہ السلام و فیرعهون

دهرباره‌ی چه‌سپاندنی هه‌بوونی خودا

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ

لَئِنْ أُتَّخَذَتِ الْهَاطِرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ
أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

وہ کو زانیمان حزرہ تی موسا علیہ السلام بہ راشکاوی رہد دی فیر عہونی
دایہ وہ، پاساوی بڑ پیاو کوشتنہ کہ ہینایہ وہ، پیاوہ تی بہ خپو کردنہ کہ شی
بیوچ کردہ وہ۔

جا: که فیرعهون ئهو وه لآمه راشکاوانه‌ی له موساوه بهرگوێ کهوت و بۆی ده‌رکهوت موسا و هارون سوورن له‌سه‌ر بانگه‌وازی خۆیان و ده‌یان‌ه‌وێ فیرعهون واز له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل بێنێ و بگه‌رێنه‌وه به‌و خاکی پیروۆزو ده‌ست بکه‌ن به‌خودا په‌رستی و چیدی فیرعهون خۆیان به‌سه‌ردا نه‌کا به‌خودا!

فیرعون باری مونا قه شه که ی گۆږیو ره خنهی له ناوه پۆکی بانگه وازی یه که گرت وه کوو ده فهرموی: ﴿قال فرعون: وما رب العالمین؟﴾ فیرعون پرماندی وتی: خودای بوونه وهر چی یه؟ ئهو خودایه ی تۆ به (رب العالمین) ناوی ده به ی و ده ئیی ئهو کردوومی به پیغه مبه ر چیه و چ که سه !؟

پرسیاره که ی به ئەو پەری ئینکاری و سەر سوڕمانەوه ئاراستە کرد،
 بە جۆرتیک: که ئەو شتە ناگونجی و عەقل وەری ناگری و بە کەلکی ئەو نایە
 لە بارە یەو بەدوی ئین. هۆی ئەم پرسیاره ناشیرینە ی ئەو بەو دە یگوت: جگە
 لە من خودای تەرتان نیە، وە کوو لە شوێنێکی تەردا دە فەرموی: ﴿ما علمت
 لکم من اله غیري﴾ (القصص/ ۲۸) بپوای وانە بوو خودای بە دیهێنەر
 هەبێ، پێی وابوو بۆ خۆی خودایەو بەس!

حزره تی موسا ﷺ وه لأمی ده داته وه به سیفه تیك: كه نیشانه ی خودایه تی په روهر دگاره ده فرموی: ﴿قال: رب السموات والأرض وما بينهما ان كنتم موقنین﴾ حزره تی موسا ﷺ وتی: ئهو خودایه ی منی كرده به پیغه مبهرو رهوانه ی كردوم به دیهینه رو خاوه نی ئاسمانه كان و زهوی و ئه وه ی تیایاندایه له ئه ستیره و مانگ و خۆر، ئهو خودای ئهو بوونه وهره به فرراوانیه: كه تۆ ئهی فیرعه ون ده ستت به دامانی ناگا، نه ده سه لاتت ده یگاتتی نه زانیاریت كه شفی ده كا، خودای هه موو بوونه وهره به ئاسمان و زهوی و هه رچی تیایاندایه له ئه ستیره و ده ریاو کیوو چۆم و دارو درهخت و روهك و ئاده میزادو هه موو گیانله بهرانی ترو هه موو شته كانی تریش ..

﴿ان کنتم موقنین﴾ ئەگەر ئۆۋە بروتان ھەيەو خاۋەنى ويژدان و ھەست و شعورن، ھەموو ئەو شتانه خەلقندەو بەندەي پەرۋەردگارن، گەردنكەچ و ژیربەري يەزدانن، بەويستی خوئی ھەليان دەسوورپینی و گۆرانکاریان تیدا دەکا. یان ئەگەر ئۆۋە بروتان وایە ئەم مەخلوقاتە جوړاو جوړانە دەبی خودایەك بەدی ھینابن ئەو بەزانن ئەو بەدیھینەرە (الله) یە ئەو خودایە یە شویندەستی لەناو بوونە وەردا دیارە و دروستکراو ھەکانی نیشانە ی ھەبوونی خوینی، وەکوو لەشوینیکی تردا دەفەرموی: ﴿قال: فمن ربكما یاموسی؟ قال: ربنا الذي اعطى کل شیئ خلقه ثم ھدی﴾ (طە/۴۹-۵۰).

فیرعهون وه لامه کهی موسای به دل نه بوو، ترسی نهو هشی هه بوو
 قسه کانی موسای عليه السلام له دلی ئاماده بان دا کاریگری بی، بۆیه روی کرده
 دارو دهسته کهی، ویستی نه هیلی و ته کانی هه زه رتهی موسا له دلیان دا
 کاریگری **﴿قال لمن حوله ألا تسمعون؟﴾** فیرعهون به دهه وروبهره
 دارودهسته کهی گوت نهوه گویتان لی یه چ قسه یه کی سه یرو سه مه ره

دهكا؟! ئاگاتان لی یه دهلی چی ؟ ئاها چون له بهر پرسیاره کان هه لیدی ؟
من دهلییم: (رب العالمین) چیه ؟ ئهو کردارو رهوشته کانی
باس دهكا بۆمان !

بهلام حه زه ته موسا ﷺ مۆله تی نه داو خیرا صیفه تیکی تری
پهروهردگاری به گوی دا دا ﴿قال: ربکم ورب آبائکم الاولین﴾ حه زه تی
موسا ﷺ وتی: ئهو خودایه ی منی رهوانه کردوه خودای ئیوهش و خودای
باوک و باپیرانی رابوردوتانه، ئهو به دیهینه ری ئیوهش و باوک و
باپیرانیشتانه، مه بهستی ئه وه یه بلێ: ئیوه به که لکی خودایه تی نایه ن،
باوک و باپیرانتان هه بون و ئیستا نه ماون، کاتیکیش هه بوه ئیوه نه بوون
دوایی پهیدا بوون و ئیوهش ده مرن و کهسانی دیکه شویتان ده گرنه وه،
که وابی ئیوه له نه بوه وه هاتوونه گۆره پانی بوونه وه، دواییش
ده چنه وه ده ریای عه ده مه وه، ده ی که سیك ئه مه حالی بی چون
به که لکی خودایه تی دی ؟!

خودای من خودایه کی (واجب الوجود) هه ره هه بوه وه هه رده بی،
سه ره تاو کوتایی نیه، هه ره ئهو خودایه هه ره ئهو شیای خودایه تییه.
هه لبه ته ئه مه زۆر له سه ره شانی فیرعه ون قورس و کاریگهر بوو،
چونکه موسا به ره ورپی خۆی له به رده م ده ست و پیوه ندو پیاو ماقولانی
ده رباردا پیی راگه یاند: که (رب العالمین) خودای هه موو بوونه وه ره
به فیرعه ونیشه وه، فیرعه ون به نده یه که له به نده کانی و خودانیه و شیای
خودایه تی نیه، به لکو خودای گه له که شی و خودای باوک و باپیرانیشیانه،
که وابوو فیرعه ون به میرات خودایه تی بۆ نه ماوه ته وه و له وه پییش و
له وه دواش و له هه موو سه رده م و رۆژگارێک دا ته نها یه ک خودا هه یه جگه
له (رب العالمین) خودای ترین !

ئيتير فيرعون واقسى وپماو قسهى ويچوى دهست نه كهوت ره ددى
موساى پى بداته وه، په ناي بۆ وه لامى ههرزه گۆيانه بردو ويستى له بناغه وه
مه سه لهى فروستاده بى و پيغه مبهرايه تى رت بكا ته وه و به شتيكى
بى بناغه دابنى و له دل و سهرنجى بيسهرانى دوور بخاته وه..

﴿قال: ان رسولكم الذي ارسل اليه مجنون﴾ فيرعون به دارو
دهسته كهى خۆى گوت: بىگومان پيغه مبهره كه تان: كه گوايه رهوانه كراوه
بۆ سهرتان پياويكى بى عه قل و فامه، شيت و ويته، له پرسى تى تاگا
تا وه لامى بداته وه، قسه تيكه لا و پيكه لا و ده كا و لافى ئه وه لى دى دا: كه
جگه له من خوداى تر تان هيه!! ئه رى تايست ئيه قسهى وا
بى جيتان بيستوه؟!

به لام ئه م گالته كردن و بوختانهى فيرعون، ئه م بى ته ده بى و سهرره قى و
مله ورپيهى فيرعون ده ستى موساى نه به ست و نه يتوانى تۆز قالتيك
له هه لويستى خۆى بيهي نيته خوار، به لكوو به رده وام بوو له حه ق ييژى
خۆى و سوور تر بوو له سهر گه ياندنى په يامه كهى .

﴿قال: ربّ المشرق و المغرب و ما بينهما ان كنتم تعقلون﴾ هه زره تى
موسا ^{عليه السلام} وتى: خوداى من خاوه ن و به ديهي نه رى خۆره لات و خۆرئاوايه،
خوداى من خۆره له دي ني و رۆژ به دى دى ني، خۆر ئاوا ده كا و شه و ده ي ني،
خودايه كى وه هايه له خۆره لات وه هه موو جۆره ئه ستيره و مانگ و خۆر
هه له دي ني، له وي وه ده يان ه ي ني و له خۆرئاوا وه ئاوديو يان ده كا.

ئه م هه موو بوونه وه ره هه له ده سو پر ي ني و گۆر انكار يان تيدا به دى دى ني.
ياساى بۆ داناون و هه ريه كه يان كارى خۆى ئه نجام ده دا، هيچ يان
له جه مسه رى خۆى ده ر ناچى و به ته وه ره ي خۆى دا دي و ده چى، ئه وه ي
سه ره رشتى ئه م بوونه وه ره ده كا هه له ده سو پر ي ني خوداى منه (رب
العالمين) ئه ئيه نين، ئه گه ر عه قل و به صيره تان هه بى، له ديار ده كانى

بوونه‌وهر ورد بینه‌وه، ده‌زانن: که‌سه‌ره‌رشتی کردنی ئەم بوونه‌وهره
له‌توانای ئیوه‌دا نیه، جا ئەگەر فیرعه‌ون راست ده‌کاوه‌و خودایه‌ بایاسای
بوونه‌وهر پیچه‌وانه‌ بکاته‌وه، باخۆرو مانگ و ئەستیره‌کان له‌خۆرئاواوه
هه‌ڵینی، باتاویک له‌هه‌ل‌سوران راگیران بکا !

بیگومان هه‌له‌هاتنی قه‌باره‌ پرشن‌گداره‌کان له‌خۆره‌له‌ته‌وه‌و ئاوا بوونیان
له‌خۆرئاواوه‌ دیمه‌نیکی گه‌وره‌و سه‌رنج راکێشن، به‌لام به‌هۆی
دوباره‌بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام و رۆژانه‌یان ئولفه‌تیان پێوه‌ گیراوه‌و که‌مه‌تر
سه‌رنجیان ده‌دریتتی، ده‌ی به‌دییه‌تیه‌ری ئەم دیاردانه‌ ده‌بی کی‌بی؟ خو
فیرعه‌ون و غه‌یری فیرعه‌ونیش هه‌رچه‌نده‌ مله‌وړو سه‌رره‌ق بن جورته‌تی
ئه‌وه‌یان نیه‌ پال‌خۆیانی بدەن !!

جا: که‌ حه‌زره‌تی موسا (علیه‌السلام) له‌بواری به‌ل‌گه‌ هینانه‌وه‌دا به‌سه‌ر فیرعه‌ون
دا زال‌بوو، فیرعه‌ون هیچی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ما به‌ربه‌ره‌کانی حه‌زره‌تی
موسای پێیکا، په‌نای بۆ هه‌ره‌شه‌کردن برد، ئه‌وه‌ داب و نه‌ریتی مله‌وړو
طاغوته‌کانه‌ هه‌ر که‌ له‌بواری مونا‌قه‌شه‌دا بۆریان خوارد‌ه‌خیرا په‌نا بۆ
هه‌ره‌شه‌و زه‌برو زه‌نگ ده‌بن، به‌هیتزو گورزو ده‌سه‌لاتی خۆیان ده‌نازن !

له‌لایه‌کی تره‌وه‌ مله‌وړو طاغوت هه‌میشه‌ له‌هۆشیار بوونه‌وه‌ی گه‌ل و
نه‌ته‌وه‌ ده‌ترسن، له‌به‌ئاگا هاتنه‌وه‌ی گه‌ل زه‌نده‌قیان ده‌چی، رقیان له‌هیچ
که‌س نیه‌ هینده‌ی ئه‌وانه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ هۆشیارده‌که‌نه‌وه‌، زۆر به‌داخن
له‌وانه‌ی کۆمه‌ل‌به‌ئاگا دیننه‌وه‌، هۆشیاری ده‌که‌نه‌وه‌، بۆیه‌ ده‌بینین
فیرعه‌ون که‌ هه‌ست ده‌کا قسه‌کانی حه‌زره‌تی موسا (علیه‌السلام) کاریگه‌ره‌و
له‌وه‌ته‌ری حه‌ساس ده‌دن، خیرا هه‌ل‌ده‌چی و چاوی لی‌ده‌چنه‌ پشتی
سه‌ری، به‌هه‌ره‌شه‌ی توند کۆتایی به‌حیواره‌که‌ ده‌هینی، گۆره‌پانی دانوسان
وه‌لا ده‌نی‌و چه‌کی هه‌ره‌شه‌ ده‌خاته‌ کار !

پى ده چه سپىنى ؟ ئەگەر راست ده كه يو درۆ ناكه ي ده كوا نيشانمان بده !
 يىگومان فيرعه ون به هه موو جوړىك ده يه ويست شك و گومان له ده وورى
 موساو په يامه كه ي دروست بكا بو ئه وه ي به لگه كانى له دل و دهروونى
 بيسه راندا كاريگەر نه بن .

موعجيزه ي حه زره تي موسا ﷺ و هه ئويستى فيرعه ون به رامبه رى

فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعُ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرُ
 عَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ
 ﴿٣٦﴾ يَا تَوَكَّلْ عَلَىٰ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

وه كوو له وه پيش زانيمان، موناقه شه ي فيرعه ون و موسا ﷺ كه يشته
 بنبه ست و فيرعه ون به ته هه دداوه داواي له موسا كرد: كه موعجيزه ي خوى
 بنويى. جا كه ته هه دداكه ي فيرعه ون كه يشته قوناغى كوتايى، نيت
 حه زره تي موسا ﷺ دوو موعجيزه ي ماددى خوى نيشان دا.

﴿فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾ حه زره تي موسا ﷺ عه صاي
 ده ستى هاويشت، له پريكا بوو به ماريكى گه وره به رچاوو ناشكرا، واته
 بوو به ماريكى راستى و هيچ چاوبهسته كى و روكهش كردنى تيدا نه بوو،
 عه صايه كى بى گيان به قودره تي خودا گيانى تى چوو، بوو به ماريكى
 تاسايى .

ده لټن: كهغه صاكه بوو به مار به ټنډازه ي ميليك به رز بووه وه دوايي
به روه وړوي فيرعه ون هات و ده يگوت: ټه ي موسا فرمانم پي بكه
چي بكه م ؟!

لێره ده فەرمووی: (ثعبان مبین) له نایه تیکی ترده ده فەرمووی: ﴿فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ (طه/ ۲۰) له نایه تیکی ترده ده فەرمووی: ﴿كَانَهَا جَانًا﴾ (القصص/ ۳۱) هۆیه که ی ئه وهیه (حیه) ناوه بۆ ره گه زی مار (ثعبان) یشی پێ ده گووتری: چونکه نێره ماریکی زۆر گه و ره سوو و پێرای گه و ره یی و زه به للاحی زۆر گورج و گۆل بووه، بۆیه به جندۆکه شو به ی تێراوه ..

جا: که فیرعهون ئه مهی بینی وتی: نیشانهی تریشت لایه چه زره تی
موسا علیه السلام فرموی: بهائی ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ﴾ دهستی
خسته ناو باخه لیه وه ده ری هینایه وه له پریکا سپی بوو ده دره وشایه وه
وه کوو خۆر پرشنگی ده داو چاوی له بهر هه لته ده هاتن. که چی ویپرای
ئه مهش فیرعهون ویستی رودا وه که له پیش چاوی بینهران چه واشه بکا،
چه زره تی موسای به چه ند شتیکی نه شیواو تاوانبار کرد:

۱- (قال: للملأ حوله: ان هذا لساحرٌ عليم) به دارو دهسته‌ی ده‌ورو بهری خو‌ی گوت به‌راستی ئەم پیاوه ساحیریکی کارامه‌یه، له‌بواری سیحرو جادوبازی‌دا زۆر پیشکەوتوووه ویستی روداو‌ه‌که به‌سیحر بدری‌ته قه‌لەم ئەک به‌موعجیزه. ئە‌م‌جار ده‌یه‌وی‌ی دارو ده‌سته‌که‌ی هه‌لن‌ئ‌ی بۆ ئە‌وه‌ی گیانی به‌ربه‌ره‌کان‌ی موسایان ت‌یدا به‌ه‌یژ ب‌کا‌و سووربین له‌سه‌ر سه‌ره‌پی‌چی کرد‌نی هه‌زره‌تی موسا‌و ئ‌یمان پ‌ی‌ته‌ه‌ینانی.

نهمه داب و نه ریتی طاغوت و مله پوره کانه، هر کاتې هه ست به خه تر بکه ن ژیر قاچیان وه له رزه بکه وی پوځیان ده که نه نه رم و نیان و په نا بو رای گه ل و نه ته وه کان ده بن... له وه پیش نیریان له سمر مل داده نان و ده یان چه وساند نه وه، ئیستا که تینی له قبوونی کورسیه که یان بو

هاتووه ده بنه دیموكراتى و ده گه پینه وه بۆ راي گهل . له وه پيش به مله وړى
خۆى ده پوښشت و كهسى به هيچ نه ده زانى و حيسابى بۆ
كەس نه ده كرد!!

بۆيه فيرعەون له په يامى موسا ترساو ناوقه دى پچراو دلى و له رزه
كهوت، ناچار په ناي بۆ گهل بردو ويستى بيان و روژيښتى و ئهوان له درى
بجوليښتى ! وتى: ئه م كابرا سىحربازه ..

﴿يَرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ؟﴾ ده يه وى
ئيوه له خاكى باوك و باپيرى خۆتان و ده درنى و به وى سىحره كه يه وه
به سهرتان دا زال بى، ده يه وى دووبه ره كى بخاته نيوانتانه وه و كوومه لئان
به شهبهش بكاو دارو دهسته ي خۆى زۆر بكاو ورده ورده كي شه وه تان لى بكا
تا لاواز ده بن ئه مجار فرمانه وايى به كه تان لى دا گيربكا، نه ته وه ي ئيسرائيل
له گهل خۆى به رى ! ئه مه پلان و نه خشه ي ئه م كابرايه يه و ده يه وى ئه و
ئامانجه به ده ست بيتى، راو و بۆچونى خۆتانم بۆ رون بكه نه وه، پيم بلين: چى
بكه م باشه و چون به رهنگارى ئه م خه تهره بيمه وه، من له قسه ي ئيوه
ده رناچم، چيتان برياردا من ته نفيزى ده كه م.

ئه مه جوړه ئوسلو و يتيكه ده يه وى به م جوړه راپه رينيان تيدا دروست
بكاو هه لياننى بۆ به كيه تى و به كپريزى له به رامبه ر هه زره تى موسادا،
به لكو به سه رى دا زالبن و ده رى بكه ن !

هه لبه ته ئه مانيش هه موو پياوى ده ربارى كۆشكى فيرعەون و چلكاو
خۆر بوون، ده ترسان ئه گه ر موسا عليه السلام به ربه و هه ندييه كانيان
له كيس بچن، پله و پايه يان نه ميښتى، بۆيه خيرا به كيان گرت و به كۆپراى
هه موانيان چاره سهريان ئه وه دۆزيه وه: كه به رهنگارى سىحره به سىحره بكري!
﴿قَالُوا: أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ وتيان: پاشا كارى موساو براكه ي دوا بجه، جارى
په له مه كه له سزادانيان.

وَإِنكُمْ إِذَٰلِكَ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
 ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 ﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنَاتِ فِرْعَوْنَ ﴿٤٦﴾ فَأَلْقَاهُ اللَّهُ بِأَمْرٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
 رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
 لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ؕ لَا تُقِطْعَن أَيْدِيكُمْ
 وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا تُحْسِبُوا أَنَّ سِحْرَهُمْ ؕ أَكْبَرُ مِنَّا ؕ إِنَّا لَآخِذِينَ
 بِأَعْيُنِنَا ۖ إِنْ تَأْنَطَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا
 أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

فیرعهون و یاساوله کانی و یستیان به (فسو) نووری خودا بکوژیننهوه،
 هه رچهند کافرو بی پروایان پییان ناخوش بی خودا نووری خوئی بلاو
 ده کاتهوه، تهواوی ده کا. داب و نه ریتی خودا وایه له بوونه و ده ردا هه رکاتی
 ئیمان و کوفر بهرام بهر یه ک بوهستن، له هه رشویتییک حق و به تال
 روبه روی یه ک بوهستن، له هه رشویتییک حق و به تال روبه روی یه ک بوونهوه،
 هه رده بی ئیمان و حق سه ربکهوی، ﴿بل نقذف بالحق علی الباطل
 فیدمغه فاذا هو زاهق و لكم الویل مما تصفون﴾ (الانبیاء/۱۸) ﴿و قل
 جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقا﴾ (الاسراء/۸۱).

بەئى بىر يارەو فىرەھونى ملھور دەرى کردە، بەتايىھەتى كە لەسەر
پىشنىيارى پىاوماقۇلان و دارو دەستەى دەربار پەسند كراوہ دەبى
جى بەجى بىرى پاشگەز بوونەھى تىدا نىہ.

﴿فجمع السحرة لىقات يوم معلوم﴾ ساحىرەكان كۆكرانەھو
لەھەر چواردەھورى مىصر پراھىندران لەرۆژى دىارى كراودا: كە دەئىسن: رۆژى
نەورۆز بوو، لەكاتى چىشتەنگاودا لەشوىنى دىارى كراودا خىركرانەھو
ئامادەكران !

وہكوو لەرىوايەتى جۆراو جۆردا ھاتوہ ساحىرەكان زۆرزان و لىھاتوو
كاراما بوون، لەفەننى سىحرادا دەستىان زۆر بالا بوو، كۆمەئىكى
رۆشنىرو تىگەيشتوو بوون، ژمارەيان زۆر ھەمە جۆر بوون، ھەندىك
دەئىسن: دوانزە ھەزارو ھەندىك دەبىژن: زياتر بوون.

ئىبنو ئىسحاق دەئى: ھەمويان لەژىر نەخشەو پلانى چواريان دا
كارىان دەکردو ئەو چوار كەسە مامۇستاو رىش سىپىيان بوون ناويان
(سابوور، عاذوور، حطحت، مصفى) بوو دىارىكردى رۆژى
بەرامبەرىكردى لەلايەن ھەزرەتى موساوە دىارى كرا: وەكوو دەفەر موى:
﴿قال: موعدكم يوم الزينة، وان يحشر الناس ضحى﴾ (طە/۵۹).

ھەزرەتى موسا عليه السلام ويستى رۆژەكە رۆژىكى قەرەبالغ و رۆژىكى
پشودان بى، بۆيە رۆژى چەژنى نەورۆزى ھەلبژاردو ئەوانىش بەلايانەھو
پەسند بوو! ھەزرەتى موسا عليه السلام ويستى (مباريات) ھەكە لەبەرچاوى
زۆرتىنى خەلك دا ئەنجام بدرى، زۆرىەى جەماوەر ئاگايان لى بى چۆن ھەق
بەسەر بەتالدا سەردەكەوى !

﴿وقيل للناس: هل أنتم مجتمعون﴾ داوا لەجەماوەر كرا ئامادەى
ئەو (مباريات) ھەبن، ياساؤل و دارو دەستەى فىرەھون خەلكيان ھەلدەنا بۆ
ئامادەبوون و بىنىنى ئەو شتەى لەو رۆژەدا رودەدا. چونكە فىرەھون و

پىاۋەكانى دۇنيا بوون لەسەر كەۋتن و بالادەستى خۇيان و پىيان و ابوۋ: ھەر ئەوان سەردە كەۋن، بۆيە پىيان خۇش بوو زۆرتىنى جەماۋەر كۆبىيىتەۋەو سەر كەۋتنى خۇيان و تىشكانى ھەزرىتى موسا بىيىن و كەس لەۋەدۋا بىروا بەموسا نەكا. لەلايەكى ترەۋە ھەزرىتى موسا عليه السلام دىيەۋىست زۆرتىنى جەماۋەر ئاگادارى روداۋە كەبىن و بزانن چۆن پەيامى ھەق بەسەر بەتال دا زال دەبى و چۆن موعجىزە سىحر دەپوچىيىتەۋە !!

ياساۋل و پىاۋەكانى فىرەۋن دىنەدەنەى خەللىكان دەدا بۆ كۆبۈنەۋەو ھاۋبەشى كىردن و دەيانگوت: ﴿لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين﴾ ھىوادارىن ساحىرەكان سەربكەۋن و ئىمە لەسەر بىرو باۋەرى خۇمان بىيىنەۋەو شوئىن ئەم ئايىنە نەكەۋىن: كە موسا بانگەۋازى بۆ دەكا. سەيرە وتيان: شوئىن ساحىرەكان بىكەۋىن، نەيانگوت: شوئىن ھەق دەكەۋىن چ لەساحىرەكانەۋە بى چ لەموساۋە بى. چۈنكە ۋەكوۋ گوتراۋە: (الناس على دين ملوكهم) ئەۋانئىش چلكاۋ خۇرى فىرەۋن بوون و ھەزىيان لى بوو ساحىرەكان سەربكەۋن.

ئەمجار دىمەنى ساحىرەكان رادەنۋىتى لەخىزمەت فىرەۋن داۋ پىش دەست پىكردنى بەرامبەرى كىردنە كە دۇنيا دەبن لەپاداش ۋەرگرتن و پلەۋ پاىە پىدان! دەفەرمۈى: ﴿فلما جاء السحرة قالوا لفرعون: ائن لنا لأجراً ان كنا نحن الغالبين؟﴾: كە ساحىرەكان ھاتنە لای فىرەۋن و دەمراست و لىپىرسراۋو مامۇستاكانيان لەگەل فىرەۋن دا گفتوگۇيان كىرد وتيان: ئەگەر ئىمە سەركەۋتىن و موسامان بۆردا، پاداش و پلەۋ پاىەمان دەدرىتتى؟ جەنابى پاشا جائىزەۋ نەغدىنەى بۆ دىارى كىردۈىن؟!

﴿قال: نعم﴾ فىرەۋن وتى: بەلى پاداشى نەغدىنەم بۆ دىارى كىردۈن، ئەگەر سەربكەۋن مال و سامانىكى زۆرتان بەسەردا دەرىژم، وىراى ئەۋەش و زىاد لەۋەش ﴿وانكم اذا لمن المقربين﴾ ئىۋە لەمن نىزىك

ده بنه وه و ده تانکه مه هاو نشینی خۆم، واته: ساحیره کان داوای پاداشی
مالی یان پله و پایه یان کرد فیرعه ون واده ی هه ردوک پاداشته که ی پیدان!
هه لۆیستی خۆیان نواند کۆمه لێکی به کریگیراو، فیرعه ون به کاریان دینسی
بۆ مه بهستی خۆی به هره و زانیاری خۆیان ده فروشن به بیره پاره یه ک، یان
به پله و پایه و مهره بایه کی فیرعه ون چ په یوه ندیه کیان به بیرو باوه رپوه
نیه، هه ر ئه م جوړه چلکا و خۆرانه ن به درێژایی میژوو طاغوت و
مله ورپه کان به کاریان دینن، خزمه تی خۆیان یان پی ده که ن، درۆ ده له سه یان
بۆ هه لده به ستن به شیعو په خشان پییان دا هه لده لێن! شایه تی دلسۆزی و
پیو چاکیان بۆ ده دن !!

ئێستا ئه و! ساحیره کان له خزمه ت فیرعه ون دا واده ی پاداش دانه وه و
به خشیانی پله و پایه یان وه رگرت. فیرعه ون واده ی زیاد له پیویستی پیدان،
ئه مجار ساحیره کان ده که ونه گفتوگو له گه ل هه زره تی موسادا ده رباره ی
ئه وه ی ئایا کیان ده ست پێشکه رب ن ..

﴿قال لهم موسى: ألقوا ما أنتم ملقون﴾ هه زره تی موسا عليه السلام ڕیگای دا:
که ساحیره کان له پێشدا سیحری خۆیان بنوینن، پی و تن: ئیوه ئه وه ی
ده تانه وی بیه خه نه به رچاوو بیه او یژن با بزاندری چیه! گوریس و هه بل و
په تکی خۆتان به او یژن، هه زره تی موسا عليه السلام دلتیا بوو له سه رکه وتن،
متمانیه به خودای خۆی هه بوو.

﴿فألقوا جواهرهم و عصيهم﴾ ئیتر ساحیره کان گوریس و گۆچان و
عه صاکانی خۆیان هاو یشتن هه موو ده ست ره نگینی و کارامایی خۆیان
خسته کار، جیه یان کرد بوه ناو گوریس و عه صاکانیان، به ته واوی
کارامایی خۆیان به کار هی نابوو، ته نانه ت سیحره که یان هی نده گه وره و
سه رسو په یته ر بوو، ترسیکی خسته ناو دلی هه زره تی موساوه، هه بل و
عه صای خۆیان هاو یشتن ..

﴿وقالوا: بغزة فرعون وانا لنحن الغالبون﴾ وتیان: بهیممهتی
 فیرعهون و هیژو توانای ئەو ئیمه سەرکهوتودهیین . کاتهکه چیشتهنگاو
 بوو، گوریس و عهصاکانیان بهجیوه(زئبق) ناواخن کرابوون، خۆرهتاو
 گهرمای گهیانده جیوهکه و گوریس و عهصا لهگۆرپانهکهدا کهوتنه جم و
 جول و گۆرپانهکهیان پرکرد، تهنانهت حهزهرهتی موسا ﷺ وای گومان
 برد: که ئەوه جم و جولی سروشتییه .

چاو بهستهکییان لهخهلهکهکه کرد، تهنانهت بینهران ههموویان
 بهحهزهرهتی موساشهوه ترسان، وایانزانای ماری راستین. وهکوو
 لهئایهتیکی تردا دهفرموی: ﴿فاذا حبالهم و عصيهم یخيل اليه من
 سحره انها تسعى، فأوجس في نفسه خيفة موسى قلنا لا تخف انك انت
 الاعلى﴾ (طه/۶۶-۶۸) یان دهفرموی: ﴿فلما القوا سحرنا اعين الناس
 واسترهبوهم، وجاءوا بسحر عظیم﴾ (الاعراف/۱۱۶) ئالهم کاتهدا
 فیرعهون و دارو دهستهکهی کهیفخۆش بوون و پێیان وابوو: ساحیرهکان
 سەرکهوتنیان بهدهست هینا و ئیتر عهصای موسا تازه دهرهقهتی ئەو
 ههموو مارو ئەژدیهايانیه نایه!!

ئەجار پهروهردگار فرمانی بهحهزهرهتی موسا ﷺ کرد: که هیچ ترسی
 نهبی و عهصا کهی بهاوێژی، ﴿فألقي موسى عصاه، فاذا هي تلقف ما
 يأفكون﴾: کهحهزهرهتی موسا ﷺ عهصا کهی هاوێشت، ئیتر لهپریکا
 ههرچی گوریس و عهصا ههبوون: که بههۆی جیوهوه وایان لی کردبوون،
 وهکوو ماری راستی بینه بهرچاو، ههمووی قوت دان و هیچی
 لی نههێشتنهوه، موفاجهته روی دا، بهخهیاالی ساحیرهکان دا نههاتبوو،
 ئەوان ههرچی کارامایی و دهستپهنگینی خۆیان ههیه خستبویانه گهرو
 لهههموو لایهکهوه ساحیری ماهیرو لیزان کۆکرابوونهوه، موسا بهتاقی
 تهنی و کهسی لهگهڵ نیه جگه لهعهصا کهی . کهچی لهماوهیهکی زۆر

که مدا هم موو ئەو مارە سیحر کردانە ی هەلگوشین و ئاسە واریان نەما، ئەو
 هەموو مارە درۆزنانە ی ساتیک لەو پێش گۆرە پانیان پێکردبوو، دەهاتن
 و دەچوون هیچیان نەمان و عەصای موسا لولی کردن و قوتی دان! وەکوو
 لەئایەتیکێ تردا دەفەرموی: ﴿واوحینا الی موسی ان الق عصاک، فاذا
 هی تلقف ما یافکون، فوقع الحق وبطل ما کانوا یعملون﴾
 (الأعراف/ ۱۱۷-۱۱۸).

ئێتر عیلم و زانیاری کاربەگەری خۆی دەرخست، ئەوان زانیان: کە
 ئەمە ی موسا دەینوینێ سیحر نیە و لەه ی ئەوان ناچی، جگە لەئیمان
 هێنان هیچی تریان بە دەستەو نەما، ﴿فألقي السحرة ساجدين﴾
 ساحیرەکان بە ناچاری بەرودا کەوتن و چوونە سوژدە، چونکە دلتیا بوون
 ئەوە ی حەزەرەتی موسا کردی لەژوور توانای ئادەمیزادەو و یەو ئەو
 کردەوە ی خودای بوونەوەرە، بۆیە هیچیان بە دەستەو نەما جگە لەوە ی
 کەخرانە حالەتی سوژدە بردن بۆ ئەو خودایە ی: کە بە دیهینەری بوونەوەرە
 ئەوانە و موعجیزە ی ئاوی بە خشیو بە موسا.

﴿قالوا آمنا برب العالمین، رب موسی و هارون﴾ واتە: ساحیرەکان
 بە یە کدەم وتیان: ئیمانمان هێنا بە (رب العالمین) بە خودای بوونەوەر،
 خودای موسا و هارون. چی تر لە حالەتی گومرایی دا نامینینەو، ئیمانمان
 هەلبژارد بە سەر کوفردا، حەقمان وەرگرت و بە تالمان وەلانا، فیرعەون
 بە هیچ نازانین و لەزەبرو زەنگی ناترسین و بە تەما بە خشی و پاداشی نین.

پێش ساتیک بە تەما سەرکەوتن و پاداش وەرگرتن بوون لە فیرعەون،
 بە تەما بوون کیسە پارە وەرەگرن و ببنە هاوئشین فیرعەون و
 لە مەجلیسی دا کاتی لە گەڵ بە سەر بەرن، خاوەن عەقیدە و قەضییە نەبوون،
 بە لām ئەو حەقە ی چاویان پێ کەوت و کاری لە ناخیان کرد، یە کسەر
 لە ناخەو هەموو بیرو بۆچون و خەیاڵیکێ هەلەو شانندانەو، سەرلەبەر

گۆرپانکاری بهسهردا هیئان ، ههژاندنی وایتلاقاندن و تیکی وهردان و ئیمانی گهیانده ناوقولایی دلیانهوه پهردهی کوفرو گومراییی لهسهر لابردن، دل و دهروونی صاف و بیگهرد کردن و بهنووری ئیمان ئاوهدانی کردهوه، لهچهند سات و کاتیکی زۆر کورت و قیاسی دا خۆیان بینیهوه، کهوتونه سوژدهو بهناچاری زوبانیان بهوشهی ئیمانیهیئان دهگهری و دهلێن ئیمانمان به خودای بوونهوهر هیئا، پروامان بهخودای موساو هارون کرد.

دلی ئادهمیزاد تابلیتی عهجایب و سهرسوپهینهره، ههر له گهل شتیکی کاریگهری ویکهوت ، خیرا دهگۆری، پۆیه پیغه مبهر ﷺ دهفهرموی: (ما من قلب الا بین اصبعین من اصابع الرحمن ان شاء اقامه وان شاء ازاعه) (بوخاری و موسلیم) ئهوهتا لهماوهی چهند ساتیکدا ساحیره بهکری گیراوهکان ئهوه گۆرپانکارییهیان بهسهردا هات و بوونه ئهوه خواهن ئیمانه پتهوه، لهپیش چاوی ئهوه جهماوهوهو فیرعهون و دارو دهستهکهی ئیمانیهیئانی خۆیان رادهگهیهنن و هیچ باکیان لهفیرعهون و زهبرو زهنگی نیهوه گوی بهههرهشهو دارو فهلاقی نادهن. بهلایانهوه مبهسته نیه دواي ئیمانیهیئان و رو بهروبوونهوهی فیرعهون چییان بهسهردی چییان لی دهکری !!

ئهوه هیژو قوهتی ئیمانهو پروا بهژیانی دوايیه، ئاوا چاونهترس و بی یاککی کردن. بیگومان ئهوه روداوه؛ ئهوه ئینقیلابه کتوپرییه وهکوو تریشقه وابوو، بوومهلهرزیهکه بووله فیرعهون و دارو دهستهکهی دا، ئهوه حهکه جهماوهره کۆکراوتهوه، دارو دهستهو یاساوهکانی فیرعهون گۆشیان کردون و جۆزهها درۆو دهلهسهیان بهگۆی دا، داون، پییان گوتوون: موسا ئیسرائیلییه که ساحیره و دهیهوی بهسیحرو جادو بازی خۆی، ئیوه لهخاکی میصر دهریکاو بۆخۆی بیته حوکمران، وهرن پروانن چۆن

ساحىرەكانى پاشا بۆرى دەدەن و دەمكوتى دەكەن، ساحىرەكانىش خۆيان
ئامادەكردەو بەتەما وەرگرتنى جائىزەو پاداشن، تەنانت :
كەگورىسەكانىشيان ھاوئىشتى بەھىمەت و عىزەتى فىرەئون ھاوئىشتيان،
دەى ئەوئەتا لەچەند ساتىك دا تىدەشكىن و دان بە تىشكانى
خۆيان دا دەنن!

شۆرپىكى گەرەو مەزن بوو، كورسى فىرەئونى لەقاند، بەلكو ژىرو
زەبەرى كرد، ئەو خەيال و بىرو بۆچونانى پوچ كردهو : كەگوايە فىرەئون
خودايە يان لەنەوئەى خداكانە - وەكوو لەبىرى سەردەم و رۆژگاردا
وابابوو - !

ئەوانەى لىى ھەلگەرەنەو ساحىرەكان بوون، چىن و توئىكى كارىگەر
لەژىر دەسەلاتى چوونەدەرەو، ساحىرو جادوگەر لەو رۆژگارەدا چىن و
توئىكى خاوەن پلەو پاىە بوون، سىحر كارىكى پىرۆزو رىزدار بوو،
كاھىن و بەرپرسەكانى پەرستگاكان ئەنجاميان دەدا، ئەمانىش چىن و
توئىكى زۆرو قسە رۆىشتووبوون، دەى ئەوا ئەوانە تىكرا ئىمانيان
بەخوداى موسا و ھارون ھىئا، ھەلبەتە جەماوەرەش ئەمپۆيا سبەى
شۆئىيان دەكەون، حەقىقەتيان بەچاوى خۆيان دىوئەلەپىش چاوى ئەوان
ساحىرەكان خودايەتى فىرەونيان رەت كردهو كەوتنە سۆژدەو ئىعلانى
ئىمانھىئەنى خۆيان كرد؛ دەى تازە جگە لەزەبرو زەنگ و قامچى و دارو
فەلاقە ھىچ شتىكى تر نەماوە پارىزگارى عەرشى فىرەئون بكا، زەبرو
زەنگ و ھىزو دەسەلات بەبى بىرو باوەر كورسى و فەرمانەرەوايى
پىناپارزىن .

بۆيە فىرەئون بەتەواويى ترساو تىنى بۆ ھات و پەناى بىردە بەر
تەھدىدو ھەرەشەى توند، سەرەتا ويستى ساحىرەكان تۆمەتبار بكا بەوئەى:
كە لەگەل مۇسادا لەژىرەو يەكيان گرتووەو مۇنامەرەيان كردهو.

﴿قال: آمَنتُم له قبل أن آذن لکم!﴾ وتی: ئه وه به بی ئه وه ی من ریگاتان پی بدهم و رازی بم ئیماتتان هیئا؟ ﴿انه لکبیر کم الذی علمکم السحر﴾ بیگومان موسا ماموستا و ساحیره گه وره که تانه، ئه و فیتری سیحری کردون و له وه پیش ریگ که وتوون، ئه گینا چۆن به بی ره زامه ندی من ئیمان ده هیئن؟ وادیاره به ئه نقه ست سیحره کانتان و ئه نجام دا ژیر بکه ون!!

بیگومان ئه م تۆمه تبار کردنه ی فیرعه ون بۆ ساحیره کان په یوه ندی یه کی دووری هه یه، چونکه ئه و کاته ی حه زره تی موسا عليه السلام له مائی فیرعه ون دا په روه رده ده کرا، هه ندی له کاهینه کان سه ره رشتی په روه رده کردنه که یان ده کردو حه زره تی موسا عليه السلام ها توچۆی هه ندی له کاهینه کان کردوه، جا فیرعه ون ئه م په یوه ندی یه دیرینه ی زیندو کرده وه هینایه وه گۆری، به لام به پیچه وانه وه چونکه ده بویه بلی: موسا قوتابی ئیوه بووه و ئیوه فیتری سیحرتان کردوه، به لام بۆ چه واشه کاری و زلکردنی مه وزوعه که له بهر چاوی جه ماوه ر ئاوا پاساوی دایه وه!

ئه مجار دهستی کرد به هه ره شه کردن و وتی: ﴿فلسوف تعلمون﴾ له وه به ولاره ده زانن: تۆله ی من چۆن ده بی و چیتان پی ده که م. ﴿لأقطعن أیدیکم و أرجلکم من خلاف و لأصلبنکم أجمعین﴾ به ته نکید ده ست و قاچتان به پیچه وانه وه ده بریم؛ دهستی راست و قاچی چه پتان ده بریم و ئه مجار به ده ست و قاچ براوی هه مواتتان هه لده ها وه سم و به و ته عزیبه ده تانکوژم!

به لام هه ره شه کوا کار له و دله ئیمان داره تازه موسو لمانبوانه ده کا؟ هه رچه نده ده یان زانی: فیرعه ون مله ورو طاغووته و ئه وه ی ده یلی: ته نفیزی ده کا، به لام ئه وان بره و ئیمان که یان زۆر له زو لّم و سته می فیرعه ون به هیتتر بوو، به هیواشی و بی ئه وه ی خۆیان تیگ بده ن، یان بیارینه وه و سکا لاکه ن.

وتیان: ﴿لاضر انا الى ربنا منقلبون﴾ چ زهرهرو زیانیتمان پسی ناگا،
چیت لهدهست دی بیکه، چ باکمان لههپهشهو عهزایی تۆنیه،
ههموومان گیای مردنن، ههموو کهس دهبی بمری، ئیمه بۆلای خودای
خۆمان دهگهپری ینهوه، پاداشتی خودامان دهوی، خودا بۆخۆی دهزانن
چمان پی دهکهو چون تهعزیمان دهدهی، ئه وه لهپاساوی نهوهدا پاداشتمان
دهداتهوه، ژیاانی بهختهوهریمان دهداتی: کهژیانی جاویدانی ناو بهههشتی
رازوهیه .

﴿انا نطمع ان يغفر لنا ربنا خطايانا ان كنا اول المؤمنين﴾ ئیمه
بهتهمای نهوهین خودای خۆمان لهتاوانهکامان ببۆری، لهتاوانی نهو
سیحرو جادو بازییهی بهزۆر پیت نهجام داین چاوپۆشیمان لی یکا. لهبه
خاتری نهوهی لهم فستیقالهدا یه کهم دهستهو کۆمهله بووین ئیمانمان هینا،
یان لهبه نهوهی یه کهم کۆمهله لیه قیبطی یهکان: که ئیمانمان
هینا، ئیتر فیرعهون ههموویانی شههید کردن و ههپهشهی خۆی برده
سهه، بهتهنکید خوداش وادهی خۆی بردۆته سههرو بهبههشتی بهرینی
شادمان کردون.

ئه لالا لهکایگهری ئیمان کاتی که له دل و دهروون دا پهیدا دهبی و جیگیر
دهبی، کاتی که گیان دادهپۆشی و ئارامی دهخاته نیو نهفس و هیزو توانای
دهداتی: دل و دهروون تیڕ دهکاوههرچی لهجیهان دایه بهلایهوه
پوشیکه !!

وشه (طمع) لهم شوینانهدا بهمانا یهقین دی. وهکوو ههزهرهتی
نیراهیم (عليه السلام) فرموی: ﴿والذي اطمع ان يغفر لي خطيئتي يوم الدين﴾
(الشعراء/۸۲).

راست و ملیان نه‌دا، زۆر به‌تون‌دو تیژی به‌ره‌نگاری موساو په‌یامه‌که‌ی
 بو‌ونه‌وه، عه‌زاب و چه‌وسانه‌وه‌یان بو‌ نه‌ته‌وه‌ی ئیس‌رائیل روژ به‌روژ زیادی
 ده‌کرد، په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌حه‌ز ره‌تی موسا عليه‌السلام کرد: که په‌و
 به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیس‌رائیل بکا له‌خاکی میصره‌وه به‌ره‌و فه‌له‌ستین بیانبا، به‌شه‌و
 خو‌یان ساز بدن و له‌شار ده‌رچن.

حه زره تی موسا علیہ السلام فرمانی په روه ردگاری به جی هیئا، له پیش دا نه ندازه یه کی زور خشل و زیږو زیویان له قیبطی یه کان وهر گرت به ناوی ته ووهه جه ژنیانه و خویانی پی ده اړزیننه وه، شه ودا هات و مانگ له که لین سهری دهر هیئا نیتر ته وان ده ستیان بهر و کردو که و تنه ری.

هزره‌تی موسا عليه السلام پرسیاری له‌پیره‌ژنیکی کۆنه‌سال کردبوو گۆږی
هزره‌تی یوسفی نیشان دا، ئیتر له‌سه‌ر وه‌صییه‌تی هزره‌تی یوسف خۆی:
که رایسپاردبوو هه‌رکاتێ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌میسر ده‌رچوون،
ئه‌وتابوته‌ی جه‌سته‌ی ئه‌وی تیدا له‌گۆڤراره‌وه، له‌گه‌ڵ خۆیان بیبه‌نه‌وه بو
خاکی فه‌له‌ستین و له‌وێ به‌خاکی بسپیژنه‌وه، تابوته‌که‌ی هزره‌تی
یوسف‌شیا ن له‌گه‌ڵ خۆیان برد !

هه‌لبه‌ته لیڤه‌دا قورئان چه‌ند روداوو روژگاری پیتاوه‌ته‌وه، شه‌گینا دوابه‌دوای شه‌و به‌رام‌به‌ری و موباره‌یاته‌ی نیوان شه‌زرتی موساو ساحیره‌کان و ئیمان هینانیان و ئیعدام کردنیان له‌لایه‌ن فیرعه‌ونه‌وه، شه‌زرتی موسای عليه‌السلام ژۆر ماوه‌ته‌وه، گه‌لیک موعجیزه‌و روداوو بینه‌وبه‌رده له‌نیوان شه‌زرتی موساو فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌ی‌دا رویان داوه، له‌سوره‌تی (الأعراف) (ئابه‌تی ۱۲۷-۱۳۷)‌دا ئاماژه‌یان بۆ‌کراوه. (۱)

به لام سیاقه که هه موو ئه و روداوانه ی پیچاونه وه وهاتۆته سه ر رانواندنی

(۱) سهیری جزمی (۹) ی نهم ته فسیره لایره (۴۵-۶۳) بکه.

کۆتایی چیرۆکه که و ئه وه نمایش ده کا: که له گه ل مه و زوعی سوره ته که دا ده گونجی! ده فهرموی: ﴿وَأَوْحِنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا أَنْكُم مُّتَّبِعُونَ﴾ واته: نینگامان بۆ موسا کرد: که شه و ره و به نه ته وه ی ئیسرا ئیل بکا، به شه و له گه ل قه و مه که ی به ره و ده ریا بکه و نه پری، (وادیاره فهرمانیان پی کراوه به ره و خالی به یه ککه یشتنی خلیجی سوئس به ره و ناوچه ی ده ریاچه کان ره و بکه ن).

حه زره تی موسا ﷺ چۆنی فهرمان پی کرابو و ئاوا هه ل سو که و تی کرد، په ره و ردگار هه وائی ئه وه ی دابو به موسا ﷺ: که فیرعه ون و له شکره که ی شوئینان ده که ون، به لام پییان ناگه ن و خۆی به نی ئیسرا ئیلی یه کان رزگاریان ده بی و فیرعه ون و له شکره که ی ده خنکین! وه کوو ریوایه ت کراوه: نه ته وه ی ئیسرا ئیل چوارسه دو سی سال له خاکی میصر دا مانه وه . ئه و شه وه ی ره و یان کرد جه ژنی (فصح) بوو، ژماره ی ره و که ران وه کوو له ئیبنوعه بیاسه وه ریوایه ت کراوه شه شصه د هه زار پیاده بوون له پیاو، جگه له ژن و مندال .

فیرعه ون به م که ی ن و به ی نه ی نه ته وه ی ئیسرا ئیلی یه کانی زانیبوو، فهرمانی کرد ئاماده باشی یه کی ته و او (تعبئة عامة) یه ک بکری بۆ به ره نگاری بوونه وه ی ره و کرد نه که و نه هیل ی به ئاکام بگا .

بۆ ئه م مه به سته ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ که فیرعه ون دنیابو له پیلانی به نوئیسرا ئیلی یه کان و زانی بریاریان داوه میصر به جی پیلن، رقی هه لسا و به ته و او ی فسقه ل بوو، خیرا فهرمانی دا بنیرن بۆ شارو شارو چکه کانی ولاتی میصر سه ربازو پیاوی سوپا کۆبکه نه وه، چلکا و خۆرو یاسا و له کانی فیرعه ون به ولات دا بلا بوونه وه، ده ستیان کرد به کۆکردنه وه ی سه ربازو پۆلیس به لام وادیاره فیرعه ون هه سته ی به خه ته رو هیژو توانای هه زره تی موسا ﷺ شوئینکه و توانی کرد بوو، بۆیه هه وائی دا

ورەى لەشكرو دارو دەستەكەى بەرز بىكاتەو، ھەلئىنان بۆ ئەوھى لەگەلئىدا
بىكەونەپرى و دووى بەنوئىسرائىلىيەكان بىكەون نەھىلن دەرچن، بۆ ئەم
مەبەستەش سىسەفەتى بۆ نەتەوھى ئىسرائىل دىيارى كىرد، بۆ ئەوھى
لەشەئىن و شكۆمەندى شوپىنكەوتوانى موسا كەم بىكاتەوھو جۆرە
شەرىعەتەك بدا بە بەدودا چون و گىرپانەوھى بەنوئىسرائىلىيەكان بۆ ژىر
ركىنى خۆى دۇنيا كىردنەوھى لەشكەرەكەش لەسەر كەوتن.

دەئى: ﴿ان هؤلاء لشرذمة قليلون﴾ نەتەوھى ئىسرائىل: كە شوپىن
موسا ﷺ كەوتوون كۆمەللىكى كەم و بىھىزن، بەئاسانى دەتوانىن دىليان
بىكەين، يان بىيانكوژىن، يان بىيانخەينەوھو ژىر ركىنى خۆمان. دەى كە ئەوھ
حالىانە ئەدى ئەم ھەموو لەشكەر كۆكردنەوھو لەچى و ئەم تەعبىئە گشتىيە
لەچى.

﴿انهم لنا لغائظون﴾ ئەوان سەرپىچى فەرمانى ئىمە دەكەن و ھەرچى
ئىمە پىمان ناخۆش بى ئەوان ئەوھ دەكەن، ئاشوب و فەتئەبى بەرپا
دەكەن، خىل و زىرو زىوھەشىيان بىردوین و رەويان كىردو، لەژىر ركىنى
ئىمە چوونەدەر. كە وابى ئەوانە خەتەرن و ئىمە بەئاسانى
نايانوئىرىنى !!

﴿وانا لجميع حافرون﴾ ئىمە ھەموومان و رىياو بەئانگەين دەزانىن
چى دەكەن و بەتەما چىن، ناھىلەن بەمرەز بىگەن، جەھوى فەرمانەوايى
بەدەست ئىمەوھىيە، چەك بەدەست و خاوەن ھىزو تەوانىن، دەمەوى
قەلاچۆيان بىكەم و لەناويان بەرم . بەكورتى فەرعەون نەيدەزانى چۆن پاسا
بۆ لەشكركىشىيەكەى بىئىتەوھو بەچ بىيانوئەك سوپاكەى ھەلئى بۆ
بەدودا چوونى بەنوئىسرائىلىيەكان .

﴿فاخرجناهم من جنات وعيون و كنوز ومقام كريم﴾ دل و
دەروونى تاقمى فەرعەونمان ھىتايە سەر ئەوھ بەدواى بەنوئىسرائىلىيەكان

بكهون، له ناو ئو باخ و باخا تى تىيدا ده ژيان ده رچوون، سه رچاوه و كانياوى سازگارو باخى پر دارى ميوه و سه وزو به رونه قيان به جى هيشت، مال و سامانى په زمه نده كراوى ناو زهوى خه زنه كانيان وازلى هينا، خانو كوشك و باله خانه كانيان له دوا خويان هيشته وه دوا نه ته وهى ئيسرائيل كهوتن و شوين پييان هه لگرتن، ئه م چوونه ده ره وهيان دوا چوونه ده ره وه دوا ديداريان بوو به و مال و سامان و باخ و كانياوهى هه يانبوو، بوى نه گه رانه وه نه ياندييه وه.

﴿كذلك وأورثناها بني اسرائيل﴾ په روه ردگار ده فهرموى: كار به و جوړه بوو: كه برپارمان دابوو، فيرعه ون و دارو ده سته كه يمان له ميصرو ده درناو شوين و گه نچ و خه زينه و باخ و كانياو و جوگا و زهوى زارى ئه وانمان به ميراث دا به نه ته وهى ئيسرائيل، ئه و نه ته وه ژيرده سته و چه وسينراوه مان رزگار كردو نازادى و ملك و سامانمان پى دان. وه كوو له نايه تى كي تر دا ده فهرموى: ﴿وأورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الأرض و مغاربها التي باركنا فيها﴾ (الاعراف/ ۱۳۷).

﴿فأتبعوهم مشرقين﴾ فيرعه ون و له شكره كهى له كاتى خوره لائن دا له لاي خليجى سويس به به نوئيسرائيلى يه كان گه يشتن، ئيتر ترس و خوښكى زور كهوته ناو نه ته وهى ئيسرائيله و پيشيان ده ريان دوا وهيان دوژمن!

ده فهرموى: ﴿فلما تراءى الجمعان﴾ كه هديره كه له له شكرى فيرعه ون و نه ته وهى ئيسرائيل يه كتريان بينى ﴿قال أصحاب موسى: ائنا لمدركون﴾ تاقم و پيږى هه زره تى موسا وتيان: ئه وا فيرعه ون و له شكره كهى پيمان گه يشتن و به ته نكيد ده مانكوژن و تازه گيان ده رنابهين. ئاها ئيستا نا ئيستا قه لاچومان ده كه ن.

حه زه رتهى موسا عليه السلام دلنه وايى كردن و دلى دانوهه **(قال)** پييانى فهرموو: **(كلا)** نه خير نه وان به ئيمه ناگهن، ناتوانن قه لاچومان بگهن، به سهرمان دا زالنابن **(ان معي ربي سيهدين)** بيگومان من خودام له گه له، شاره زاييم ده كا بو ريگه ي رزگار بوون . ئيمه سهرده كه وين، مه ترسن و خه متان نه ي.

نالهم کاته ناسکه‌دا لهم ویستگه ترسناکه‌دا: که نه‌ته‌وهی ئیسرائیل
گیانیان گه‌یشتبوه سه‌ری لوتیان و ده‌ستیان له‌خۆیان شوشتبوو، به‌هیوای
ژیان نه‌مابوون و حه‌زهره‌تی موسا علیه‌السلام وهری به‌رده‌نان و ترس و له‌رزوی
لی‌ده‌ره‌واندنه‌وه ، فریاد‌ره‌سیان پی‌گه‌یی و شه‌وه‌زه‌نگی نا‌ئومیدییان لی
به‌روژبووه‌وه ﴿فَاَوْحَيْنَا اِلٰی مُوسٰی اَنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ سروشان بو
موسا علیه‌السلام کرد: که به‌عه‌صاکه‌ی له‌ده‌ره‌یا بدا.

ئەویش عەساکەى لە دەریا دا ﴿فانفلق﴾ فکان کل فرق کالطود العظیم ﴿ دەریا لێک بلاؤبوو، دوانزە جادەپێی تێکەوتن و ئاوەکە تەبارى بەست، ھەر تەبارە ئاوێک دەتگوت: کێوی بەرزو سەرکەشە، رینگاکان بەھەواو بەتیشکی خۆر وشک بوونەووە تەپرایان تێدا نەما، رینگاکان بەگوێزەى تايەفەو ھۆزەکانى بەنوئیسرايلى بوو، ھەر ھۆزەیان بەرینگایەک دا روشتن، بەبى ترس و بیم بەناو دەریادا و بەریبازی وشک دا کەوتنە رى! وەکوو لەشوتنێکى تردا ئاماژە بەئەو دەکاو دەفەرموی: ﴿فاضرب لهم طريقاً في البحر يبساً لا تخاف دركاً ولا تخشى﴾ (طە/۷۷).

فیرعهون و له شکره که ی که نه مه یان بینى سه رسام بوون و چه په سان، به چاوى خو یان به روناکی چیشته نگاو ئه و دیمه نه سه رسور هینه ره یان بینى و تیر تیر سه بریان کرد.

﴿وَأَرْسَلْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ﴾ تا قم و پیړه کې تر که جه ماعه تی فیرعه ون
 بوون له دهریا نزیکیان کردنه وه و شوین جه ماعه تی موسا که وتن، پاشه تای

بەنۇئىسرائىلىيەكان لەدەريا دەرچون و پاشەتاي جەماعەتى فیرەھون
ھاتنە ناو دەریاوە .

﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾ موسا و تاقم و کۆمەللى لەگەللى
بوون ھەمويانان رزگارکردن ، کەسيان تیدا نەچوو .

﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ پاشان دەريامان وێك ھێنايەو، فیرەھون و
سوپايە کەيان ھەموو خنکاندن و کەسيان لى دەرەنچوو .

﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ بێگومان لەم چیرۆکەدا، لەروداو
سەيرو سەر سوپەھینەرەکانى دا پەندو ئامۆژگارى نیشانەھەن
لەسەر بەتوانايى خوداو راستى پێغەمبەراییەتى موسا عليه السلام ،
لەسەر رزگارکردنى خوداپەرستان و لەناوبردنى
ستەمکاران .

کەچى وێراى ئەم بەلگەو نیشانانە ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾
زۆربەى زۆرى قىبلىيەكان کە مابوونەو لەناو مىصردا ھەروا زۆربەى
زۆرى بەنۇئىسرائىلىيەکانیش ئيمانيان نەھێنا .

کەوابى ئەتۆش ئەى موحەمەد! دلتەنگ مەبە بەوہى کە
زۆربەى قورەيشیەكان بەدرۆت دەخەنەو و ئيمانەت پىناھێتن،
ئەمە داب و نەرىتى زۆربەى گەلە پيشينەكان بوو .

﴿وَإِنْ رَبُّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بێگومان خودای تۆ ئەى موحەمەد!
بالادەست و خاوەن دەسەلاتە ، تۆلە لەدوژمنەکانى دەسینى و
وازيان لى ناھێنى، خاوەن رەحم و بەزەییە بۆ بەندە موسولمانەکانى و
چاودیرو پارىزگاريانە !!

چیرۆکی دووهم: چیرۆکی حه زره تی ئیراهیمه عليه السلام

ئهم چیرۆکه پێک دی له سی به ش:

۱- هه ره شه کردن له وانه ی بته رستی ده که ن و به یانکردنی

صیفه تی نه و خودایه ی شیای په رسته

وَأَنذَرْتَهُمْ

نَبَأَ ابْنِهِ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۖ قَالُوا
نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عِزْفِينَ ۖ قَال هَلْ يَسْمَعُونَ كُرًا إِذْ
تَدْعُونَ ۖ قَالُوا بَلَّغْنَاكَ الْغَايَةَ ۖ قَالُوا بَلَّغْنَاكَ
كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۖ قَالُوا أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۖ أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۖ قَالُوا نَحْنُ عِدُّوهُ إِلَى اللَّهِ الْعَالَمِينَ
ۖ قَالُوا الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۖ قَالُوا الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ
ۖ قَالُوا إِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۖ قَالُوا الَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يَحْيِينِ ۖ قَالُوا الَّذِي أَطْعَمُنَا أَنْ نَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۖ

له سه ره تاي سوره ته که دا باسی خه فه تباری حه زره تی موحه مه دی کرد
له سه ره نه وه ی که ئیمانی پی تاهیتن، نه جار بۆ دلدانه وه ی نه و، چیرۆکی
حه زره تی موسای گیرایه وه، بۆ نه وه ی پێغه مبه ر بزانی: که نه و خه م و

خه فه ته تووشی حه زره تی موساش هاتوو، نه مجار به شوین نه وه دا چیرۆکی
 حه زره تی ئیبراهیم علیه السلام ده گێڕیته وه بۆ نه وه ی پیغه مبه ر بزانی که خه م و
 ناره حه تی ئیبراهیم علیه السلام له هی موساش زیاتر بوو: چونکه ده بیینی باوک و
 خزم و کهس و کاری به ره و دۆزه خ ده پۆن و ناتوانی رزگاریان بکاو له و
 ریبازه چه وته لایان دا.

هه موو نه م چیرۆکانه ئاماژه به وه ده کهن: که سه رپیچی کردنی
 نه ته وه کان بۆ پیغه مبه ره کانیا ن داب و نه ریتیکی کۆنه و به رده وامه،
 پیویست به غه م و ناره حه تی ناکا.

جائیستا دیینه سه ر به شی یه که می چیرۆکی حه زره تی ئیبراهیم
علیه السلام له گه ل نه ته وه که ی دا: که بریتییه له ده رپینی ناره زامه ندیی حه زره تی
 ئیبراهیم علیه السلام دژی خزم و کهس و کاری: که بته ره ستیا ن ده کردو هاوه لیا ن
 بۆ خودا داده نا، هه روا نه وه ش رو ن ده کاته وه کیّ خودایه و کیّ شیاوی
 عیباده ت بۆ کردنه.

ده فه رموی: ﴿واقل علیهم نبأ ابراهیم﴾ نه ی موحه ممه د! چیرۆکی
 حه زره تی ئیبراهیم علیه السلام بۆ گه ل و نه ته وه که ت بخوینه وه بۆ نه وه ی ئیما ن
 به یئن و چاو له ئیبراهیم بکه ن له دل سوژی و پشت به ستن به خودا و عیباده ت
 بۆ کردنی و یه که تاپه رستی دا، له ته به رپا بوون له موشریک و سته مکارا ن.
 بیگومان په ره و ردگار هی دایه تی ئیبراهیمی دابوو، هه ر له مندالی یه وه
 به خودا ناسی گه وه بو بوو. جا که پی گه یی و ده ست و دوی خو ی ناسی دژی
 نه ته وه که ی وه ستاو ناره زامه ندی خو ی ده رپری دژی بته ره ستییه که یان.

نه ی موحه ممه د نه وه یان بۆ بخوینه وه ﴿اذ قال لأبيه وقومه: ماذا
 تعبدون؟﴾ کاتی به باوکی و به گه له که ی خو ی گو ت: نه وه چی یه ئیوه
 ده یان په رستن؟ نه م په یکه ره بی گیا نانه چین ئیوه به سه ریا ندا کۆم بو ونه وه و
 له ده وریان خو تان کۆشه له کرده، بۆیه به م شیوه په رسیاره ته حقیر ئامیژه

ئامازەى بۆ كردن، بۆ ئەو ەى سەرنجيان رابكىتشى كە ئەو شتانەى ئەوان عىبادەتيان بۆ دەكەن بەهېچ شىۋەيەك شىاۋى پەرستەن نىن، هېچ عەقل و ياسايەك پەسندى ناكە.

خزم و كەس و كارەكەى ۋەلاميان دايەۋە، بەشانازىيەۋە دانىيان نا بەبتەرسىيەكەيان دا ﴿قالوا: نعبداً أصناماً فنظّل لها عاكفين﴾ وتيان: ئىمە بەشانازىيەۋە ئەم بتانە دەپەرستىن و بەخودايان دەزانىن و بەردەوامىش دەبىن لەسەر پەرستىيان، شەۋو روژ بەندايەتايان بۆ دەكەين !!

حەزەرەتى ئىبراھىم عليه السلام ويستى بەئاگايان بىننيتەۋە دلى مردويان زىندو بىكاتەۋە، عەقلى خەپەرەۋايان ئاگادار بىكاتەۋە، ﴿قال: هل يسمعونكم اذ تدعون أو ينفعونكم أو يضرون؟﴾ پى گوتن: ئەرى كاتىك ئىۋە لەو بتانە دەپارنەۋەۋە عىبادەتيان بۆ دەكەن گوئيان لىتانە؟ ئايا هېچ خىرو قازانجتان بۆ كىش دەكەن؟ يان زىانتان لىدووردەخەنەۋە؟ كەمترىن شت بۆ خودايەك پەرستشى بۆ بىكرى ئەۋەيە: كە نزاۋ پارانەۋەى عابىدەكان بىيسى؛ دەى كە ئەم بتانەى ئىۋە بەخودايان دەزانن بىگيان و هېچ نەبىس بن دەبى سوود لەپەرستەكەيان دا چىبى؟ بۆ تۆزى بىرناكەنەۋە، بۆچى بەخۆتاندا ناچنەۋە؟ چۆن رىگا بەخۆتان دەدەن عىبادەت بۆ ئەو پەيكەرە بىگيانانە بىكەن؟!

هەلبەتە ئەوان ۋەلامىكيان پىتەبوو بۆ ئەم پەرسىيارەۋ گومانىشيان نەبوو لەۋەدا: كە ئىبراھىم عليه السلام گالتەۋ قەشمەرييان پىدەكاۋ پەرسىيارەكەى بەتۈانجەۋەيە. بۆيە ۋەلامىكى سەخىفانەيان دايەۋە ﴿قالوا: بل وجدنا آبائنا كذلك يفعلون﴾ وتيان: بەلكو ئىمە باۋك و باپىرى خۆمانان ئاۋا دىۋەۋ بەم شىۋە ئەم پەيكەرەنەيان پەرستۋە! ئىمەش چاۋ لەئەۋان دەكەين، ئەم پەيكەرەنە بىھەستەن وقازانچ و زىانيان پىدەستەبەرنابى،

به لām ئيمه پيشينانى خۆمان بينيوه عيباده تيان بۆ كردون ئيمه ش بۆيان ده كه ين !

به راستى وه لāmىكى خه جالّهت ئامىزه، به لām ئهو په يكه ربه رستانه شهرميان نه كردو وتيان، وه كوو چۆن قوره يشيه كانيش بى شه رمانه هه مان هه لسو كه وتيان نواندو پاساوى بته پرستيه كه يان به وه دى نايه وه: كه باوك و باپيرانيان كردويانه و ئه وانيش شوين پى ئه وانيان هه لگر توه.

ئهمه به هيترين به لگه يه له سهر ئه وه: كه لاسايى كردنه وه له عه قيدو پيرو باوه ردا كارىكى ناپه سنده و پتويسته عه قيدو باوه ر پشت به به لگه ي عه قلى و نه قلى ببه ستى و ئيمان له سهر بنج و بناغهى پته و دابه زرى.

جا له به رامبه ر ئهو ميشك وشكى يه ي موشرى كه كان حه زره تى ئيراهيم عليه السلام و تيراي بارقولى و پشوودرئى كه م وى نه ي، ناچار بوو هيرشى تونديان بكاته سهر و دوژمنايه تى خۆى دژيان رابگه يه نى، به توندى ره خنه له و پيرو باوه ره فاسيده بگرى: كه ريگاده دا عيباده ت بۆ ئهو جوړه په يكه رانه بكرى، ﴿قال: أفرأيتم ماتعبدون﴾ وتى: هه والّم بده نى و پيم بلين: ئهو شتانه ي ئيوه ده يان په رست و به خودايان ده زانن ﴿أنتم و آبآءكم الأولين﴾ ئيوه باوك و باپيرانى پيشينه تان، هه ر له كو نه وه هه تا ئه مپۆ ئايا ئهو عيباده ت كر د نه ي ئيوه پيشينه كان تان چ سودى كى هه بووه؟ له جى ئى خۆيدا بووه؟

ده ي ئه گه ر ئهم په يكه رانه كارى گه ريه كيان هه يه، با من تووشى زيان بكه ن! خراپه م پى يگه يه نن، چونكه ﴿فأنهم عدو لي الا رب العالمين﴾ ئه وانه دوژمنى من، عيباده تيان بۆ ناكه م، به خودايان نازانم، هيچ گرنگى كيان پى ناده م؛ به لām ﴿رب العالمين﴾ كه خودايه كى حق و راسته و به ديهي نه رو رزق و رۆزى ده رمه، له دونيا و له قيامه ت وه لى و سهر په رش تيارمه، ئه من هه ر سهرى به ندايه تى بۆ ئهو نه وى ده كه م،

عیبادهت و پهرستشی خۆم ههر ئاراستهی زاتی پاکی ئهو دهکهم و کهسی تر بهخودا نازانم، کهوابوو عیبادهت کردم بۆ ئهو بتانه عیبادهتکردنی دوژمنه، بۆیه خۆمی لی دهپاریزم و عیبادهتی کهسیک دهکهم خێرو فەر هه مووی به دهست ئهوه .

ئابهوشیوه هه زههتی ئیبراهیم عليه السلام له پیناوی عه قیدهو بیرو باوهردا دهسبهرداری خزم و خویشی بوو ، جاری جودابوونهوهو دوژمنایهتی خۆی بۆ خۆیان و خودا درۆزنهکانیان راگهیاند، ئهو زاته پیروژه (قدوة حسنة) یه بۆ موسولمانان تا روژی قیامهت، بۆیه دهبی برواداران بزائن که لهعهقیدهدا موجهلهو موساوهمه نیه، هیچ شتی که لهبهرامبهه عه قیدهدا کیشی نیه، نابێ بۆ خزم و باوک و گهل و نیشتیمان دهستبهرداری بیرو باوهربین، دهبی لهپیناوه قیدهدا دهستبهرداری هه موو شتی که بین، پهیههندی پهیههندی بیروباوهره، شتهکانی تر دوا عه قیدهن، عه قیده بناغهیهو شتهکانی تر لهسهه ئهو دادهمهزین!

هه زههتی ئیبراهیم عليه السلام بۆیه (رب العالمین) ی چهرت کرد چونکه لهوانهیه بریک لهباوک و باپیره پێشینهکانیان خودایان پهست بی، یان لهتهک خودادا شتی تریان پهست بی، کهوابوو ئهم چهرتکردنه بۆ ئیحتیاط پیویست بوو، چونکه باسهکه باسی عه قیدهیهو هه ساسه!

ئهم ههلوێسته مهدهئیه ههلوێستی خاوهن باوهرانی راستهقینهیه، ههلوێستی ئهوانهیه: که پشت بهخودا دههستن و چ باکیان له غهیری خودا نیه، دلیان لهراستی ههلوێستی خۆیانه و موجهلهو موساوهمه بههیچ شیوهیهک ناکهن!

ئهو تا هه زههتی نوح عليه السلام بهرامبهه کۆمهلی کافرو موشریکهکان دهفرموی: ﴿فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غَمَةً، ثُمَّ اقْضُوا وَلَا تَنْظُرُوا﴾ (یونس / ۷۱) .

حەزەرەتی ھودیش بەرامبەر کافرەکان فەرموی: ﴿انی اشھد اللہ انی
بریئ مما تشرکون من دونہ فکیدونی جمیعاً ثم لاتنظرون، انی
توکلت علی اللہ ربی و ربکم..... (الایۃ) (ھود/۵۴-۵۵).

نه هجار هزارهتی ئیبراهیم (علیه السلام)، دهست دهکا به بهیانکردنی
وه صفی یهروهردگار، بیتهج صیفهتی بۆ بهیان دهکا:

۱- ﴿الذی خلقنی فهو یهدین﴾ (رب العالمین) خودایه کی تهوتویه منی له نه بروه به دی هیئاوه، ههروه کوو چۆن هه موو مه خلوقات تهو به دی هیئاو، هه ره تهو هیدایه تم ددها بو به خته وهری دویا و قیامت، وه کوو له شوینیکی ترده ده فرموی: ﴿الذی خلق فسوی والذی قدر فهدی﴾ (الاعلیٰ ۲/۳). هه موو شتیك به پیی نه خشه و پلانی پهروه دگار دی و ده روا، تهو به دی هیئاوه و تهو به ریویه ده باو هیدایه تی ددها، که و ابو به به دی هیئاو و هیدایه ته موو سودیک دهسته بهر ده بی بو ته وانه ی بیانه وی سوو دمه ندین.

چه زه تهی ئیبراهیم علیه السلام ئەو راده گه یه نی: که به نده یه کی ملکه چی
 فهرمانبهرداره و ئەو ده چه سپینی و ده فهرموی: خودا ده زانی منی له چی
 دروست کردوه و له چی هی ناومی من بو خۆم نازام ، ئەو ده زانی
 ماهیه ت و پیکهاته ی من چی یه و چی نیه، زانیه به ههست و شعورم،
 به حال و سه ره نجامم، ئەو هیدایه تم ده دا بو ئەو ریبازه ی ده یگرمه بهر، بو
 ئەو په یره وو پرۆگرامه ی پابه ندی ده بم، من به ته وای خۆم ته سلیمی خودای
 خۆم کردوه .

۲- ﴿والذي هو يطعمني ويسقني﴾ په روږدگار تهو خودايهيه: که رزق و روژيم ددها، هوکاري بڅيټوم داين ددهکا، باران دهباريټي زهوي پي زيندوو ددهکاتهوه، درهخت و روځ وهبردينټي، رزقي بهندهکاني داين

ده‌کا، خواردن و خواردنه‌وه‌ی بۆ گیانله‌به‌ران فه‌راهه‌م هیئاوه‌و پێداویستی بۆ دابین کردوون.

۳- ﴿وَإِذَا مَرَضْتَ فَهُوَ يَشْفِيكَ﴾ هه‌رکاتێ توشی نه‌خۆشی‌یه‌ک بووم هه‌ر ئه‌و شیفابه‌خشه‌، هه‌زه‌ته‌ی ئیبراهیم عليه السلام پێغه‌مبه‌ره‌و ده‌زانێ نه‌خۆشی و هه‌موو کارێک به‌ویست و ئیراده‌ی خودا دێته‌جێ، به‌لام په‌یداوونی نه‌خۆشیه‌که وه‌پال خودا نادا، چونکه‌ لی‌ره‌دا مه‌قامه‌که مه‌قامی رانواندنی نیعمه‌ته‌کانه‌و له‌به‌ر ئه‌ده‌ب و شه‌رم نه‌خۆشیه‌که پال خۆی ده‌دا شیفاکه‌ پال خودا .

هه‌روه‌کوو چۆن له‌زۆر شوێنی تری قورئاندا شتی شه‌رو خراب پال غه‌یری خودا دراوه‌ بۆ نمونه‌ ﴿وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾ له‌بیرچونه‌وه‌که پال شه‌یتان دراوه‌ یان له‌تایه‌تی ﴿وَإِنَّا لَآنَدْرِى اَشْرَآ اَرِيدُ بَمَنِ فِي الْأَرْضِ اَم اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا﴾ (الجن/۱۰) ئه‌وه‌تا (شر) پال غه‌یر مه‌علوم دراوه‌ به‌لام (رشد) پال خودا دراوه‌، لی‌رشدا هه‌زه‌ته‌ی ئیبراهیم عليه السلام نه‌خۆشیه‌که‌ی پال خۆی داوه‌.

۴- ﴿وَالَّذِي يَمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِي﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی ئه‌وتۆیه‌ له‌ژیانی دونیادا ده‌ممرینێ و پاشان له‌ قیامه‌ت دا زیندوم ده‌کاته‌وه‌، که‌سی تر توانای ئه‌وه‌ی نیه‌.

۵- ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وه‌هایه‌، به‌ته‌مام رۆژی قیامه‌ت تاوانه‌کانم داپۆشی و لێم خۆش ببێ، چونکه‌ که‌سی تر دارای ئه‌وه‌ی نیه‌ له‌دونیاو له‌قیامه‌ت دا له‌تاوان خۆش بسێ. وه‌کوو له‌تایه‌تیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذَّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ؟﴾ (آل عمران/۱۳۵) .

وشه‌ی ﴿أَطْمَعُ﴾ ی به‌کاره‌ینا، وتی: به‌ته‌مام وره‌جام وه‌هایه‌ خودا لێم خۆش بێ. تا ئاماژه‌بێ به‌ئوه‌ که‌هیچ شتێک له‌سه‌ر خودا واجب نیه‌،

پاداشدانەو ھەلگرتنى عەزاب و لیخۆشبونى تاوان فەزلى و بەخششى
خودایەو بەمەحضى خودایەتى خۆى ئەنجامى دەدا.

ئەمە نیشانەى بەندەى بەخۆچاراوو موخلیص و راستالە، ئەو ھەتا
ھەزەرەتى ئیبراھیمی پېغەمبەر و خەلیل، و پىراى ئەو خۆتەسلىم کردن و
بەندایەتى کردەى بۆ خودا و ھەست کردنى بەو نزیکىەى لە زاتى کردگار،
کەچى ترسى ئەو ھى ھەىە تاوانى ھەبن، پشت بەتاعەت و خوداپەرستى
خۆى نابەستى، کردەو ھە باشەکانى خۆى بەلاو ھە بىبایەخن لەناستى نىعمەتە
جۆراو جۆرەکانى خودا، بۆیە لەناخو ھە بەتەماى رەھمەت و فەزلى خودایەو
ئەو ئاسۆیە بەفریادەرەسى خۆى دەزانى و پىراى لىبراى بۆ
خوداپەرستى و بەندایەتیکردن بەم ھىوا گەشەو ھە ھەرەو ژيانى
جاویدانى ھەنگاودەنى !!

بەرەستى ئەمە ھەستکردنە بەتەقواو لەخودا ترسان، ھەستکردنە
بەئەدەب و حىشمەت، ھەستکردنە بەنرخ و بەھاو نىعمەتە جۆراو جۆرە
زۆرەکانى خودا کە لەژمارە نایەن، نرخاندى کردەو ھى ئادەمیزادە کە
لەبەرەمبەر نىعمەتى خودا: کە زۆر کەم و بىئەودن.

سەعدى شیرازى دەلى: ھەموو ھەناسەدانیک دوو نىعمەتە، یەکەمیان:
دریژەپێدەرى ژيانەو ھە ئەو ھى تریان: راحەتى جانە، دەى ئادەمیزاد ئەگەر
بەدریژاى ژيانى خەریكى سوپاس و ھەمدى خودابى پاساوى ھەناسە
دانەکەى ناداتەو !!

۲- دوعا و پارانەو ھى بەسۆزى ئیبراھیم عليه السلام

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾
وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ

التَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لَأَيِّ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

دواى ئەوھى ھەزرىتى ئىبراھىم عليه السلام بەوشىۋە دىئىسۆزىيە سوپاسى
پەرۋەردىگارى كىردو نىعمەتەكانى رانوانىدن. ئەمجار دوعاۋ
پارائىنەۋىيەكى بەسۆزو دىئىسۆزانە ئاراستەى خودا دىھكاۋ دىھفەرمىۋى:

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ خودایه! حیکمت و خاص ناسییه کی وه هام
 بدهری چاک و خراب لیك جیا بکه مه وه، حق و به تال لیك هه لاویرم
 بوته وهی له سر ریباری حق و راست بهرده وام بم تاده گه مه ناکام .

﴿وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ خۇدايە! تۆفېقىم بىلەن بۇ بەندايە تىيىلىدىغان خۇت، بۇ ئەو بەچمە پېرۇ رىزى سالىھانەو، لەكۆمەللى ئەوان كە دوورن لەتاوانى گەورەو بچوك، خۇدايە لەدۇنياو لە قىيامەت سالىھم بىكە.

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: (اللهم في الرفيق الأعلى). کہ کاتی سہرہ مہرگا سی جار فرموی: (اللهم احينا مسلمين، وامننا مسلمين، و اٰلحقنا بالصالحين، غير خزايا ولا مبذولين). بیگومان پھروہ ردگار دوعاکہی حہزرتی ئیبراہیمی و ہرگرت و ہکوو لہ شوی نیکی تردا دہ فرموی: ﴿وانه في الآخرة لمن الصالحين﴾ (العنکبوت/ ۲۷) .

﴿واجعل لي لسان صدق في الآخرين﴾ خودايه توفيقم بده کاری چاک به ته نجام بگه یه نم و بمکمره ره چه شکیننی کاری باش و خه لک شوینم بکه وی دواي خوّم به باش ناوم بهینن، چه زره تی تیراهیم عليه السلام دوعای ئه وهی کرد له عه قیده و بیرو باوه ردا وه جاخ کویر نه بی، دوا خوئی که سانیک هه بن شوین

ئەو بکەون و بەریبازی ئەودا بپۆن، خودا زمانی شیرین و پاراویان بداتى
بانگەوازی ئادەمیزادان بکەن بۆ ریبازی حەق و راست .

وێدەجى ھەزرەتى ئیبراھیم عليه السلام ھەمان دوای کردبى کاتیک لە گەل
ئیسماعیلى کوریدا دیواری کەعبەیان بەرز دە کردەو: کە دە فەرموى:
﴿ربنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذریتنا امة مسلمة لك وارنا مناسکنا
وتب علینا انک انت التواب الرحیم، ربنا وابعث فیهم رسولا منهم یتلوا
علیهم آیاتک ویعلمهم الکتاب والحکمة ویزکیهم، انک انت العزیز
الحکیم﴾ (البقرة/۱۲۷-۱۲۹).

پەرورەدگار دوای کە ئیبراھیمی گیرا کردو ئاواتەکانی ھێنانەدی
دە فەرموى: ﴿وترکنا علیه فی الآخرین، سلام علی ابراھیم، کذلک نجزي
المحسنین﴾ (الصافات/۱۰۸-۱۱۰) یان دە فەرموى: ﴿وانه فی الآخرة
لمن الصالحین﴾ (العنکبوت/۲۷).

ھەندى لەدوای ئاواتەکانی ھەزرەتى ئیبراھیم عليه السلام دوای ھەزاران سال
گیرابوون، ئەمەش لەلای ئادەمیزاد ماوێه کی زۆر دوورو درێژە، وەلى لای
پەرورەدگار کاتیکى دیاری کراو بۆ تێدا ھاتنەجى گیرابوونی دوای
ھاتنەدی ئاواتەکان !

﴿واجعلني من ورثة جنة النعیم﴾ خودایە! بمخەرە پێرى ئەوانەو: کە
دەبنە میراتگری بەھەشت و لەناو نازو نیعمەتەکانی دا ژیان بەسەر دەبن.
لەو پێش دوای کرد خودا بیخاتە گەل پێرى پیاوچاکان بەو توفیقى بدا
کردەوێ چاک ئەنجام بدا، بەھەشتیش بەمیرات دەدرى بە پیاوچاکان .

ئەجار دوای بۆ باوکی دەکا، ھەرچەندە باوکی و گەلە کەى قسەى
ناخۆشیان پێ گوتن و بەر بەرە کانێیان کرد، بەلام لەو پێش وادەى پێ دابوو:
کە دوای بۆبکا و وادەى خۆی بردەسەر و فەرموى: ﴿واغفر لأبي انه كان
من الضالین﴾ خودایە! لەتاوانى باوكم خۆش ببو و ھیدایەتى بدە بۆ ئیمان

هينان، چونكه ئهو گومرپايه و سهري لى تىكچووه، ههلبهته وهكوو
 ئاماژه مان پى كرد دوعا كردنى ههزرهتى ئىبراهيم عليه السلام بۆ باوكى پيش
 ئهوهبوو: دلتيا بى: كه ئيمان ناهيئى و دوژمنى خودايه، ههروا چونكه
 وهعدى پى دابوو: كه دوعاى بۆ بكا، وهكوو دهفهرموى: **وما كان**
استغفار ابراهيم لأبيه الا عن موعده وعدما اياه فلما تبين له انه عدو
لله تبرأ منه ، ان ابراهيم لأواه حلیم **(التوبة/ ۱۱۴)** جا كه بووى
 دهركهوت باوكى دوژمنى خودايه، لى ته بهرپا بوو، زانى: كه خزمایهتى
 خزمایهتى رهگهز نيه و هوژايهتى و كهسايهتى: كه عه قیده پىكيانه وه
 نه بهستته وه چ بايه خىكى نادريئى! دوستايهتى و خزمایهتى ده بى له سهه
 بناغى پيرو باوهه دابه زرى!

ئەجار داوا دەکا: لەقیامەت دا بەشیوەیه کی گشتی خودا چاوپۆشی
 ئی بکاو دەفرموی: ﴿ولاتخزني يوم یبعثون﴾ خودایە رۆژی قیامەت
 ریسوام نەکە، لەورۆژەدا مەخلوقات زیندودەکەیتەوه، لەسەر زەنشت و
 لۆمە ی خۆت بمباریزەو لەکەم و کورپیه کاتم ببورە، تاوانە کاتم داپۆشەو
 ریسوام مەکە!

لهم دوعا و پارانہوی ئیبراہیمہ وہ دہردہ کسہوی: کہ ئہو زاتہ چہند
ترس و بیمی روژی قیامہ تی ہہبہ، چہند شہرمی لہ خودا کردہو چہند
ترساوہ لہوی لہو روژدہ لہ بہردہم خودادا ریسوا بی!

به تايبه تي: که حه قيقه تي ئەو رۆژه ديارى ده کا، قيه مه راستيه کان رون ده کاته وه ده فهرموى: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ئەو رۆژه ي: که مال و مندال هيچ سودي کيان بو ئاده ميزاد نابو و چ که لکيان لى و هه رنا گيرى، له فهرزى مه حال دا ئە گه پر به زه وى زيرو زيو به فيديه بدات تو زقا ليک عه زابى خودا ي لى که م نابسته وه، مال و خيزانى ناتوانن يارمه تي به دن و عه زابى لى سووک بکه ن !

لهو رۆژه دا نه وهی سودبه خش بی ته نیا ئیمان به خوداو کرده وهی چاکه
فریای ئاده میزاد ده که ون، دل سوژی له نایین دا، دوور که وتنه وه له
موشریک و بته پرستان جودا بوونه وه لییان سودی ههیه بو نهو رۆژه.

مه به ست به ﴿قلب سلیم﴾ دلێکه باوه ری پرو پوچی تیدا نه بی، مه یلی
تاوان و سه ری پچی کردنی تیدا نه بی، پێش هه موو شتی که نه خو شی کوفرو
نیفاقی تیدا نه بی.

سه عیدی کوری (المسیب) فه رمویه تی: (قلب سلیم) دلێ موسو لمانه،
چونکه دلێ کافر نه خو شه، نه خو شی کوفرو شریک و نیفاقی تیدایه.

وه صف و دیارده ی رۆژی قیامهت و پهواب و سزای کافره کان و
ژیوان بوونه وه ی بته پرسته کان

وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَنْ مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبِكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
قُلْ أُنَا لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

پاش ئەوھى ھەزرەتى ئىبراھىم عليه السلام بەوشىئوھ ئىخلاص و پىرسۆزەوھ لەخودا پارايەوھ، کۆتايى پارانەوھ کەى بەوھ ھىنا: کە رۆژى قىامەت رىسواى نەکا، ئەجار دىمەنىک لەدىمەنەکانى رۆژى قىامەت رادەنوئىنى، وئىنەى ئەو رۆژى ئىبراھىم لى ئى دەترسى بەشىئوھىە کى سامناک دەخاتە بەرچاو، ھەردەلى ئى ھەزرەتى ئىبراھىم عليه السلام ئامادەى ئەو رۆژىەو چاوى لەدىمەنەکانىەتى و ھانا بۆ پەرورەدگار دەباو بەو نزاو پارانەوھ پىرسۆزە روودەکاتە بارەگای خودا، بۆ ئەوھى لەو عەزاب و سزايە دووربى !

﴿وَأَرْلَفْتَ الْجَنَّةَ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ئەو رۆژە رۆژىکە بەھەشت بۆ خوداپەرستان نزيك دەکرىتەوھ، سەيرى دەکەن و پەلە دەکەن لەچوونە ناوى، دەرگايان بۆ دەکرىتەوھ دەچنە ژورەو بەمراز دەگەن !

﴿وَبَرَزْتَ الْجَحِيمَ لِلْغَاوِينَ﴾ ئەو رۆژە رۆژىکە دۆزەخ دەرەخى بۆ گومرايان بەجۆرىک بەئاشکرا چاويان پىتى دەکەوى دەرزانن ئەوھ شوئىن و جىگايانە، لەنزيکیەوھ رادەگيرين و گوئيان لەلۆمەو سەرزنەشت و تەقريە، ئەمەش بۆ ئەوھى زووتر غەم و نارەحەتى دايانگرى و سزاي گومرايى و ستەمکاریى دونيايان چاوپى بکەوى.

ئەجار پيش ئەوھى فرى بدرىنە ناو دۆزەخەوھ بۆ زىدە سزادان و رىسواکردن پىسارى لۆمە ئامىزيان لى دەکرى، ﴿وَقِيلَ لَهُم: أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ، مِن دُونِ اللَّهِ، هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ؟﴾ پىيان دەگوئى: لەکوئى ئەو خودايانەتان: کە پەرستشتان بۆ دەکردن و پىتان وابوو فرياتان دەکەون و عەزابتان لى دوورەخەنەوھ؟ ئايا بەھانای خۆيانەوھ دىن تا فريای ئىوھ بکەون؟! باش بزانن و دلنباين، نەدەتوانن ئىوھ رزگاربکەن نە فريای خۆيان دەکەون. ئىوھ خودا درۆزنەکانتان سوتەمەنى دۆزەخن و دەخريئەناوى.

ههلبهته هیچ وهلامیکیان نیه و چاوهروانی وهلامیشیان لی ناکری، خو
تهگهر وهلامیش بدهنه وه هیچیان بهدهسته وه نیه، که و ابوو پرسیاره که بو
سه رزه نشت و لومه کردنه، بو سه رکوتانه وه و چاوشور کردنه!!

ئیتیر ﴿فکبکبوا فیها هم والغاوون، و جنود ابلیس أجمعون﴾ به ره و ده
توردرانه ناو دۆزه خه وه، خودا درۆزنه کانیان و بتپهرسته کان، سته مکارو
سه رانی کوفرو شوینکه و توانیان، تیکراو به کۆمه ل هه لده درینه ناو
دۆزه خه وه به سه ریه ک دا ده ترشین، هه روه کوو چۆن له گه ل نه وان دا
شوینکه و توانی شه یتان له یاخی بووانی ئاده میزادو جندۆکه فری
ده درینه ناوی.

پیشخستنی خودا درۆزنه کان بو توردرانه ناو دۆزه خ بو نه وه یه: که
پهرستشکاره کانیان به چاوی خۆیان بی بایه خی خودا درۆزنه کانیان زیاتر بو
ده ربکه وی و له رزگار بوون ناهومید بن . هه موو نه وانیه سه ریچی
فرمانی خودا ده که ن و ده خرینه ناو دۆزه خه وه سه ربازی شه یتانن.
که و ابوو باسکردنی (جنود ابلیس) ذیکری عامه دواي خاص.

﴿قالوا - وهم فیها یختصمون - : تالله ان کنا لفي ضلال مبين، اذ
نسویکم برّب العالمین﴾ تا قمی گومراو به دبه خت - له و حاله ته دا: که زۆر
خه فه تبارو رق هه لساوون و کیشه و جیدال له نیتوان نه وان و گومراکه ران دا
گه یشتۆته چله پۆپه و له گه ل خودا درۆزنه کانیان و شه یاتینی یه کان دا
ده میان تیك ژه نیوه - ده لێن: سویند به خودا ئیمه له زه لکاوی گومراییه دا
بووین: که ئیوه مان ده کرده هاوشانی خودا له گه ل خودا دا یه کسان
سه یرمان ده کردن و وه کوو خودا عیبادتمان بو ئه نجام ده دان، پیمان و ابوو
شیای پهرستش بۆکردنن ! به راستی ئیمه سه رلی شییواو و گومرا بووین .
له نایه تیکی تر دا ئاماژه بو ئه وه ده کاو ده فهرموی: ﴿ان ذلك لحق تخاصم

اهل النار ﴿ص/۶۴﴾. ئیستا دان بهتاوانی خویان دا دهئین، بهلام
چ سوود!

نهجار تاوانی گومپایی خویان دهخه نه سهر گومپاکهران و دهئین: ﴿وما
أضلنا الا الجرمون﴾ لهراستی دا کهس ئیمه ی گومرا نه کردوه جگه
لهتاوانبارانی شه یاتینی و سهرانی مله ورو تاغوت و ریش سپی و پیوا
ماقوله کاغان. نهوان ئیمه یان گه یانده نه م وۆزه ره شه، وه کسو
له شوئینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وقالوا: ربنا انا اطعنا سادتنا وکبرائنا،
فاضلونا السبیلا﴾ (الأحزاب/۶۷).

ئاوا به جوژه تاوانه که یان دهخه نه ملی موجرمینه کان و دهئین: سوچی
نهوان بووه... پاشان وه ناگا دینه وه ده زانن: که کار له کار ترازوه،
ئیعلا نی مال و یرانی خویان ده کهن و دهئین: ﴿فما لنا من
شافعين ولا صديق حميم﴾ نه مرۆ ئیمه هیچ تکا کار یتیمان نیه قسه یه کی
خیرمان بۆ بکا، دوستی کی دلسۆزمان نیه فریامان بکه و یۆ توزیک
عزایمان له سهر سوک بکا، نهوانه ی له دونیادا پیمان وابوو: ده بنه
شه فاعه تکارمان لای خوداو عزایمان لی دوورده خه نه وه درۆوده له سه بوون،
نه خودا کاغان شه فاعه تمان بۆ ده کهن و نه دوستی کمان هیه
سودی کمان پی بگه یه نی.

ده ی نه گهر شه فاعه تکارمان نه بن و دوستی کمان نه بی سودی کمان
پی بگه یه نی، ده بی نه مان گیر نه وه بۆ دونیا بۆ نه وه ی هه له کاغان راست
بکه یه نه وه، کاریک بکه ین خۆمان له م سزا سامناکه پیاری زین؟ وه کسو
له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا، او نرد
فنعمل غير الذي كنا نعمل﴾ (الأعراف/۵۳).

دهئین: ﴿فلو أن لنا كرة فنكون من المؤمنين﴾ خۆزگه گهرانه وه مان بۆ
دونیا بۆ دهسته بهر ده بوو، ئیتر نهو کاته ئیمانان به خردا ده هیئاو

یہ کتابہرستیمان دہ کردو هیچ شتیکمان نہ دہ کردہ ہاوہل و ہاوشانی خودا، بپروامان بہ پیغہ مبرہ کانی دہ کردو کردوہی باشمان نہ نجام دہ دا، توخن نہ وکارو کردہ وانہ مان نہ دہ کہ وتین : کہ لہوہ و پیش نہ نجامان داوون .

بەلام ئەو ئاواتىكەمۇ نايەتەدى، نەگەرپانەۋەيان ھەيەو نەشەفاعەتكار، ئەۋەى دەشىلەن درۆۋ موراپاۋەغەيە، ئەگەر لەفەرزىك دا بگەرپىندىنەۋە بۆ جىھان و ۋەزە وھالى دونىايان بۆ دروست بىتەۋە، دەست دەكەنەۋە بەسەرپىچى كىردنى فەرمانەكانى خودا، ۋەكوۋ لەشۋىنىكى تىردا ئاماژە بەۋە دەكاۋ دەفەرمۇى: ﴿وَلَوْ رَدُّوا لَعَادُوا لَمَا نَهَوْا عَنْهُ وَانْهَمَ لَكَادِبُونَ﴾ (الأنعام/۲۸).

ئەمەش دلدانەوہی پیغەمبەرہ ﷺ بۆ ئەوہی غەم و نارەحەتی
بە درۆختنەوہی لە لایەن قورەیشییەکانەوہ لەسەر سوک ببی و ئەوہندە
دلتەنگ نەبی بەسەرپیچی گەلەکەیی و رووەرگیپران لە بانگەوازییەکەیی.
تەنانت لە جیہاندا لەو کاتەدا کە دەکەونە ناو تەنگانەو ناخۆشییەوہ،
ئامادەباشی خۆیان دەردەبەرن بۆ ئیمان ھێنان ھەرلەگەل لەتەنگانە کە
رزگاریان بوو خیرا پاشگەز دەبنەوہ، وەکوو لەئایەتیکی تردا دەفەرموی:
﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَّاءِ فِي طَغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾
(المؤمنون/۷۵).

ئەبجار لەكۆتایی چیرۆكەكەدا تەعقیبە باوەكە دەهینێ و دەفەرموی: ﴿ان في ذلك لآية و ماكان اكثرهم مؤمنين﴾ بێگومان لەم لایەنە ی چیرۆکی ئیبراھیم دا كە لەگەڵ قەومەكە ی دا كەوتە هینانەوہ ی بەلگە و دەلیل لەسەر تاك و تەنھایی خوداو هیچ و پوچی بتەكانیان و بەبەلگە بۆری دان، پەندو ئامۆژگاری ھەن بەلگە ی ئاشكرا و نمایان ھەن لەسەر ئەوہ: كە هیچ خودا نین جگە لە (الله) ھەرئە و خودایە و ھەرئە و شیای ی بەندایە تی

بۆ کردنه. وهلى وئىراى هه بوونى ئەم هه موو به لگهو ده لیلانه زۆربهى زۆرى
گهلى ئىبراهيم ئيمانىيان به خودا و پيغه مبهرى خودا نه هینا!!
﴿وان ربك هو العزيز الرحيم﴾ بىگومان خودای تو ئەى موحه مەد!
که تووى کردوه به پيغه مبهرو رهوانهى کردوى بۆ سهر ئاده ميزادو به پير
بانگه وازى به که ته وه نایه ن، به تواناو ده سه لاته، ده توانى تو لهى
سه ر پيچيان لى بستى نى، خاوه ن ره حم و به زه یى به: که مۆله تيان ده داو زوو
له ناویان نابا بۆ ته وه ی به خوياندا بچنه وه ئيمان بىنن، هه روه ها خاوه ن
ره حم و به زه یى به بۆ موسو لمانان و کۆمه گيان پى ده کاو به سه ر دوژمنانيان
دا زاليان ده کا، له قیامه تيش دا له به هه شتى جوان و رازا وه دا به مرزى
خويانيان ده گه یه نى!

چیرۆكى سییه می ئەم سوره ته: چیرۆكى حه زره تى نووحه عليه السلام
له گه ل گه له كه ى دا

كذبت

قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُّ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَأَتُومُنُّ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾
قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا لَنَذِيرٍ مُبِينٌ

۱۱۵ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿۱۱۶﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿۱۱۷﴾ فَأَفْضَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَاوَنَجَنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ
 ۱۱۹ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿۱۲۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۱﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۲﴾

وه کوو زانیمان له وه پیتش له چیرۆکی هه زه تی موسا وه گه رایه وه بۆ
 رۆژگاریکی دیرینترو له وه پیتشتر. ئیستاش به هه مان شیوه له چیرۆکی
 هه زه تی ئیبراهیم وه پێدا هه لده کشیته وه بۆ رۆژگاریکی پیتشتر و چیرۆکی
 دووهم باب هه گه وه ی ئاده میزاد؛ هه زه تی نوح (علیه السلام) راده نویتسی، چونکه
 لیژدها هیله میژوویه که گرنه نیه و زنجیره میژوویه که مه بهست نیه،
 به لکوو مه بهست په ند وه گرگرتنه له سه ره نجامی شیرک و به درۆ خستنه وه ی
 پیغه مبه ران.

چیرۆکی هه زه تی نوح (علیه السلام) وه کوو چیرۆکی هه زه تی ئیبراهیم (علیه السلام)
 موسا (علیه السلام) چهند جار له قورئان دا دووباره بۆته وه، هه رجاره به ئوسلو بیته
 رانویتندرا وه بۆ مه بهستیتک هیئرا وه.

هه زه تی نوح یه کهم پیغه مبه ره: که په روه ردگار نار دویه تی بۆ سه ر
 دانیش توانی سه ر زه ی دوا ی ئه وه ی بته پرستیان تپدا په یدابوو. هاته
 ناویان و جله و گیری لی کردن له ها وه لدانان بۆ خوداو بته پرستی،
 له سه ره نجام وله ئاکامی بته پرستی ترساندن، نۆسه دو په نجا سال له ناویاندا
 مایه وه و بانگه وازی کردن، به شه وو به رۆژ به ناشکر او به چیه له گه لیان
 خه ریک بوو، بانگه وازیان به گو ی دا نه چوو، بر وایان پی ته کردو به درۆیان

خستەو، كۆمەللىكى كەم نەبى كەس شوئىنى نەكەوت، جاكە لىيان
نائومىدبوو دوعاى لەناوبردنى لىكردن و خودا بەتۆفان خنكاندنى.

دەفەرموى: ﴿كذبت قوم نوح المرسلين، اذ قال لهم أخوهم:
ألا تتقون؟﴾ گەلى نوح پىغەمبەرانىيان بەدرۆخستەنەو واتە: پەيامى
نوحىيان رەتكەردەو ئىمانىيان پىنەھىنا، كاتىك نوحى ھارپگەز
ھاۋلاتى ھاۋەشەرەت و خزمىيان پىگوتن: ئەو بەخودا ناترسن و
چۆن بەندايەتى بۆ ئەم پەيكەرەنە دەكەن؟ ئايا ترسى سزاي سەختى
خوداتان نىە؟

ھەلبەتە گەلى نوح تەنھا ھەزرەتى نوحىيان بە درۆخستەنەو ھەرئەر
بانگەوازی كەردون، كەچى قورئان دەفەرموى: پىغەمبەرانىيان
بەدرۆخستەنەو، چونكە رىسالەى پىغەمبەران لەبنەمادا يەك رىسالەىو
ھەموو پىغەمبەرىك بانگەوازی كەردە بۆ يەكتاپەرستى و بەندايەتى كەردنى
دلىسۆزانە بۆ پەرەردگارو پروا كەردن بە پىغەمبەرايەتى ھاتنى رۆژى
قىامەت. جا كەسەك ئەگەر پەيامى پىغەمبەرىك رەت بكتەو ھەكوو
ئەو ۋايە پەيامى ھەموو پىغەمبەرانى رەت كەردىتەو.

بەدرىژاى مېژوو بانگەوازی پىغەمبەران بۆ يەكتاپەرستى بوو، بۆ
گىرەنەو ھى ئادەمىزاد بوو لەبتەپرستى ھاۋەلدانان بۆ خودا بۆ
چەسپاندنى راستى پىغەمبەرايەتى بوو، بۆ پروا كەردن بەھاتنى رۆژى
قىامەت بوو، ھەموو پىغەمبەرىك ئەم بنەمايانەيان دۈبارە كەردنەو ھە
بەئوسلوبى خۆيان بانگەوازیيان بۆ كەردون، ئەم سىشتە سەرەككىيانە
كوللىياتى بىرو باۋەرى ئىسلامىن و ھەموو پەيامىكى پىغەمبەران ئەم
بنەمايانەيان لەخۆگرتون.

ئىتر لەم روو ھە كۆمەلگەى ئادەمىزاد دادەبەش دەكرى بۆ لای دو بەش:
كۆمەلگەى موسولمان و كۆمەلگەى كوفەر، كەۋابو بەدىدى موسولمانان

گەل و نەتەوێ خودا پەرستەکان لە هەر رەگەزو توخمێک بووبن، لە هەر چەرخ و رۆژگاریک دا بووبن ، بە ئوممەتی ئیسلام حسیب دەکرین، ئەوی وائەبوو لە پێڕی کافرانەو لە سەنگەری بەرامبەردایە، بۆیە موسولمانان برۆیان بە هەموو پیغەمبەرێک هەیهو ریزی هەموان دەگرن چونکە هەمویان تێکرا هەلگری پەياممێکن ئەویش پەيامی یەکتاپەرستی یە . مروقایەتی لە دیدی موسولماندا دۆبەشە؛ ئەهلی حەق و ئەهلی بەتال، لە هەموو کات و شوێنیک دا موسولمان لە گەڵ ئەهلی حەقە دژی ئەهلی بەتالە، ئەمە بەرنامەییەتی و بەوشیۆ هەلسو کەوت دەکا !

حەزەرەتی نوح کە پەيامی خۆی بە گوێی گەلە کەیی دا لە سەرەنجامی بپەرستی ترساندن ، دو صیفەتی خۆی بۆ گەلە کەیی رونکردووە:

۱- پێیانی فەرموو: ﴿انی لکم رسول أمين﴾ ئەمن بۆ ئێو پیغەمبەرێکی ئەمێندارم، خیانهتتان پێ ناکەم، دلسۆزم بۆتان، چیم پێ سپێراوە بەبێ زۆر و نوقسان پێتان رادەگەیەنم و بۆتان شی دەکەمەو.

﴿فاتقوا الله وأطيعون﴾ لە عەزابی سەختی خودا بترسن، گوێبیستی من بن لەوێ فەرمانتان پێ دەکەم لە خودا پەرستی و یەکتاپەرستی.

۲- ﴿وما أسألكم عليه من أجر، ان أجري الا على رب العالمين﴾ ئەمن لە پاساوی ئەم بانگەوازو ئامۆژگاری کردنەم دا، داواي کریۆ پاداشتتان لی ناکەم بۆ ئەوە . کالۆ مەبەستی دۆنیاییم ناوی، بۆ و دەستەپێنانی مال و سامان و پلەو پایە دۆنیایی بانگەوازیتان ناکەم، پاداشتی من لای خودایە ئەو ئەرکی بانگەوازی خستۆتە ئەستۆم و هەر ئەویش پاداشم دەداتەو.

راگەیاندنێ ئەو: کە لە پاساوی بانگەوازی یە کەیی دا مەبەستی کریۆ پاداشت نیە لەوان و جەخت کردنەو لە سەر ئەو: کە هیچ مەبەستیکی

دونيایی پىيان نيه كاريكى پىويستەو دەبى بانگخوازانى ئىسلام ھەموو كاتى بەرچاوى خۆيانى بگرن و لەناخەوہ پابەندىن پىيەوہ، بۆ ئەوہى بانگەوازی يەكەيان لە بانگەوازی كاهين و دونيا خوارانى بەناو دینەوہ جىابكەنەوہ. بەكردەوہ بىچەسپىنن: كە ئەوان پىچەوانەى ئەوانەن ئاين دەكەنە ھۆكاری دونيا دەستەبەرکردن و روتاندنەوہى خەلكى رەش و روت.

مامۆستا مەلا كەرىمى بيارە خودا پاىەدارى بكا لەكتىبى ئىقبال نامەدا دوای باسکردنى تاوانەگەرەكان دەفەرموى:

لەمانە خراپتر كاكى بەتەمكىن   دونيا خواردنە بەبەھانەى دین.
﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ خۆتان لەسزای سەختى خودا پيارىزن، شوین پەيامى مەن بكەون، ئەوہ بۆتان دەرکەوت: كە مەن راست دەكەم لەگەڵتاندا دڵسۆزم پىغەمبەرى خودام بۆ سەرئىوہ، دەمەوى لەنەگەتەو چارەپەشى ھەتاهەتایى رزگارتان بكەم.

دوجار فەرمان بەخوداو فەرمان بەئىطاغەى دوبارەكردەوہ، بۆ جەختكردنەوہو چەسپاندنى ئەو دوو فەرمانە لەدلىيان دا، چونكە تەقواو طاعت بنەماى ئاين و دووروكنى سەرەكىن، بەبى ئەوان ئىمان وجودى نابى.

ئىتر گەلى نوح لەبەرەمبەر ئەم بەلگەو بانگەوازیەى ھەزەرەتى نوح دا ھىچ بەلگەيەكەيان بەدەستەو نەبوو، نەياندەزانى چۆن بەرەنگارى ببنەوہ، لەئاكاما بەلگەيەكى لاوازيان دۆزیوہ. ﴿قَالُوا: أَنْتُمْ مِنْ لَكُمْ وَاتَّبِعْكَ الْأَرْدَلُونَ؟﴾ وتیان: چۆن دەبى ئىمە ئىمان بەتۆ بىنن لەھالێكدا شوینكەوتوانت ھەتیومچەو خۆپىرو پلەپاينن، چۆن دەبى ئىمە ئىمان بەتۆ بەئىنن دابەزینە پىرو ریزی ئەو ھىچ و پووچانەوہ، ئىمە پیاو ماقول و

خانهدان و بنه ماله‌ی گه‌له‌که مانین، چۆن ده‌بی بیینه ریزی ئەو هه‌ژارو مسکین و بی‌ده‌سه لاتانه وه .

به‌راستی ئەمه شو به‌یه‌کی بی‌وه‌ج و به‌لگه‌یه‌کی بی‌هیزه هه‌موو مله‌ورو طاغوتی‌کی نه‌ته‌وه‌کانی رابوردو په‌نایان بۆ بردوه، هه‌رکاتی ویستبیتیان ئیمان نه‌هینن ئەوه‌یان کردوه به‌بیانوو: که شوین که‌وتوانی پیغه‌مبه‌ره که فه‌قیرو هه‌ژارو بۆره پیاوی نه‌ته‌وه‌که‌ن و ئەوان خۆیان ناکه‌ن به‌هاوه‌ل و هاوشانی ئەوان؛ وه‌کوو شتی‌کی باوو سروشتی هه‌رکاتی‌ک پیغه‌مبه‌ری‌ک بانگه‌وازی کردبی ئەوانه‌ی زوو به‌پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌وه چوون و ده‌ست پیشخه‌ریبون بۆ ئیمان هینان، بۆره پیاوو ره‌شه‌که‌لک بوون، چونکه ئەوان ترسی له‌ده‌ستدانی کورسی و به‌رژه‌وه‌ندی دونیایان نه‌بووه، هه‌موو کاتی چینی چه‌وساوه‌و ره‌ش و روت زووتر باوه‌شیان بۆ بانگه‌وازی تازه گرتۆته‌وه‌و زوتر موسوڵمان بوون .

حه‌زهره‌تی نووح هیدایه‌ت ده‌ری مرۆفایه‌تی بووه، ئایین جوداوازی ناخاته نیوان ده‌وله‌مه‌ندو هه‌ژاره‌وه ته‌رازوو پێوه‌ری ئاین خودا په‌رستی‌یه، نه‌ک مال و سامان و شان و شه‌وکه‌ت، بۆیه هه‌زهره‌تی نووح وه‌لامی‌کی وای دانه‌وه: که له‌گه‌ل مه‌نه‌ه‌جی ئاین دا بگو‌نجی و صه‌لاحیه‌تی پیغه‌مبه‌ر دیاری بکا، وای وه‌لام دانه‌وه: که حساب و کرده‌وه‌یان عاید به‌خودایه !

﴿قال: وما علمي بما كانوا يعملون؟﴾ هه‌زهره‌تی نووح وتی: من زانیاریم نیه ده‌رباره‌ی ئەوانه‌و کارو پیشه‌کانیان نازانم چیه‌و چۆنه، له‌بنه‌چه‌و کاروباری ناوخۆییان ناکۆلمه‌وه، من سه‌یری رواله‌ت ده‌که‌م و ظاهیر بینم، هه‌رکه‌سی پروام پی‌بکا و ئیمان به‌په‌یامه‌که‌م بینئ به‌شوینکه‌وتوی خۆمی ده‌زانم، نه‌هینی ناودلیان و حساب و لی‌کۆلینه‌وه له‌گه‌لیان عاید به‌خودایه‌و په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نیه .

﴿ان حسابهم الا علی ربی لو تشعرون﴾ ئەگەر کردەو هیهکیان هەبی،
حساب و لیکۆلینهوه لەسەری لای پەرەردگارەو لەسەر من نیە، خودا
حسابیان لەگەڵ دەکاو سزاو پاداشتیان دەداتەو ئەمن تەنها راگەیاندم
لەسەرە، مۆژدەدەرۆ ترسینەرم ئەک حسابکەرۆ سزادەرۆ پاداش دەرەو هەم !
ئەگەر ئیو هەست و شعورتان هەبی و تی بگەن و عەقڵی و اعیتان هەبی،
بەلام ئیو پێوهری حەق و تەرازوی راستی نازانن چیه، پابەندی نەزانی
خۆتان و بیروباوەری هەلە خۆتان پەپەرەو دەکەن !

مەبەست ئەو هیه شوبهەو گومانەکیان پوچەڵ بکاتەو، ناپەرەزەمانەندی
خۆی دەربری بەرامبەر ئەو هی خوداپەرست بە پاین و پایە نزم لەقەڵەم
بدەن هەرچەندە هەژارۆ بۆرەپیاویش بن ، چونکە بەگوێرە پێوهری
یەزدانی کۆی تەقوای زۆرتری بی ئەو ریزدارترە. کافرەکان: کە گوێیان:
چۆن دەبی ئیمە ئیمان بەتۆ بینین لەحالیک دا شوینکەوتوانت چینی
هەژارۆ رهشە خەڵک و بۆرە پیاون، بەضمینی ئەو هیان مەبەست بوو: کە
حەزەرەتی نوح ئەوانە دەرکاو لەخۆیان دووربخاتەو، ئەجار ئەوان بیر لە
ئیمان هێنان دەکەنەو، ئیتر بەناشکراو بیروپامایی ئەوداواکاریە
ضمینی یە ئەوانی رەتکردەو و فەرموی:

﴿وما أنا بطارد المؤمنین﴾ من هەرگیز موسوڵمانان لەکوێرۆ پیپی خۆم
دەرناکەم ، چۆن دەبی من ئەوانە لەخۆم دووربخەمەو: کە ئیمانیان
بەپەيامەکەم هیناوەو شوینم کەوتوون؟ من هەرگیز شتی واناکەم !
﴿ان انا الا نذیر مبين﴾ من تەنها ترسینەرێکی ناشکراو غایانم،
هەرکەسی بەدروم بخاتەو لەعەزابی سەختی دۆزەخ دەیترسینم.

جا کە حەزەرەتی نوح بەبەلگە بەهێز بۆری دان و نەیانتوانی چی دی
بەردەوام بن لەهیوارۆ گفتوگۆدا، پەنایان برده بەر هەرپەشو بەکارهینانی

هيز ئائمه ش داب و نهریتی هه موو مله ورو طاغوتیکه له گهل له بواری
حيوارو گفتوگودا تیکشکا، پهنا ده باته بهر هه ره شهو تو قانندن.

﴿قَالُوا: لَأَن لَّمْ تَنْتَهِ يَانُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ وتیان: ئه ی نوح
ئه گهر له م هه لو یسته ی خو ت دانه به زی واز له م بانگه وازی به ی خو ت
نه هی ئی و زیاتر له سه ری بر و یو به رده وام بی له سه ر بانگه وازی کردنت
بو مان، ئه وه باش بزانه به رده بارانت ده کهین، به به رده باران کردن
ده تکوژین، ئیتر چیدی لی ت قبول ناکهین و چا و پوشیت لی ناکری! ئالی ره دا
حه زه رته ی نوح هانای بو خودای تاک و ته نیا بردو دهستی نرای به رز کرده وه
بو لای که سی بی که سان و پشت و په نای خودا په رستان.

﴿قَالَ: رَبِّ انْقُصْ مِنْ قَوْمِي كَذِبُونَ﴾ وتی خودایه ! ئه وه تا گه له که م
به درو یان خسته وه و بانگه وازی به که ی منیان ره ت کرده وه، ئیمانیان
پی نه هی نام ﴿فافتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا﴾ له نیوان من و ئه وان دا حوکم و
بر یاری عه داله ت نامی ز ده رب که و ئه هلی حه ق به سه ر به تال دا سه رب خه .
﴿وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ خو م و ئه وان سه ی له گه لم دان
له خودا په رستان، رزگار مان بکه له دهستی ئه و سته مکارانه و به هیلا کیان
به ره، چیدی مو له تیان مه ده !

﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ﴾ به هانای پی ئه مبه ره ی
خو مانه وه هاتین، ئه و پی ئه مبه ره ی هه ره شه ی به رده باران کردن لی ت کرا،
له سه ر ئه وه ی بانگه وازی خه لکه که ده کا بو خودا په رستی، هیچ کری و
پاداش و سو پاسی کیشی لی ناوین، له پاساوی بانگه وازی به کهیدا پله و پای به ی
دونیا یی مه به ست نه، هانای بو هی ئانین و لی مان پارایه وه ئی مه ش
دو عا که یان گیرا کرد، خو ی ئه وان ی ئیمانیان پی هی ئابوو له که شتی به کی
پر له گیانه به ردا رزگار مان کردن.

﴿ثم أغرقنا بعد الباقين﴾ پاشان، واتە: دۋاي رزگارکردنى نوح و شۆيىنكە وتوانى، باقى ماندهى گەلەكەيمان خنكاند، ئەوانە زۆرىنەى گەلى نوح بوون و سووربوون لەسەر كوفرى خۆيان و سەرپىچى كردنى فەرمانى خدا ، ئىمەيش بەتۆفان لەناومان بردن.

لەھندى رىوايەت دا ھاتووە، رزگاربوەكان ھەشتا يان چل پىساو و چل ئافرەت بوون .

﴿ان في ذلك لآية وماكان أكثرهم مؤمنين﴾ بىگومان لەرزگاربوونى نوح و شۆيىنكە وتوانى ھەروا لەھەموو گيانلەبەرىك نىرو مېيەك و ئەجار لەخنكاندى كافرەكان دا پەندو ئامۆژگارى ھەيە بۆ ھەركەسيك پىغەمبەرى خدا بەدرۆ بختەوہ يان باوہرى پىكا . ئەمە داب و نەرىتى خودايە؛ ھەمىشە پىغەمبەران و شۆيىنكە وتوانى رزگاركردوہ . سستەمكارو ملھورپو بەدرۆخەرەوہكانى قەلاچۆكردون . زۆرىنەى زۆرى ئەو گەلە سستەمكارە موسولمان نەبوون .

﴿وان ربك هو العزيز الرحيم﴾ بىگومان خوداى تۆ ئەى موخەمەد ! بەھىزو بالادەستە بەسەر ھەموو شتىك دا تۆلە ئەستىنە لەوانەى سوورن لەسەر كوفرو پىغەمبەرانى بەدرۆدەخەنەوہ و سەرپىچى فەرمانەكانى دەكەن، خاوەنى رەحم و بەزەبىيە بۆ ئەوانەى بەندايەتى بۆ دەكەن و تۆبە لەتاوانى رابوردويان دەكەن ، ئيمان بە پىغەمبەرەكەى دەھيىن !!

چىرۆكى چوارەمى ئەم سۈرەتە: چىرۆكى حەزرەتى ھودە عليه السلام

لەگەل گەلەكەى دا

كَذَّبَتْ

عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٢﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٣﴾ إِنِّي لَكُمْ

رَسُولٌ آمِينَ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِيَّاهُ عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿١٢٩﴾
 وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾
 وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ
 وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ ﴿١٣٣﴾ إِنْ يَأْخُذْ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣٤﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٥﴾
 إِنْ هَذَا إِلَّا لَأُخْلَقَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

ئەمەش چىرۆكى تەرە بۆ پەندە عىبرەت، چىرۆكى جەزەرى
 ھودە ﷺ: كە گەلەكەى بانگەوازى كرد بۆ يەكتاپەرستى و بەندايەت يەكردن
 بۆ خودا، لەسزاو تۆلەى سامناكى خودا ترساندى !

گەلى ھود زىدو نىشتەمانيان ولاتى ئەحقافى يەمەن بوو، ولاتى
 ئەحقاف بریتى بوو لەچەند كۆو گردىكى لىبەلان لەنزىك ولاتى
 (حىرموت)ى يەمەن. لەدواى توفان و فەوتاندنى گەلى نووح ھاتونە
 كۆرى ژيانەو، وەكوو لەشۆيىنىكى تردا قورئان نامازە بۆ ئەو دەكاو

دەفەرموى: ﴿واذكروا ان جعلكم خلفاء من بعد قوم نوح، وزادكم في الخلق بسطة﴾ (الأعراف/۶۹).

ئەم گەلە سەمكارە دواي پاك كوردنەوئى زەوى لەستەمكارانى گەلى نوح بەتۆفان، هاتنە سەر مەسرهى ژيان و خودا خىروبىرئىكى زۆرى بەسەردارپشتن، جەستەو لەش و لاريان ساغ و پتەوو چوارشانەو بەرزو بلىندو خاوەن ھىزو توانا، ھەرزاني و ئاوو ھەواي سازگارو رزق و رۆزى زۆرو جوگا و كانياوى سازگارو گوارا، كەچى و پىراي ئەو ھەموو نازو نىعمەتانەى خودا پىي دابوون، بەندايەتى پەرەردگاريان نەدەكرد، سەپپىچى فەرمان و جەلەوگىريەكانى خودايان دەكرد، ھەزەرەتى ھوديان بەدرۆخستەو ھە خودا لەناوى بردن! چىرۆكى ھەزەرەتى ھودو گەلەكەى لەسورەتى (الأعراف) و سورەتى (ھود) و سورەتى (المؤمنون) و ئىرەدا ھەرجارە بە ئوسلوئيەك لەھەرشوئىنە بۆ مەبەستىك رانويىندراو.

لىرەدا وەكوو چىرۆكى ھەزەرەتى نووح دەست پىدەكاو دەفەرموى: ﴿كذبت عاد المرسلين﴾ گەلى عاد پىغەمبەرانيان بەدرۆخستەو واتە: ھەزەرەتى ھوديان بەدرۆخستەو بەلام چونكە بەدرۆخستەوئى پىغەمبەريەك بەدرۆخستەوئى ھەموو پىغەمبەرانە بۆيە وشەى (المرسلين) ى بەكو ھىنا!

﴿اذ قال لهم أخوهم هود: ألا تتقون؟﴾ كاتىك (ھود) ى ھاوئەشرەت و ھاوئەگەزيان پىي گوتن: ئەو بە خۆتان لەسزاي خودا ناپارىزن؟ بۆ لەعمەزابى دۆزەخ ناترسن؟

﴿انى لكم رسول أمين﴾ من بۆئىو پىغەمبەريەكى دىلسۆزو ئەمىندارم، خيانەت لەو پەيامەدا ناكەم: كە خودا خستوبەتيە ئەستۆم و بەئىوئەى رادەگەيەنم.

﴿فاتقوا الله﴾ تەقواي خودا بکەن و پابەندى فەرمان و جەلەوگىريەكانى بن.

﴿وَأَطِيعُوا﴾ گوی بیستی من بن ، چیتان پی ده لیم به قسم بکهن،
خۆشبهختی و کامه رانی دنیاو قیامتتان بۆ دهسته بهرده بی !

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ ئەمن له سهر ئەو بانگه وازی و په ندو
ئامار گارییه ی پیتانی راده گه یه نم کریۆ پاداشتی ئیوه م ناوی، مه به ستم
وه دهسته پیتانی مال و سامان و پله و پایه ی دنیایی نیه .

﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ جهزاو پاداشتی من لای خودایه ،
ههر له خودا داوا ده که م پاداشتم بداته وه . خودی ئەم وتاره له سهر زوبانی
حه زه ته ی نوح و هه زه ته ی هود و هه زه ته ی صالح و هه زه ته ی لوط و
حه زه ته ی شوعه یب (علیهم السلام) ئاراسته ی گه له کانیان کراوه ، ئەمه ش
ئاماره یه بۆ ئەوه که په یامی پیغه مبه ران یه که په یامه و هه موویان
بانگه وازیان بۆ خودا به یه که ناسین و به ندایه تی بۆ کردنی کردوه ،
هه موویان جله و گیریان له بته پرستی کردوه .

بانگه وازی بۆ خودا پرستی و شوین کهوتنی په یامی پیغه مبه ران و
به ته مه مانه بوونی وهرگرته وه ی پاداش و کری له خه لک و چاو له ده سته ی
که ره می خودا داب و نه ریتی هه موو پیغه مبه ریک بووه ، هه موویان یه که
ریساله یان هه بووه له یه که سه رچاوه وه په یامیان بۆ هاتوه .

ئەجار هه زه ته ی هود عليه السلام کهوته گفتوگو له گه ل نه ته وه که ی داو پیی
فه رموون: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ ئەوه چی یه ئیوه له سهر هه موو
به رزاییه که باله خانه یه که راده به ستن و به رزی ده که نه وه و ده یکه نه نیشانه ی
به هیزی ده ست و بازوی خۆتان و شانازی پیوه ده کهن .

واپێده چی قهومی عاد له سهر گردو لوتکه ی کتیه کان باله خانه ی به رزو
گه وره یان بنیات ناو، له دوره وه بیسراون، مه به ستیشیان خۆه لئانه وه و
فه خرو شانازی بوو، هیچ سویدیان لی نه بینییون بۆ تیدا هه وانه وه و نیشه جی
بوون بنیاتیان نه ناو، هه روا بۆیه شیان دروست نه کردون ببنه نیشانه ی

رێگاو رێبوار رێگایان پێ بدۆزیتەو، ئەگینا ئەگەر مەبەستیان سوود
لی یینین بوایه قورئان بە عەبەث باسی نەدەکرد. بۆیە نازمامەندی
لە کارەکیان دەربەری چونکە کات بەفەرژدان و مال بەفەرژدان و وزە
خەرجدان بوو بێ تەوێ سودیکی هەبێ، خۆخەریک کردن بوو بەشتیک بۆ
دوایا قیامەت سوودی نەبوو !

﴿وَاتَّخَذُوا مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ﴾ قەصرو بەلەخانە دروست دەکەن بۆ
ئەوێ بۆ هەتا هەتایە ژانیان تێدا بەسەر بەرن، وادەزانن: بۆ هەتا
هەتایە دەمێننەو و مردنتان بەسەردا نایە. یان دەتانهوێ نەمرین و هەر
لەژیاندا مێننەو، هەرچەندە دنیا بەجی دێلن هەروەکوو چۆن
ئادەمیزادانی پێش ئێوە جیهانیان جی هێشتووە.

ئایەتەکە ئاماژە بەو دەکا: کە گەلی عاد لەژیارو بیناسازیدا
گەشتونە ئاستیک کارگەو ئامیتری جۆراو جۆریان دروست کردون بۆ
کونکردن و دابڕینی کێو گردەکانی ولاتیان، بۆ دروستکردنی بینای بەرزو
قایم و پتەو بەسەر کێوکانەو، تەنانەت بەخەیاڵی خۆیان ئەم قەصرو
بەلەخانەو قەلا دژوارانەیان لەمردنیش دەیانپاریزن و مردنیش دەگێرنەو،
هەروا لەکاریگەری کەش و هەواو رەشەباو زریان و لافاوو بومەلەرە
پاریزگاریان لی دەکەن.

﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ﴾ ئێوە وێرای ئەو هەمووئیسرافە
لەقەصرو بەلەخانەو قەلائی قایم و پتەودا دەیکەن، هەلسووکەوت و
مامەلەتان لەگەڵ غەیری خۆتان دا توندو تیژە، خەلکی دەپوتیننەو
دەیانچەوسیننەو و ئازارو ئەشکەنجەیان دەدەن، بەناحەق هەلەتی
توندوتیژ بۆ ئادەمیزادانی تر دەبەن بە زەبرو زەنگ لەگەڵیاندا
دەجولیننەو.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ لەسزای سەختی خودا بترسن، خودای خۆتان

بپەرستىن، شوئىن پەيامى من بکەون، ئەو بۆ ئىو كەلگى ھەيەو
سودبەخشە، كەس لە دونيادا نەمرنابى و دونيا تاسەر بۆ كەس نابى.

ئىو دەبوايە لەشۇكرانە ژمىرى ئەو نازو نىعمەت و رزق و رۆزىيەى
پىتان دراو، لەپاساوى ئەو جەستە تۆكمەو پتەوہى پىتان بەخشاو
بەندايەتى خودا بکەن، بترسن لەوہى خودا قارتان لى بگىرى و نازو
نىعمەتتان لى بىنىتتەو، سزاو عىقابتان بدا.

ئەجار نىعمەتەكانى خودايان بۆ باس دەكاو دەفەرموى: ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي
أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ، أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ، وَجَنَاتٍ وَعِوْنٍ﴾ خۆتان
بپارىزن لە سزاو عىقابى ئەو خودايەى نازو نىعمەتى زۆرى بەخشىو
بەئىو، بەخشىويەتى بەئىو ئەوہى بۆ خۆتان دەيزانن و ھەستى
پى دەكەن؛ ئەوہتا ئەوھەموو ئازەل و رزق و رۆزىيەى پى بەخشيون، مندالى
زۆرى پى داو، باخ و باخات و سەرچاوەى كانياوى جوان و صاف و گواراى
بۆ دابىن كردون، بەروبومى جۆراو جۆرو ميوەجاتى بۆ رەخساندون، دەلە
پاساوى ئەوہدا سوپاسى خوداى خواو نىعمەت بکەن. واز لەسەرپىچى و
سەررەقى خۆتان بىنن.

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ئەگەر ئىو بەقسەم نەكەن و
نەيەنە سەر رىيازو مەنھەجى من و سووربن لەسەر كوفرو بىدنى خۆتان،
ترسى ئەوہم لىتەنە بکەونە بەر عەزابى رۆژىكى سامناك، كەس فرىاتان
نەكەوى و ھىچ شتىك دادتان نەدا.

كەچى لەوہلامى ئەم نەصیحەت و ئامۆزگارىيە دلسۆزىيەى ھەزرەتى
ھوددا ﴿قَالُوا: سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ وتیان:
چون يەكە بەلامانەوہ ئايا ئامۆزگارى بکەى، يان ھەر ئامۆزگارى نەكەى،
دلىبابە ئىمە لەھەلۆيستى خۆمان لاندەين و واز لەداب و نەرىتى خۆمان
ناھىين. وەكوو لەشوينىكى تردا دەفەرموى: ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا

عن قولك، وما نحن لك بمؤمنين ﴿هـود/۵۳﴾ .

ئەمە تەعبىرو شىۋە ئاخاوتنىڭكە ئەوپەرى سوكا يەتتى و سروشت و شكى
لەخۇ گرتوۋە، كەسىڭ تۆزقالتىڭ ئەدەب و حىشمەتتى تىدابى بىۋ جۆرە
ۋەلامى ئامۇزگارى ئاۋا دىلسۆزانە ناداتەۋە !

وتيان: ﴿ان هذا الا خلق الأولين﴾ ئەۋەى تۆ ھىناۋتە دەست
ھەلبەستى پىشىنانەۋ درۆۋ دەلەسەى ئەۋانە تۆ دووبارەى دەكەيەۋە . يان
ئەم ئايىنەى ئىمە لەسەرى بەردەۋامىن ئايىنى باۋك و باپىرانى پىشىنمانە،
ئىمە شوئىن ئەۋان كەۋتوۋىن، ۋەكوۋ ئەۋان ژيان بەسەر دەبەين و ۋەكوۋ
ئەۋان جىھان بەجى دىلن، زىندوبوۋنەۋە قىامەت نىيە، پاداش و سزا
لەسەر كەردەۋە لەگۆرپى نىيە، بەھەشت و دۆزەخ خەيالپالون . كەۋابى
﴿وما نحن بمعذبين﴾ ئىمە سزا نادىين، ئەۋە قسەى خۆتەۋ لەگىرفانى
خۆت دەرت ھىناۋە . ئاكامى گفتو گۆى نىۋان ھەزەرەتى ھود عليه السلام
گەلەكەى ئەۋەبوۋ ﴿فكذبوه﴾ بەدرۆيان خستەۋە، بانگەۋازى و
ئامۇزگار يىھە كانيان رەتكەردەۋە .

﴿فأهلكناهم﴾ بە رەشەباى توندو سارد لەناۋمان بردن، ھۆكارى لەناۋ
بردنەكەيان لەرەگەزى كەردەۋەى خۆيان بوۋ، ئەۋان بۆ خۆيان خاۋەن ھىزو
تواناۋ زەبرو زەنگ بوۋن، خۇداى مەزن شتىكى بۆ ناردون زۆر لەخۆيان
بەھىزترىبو، قەلاۋ قەصرو بالەخانەۋ خانۋى لەكىۋ داتاشاراۋ دادى نەدان،
عەزابى خۇدا تىكىيەۋە پىچان و قەلاچۆى كەردن . ۋەكوۋ لەئايەتتىكى تردا
دەفەرمىۋى: ﴿فأما عاد فاستكبروا في الأرض بغير الحق، وقالوا: من أشد
منا قوة ؟ او لم يروا ان الله الذي خلقهم هو أشد منهم قوة، وكانوا
بآياتنا يجحدون﴾ (فصلت/۱۵) . رەشەباى سەخت و بەتەۋرژم ھەموۋ
شتىكىيانى تىكەۋە پىچاۋ و ئىرانى كەرد . ۋەكوۋ دەفەرمىۋى: ﴿تقدم كل شيء
بأمر ربها﴾ (الاحقاف/۲۵) .

﴿ان في ذلك لآية﴾ يىگومان لەبەھىلاك بردنى گەلى عاددا بەھۆى ئەوھى: كە پىغەمبەرەكەيان بەدرۆخستەوھ عىبەرەت و پەند وەرگرتن ھەيە بۆ ھەموو گەل و نەتەوھىەك: كە تۆمان كىردوھ بە پىغەمبەريان ئەى موھەممەد! پىئوستە پەند لەوان وەرېگرن و سەرپىچى فەرمانى خودا نەكەن.

﴿وما كان أكثركم مؤمنين﴾ زۆربەى زۆرى ئەو گەلە لەناوبراوانە لەزانىارى پىش وەختى ئىمەدا بە موسولمان حىيىب نەكراون.

﴿وان ربك هو العزيز الرحيم﴾ يىگومان خوداى تۆئەى موھەممەد! بالادەست و خاوەن توانايەو تۆلە لەدوژمنەكانى دەستىنى و ناھىلى بەسەريانەوھ بچى، خاوەن رەھىم و بەزەبىيە بۆ بەندە ئىماندارەكانى بەمەرجى تۆبە بكەن و بەخۆيان بچارىن.

ئەى چەند گەل و نەتەوھ دواى گەلى عاد بەعەقل و ھۆشى ئەو گەلە خاوەن دەسەلاتە بىريان كىردۆتەوھو بىردەكەنەوھ، وەكسو ئەوان لەخۆيان بايى بوون، ھەتا لەبوارى ژيارو شارستانى دا پىشكەوتوتىبوون زىاتر لەخودا دووركەوتونەتەوھو دوورەكەونەوھ!!

ھەتا لەبوارى تەكنۆلۇجىاو چەكسازى دا پىش بكەون پتر سەرپىچى فەرمانى خودا دەكەن، وادەزانن ئەو پىشكەوتن و چەكسازىيە لەخوداى بوونەوھريان بىئاتاج دەكا، ھەركەسە خەرىكى پىشپىركىيە لەبوارى دروست كردنى چەكى كۆكۆرۇ وىرانكەردا بۆ لىدانى غەيرو پاراستنى خۆى، پىتى وايە: ئەو چەكە لەدوژمنانى دەپارىزى، بەلام كاتىك بەخۆيان زانىوھ لەھەموو لايەكەوھ عەزابى خودا بەسەريان دا دابارىوھو خودى چەكە كۆكۆرۇ قەلاچۆكەرەكەى كە لەوھو پىش پىئوھى دەنازىن دەبىتتە دوژمنى سەرەكى و ھۆكارى لەناوبردنىان. نمونەى رابوردو زۆرن و لەوھدواش زۆر نمونەى تر دىنەدى !!

چیرۆکی پینجه م له چیرۆکه کانی نه م سوره ته:

چیرۆکی چه زه ته صالحه ﷺ له گه ل گه له که ی دا

كَذَبَتْ ثُمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتُنْقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَّاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾
وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾
وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَشَايَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
يَسْوَءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

لهوه پيش چيروکی حهزهرهتی هودی لهگهڵ گهلهکهی دا بۆ باس کردین،
 نهجار بهشوتن نهوه دا چيروکی حهزهرهتی صالح عليه السلام لهگهڵ نهتهوه که یان بۆ
 دهگيرپيتهوه، نهو گهلهی حهزهرهتی صالحیان بۆ سهر رهوانه کراوه گهلی
 ثمود بووه، نهمانيش وهکوو گهلی عاد عهزهب بوون لهشاری (الحیجر) :
 که دهکهوتته نیتوان (وادي القرى) و (شام) واته لهسهر ريگهی مهدينه
 - شام - نيشتهجی بوون، زیدو نيشتمانیان نهو دهقهره بوو، شوینهوارو
 کهلاوهی شارو گوندی روخوایان ئاشکراو نمایانه. عهزهبهکانی قورهيش که
 لههاویندا کاروانی شامیان دهکرد بهسهر شوینهواری نهوان دا
 تپپهردهبوون.

پيغه مبهري عليه السلام: که ته شريفی لهگهڵ هاوهلانی دا چوو بۆ غهزای ته بۆک
 بهلای کهلاوه روخواوهکانی گهلی تهمود دا تپپهري و هاوهلانی ترساندن لهو
 سهرهنجامهی بهسهر نهوان دا هات.

ئهه گهله ستهمکاره لهدوای گهلی عاد هاتونه کۆری ژيانهوه، خودا
 حهزهرهتی صالحی کرده پيغه مبهرو رهوانه کرد بۆ سهريان، بانگهوازی کردن
 بۆ عيبادهتکردنی خودا و یه کتاپه رستی و برپاکردن به پهيامه کهی. بهلام
 نهوان به درۆیان خستهوه و سهريپچی فهرمانهکانیان کرد، ئيتر پهروهردگار
 بهعهزابی بوومه له رزه لهناوی بردن، زهوی له ژیریان دا راتله قیتندراو
 ولاتیان ژيرو زه بهربوو بۆ خوشیان ئاسهواریان براههوه، وهکوو له شوینیکي
 تر دا دهفرموی: ﴿فأما ثمود فأهلكوا بالطاغية﴾ (الحاقة/ ۵).

دهفرموی: ﴿كذبت ثمود المرسلين﴾ گهلی ثمود پهيامی پيغه مبهرانیان
 به درۆ خستهوه، برپایان به بانگهوازی پيغه مبهره کهیان نه کرد ﴿إذ قال لهم
 أخوهم صالح: ألا تتقون﴾ کاتیک حهزهرهتی صالح عليه السلام که له رهگهزی
 خوایان بوو پیتی گوتن: نهوه بۆ ئیوه له عیقابی خودا ناترسن؟ ههتا
 ئیمانی پییئن و یه کتاپه رستی بکهن، گوی بیستی فهرمانی من بن

چیتان پی ده لیم به قسم بکهمن ﴿انی لکم رسول أمين﴾ بیگومان من بو
ئیوه پیغه مبه ریکی نه میندارو دلسۆزم .

﴿فاتقوا الله و اطیعون﴾ خۆتان له عه زابی سهختی خودا بیاریزن، له تۆله و
عیقابی بترسن، شوین په یامی من بکهون، پابه ندی فسرمان و
جله و گیریه کانی من بن .

﴿وما أسألكم علیه من أجر، ان أجري الا على رب العالمین﴾ له سهر
بانگه وازی کردنم بۆتان داوای کریۆ پاداشت ناکهمن لیستان، به ته ما پله و
پایه ی دنیایی نیم دهستم بکهوئ، نه رکیکه خراوه ته نهستۆم و پیتانی
را ده گه یه نم، من پاداشتی خۆم له خودا داوا ده کهم، نه و جهزای نه م نه رکهمن
ده داته وه .

﴿أتزکون فی ما هاهنا آمین﴾ نایا پیتان وایه: ئیوه له دنیادا بو
هه تاهه تایه به دنیایی له ناو نازو نیعمهت دا ده میننه وه؟

﴿فی جنات و عیون﴾ پیتان وایه وازتان لی ده هیسنری به دنیایی له ناو
باخ و باخات و سه رچاوه و کانیاودا له ززهت و هریگرن هه روا
﴿وزروع و نخل طلعهها هضیم﴾ له ناو کشتو کال و باخی دارخورمادا: که
خورمای نه رم و شیرین و تام خۆشی لی دهسته بهر ده بی، ته نانهت خورماکه
هیته ده باش و به سووده به ناسانی هه زم ده بی و مه عیده ماندو ناکا .
له بهر و بوومی نه و باخ و کشتو کاله تان بخۆن و پیتان وابی ئیتر ژیا نی
قیامهت و حساب و پاداش و سزا نه بی؟

﴿وتحتون من الجبال بیوتا فارهین﴾ ئیوه داده تاشن له کیتو و شاخ
خانوو مالی ریک و پیک و دلخۆشکه ر، هه میسه له پیش برکی دان و
هه ریبه که تان ده یه وی خانو به ره که ی له هی نه وی تر سه رنج راکیشتر بی،
ده سه تره نگینی زیاتر تیدا به کار ههاتبی، نه و خانوانه به وش یوه یه

داده تاشن و رایانده بهستن نهك بۆ تیدا چه وانه وهو نیشته جی بوون، بهلكوو بۆ خۆه لئانه و شانازی پیوه کردن.

﴿فاتقوا الله﴾ لهسزاوره زایی خودا بترسن، ﴿وأطیعون﴾ پابهندی فرمان و جله و گیریه کانی من بن، بهباشی ته قوای خودا بکهن و روبهکهنه نهو کارو کرده وانه ی سوودی دونیاو قیامه تتان لی دهست ده کهوی.

﴿ولا تطیعوا أمر المفسرین﴾ شوین نه وانه مه کهون که له تاوان و سه ریچی فرمانی خودادا زیده روئی ده کهن، هه میشه سه رگرمی تاوان و له هوو له عب و رابواردنن. مه بهست پیاو ماقول و مله و پرو طاغوته کانیانن، نه وانه ی بانگه شه ی کوفر و بته رستیان ده کردو نه یانده هیشت جه ماوهره که رو له حق بکهن.

﴿الذین یفسدون فی الأرض ولا یصلحون﴾ نه وانه ی ناشوب و فساد له سه ر زهوی بلا و ده که نه وهو هه موو شتیکی باش تیک ده ده ن و هیچ شتیک چاک ناکه نه وه. واته: کارو کرده وه یان فسادو رو خاندنه، تۆز قالیک چاکسازیان تیدا نیه. ئیوه شوین نهو ناشوبگیرانه مه کهون و خۆتانیان لی پیاریزن!

که چی وهلامی پیغه مبهری خۆیان به و په ری ناشیرینی دایه وهو ﴿قالوا: أما أنت من المفسرین﴾ وتیان: تۆ جگه له سیحر لی کراو هیچی ترنی، نه م قسانه ی تۆ پیاوی جادو لی کراو ده یانلی، نه تۆ هیچ عه قل و شعورت نیه، ئیمه گوی بۆ نه صیحه ت و ئامۆژگاری شیئی وه کوو تۆ ناگرین!

﴿ما انت الا بشر مثلنا فأت بآیه ان کنت من الصادقین﴾ تۆ ئاده میزادیکی وه کوو ئیمه، جگه له وه هیچی ترنی، نه دی چۆن زیده له هه موومان نیگا بۆ تۆ هاتوو؟ بویته پیغه مبهری ئیمه؟؟

وہ کوو لہ ئایہ تیکی تردا دہ فرموی: ﴿الْقِي الذکر علیہ من بیننا ؟ بل ہو کذاب اشر، سیعلمون غدا من الکذاب الاشر﴾ (القمر/۲۵-۲۶) .

پیشان سہر بوو ئادہ میزاد بیٹہ پیغہ مہرہو نیگای بو بی۔
دہ یانگوت: ئەگەر راست بی نیگا بو پیغہ مہرہو بی، دہ بی ئەو پیغہ مہرہو
لەرہ گەزی فریشتہ بی...

ئەجار پیشنیاری ئەوہ یان کرد: کہ حەزەرەتی صالح عليه السلام موعجیزہ یەکیان
نیشان بدا بە لگہ بی لەسەر راستی پیغہ مہرہو یە کە ی، وتیان: ئەگەر
راست دہ کە ی پیغہ مہرہو لەو بەردہ، حوشتیکی ئاواو ئاوامان بو دەر بیئہ،
حەزەرەتی صالحیش وەعدو پەیمانی لی وەرگرتن، ئەگەر پیشنیارہ کە یان
بیٹہ جی ئیمانی پی بھینن، ئەوانیش وەعدیان پی دا.

حەزەرەتی صالح عليه السلام ھەلسا نوژی کردو لەخودا پارایہو: کہ ئەو
موعجیزہ یان بو بینیتہ دی. ئیتر بەقودرەتی خودا ئەو بەردہ ی ئامازہ یان
پی کردبوو شەق بوو، وشتیکی لەوجۆرہ ی خویان پیشنیاریان کردبوو ھاتہ
دەرہو، ئیتر بریکیان ئیمانیان ھیناو زۆربہ شیان پروایان پی نہ کردو
بە کافری مانەوہ.

﴿قال: هذه ناقة لها شرب ولكم شرب يوم معلوم﴾ حەزەرەتی
صالح عليه السلام موعجیزہ کە ی نیشان دان و بە لگہ ی راستی پیغہ مہرہو یەتی
خۆی نواند، پی فەرمون: ئەمە موعجیزہ ی خودایہ حوشتیکی بە فەرمانی
خودا ھاتۆتہ دی و نیشانہ ی راستی پیغہ مہرہو یەتی منہ، رۆژیک ئاوی
بیرہ کە تان بو ئەو دہ یخواتہوہ رۆژیکیش بو ئیوہ، لەو رۆژہ دا کە نۆرہ
ئاو خواردنەوہ ی ئەوہ ستەمی لی مە کەن و لی بگہرێن بابە ئارەزو ی خۆی
ئاوہ کە یخواتہوہ.

﴿ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب يوم عظيم﴾ بە ھیچ شیوہ یە ک
خرابە ی لە گەل مە کەن، دہ ست درژی مە کەنہ سەر نہ بە لیدان و نہ

بەكۈشتن، ئەگەر دەست درىژى بىكەنەسەر، غەزەبى رۇژىكى گەورەتان توش دى، ئەو رۇژە گەورە ناودار دەبى، چونكە غەزەبەكە تىدا دىتە. جى، جا ئەگەر رۇژەكە بەھۆى غەزەبەكەو بەگەورە بۇمىردى ديارە غەزەبەكە كۈشندەيە.

﴿فَعَقَرُوهَا﴾ وشتەرەكەيان سەرپرې ﴿فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ﴾ دوايى كەپىشەتاي غەزەبەيان بىنى لەكرەدەو خۇيان پەشىمان بوونەو بەلام تازە چ سود.

﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ غەزەبى خودا گرتنى، غەزەبەكە برىتى بوو لەو زەوئى لەژىرەنەو بوومەلەرزەيەكى توندى لىھات و رايىلەقاندن، گرمەو نالەيەكى زۆر گەورە بەھىزيان ئاراستە كرا، دلى ھەلەكەندن و زەندەقىيان چو، لەشوتن و مەسكەنى خۇيان دا سلاز بوونەو جۈلەيان لىبرا !

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بىگومان لەروداو بەسەرھاتى گەلى صالح پىغەمبەردا، لەبەدرۇخستەنەو پەيامەكەى لەلايەن گەلەكەيسەو ھەرۈھا دەستدرىژى كىردىيان بۇ سەر ئەو حۈشترەى خودا بەمۈعجىزە بۇى بەدىھىنابوون، نىشانەو پەندو ئامۇزگارى زۆرھەن بۇ كەسىك عەقل و ھۆشى ھەبى. دەبى چ بەلگەيەك ئەو ھەندە گەورەبى لەگاشە بەردىكى ديارىكراو حۈشترىكى بەوشىو پەيدابى و ئاو خواردنەو شىردانىشى ئاوا مۈعجىزەبى؟!

بەلام ئەو گەلە سەرلى شىواو بەوھش برۈايان نەكردو ھەزەرەتى صالحيان بەدرۇخستەو حۈشترى مۈعجىزە ئاسايان كۈشت، غەزەبى خودايان بەسەردا نازل بوو. ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ زۆرەى زۆريان ئىمانيان بە خودا بەپىغەمبەرى خودا نەبوو.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَھُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بىگومان خوداى تۆ تۆلەستىنەو ھە لە دوژمنەكانى و مۆلەتەشىيان بدا پاشگوئىيان ناخا، خاوەن سۆزو بەزەيى بە بۇ برۈاداران ئەگەر تۆبە بىكەن و بۇ لای خودا بگەرپىنەو.

چیرۆکی شه شه: چیرۆکی چه زه تي لوطه عليه السلام
له گه ل گه له که ی دا

كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِيَّاهُ عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
أَتَاتُونَهُ الذِّكْرَانِ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

ئه مهش چیرۆکیکی تره وه کوو چیرۆکه کانی تر بۆ په ندو نامۆژگارییه،
ئه ویش چیرۆکی چه زه تي لوطه، چه زه تي لوطه کوری ئارانی کوری
نازه ره، برازی چه زه تي ئیبراهیمه، په روه ردگار له سه رده می ئیبراهیم دا

کردی به پیغه مبهرو ناردی بۆ سر گهل و نهته وهیه کی قهره بالغ
که دانیشتهوی ولاتی (توردون) بوون، له شاری عاموره و سی شاری تردا
نیشته جی بوون، خودای تهعالا له ناوی بردن ولاته که ی کردنه چالایی و ژیره
زه بهری کرد؛ ولاته که یان جیرانی کیوه کانی (بیت المقدس) و بهرام بهر
کیوه کانی گهرهک و شیویکه و له پهنا به حری (المیت).

حه زه تهی لوهو کرا به پیغه مبهریان بانگه وازی کردن بۆ خودا په رستی و
خودا بهیهک ناسین و فه رمان بهرداری پیغه مبهری خودا و جله و گیری لی کردن
له تاوان کردن و نیازی که ته تان بهیان داهیترای خویان بوو، پیش
تهوان کهس نه یکرد بوو.

﴿کذبت قوم لوط المرسلین﴾ گه لی لوهو پیغه مبه رانیان
به درۆ خسته وه، واته: گه لی لوهو په یامی هه زه تهی لوهو طیان
به درۆ خسته وه.

﴿اذ قال لهم اخوهم لوط﴾ کاتیک هه زه تهی لوهو پیی گوته .
﴿الا تتقون؟﴾ ته وه بۆچی ئیوه لهعه زاب و تۆله ی خودا ناترسن؟ بۆچی
خۆتان لهعه زابی خودا رزگار ناکهن به وه واز له تاوان کردن بهیتهن.
﴿اني لکم رسول أمين﴾ ته من بۆ ئیوه پیغه مبه ریکی دلسۆزو
ته میندارم، چیم پی سپیتر او به ته مانته وه پیتانی راده گهیه نم .

﴿فاتقوا الله﴾ له سزاو عیقای خودا خۆتان بیاریزن، ته وه ی فه رمانی
پیکردون ته نجامی بدهن، ته وه ی جله و گیری لی کردن مه یکه ن.

﴿واطيعون﴾ گو ییستی ئامۆژگاری من بن، چیتان پی ده لییم به گویم
بکه ن، ئافه رت ماره بکه ن، واز له هه تیوبازی بهیتهن، چیدی کاری ئاشیرین و
فه حشامیتر ته نجام مه ده ن، ته مه په یامی خودایه و پیتانی راده گهیه نم.
﴿وما أسألكم علیه من أجر﴾ من له پاساوی ته م بانگه وازی کردنه م دا

داواى كرى پاداشتتان لى ناكهم، ﴿ان أجري الا على رب العالمين﴾
 نه جرو پاداشتى من لای خودای بوونه وهره، نهو ده توانی پاداشتیم بداته وه.
 بیگومان نهو دیارده ناشیرینه ی له ناو گه لی لووط دا باوبوو لادان بوو
 له فیطره تی ناده میزادی هه لگه رانه وه بوو له سروشت. پهروه ردگار نیرو
 می تی دروست کردوه، هه زو ئاره زوی نهو دووره گه زه بو یه کتری شتی که
 ئاویتیه ی سروشتیان کراوه، هه ریه که یان له نیرو می مه یلی بو نهوی تریان
 هه یه. بو نهوی حیکمه ت و مه شیئه تی خودا له دریژه پیدانی ژیان
 له ریگه ی زاوو زیوه: که له ناکامی به یه که گه ییشتنی نیرو میوه
 دسته بهرده بی، بیته جی، که وابوو نهو مه یله سروشتیه ی نیرو می بو
 یه کتری به شتی که له قانونه گشتی به که ی بوونه وهره په یرو کردنی ویستی
 خودایه له به ریژه بردنی نهو بوونه وهره داو مه به سستی کی پیروژه؛ نهویش
 دریژه پیدانی ژیان له سهر زهوی به گویره ی یاسای خودا. به لام هه تیوبازی
 چوونه لای نیر هیچ مه به سستی کی پیروزی تیدا نیه و هیچ ناکامی کی
 په سهندی لى ناکه ویته وه، له گه ل قانون و یاسای بوونه وهره ناگو نجی !

لادان له یاسای بوونه وهر له کردهوی گه لی لووطدا ئاشکراو نمایانه،
 بویه که وتبوونه سهر دوو ریئانه یه که؛ یان ده بوو بگه رینه وه واز له کاره
 خه ترناکه بینن، یان له ناو بچن، چونکه نهوان له په رپه وه ی ژیان
 ده رچووبوون، به دژی سروشت ده جولانه وه و هیچ حیکمه تی که له مانه وه یان دا
 بهو حاله به رچاو نه ده که وت.

بویه هه زه ته تی لووط به توندی دژی هه لویستی نهو گه له سته مکاره
 وه ستاو لومه و سهر زه نشتی کردن و پتی فهرموون: ﴿أَتَأْتُونَ الذکران من
 العالمین، وتذرون ما خلق لکم ربکم من أزواجکم﴾ چون پیکیشی کاری
 ئاوا ناشیرین ده کهن؟ به ج عه قلیک نهو تاوانه گه وره یه نه نجام ده ده ن؟ چون
 ده چنه لای نیرو نیربازی ده کهن؟ هه رکه سیکی بیانی بیته ناوتان ئیوه

کاری ئاوا ناشیرینی له گه‌ل دا ده‌که‌ن. په‌روه‌ردگار کاره‌که‌یانی به‌فاحیشه
 ناوبردوه وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿اتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من احد
 من العالمين﴾ (الأعراف/ ۸۰) ده‌چنه لای نی‌رو ئافره‌ته‌کانتان
 وازلی دینن، ناچنه لای ژنه‌کانتان که خودا به‌سروشت بۆ ئهو مه‌به‌سته‌ی
 دروست کردون.

﴿بل أنتم قوم عادون﴾ به‌لام به‌راستی ئیوه نه‌ته‌وه‌یه‌کی سنوور به‌زین و
 ده‌ستدریژکارن، زیده‌په‌وه‌یی ده‌که‌ن له‌تاوان دا به‌تایبه‌تی ئهم کاره
 ناشیرینه‌تان که‌که‌س پیش ئیوه نه‌یکردوه.

﴿قالوا: لئن لم تنته يا لوط لتكونن من المخرجين﴾ وتیان: نه‌گه‌ر واز
 له‌م قسانه‌ت نه‌هیئنی ئهی لووط له‌مه‌به‌ولاوه به‌رده‌وام بی له‌سه‌ر
 ده‌عوای پیغه‌مبه‌رایه‌تی و سه‌رزه‌نشست کردنمان له‌سه‌ر ئهم کاره‌مان و چیت
 ره‌خه‌ له‌نی‌ربازی ئیمه‌ بگری ده‌رت ده‌که‌ین و ناهیتلین له‌ناوماندا
 بمیئنی، چیت له‌گه‌لت هه‌لناکه‌ین، وه‌کوو چۆن له‌وه‌پیش
 که‌سانیک که‌ له‌م باره‌وه ره‌خه‌ی لی‌گرت‌ووین
 شاربه‌ده‌رمان کردون.

بی‌گومان له‌بنه‌په‌ت دا هه‌زه‌رتی لووط خه‌لکی ئهو شوین و زیده
 نه‌بوو، کاتیک هه‌زه‌رتی ئی‌براهیمی مامی کۆچی کردو زی‌دو نیشتی‌مانی
 خۆی به‌جی‌هیشت هه‌زه‌رتی (لووط) یش له‌گه‌لیا کۆچی کردو که‌وته ولاتی
 ئه‌رده‌ن و له‌گه‌ل ئهو گه‌ل و نه‌ته‌وه ژیا تا خودا کردی به‌ پیغه‌مبه‌رو بۆ
 سه‌ریان ره‌وانه‌ی کرد، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و تاوان و کرده‌وه ناشیرینه‌ی
 بیانگیرپه‌ته‌وه، هه‌زه‌رتی لووط بو‌یرانه وه‌لامی دانسه‌وه، چ باکی
 له‌هه‌ره‌شه‌ی توندوتی‌یان نه‌بوو، به‌راش‌کاوی و به‌ناش‌کرا دژایه‌تی خۆی
 ده‌ربری به‌رامبه‌ریان و پیتی گوتن:

﴿اني لعمركم من القالين﴾ من به‌رامبه‌ر ئهو کرده‌وه ناشیرینه

قیزلیکراوهی ئیوه رق وقارم ههیهو زۆر دژی دوهو ستم و به هیچ شیوهیه ک
پیی رازی نیم وناچیتته دلمهوه، من له ئیوه بهریم و ههپه شهو ته هیدی
ئیوه من لهو ههلو یستم ناهینیتته خواری و منیش یه کیکم لهو که سانهی
دژی ئه و کردهوه ناشیرینهی ئیوه، ته نانه ت کاره که تان هینده ناشیرینه
خهلکانی تریش قیزیان لییه تی.

ئه بچار هانای بۆ پهروه ردگار بردو وتی: ﴿رَبِّ نَجْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾
خودایه ! له عه زابی کردهوهی ئه وانه رزگارم بکه، خۆم و مال و خیزانم
له ئه و سزایهی تووشی ئه وان دی له سه ر ئه و کردهوه ناشیرینه یان به دوور
بگه ره پارێزراومان بکه.

﴿فَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ ئیمهیش دوعاکه یان
گیرا کرد، خۆی و خاوه خیزانی و هه موو ئه وانهی ئیمانیان پی هینابوو به شهو
هه موویانمان رزگار کرد جگه له پیره ژنه که ی لوه و ئه و له پی پی
له ناو براوه کان بوو، پیره ژنیکی به دغه سال بوو، برپای به ئایینی لوه و
نه کردو له گه ل نه ته وه سته مکاره که دا به کافری مایه وه له گه ل کافراندا
له ناو چوو.

﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾ پاشان ئه وانه مان له ناو برد که ما بونه وه له گه ل
حه زه تهی لوه و و شوینکه و توانی دا به شهو دهر نه چوون، سه ره گه رمی
هه تیوبازی و کاری ناشیرینی تر بوون، ئیمانیان به خودا نه هینابوو برپایان
به پیغه مبه ری خودا نه کرد.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فُسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ عه زابی سه ختی خۆمانمان
به سه ردا باراندن، عه زابه که گشتگیر بووه موویانی گرتوه، به رده بارانمان
کردن، به راستی خراب بارانێک بوو ئه و بارانهی که به سه ر ئه و گه له
له ناو براوه مان دا باران، بارانێک که باراندمان به سه ر ئه و گه له هه په شه
لیکراوه دا بارانی ره حه مت نه بوو بارانی غه زه ب بوو.

دەلتىن: شارو گۈندەكانيان بەگۈندى (سدوم) يشەوہ بەزەوى دا رۆچون و
ئاو داپۆشین، واگومان دەبرى شۆینەواريان لەژىر ئاوى دەريای (المیت)
دايە لە ئوردون.

ھەندى لەزانایانى پسپۆر لەزانيارى توژیژنەوہکانى زەوى دا تەئکید
لەسەر ئەوہ دەکەنەوہ کە دەريای (المیت) چەند شارىکى
قەرەبالغ بەدانىشتوانى داپۆشیوہ، برى لەزانایانى شۆینەوار پاشماوہى
قەلایەکیان لەنزیک دەرياکوہ دۆزیوہتەوہ، لەپەنا قەلاکە شۆینى قورىانى
سەرپرینيان کەشف کرد.

بەکورتنى عەزابى نەتەوہى لووط بریتىبوو لە بومەلەرزییەکی بەھىز
ولائەکەيانى ژىرو زەبەرکرد، وىپرای ئەو بومەلەرزیە لەئاسمانیشەوہ
بەردەباران و ئاگرباران کران ولات و شۆینيان سوتینرا، ئەمجار ئاو
داپۆشین.

﴿ان في ذلك لآية﴾ بىگومان لەپوداوى لەناوبردنى گەلى لووط دا بەو
شیوہ سامناکە پەندو ئامۆژگارى ھەيە بۆ ھەرکەسىک بەچاوى وردبینەوہ
تى بفکرى. ئەوہ بوو پەرورەدگار تاوانبارە ھەتیوبازەکانى لەناوبردن ،
موسولمانە راستال و خاوەن باوەرەکانى رزگارکردن.

﴿وما كان أكثرهم مؤمنين﴾ زۆربەى زۆرى ئەو گەلە ئيمانيان نەھیتنا
بوو، سووربون لەسەر کوفرو بىدينى خويان.

﴿وان ربك هو العزيز الرحيم﴾ بىگومان خودای تۆ ئەى موحمەد!
تۆلە سستینە لەدوژمنەکانى خواوہن رەحم و بەزەییە بۆ موسولمانە
تۆبەکارەکان.

ئەمە چىرۆكى ھەوتەم و دوا چىرۆكە لەم سورەتە پىرۆزەدا ، ھىتراون بۆ
 عىبەرەت و پەند لى ۆەرگرتن، ھەرۈھە بۆ دلدانەو ھەتەسلەلا ھاتنى
 پىغەمبەر ﷺ بۆئەۋەي دلتەنگ نەبى بەھەلسوكەوتى قورەيشىيەكان،
 بزائى كە بەدرۆخستەنەۋەي پىغەمبەرەن داب و نەرىتى گەلە پىشىنەكانىش
 بوو، ھەموو پىغەمبەرىك لەلايەن گەلەكەيەو ھەتەزىت دراو.

ئەمە چىرۆكى ھەزەرەتى شوعەبە سەلامى خوداى لى بى، خودا كەردى
 بەپىغەمبەر ۋەوانەي كەرد بۆ سەر ئەھلى مەدىنە و ئەھلى (الأيكة).
 دانیشتوانى (الأيكة) نەتەۋەيەك بوون خاۋەن باخ و باخات و كشتوكال و
 بەروبووم و ميوەجات، پەرۋەردگار ھەزەرەتى شوعەبى بۆ سەرناردن بۆ
 ئەۋەي بارى شىۋاۋى كۆمەلايەتییان راست بىكاتەۋە، جەلەو گىرىيان لى بىكا
 لەتەرازوبازى ۋە فەساد نانەۋە لەسەر زەۋى، بانگەۋازى كەردن و پەندو
 ئامۆزگارى كەردن كە ۋاز لەتەرازوبازى بەپىن، ئاشوب و فیتنە
 بەرپانەكەن، بەقسەیان نەكەردو خودا لەناۋى بىردن.

﴿كذب أصحاب الأيكة المرسلین﴾ واپىدەچى ﴿أصحاب الأيكة﴾
 دانیشتوانى شارى مەدىنە بن ﴿الأيكة﴾ درەختىكى گەلا پەرە، وادىارە
 شارى مەدىنە ئەم جۆرە درەختەي بەدەۋرەۋە بووبى، شوئىنى شارى
 مەدىنە لەنىۋان ۋەلاتى حىجازو فەلەستىن بسوۋە لەدەۋرەۋەرى
 خەلىجى عەقەبە.

ئەصحابولئەيكة پىغەمبەرانیان بەدرۆخستەۋە، واتە: ھەزەرەتى
 شوعەبىیان بەدرۆخستەۋە، بەدرۆخستەۋەي پىغەمبەرىكىش دەپىتە
 بەدرۆخستەۋەي ھەموو پىغەمبەرەن، كەسىك پىغەمبەرىك بەدرۆخستەۋە
 ۋەكوۋ ئەۋە ۋایە ھەموو پىغەمبەرەكانى بەدرۆخستەۋە،
 بەدرۆخستەۋەكەشيان ﴿اذ قال لهم شعيب ألا تتقون﴾ كاتىك بوو: كە
 شوعەيب ﷺ پىپى گوتن: ئەۋە بۆ لەعەزابى خودا ناترسن ؟

﴿إني لكم رسول أمين﴾ من بؤ ئىوہ پىغەمبەرئىكى دىلسۆزۈ ئەمىندارم.

﴿فاتقوا الله وأطيعون﴾ لەعەزابى خودا بترسن سەرپىچى فەرمان و جەلەو گىرىيەكانى مەكەن، شوئىن من بىكەون چىتان پى دەلىم: بەقسەم بىكەن و گوىيىستى ئامۆزگارىيە كانم بن .

﴿وما أسألكم عليه من أجر ان أجزى الا على رب العالمين﴾ ئەمن لەپاي ئەم ئامۆزگارىو بانگەوازييەم داواى كرىو پاداشتتەن لى ئاكەم، كرىو پاداشتەم لاي خودايە، خوداي بوونەوەر دەتوانى پاداشتەم بداتەوہ .

ئابەوشىوہ ھەلىنان بؤ خوداپەرستى و ئيمان ھىنان، بەئاشكرا پىي راگەيانندن: كە ئەو پىغەمبەرى ئەوانەو لەخوداوە بؤ سەريان رەوانە كراوە، دىلسۆزۈ ئەمىندارە لەگەيانندى پەيامەكەى داو ھىچ مەبەستىكى دونيايى بە ئەوان نىيە .

ئەجار چەند ئامۆزگايىيەكى سەرەككەيان ئاراستە دەكاو دەفەرموى: ﴿وأوفوا الكيل ولا تكونوا من المسرفين﴾ ئەگەر شتتەن فروشت، بەتەواوى بۆيان بپتون، بۆيان بكىشن، ئامىرى پىوانەو كىشانەتان كەم و كورتى تىدا نەبى، لەو كەسانە مەبن كە مافى خەلكى بەتەواوى نادەن ، ئەگەر شتتەن كرى زيادە وەرەگرن و تەماعتان لەمالى خەلك دا نەبى ، واتە: پىويستە لەوەرگرتن و پىدان دا يەكسانى بىكەن، چۆن كالا دەدەن بەكپيار ئاواش كالا لەفروشىار وەرەگرن .

﴿وزنوا بالقسطاس المستقيم﴾ بەتەرازوى راست و دروست شت كىشانە بىكەن ، تەرازوبازى مەكەن وەكوو لەشويئىكى تردا دەفەرموى: ﴿ويل للمطففين، الذين اذا اکتالوا على الناس يستوفون، واذا كالوهم او وزنوهم يخسرون، الا يظن اولئك انهم مبعوثون﴾ (المطففين/۱-۴) .

﴿وان نظنك لمن الكاذبين﴾ ئەو ھى ئىمە گومانان بۆى دەچى ئەو ھىە :
 كە تۆ درۆ دەكەىو لەپىرى درۆزنەكانى، بەئەنقەست قسە ھەلدەبەستىو
 خۆت بە پىغەمبەر داناوە . ئەگىنا لەراستىدا تۆ پىغەمبەر نىت و خودا
 تۆى رەوانە نەكردوہ .

نه گهر هه پشه شمان لی ده که ی به عه زاب و ده لی ی ته گهر ئیمان نه هیئین
 عه زابی خود اتان بو دی، ده بی مننه به، نه وه ئیمه ئیمانت پی تا هیئین .
 ﴿فَاسْقُطْ عَلَيْنَا كَسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِیْنَ﴾ نه گهر
 راست ده که ی پارچه هه وریکی پرله عه زایمان به سه ردا بده، نه وه عه زابه ی
 هه پشه مان پی لی ده که ی بابو مان بی ! هه لبه ته نه م داوا کاریه یان
 نیشانه ی نه وه بوو: که نه وان سوورن له سه ر ئینکاری و ئیمان نه هیئان و
 به درو خسته نه وه ی حه زره تی شو عه یب عليه السلام پروانه بوونیان به هاتنی عه زاب
 بو سه ربان .

نہم ھه لوئسته دهق دھ شو بهیته ھه لوئستی قور ھیشییه کان: که چھ ند
پیشنیاریکیان ئاراسته ی پیغه مبهر ﷺ کردو وتیان ئیمان ت پی تاهنین تا
فلان شت یان فلان شتمان بو دهسته بهر نه که ی، ﴿او تسقط السماء کما
زعمت علینا کسفاً، او تأتي بالله والملائکة قبیلاً﴾ (الاسراء/ ۹۰-۹۲).
یان ﴿واذ قالوا: اللهم ان کان هذا هو الحق من عندک فأمطر علینا
حجارة من السماء﴾ (الأنفال/ ۳۲).

گه لی شوعه یب پییان وابوو ئه گهر عه زابه که یان بو نه یه نیشانه ی
ئهو یه حه زره تی شوعه یب درۆزنه و درۆزنیه که ی ده رده که وی بو یه
حه زره تی شوعه یب عليه السلام وه لامی دانه وه **﴿قال: رب أعلم بما تعملون﴾**
وتی: خودای من زاناتره به کرده وه کاتتان و ده زانی چی ده که ن و زوو یان
درهنگ سزاتان ده داته وه و تۆ له تان لی ده ستی نی، وه لی من هیچ
ده سه لاتی کم له هینان و نه هینانی عه زابا نسه، ئه وه به ده ست خودابه،

ئەگەر شىاۋى عەزاب بىن بۇتان دەنئىرىۋ چۆنى بوى ئاۋاتان لەگەل دەكا.
 ھەزەرەتى شوعەيب عليه السلام دوعاى لى ئەكردن بەلکوو عەزاب دانىيانى ھەۋالەى
 خودا کرد. جا کہ بەردەوام بوون لەسەر کوفرو سەر رەقى خۇيان بەگوئىرەى
 پېشنىارى خۇيان خودا عەزابى (يوم الظلة) ى بۆ ناردن.

دەفەرموى: ﴿فكذبوه فأخذهم عذاب يوم الظلة﴾ کہ بەردەوام بوون
 لەسەر بەدرۆخستەنەۋى پېغەمبەرەكەيان، ئىتر عەزابى (يوم الظلة)
 گرتنى: کہ برىتى بوو لەگەرمايىيەكى بەشىددەت ھەناسەى گرتن،
 گەرماکہ ھىندە تووند بوو، سېبەرۋ ئاۋ چارى نەکردن، ناچار بوون شار
 بەجىيىلن و روو لەسارا بکەن، ھەورىك لەسەريان پەيداۋو تۆزىك
 ساردىۋ نەرمەبايەكى پتوہبوو، ھەموويان لەژىرىدا كۆبونەۋە بەو
 ھىۋايەى لەژىرىدا بھەسىنەۋە كەمىك گەرمايان لى دورىخاتەۋە، بەلام
 بەپېچەۋانەبوو، ھەورەكە ئاگر بارانى كردن و ھەموويانى كرده قەرەبروت
 ۋەكوو لەشۋىيىكى تردا دەفەرموى: ﴿وان يروا كسفا من السماء ساقطاً
 يقولوا سحب مركوم﴾ (الطور/۴۴).

﴿انه كان عذاب يوم عظيم﴾ بەراستى ئەو عەزابەى بۆ سەر ئەۋان
 نىردرا عەزابى رۆژىكى گەورە بوو، عەزابىكى ترسناك و قەلاچۆكەر بوو،
 ئاسەۋارى بىرنەۋە، عەزابىك بوو برىتى بوو لە ھەورە بروسكەۋ چەخماخەۋ
 شرىخ و ھورپىكى ترسىنەرۋ تۆقىنەر.

﴿ان في ذلك لآية﴾ بىگومان لەم چىرۆكە رەۋان و سەرنج راكىشەدا
 پەندو نامۆژگارى بۆ قورەيشىيەكان و ھىترىش ھەيە، نىشانەى راستى
 پېغەمبەرايەتى موحەممەدەۋ، بەلگەيە لەسەرئەۋە: کہ ھاتنى عەزاب
 بەدەست خودايەۋ ئەو كات و شۋىن و چۆنيەتى ديارىدەكا.

﴿وما كان أكثرهم مؤمنين﴾ زۆربەى زۆرى گەلى شوعەيب موسولمان
 نەبوون، بەكافرى لەناۋچوون.

﴿وان ربك هو العزيز الرحيم﴾ بیگومان خودا تۆشەى موحه مەد !
خاوه ن دەسلەت و توانایه، تۆله له تاوانباران دەستیتى و فەرامۆشیان ناکا،
خاوه ن رەحم و بەزەبى یه بۆ موسوڵمانان و چاودێریانە.

ئەم چیرۆکانە ناماژە بەوه دەکەن: کە هەموو پیغەمبەرەکان تیگرا
بانگەوازیان بۆ یەک جۆر ئاین کردوه، هەموویان بانگەوازیان بۆ
یه کتاپەرستی کردوه، هەولیان داوه بۆ ریزگرتن، لەئەخلاقی بەرزو جوان و
بلاوکردنەوهی فەضائیل و دژایەتی کردنی رەزائیل.

ئەجار هەریەکیان چارەسەری نەخۆشیە کۆمەلایەتیەکانیان بەشیوه و
شیوازیکی جیاو تایبەتی چارەسەرکردوه. هەر گەل و نەتەویەکی جۆره
نەخۆشیەکی کۆمەلایەتی تیدا بەرجەسته بووه و تەشەنەى کردوه. ئەوه تا
حەزرەتى هود (عليه السلام) دواى بانگەوازی یه کتاپەرستی و پابەندبوون بەفەرمان و
جەلەوگیرییەکانی پـهـروهردگار هـهـول دـەدا نەخۆشـى
شانازی کردن و خۆبەزلزانی و بینا رابەستنی زیاد لەپێویست چارەسەربکا،
تەماعکاری و ناشوب و تالانکردن و رێگری و چەتەکاریان تیدا نەهێلى.
ئەوه حەزرەتى صالح (عليه السلام) دەیهوى گەلهکەى واز لەپیشپەکی بێناسازی و
رازاندنەوهی خانووبەرە و قەصرو بالەخانەکانیان بەهێنن، هێندە هەلپەى
دەسته بەرکردنی لەزەتە مادییەکان نەکەن.

حەزرەتى (لوط) یش ناپەرەزەماندیی توندی خۆی دەربەری بەرامبەر
دیاردەى نێربازیی کە لەناو گەلهکەیدا باو بوو، بە توندی پەخنەى لى
گرتن و کارەکیانی بە پیچەوانەى قانون و یاسای بونەوەر دانان. حەزرەتى
(شوعەیب (عليه السلام)) یش بەتوندی رەخنەى لەتەرازوبازی و ستمکاری
نەتەوهکەى گرت و هەرهشەى ترسناکی لى کردن ئەگەر سووربین لەسەر
هەلوێستی نادروستیان.

هه موو پیغه مبهه کان جه ختیان له سهه خودا په رستی کردوه و خه لکیان هه لئاوه بو دلسۆزی له عیبادهت کردن دا . هه موویان نه وه یان راگه یاندوه : که له پاساوی بانگه وازییه که یان دا به ته مای کری و پاداشتی گه له کانیان نین و نه جرو پاداشتی خویان له خودا داوا ده کهن .

هه موویان وره به رزو پشوود ریژو دلسۆزو بی باک بوون له بهه رامبهه سهه پیچیکاران و سته مکاران دا ، هیچ هه ره شه و ته هه دیدیک کاری لی نه کردون و پشستیان به خودا قایم و پته و بووه .

قورئان له خوداوه نیه درواوه بو ترساندنێ موشریکه کان و

موزده دان به موسولمانان

وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ
مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْعِلَ لَهُ
عِلْمُوا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٨﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾
فَفَرَّامُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾ فَيَقُولُوا
هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾ أَفَرَأَيْتَ
إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا
لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ
عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

دوای راناندنی چیرۆکی ئەو پیڤه مبه رانه: که خودا گیرانیه وه بۆ
دلدا نه وهی پیڤه مبه رو ته سه لادانه وهی وترساندنی موشریکه کانی
قوره یش: که خۆیان توشی ئەو عه زاب و سزایه ی نه ته وه پیشینه کان
نه که ن و پیڤه مبه ر به درۆ نه خه نه وه. بۆ ئەوهی به ده ردی گه له پیشینه کان
نه چن و وه کوو ئەوان له ناو نه چن.

ئه مجار به شوین ئەوه دا باسی نازلکردنی قورئان ده کا، بۆ سه ردلی
پیڤه مبه ر ﷺ که به لگهی راستی پیڤه مبه رایه تی هه زه ته ی موحه مه ده،
ههروه ها بۆ ئەوهی له نیوان سه ره تاو کۆتایی سوره ته که دا ته ناسوب دروست
ببی، چونکه سه ره تای سوره ته که، باسی روو وه رگیرانی موشریکه کان
ده کا له قورئان ﴿وما یأتیهم من ذکر من الرحمن محدث الا کانوا
عنها معرضین﴾ (نایه تی ۵). بۆیه کۆتایی سوره ته که شی
به باسی قورئان به ری ده کاو ده فهرموئ:

﴿وانه لتنزیل رب العالمین﴾ واته: ئەو قورئانه ی له سه ره تای
سوره ته که دا باس کرا، نامه ی ئاسمانی یه له خودا وه نازلکرا وه بۆ سه ردلی
پیڤه مبه ری خۆی موحه مه د ﷺ .. نامه یه کی فه صیحه و موعجیزه یه،
له توانای ئاده میزاد و جندۆ که دا نیه شتی ئاوا بجه نه رو، که و ابو له خودا وه

نازل بووه و شاکاری خودای بوونه و ره، ههروه ها هه وائی نهیئی و به سهرهاتی رابووردوی تیدایه ئه مهش به نیگا و سروش نه بی تازانری.

﴿نزل به الروح الأمين﴾ ئه مینداری نیگا و سروش ((جویرائیل)) بوئی هیئاو ته خواری، فریشته ی پایه بهرز له عاله می بالاوه ئه و په یامه پیروژه به فهره ی خستوته ناو دل و دهرونی تووه و تی گه یاندوی، به بی زیادو کهم قورئانی پی راگه یاندوی ﴿لتكون من المنذرین﴾ بو ئه وه ی له پیپی ترسینه ران بی، گهل و نه ته وه کهت بترسیئی، به لکوو هه موو ئاده میزاد به گشتی بترسیئی له عه زابی خودا، موژده بده ی به ئه وان ه ی شوینت ده که ون و ئه وان به ترسیئی: که سه ریپچیت ده کهن و په یامه کهت به درۆده خه نه وه.

نازل کردنی قورئان بۆ سه ر تو ئه ی موحه ممه د! ﴿بلسان عربي مبين﴾ به زوبانی عه ره بی و ئاشکرا و ره وان و سه ر ئاسا تابه جوانی تی بی بگهن و قوره ی شیه کان بیانیان نه میئی. چونکه ئه وان یه کهم گهل و نه ته وه یسه کن قورئانیان به گوئی دا دراوه، به سه ریان دا خویندراوه ته وه، ده ی ده بوایه زوو به پیی بانگه وازی ئیسلامیه وه به اتنایه و خیرا ئیمانیان به یئنایه، ئه وان پیغه مبه ر ده ناسن، ئاگایان له ژیا نی رابووردوی هه یه، قورئان به زمانی خو یانه و ئوسلوب و شیوه و شیوازی له ی که لامی به شهر جودا وازه و له ژوور توانا و ده سه لاتی ئه وان دایه. لییان عه یان و ئاشکرایه ئه م قورئانه له جووری قسه و ئاخاوتنی ئاده میزاد نیه، له سه رچاوه یه کی غه ییری ئاده میزاده وه هاتوه، که چی و پرای ئه وهش به هو ی عینادو سه ر په قی خو یان ئیمانیان نه هیئا و پیغه مبه ریان به درۆخته وه.

﴿وانه لفي زبر الأولین﴾ باس و خوا سی قورئان و ئامازه پی کردنی له نامه ئاسمانیه پیشینه کان دا هه یه. پیغه مبه رانی پیشوو یه که له دوا ی یه که موژده ی هاتنی پیغه مبه رو نازل کردنی قورئانیان به گه له کان یان داوه،

دوا پیغه‌مبه‌ر که ئەم پەيامەى بە‌گەل و نەتەوێ‌کەى راگە‌یاند حەزەرە‌تى عیسا عليه السلام بوو که موژدەى ره‌وانە‌کردنى پيغه‌مبه‌رى ئىسلامى بە‌گەل و نەتەوێ‌کەى راگە‌یاند، وە‌کوو قورئان ئاماژەى بۆ دە‌کاو دە‌فەر‌موى: ﴿وان قال عيسى ابن مريم: يا بني اسرائيل، اني رسول الله اليكم، مصداقاً لما بين يديّ من التوراة، ومبشراً برسول يأتي من بعدي اسمه احمد﴾ (الصف/٦). يان دە‌فەر‌موى: ﴿ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم، وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا، فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به، فلجنة الله على الكافرين﴾ (البقرة/٨٩) يان دە‌فەر‌موى: ﴿وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصداقاً لما بين يديه من الكتاب ومهيمناً عليه﴾ (المائدة/٤٨).

بە‌گورتن و پوختن ئەم نایە‌تانە‌ سى‌بە‌لگە‌يان لە‌خۆ گوتوووە
لە‌سەر ئەوێ: که قورئان لە‌خوداوە‌ هاتووە:

یە‌کە‌میان ئەو‌یە: قورئان نازل بوو بۆ سە‌ردلێ پيغه‌مبه‌رى‌کى نە‌خويندە‌وار: که لە‌و‌هە‌پيش هيجى لە‌و بارە‌و نە‌زانىوێ. که قورئانە‌کەى بۆ هات باش وە‌رى گرت و پە‌پرە‌وى کرد. دوو‌هە‌م ئەو‌یە: بە‌زوبانى عەرە‌بى ئاشکراو نە‌يان نازل بوو و تە‌حە‌ددای عەرە‌ب و غە‌يرى عەرە‌بى کرد ب‌توانن وینە‌ى قورئان يان دە‌سورە‌تى تە‌نانت سوره‌تێ‌کيشى ب‌خە‌نە‌رو. نە‌ياتوانى و داماو دە‌سە‌سان بوون. ئە‌مە‌ش نيشانە‌ى ئەو‌یە: که قورئان لە‌خوداوە‌یە‌و دە‌ستە‌لە‌بە‌ستى موحه‌مە‌د نیه‌.

بە‌لگە‌ى سێ‌هە‌م: ئەو‌یە قورئان لە‌کتیبه‌ ئاسمانییه‌کانى پيشودا ئاماژە‌ى پى‌کراوە‌ و مزگینى پى‌دراوە‌.. جاکە‌ ئەو‌هە‌مان بۆ چە‌سپا: که قورئان لە‌خوداوە‌ نازل‌کراوە‌ پيغه‌مبه‌رايه‌تى حەزەرە‌تى موحه‌مە‌دیش دە‌چە‌سپى!

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی سه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ
ئه‌وه‌یه زانایانی ئایینی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل ناوی قورئان و نیشانه‌کانی
پیغه‌مبه‌ریان له‌کتیبه ئاسمانیه‌کانی خۆیان دا ده‌ست که‌وتوووه.

ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ؟﴾ ئایا
به‌لگه‌ی ته‌واوو نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د نابیته نیشانه
بۆ قوره‌یشیه‌کان: که زاناکانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل باسی قورئان و
ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌رونی و ئاشکرا له‌کتیبه ئاسمانیه‌کانیان دا
ده‌ست بکه‌وی، ته‌نانه‌ت زاناکانیان موحه‌مه‌دیان وه‌کوو کوری خۆیان
ناسیوه!! ته‌نانه‌ت عه‌بدوڵلائی کوری سه‌لام که له‌م باره‌یه‌وه پرسیاریان
لی‌کرد، وتی: ئیمه پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌کوری خۆمان باشر ده‌ناسین.

قوره‌یشیه‌کان زۆرجار ده‌چوونه لای ماله‌ جولە‌که‌کان و ده‌رباره‌ی
پیغه‌مبه‌ر پرسیاریان لی‌ده‌کردن، ئه‌وانیش نیشانه‌و ره‌وشته‌کانی
پیغه‌مبه‌ری ئاخیر زه‌مانیان بۆ روون ده‌کردنه‌وه.

ئیمامی شه‌عله‌بی له‌ئینبو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌فه‌رموی:
دانیشتوانی مه‌که‌که شاندیکیان نارد بۆلای جولە‌که‌کانی یه‌ثریب بۆ ئه‌وه‌ی
ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیاریان لی‌یکه‌ن ئه‌وانیش له‌وه‌لامدا وتیان:
به‌ئێ کاتی ره‌وانه‌کردنی هاتوووه هه‌ندی له‌ره‌وشته‌کانی پیغه‌مبه‌ریشیان
بۆ روون کردنه‌وه. (۱)

ئه‌جار ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که ئه‌و قوره‌یشیه‌ سه‌رره‌قه نه‌فامانه وێرای
هه‌بوونی ئه‌و هه‌موو به‌لگانه سورن له‌سه‌ر کوفرو بیدینی خۆیان و به‌لگه‌و
ده‌لیل کاریان تی‌ناکاو په‌ند ئامیز نابن و ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى
بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ واته: ئیمه قورئانمان به‌زوبانی
عه‌ره‌بی بۆسه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی زمان عه‌ره‌ب و ره‌گه‌ز عه‌ره‌ب ناردۆته

خوارى، بەزمانىكى رەوان و بەلىغ بۆيان دەخوئىتتەو، دەبىيسن و تىي دەگەن و دەزانن: ئەو ئاخاوتنىكى موعجىزەو لەكەلامى بەشەر ناچى و ئادەمىزادو جندۆكە ناتوانن كەلامى ئاوا بىخەنەر، كەچى و ئىپراي ئەوھش ھەرئىمانى پىئاھىنن و ئىنكارى دەكەن و جارىك دەلئىن: شىعرە، دەمىك دەبىژن: چىرۆكە كۆنە، بىرك كاتىش بەقسەى كاهىن و كۆلەو نانى لەقەلەم دەدەن.

دەى ئەگەر قورئانمان نازلېكردايە بۆسەر ھەندى كەسى ناعەرەب، بمان ئاردايە بۆسەر كەسىك نەتوانى عەرەبى بخوئىتتەو و عەرەبى نەزانىايەو نەيتوانىايە بەسەريان دا بىخوئىتتەو دوبارە پىي كافر دەبوون و پروايان پىتەدەكرد، دەيانگوت: تىي ناگەين و نازانن چى دەلى، وەكوو لەئايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجْمًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ؟﴾ (فصلت/۴۴).

بەكورتى وەك يەك وايە چ جوداوازيبەكى نىيە ئىمە قورئان نازل بىكەين بۆسەر پىياوتىكى عەرەبى ناسراو و رابوردو پاك و بىگەردو بەزوبانىكى عەرەبى فەصيح و بەلىغ و ئاشكرا، گوئىيان لى بىو تىي بگەن و بىناسن و بزائن كەلامىكى موعجىزەو سەئاسايە، يان قورئانەكە نازل بىكەين بۆ سەر پىياوتىكى ناعەرەب چ لەزمانى عەرەبى نەزانى لەھەردوو ھالەكەدا ئەوان پروايان پىي ناپىو ئىمانى پىئاھىنن !!

ئەمە بەلگەيەكى ئاشكرا و نمايانە لەسەر دلرەقى و بىوئىژدانى كافرەكانى قورەيش و رۆچونيان لەكوفرو بىدىنىدا، ئەوھتا لەگەل ئەوھشدا نەھىنى فەصاحت و بەلاغەتى قورئانيان زانىوھ لىيى ھالى بوون لەسەر زوبانى كەسىكى وەكوو ھەزەرەتى موحەممەد: كە رابوردو بىنەچەى دەزانن و لەوھپىش ناسىويانە و بە(الأمین) لەناويان دا بەناوبانگ بووھ

بۆیان ده خویندریتتهوه، کهچی بههۆی لوت بهرزو ده مارگیریان پشتی لی هه لده کهن و ئیمانی پی ناهیتن.

ئه مجار پهروهردگار ئهم هه لویسته ناشیرینهیان جهخت ده کاتهوه ده فهرموی: ﴿كذلك سلکناه فی قلوب المجرمین﴾ واته: وه کوو چۆن رهوشتی به درۆخستنه وهیان بۆ قورئان به خویندنی کابرایه کی ناعهره ب له دل دا چه سپاوه و جیگیرمان کردوه، ههر بهو جهورهش به درۆخستنه وهی قورئان له دلی قورهیشیه کان دا چه سپاوه و جیگیرمان کردوه، به کورتی رهوشتی دلپهقی و پروانه کردن به قورئان و رهتکردنه وهی، شتیکی سروشتی یه وه گهل خوین و ئیسقانیان تیکه لاوبوه.

قورئانیان بههۆی ئاده میزادی عهره ب یان ناعهره ب بۆ بنیترین نهوان له هه لویستی خویان لانه و واز له کوفرو بی دینی ناهیتن و سوورن له سه ر بته رستی. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿ولو نزلناه علیک فی قرطاس فلمسوه بأیدیهم لقال الذین کفروا: ان هذا الا سحر مبین﴾ (الانعام/۷).

ئه مجار زیاتر جهخت له سه ر مانای پیشوو ده کاتهوه و ده فهرموی: ﴿لایؤمنون به حتی یروا العذاب الالیم﴾ نهوان ئیمان به حق و راستی ناهیتن، به کافری ده میننه وه له دل دا ئینکاری قورئان ده کهن و به درۆی ده خه نه وه هه تا به چاوی خویان عه زابی سهخت ده بینن و یه خه یان ده گری. ﴿فیأتیهم بغته وهم لایشعرون﴾ نهو عه زابه سهخته به ناگه هان و گۆزو گومته توشی نهوانه ده بی: که قورئان به درۆ ده خه نه وه، به خویان نازانن: که یه خه یان ده گری و تیکیان وه ده پیچی؛ جائه و کاته:

﴿فیقولوا هل نحن منظرون﴾ ده لئین: ده بی ئیمه که می مؤلته بدرین بۆ نه وهی به خوماندا بچینه وه و خودا په رستی بکهین؟؟ واته ئاواته خوازی نه وه ده بن که که میك مؤلته بدرین. به لام نه مؤلته تیان ده درۆ

نەپەشىمان بونوئەشيان سودى دەبى، بۆ خۆشيان دەزانن: كە لەقيامت
دا پەنانه ماون و هيچ شتيك داديان نادا، وهلى قسهيه كه دهيكەن و
دهيانەوى دلى خويان تۆزى خوش بكەن!

له گډل نه وډدا که نه وډه وه زغ و حالیان ده بی، و پرای نه و هه مو
هه په شان و ترساندانه نه فامی و نه حمه قی سهرو دلی گرتوون و داوای
زووه اتنی عه زاب ده کهن. ﴿أفبعذابنا يستعجلون؟﴾ نایا نه وانه په له
له ه اتنی عه زابی نی مه ده کهن؟ به ته حه دداوه ده لیّن: ﴿فأسقط
علینا کسفا من السماء﴾ (الشعراء/ ۱۸۷) یان ده لیّن ﴿فأتنا بما تعدنا﴾
(الأعراف/ ۷۰)

ئەمجار كە غەزەبە كەشيان بۆدى داۋاي مۆلتەدان و دواكەوتنى دەكەن؟! ئەوان بۇيان روون بۆتەو، چۆن گەلە ستەمكارەكانى پىشووومان لەناوبردن وچۆن ئاسەوارمان بىرىنەو.

﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَعْنَاهُمْ سِنِينَ، ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ، مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ﴾ نایا وادهزانن: که داهاتووی کار وه کوو چۆن نه وان بۆی چوون ئاوا دهبی؟ ئه ی موخاطبه! گریمان ئیمه ژیا نی نه وانمان درێژ کرده وه له له زهت و خوشی دا ته مه نی درێژمان پیدان، دوا یی عه زابی هه ره شه پی لیکرا و مان بۆ ناردن و به ناگه هان و یه خه ی گرتن، نایا نه و خوش رابواردنه، نه و نازو نیعمه ت و خوشی یه عه زابه که یان له سه ر لاده بن؟ یان لییان سوک ده که ن؟ نه خیر ته مه نی درێژو پرنازو نیعمه ت، نه عه زابی یان له سه ر لاده با نه لییان سوک ده کا، ما وه ی عه زابی قیامه تیش کۆتایی نایه و بی برانه وه یه .. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فه رموی: ﴿يُودِ احْدَهُمْ لَوْ يَعْمَرُ الْاَلْفَ سَنَةً، وَمَا هُوَ بِمَرْحُوزٍ مِنْ الْعَذَابِ اِنْ يَعْمُرُ﴾ (البقرة/ ۹۶) یان ده فه رموی: ﴿وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدَّى﴾ (اللیل/ ۱۱).

به کورتی خوشپاوار دنی در یژخایه ن، عه زابی خودا رەت ناکاته وه .
 چه نديک ژيان به خوشی به سەر بهر ن بهر ن ئەوکاته عه زابی خودا یه خه یان ده گری
 هیچیان له بیر نامینی ههرواده زانن قه تقهت خوشیان نه بینیه، وه کوو
 له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿کأنهم يوم یرونها لم یلبثوا الا عشية او
 ضحاها﴾ (النازعات/٤٦).

له فهرمووده ی صه حیج دا هاتوو ده فهرموی: رۆژی قیامهت کافر
 دینن یه کجار له ناگری رۆده که ن و ده ری ده هیئنه وه، ئەجار پیی ده لێن:
 ئه ری قهت له ززهت و خوشیت بینیه؟ ده لی: نه وه للاهی هه رگیز خوشیم
 نه دیوه. ئەجار موسولمانیکی ژیان ناخوشی دونیا ده هیئنن به ئاوی
 به ههشت جارێک ده یشۆرن دوا یی پیی ده گوتری: ئه ری قهت ناخوشیت
 بینیه؟ ده لی: نا وه للاهی قهت ناخوشیم نه بینیه .

ئه جار پهروه ردگار یاسای عه دالهتکاریی خۆی راده گه یه نی و داب و
 نه ریتی خۆی له بوونه وه ردا رون ده کاته وه ده فهرموی: ﴿وما أهلكنا من
 قرية الا لها منذرون، ذکرى وما کنا ظالمین﴾ ئیمه هیج شارو گوندیکمان
 وێران نه کردوه مه گه ر دوا ی ئه وه ی: که پیغه مبه رمان بۆ سه ر ناردون
 بانگه وازی دانیش توانی ئه وشارو گوندانه یان کردوه بۆ خودا په رستی و
 له عه زابی خودا ترساندویان و موژده ی نازو نیعمه تی به هه شتیان بده نی
 ته گه ر ئیمان به یئنن و پابه ندی فه رمان و جله و گه ریه کانی پهروه ردگار بن .

ناردنی فروستاده بۆ سهریان و بانگه وازی کردنیان بۆ یادخستنه وه و
 ناگادار کردنه وه یانه ده رباره ی ئه وه ی پیویسته ئه نجامی بده ن. به هیج
 جوړیک و له هیج حالیک دا ئیمه سته ممان لی ته کردون و به ناره واهه زابمان
 نه دا ون، به لکوو به هو ی سوور بونیان له سه ر بیتدینی و په رستش کردنیان بۆ
 غه یری ئیمه توشی ئه وه ده رده هاتوون! ئیمه دروستمان کردون عیباده تی
 غه یری ئیمه یان کردوه، نازو نیعمه تمان پی دا ون شو کرانه ژمێرنه بوون،

سپلۆ پی تهزان بوون، به شیك له رهحهتی خودا ئه وهیه تا پیغه مبه ره نه نیری و بانگه وازی دانیش توان نه کا ئه وانیش به درۆی نه خه نه وه عه زابی خۆی نارژینی به سهریان دا.

ئه مه مه بده ئیکه و چه ند جار قورئان ئاماژه ی پی کردوه وه کسو ده فهرموی: ﴿وما کنا معذبین حتی نبعث رسولا﴾ (الاسراء/۱۵) یان ده فهرموی: ﴿وما کان ربک مه لک القرى حتی نبعث فی امها رسولا یتلوا علیهم آیاتنا، وما کنا مه لک القرى الا واهلها ظالمون﴾ (القصص/۵۹).

بیگومان پهروه ردگار عه هلو په یانی سروشتی له ئاده میزاد وه رگرتوه: که به تاک و ته نها بیناسن و ته نها به ندایه تی ئه و بکه ن. فیطره تیش بو خۆی هه ست به هه بوونی پهروه ردگار ده کا، به مه رجی له پرپه وی خۆی لانه دا.

وێرای ئه وه ش پهروه ردگار به لگه ی جۆراوجۆری له بوونه وهردا بلاو کردۆته وه، هه موویان نیشانه ی هه بوونی خودای تاک و ته نها به دیه یته ره .. جا ئه گه ر ئاده میزاده کان، واده ر په یانی فیطره تیان له بیرچۆه، به لگه ی ئیمانیان فهرامۆش کردن، خودا ترسینه ری بو ناردون و واده و به لئینی فهرامۆش کراویان وه بیر ئاده میزاده کان هیناوه ته وه، له خه وی غه فله ت رایان په راندون.

که وابه و پیغه مبه رایه تی وه بیرخه ره وه ی بیرچوه وانه، ئاگادار که ره وه ی بی تاگیانه، ئه مه ش زیده فه ضل و ره حه تی خودایه بو به نده کانی. جا ئه گه ر وێرای ئه وه هه موو به لگه و نیشانه: سه رباری ئه و واده و به لئین وه رگرتانه، ئه جا پیغه مبه ر ناردن و بانگه وازی کردن و ترساندن و موژده پێدان، له گه ل هه موو ئه مانه دا ئاده میزاده کان موسو لمان نه بن و نه یه نه سه ر ریبازی راست، ئه گه ر خودا عه زابیان به سه ردا بدا که ی سته مه؟ به لکو ئه وه پیری عه داله ته.

ئەجار پەرورەدگار رەددى موشرىكەكان دەداتەو: كە دەيانگوت:
 موحەممەد ﷺ كۆلەو نانى يە. ئەو پەيامەى بۆى دى وەكوو ئەو ئىحاو
 جەنجەلوتە وايە: كە شەياتىنيەكان بە كۆلەو نانەكانيان دەگەيانە.
 دەفەرموى: ﴿وما تنزل به الشياطين﴾ ئەم قورئانە شەياتىنى و جندۆكە
 وەريان نەگرتوو بە پيغەمبەريان گەياندى، وەكوو چۆن جەنجەلوت و شتى
 ئاوا بە كاھىنەكان رادەگەيەنن.

﴿وما ينبغي لهم وما يستطيعون﴾ تهانته شہیاتینی و جندو کہ رایہیان
ناکہویو ناتوانن ئہوکارہ ئہنجام بدن .

﴿انهم عن السمع لمعزولون﴾ بیگو مان ۛ جندو ڪو شه یاتینی
 دوور خاونه وه له وهی ٿا خاوتنی فریشته ی تایهت به نیگا بیسن ، به ڪو
 ریگیان نادری هیچ ٿا خاوتنی ڪی فریشته ی ٿا سامنه کان بیسن .

بە كۆرتى شەياتىنى رايەى ئەو ەيان ناكەوئ قورئان لە ەالەسى
بالا ەەربگىن و بەنىگا بۆ يىغە ەەەرى بھيتن بەسى بەلگە :

۱- نیگا هیئان بۆ پیغەمبەر و فیژکردنی ئیشی ئەوان نیە، چونکە رەوشتی ئەوان فەساد و گومراکردنی ئادەمیزادە. قورئانیش ھەمووی پەندو ئامۆژگارییە، فەرمان بەچاکە و نەھی لەخراپەییە، ھیدایەت و نوورو بورھانە، دەی لەنیوان قورئان و کارو کردەوێ شەیاتینی دا ئاسمان و رتسمانە.

۲- ئەوان ناتوانن: قورئان وەر بگرن و بەنیگا بۆ موحمەدی بەیئین، توانای تەجەممول کردنی قورئانیان نیه وەکوو دەفرموی: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ (الحشر/۲۱).

۳- ئەگەر شیاوی وەرگرتنیش بن و بتوانن تەحەممولی بکەن و بیگەیه‌نن ھەر بۆیان ئەنجام نادری، چونکە شەیاتینی دوور دەخرێنەوہ لەبێستنی قورئان و ناتوانن توخنی بکەن، چونکە ئاسمان پرە لەپاریزەر و

(يا صبا حاد)! - لەكاتى خەتەردا ئەم رستە دەگوترى - : ئىتر ئەو ھى گوئى
لەم ھاوارە بوو يان خۆى ھات يان نوئىنەرى نارد، ھەموو خەلک لىى
کۆبونەو.

ئەجار فەرموى: ئەى خىلى (عبد المطلب) ئەى خىلى فيھر! ئەى خىلى
لوئەى! ئايا ئەگەر من ھەوالتان بدەمى: كە سوپايەكى ئەسپ سوار لەو
ديو ئەو كىو ھىو دەيەوى لەنكاوئىك لەبەرەبەيان دا ھەلمەتتان بۆ يئنى،
ئايا پىم پروا دەكەن؟! ھەموو ئامادەبووان تىكرا وتيان : بەلى بىروا
پى دەكەين.

ئەجار پىغەمبەر ﷺ فەرموى: (فانئى نذير لكم بين يدي عذاب شديد)
دەبزانن: كە من ترسىنەرم بۆتان لەپىش ھاتنى عەزابىكى بەئىش و
سامناك. ئەبولەھەب وتى: دەك لەناوچى دەك مالت وئران بى، ئايا ئەمە
نەبى ھىچ شتىكى تر نەبوو ئەم كۆبونەو ھى بۆ ئەنجام بدەى؟!

ئىتر پەرورەدگار سۈرەتى ﴿تبت يدا ابي لهب وتب....﴾ ى نازل كرد.
ئىمامى موسلىم بەزنجىرەى خۆى لە خاتوو عائىشەو دەفەرموى: كە
ئايەتى ﴿وانذر عشيرتك الاقربين﴾ نازل بوو پىغەمبەر ﷺ ھەستاو
فەرموى: ئەى فاطىمەى كچى موھەممەد! ئەى صفىەى كچى
(عبد المطلب) ئەمەن ناتوانم لای خودا ھىچتان بۆ بكمە. لەمالى دونيا
چىم ھەبى داوام لى بكمەن دەتاندەمى بەلام ناتوانم تۆزىك عەزابى خوداتان
لى دوور بىخەمەو.

موسلىم و تىرمىذى بەزنجىرەى تىرمىذى لە ئەبو ھورەيرەو رىوايەت
دەكەن . دەفەرموى: كە ئەم ئايەتە نازل بوو پىغەمبەر ﷺ بانگى
قورەيشىيەكانى كرد بەگشتى و بەتايىبەتى فەرموى: ئەى كۆمەلى
قورەيش ! خۆتان لە ئاگر رزگار بكمەن، ئەى كۆمەلى بەنى كەعب خۆتان
لە ئاگر رزگار بكمەن، ئەى فاطىمەى كچى موھەممەد! خۆت لە

ئاگر رزگار بىكە، چونكە ۋەللاھى من ناتوانم تۆز قالىتېك عەزابى خوداتان
لى ۋور بىخە مەۋە بزانن من لە گەل ئىۋەدا خزمایە تىم ھەيە، لە دونىادا
سىلەى رەحم بە جى دىنم و لە قىامەت دا ھىچم بۆ ناكرى.

ئەم رىۋايەتەنە ۋە ھى تىرىش ئەۋەمان بۆروون دەكەنەۋە :
كە پىغەمبەر ﷺ بە چ شىۋەيەك نىگای ۋە رگرتوۋە چۆنى گەياندەۋە، چۆن
خىرا خزم و عەشیرەت و ھۆزۈ دەۋرۋىەرى خۆى بانگ كىردەۋە، ئەركى
سەرشانى ئەنجام داۋە كارەكەيانى ھەۋالەى خودا كىردەۋە، بۆى
روون كىردەۋە كە خزمایە تىان بۆ پىغەمبەر دادىيان نادا ئەگەر
كىردەۋە يان خراپ بى.

بانگەۋازى و ترساندن و موژدەدان بە شىك بوۋە لە ئەركى سەرشانى
پىغەمبەر ﷺ ۋە كوو لە چەند شۆيىنىكى قورئان دا ئامازەى پىدەكاو
دەفەرموى: ﴿و هذا كتاب انزلناه مبارك، مصدق الذي بين يديه، ولتتذرن
أم القرى ومن حولها﴾ (الأنعام/۹۲) يان دەفەرموى: ﴿وكذلك أوحينا
إليك قرآنًا عربيًا لتذرن أم القرى ومن حولها وتتذرن يوم الجمع لأريب
فيه﴾ (الشورى/۷) يان دەفەرموى: ﴿تبارك الذي نزل الفرقان على
عبده ليكون للعالمين نذيرًا﴾ (الفرقان/۱).

ھەرۋەھا پەرۋەردگار بۆ پىغەمبەرى خۆى رون دەكاتەۋە: چۆن مامەلە
لە گەل ئەۋ موسولمانانە بكا: كە بە پىر بانگەۋازى يەكەيەۋە دىن.
دەفەرموى: ﴿واخفض جناحك لمن اتبعك من المؤمنين﴾ باۋەشى سۆزى
خۆت بۆ موسولمانان بگرەۋە بە نەرم و نىانى مامەلە لە گەل ئەۋانەدا
بكە: كە بە پەيامەكەت باۋەرىيان ھىناۋە، ئەۋ جۆرە ھەلس و كەۋتە نەرم و
نىانەت زياتر دلى ئەۋان بە ئىسلامەۋە پەيۋەست دەكا.

ھەلبەتە پىغەمبەر ﷺ بە درىژايى ژيانى لە گەل ھاۋەلاىىدا
نەرم و نىان و دلسۆز بوۋە، رەۋشت ۋە خلاقى قورئانى بوۋە،

ئىبنوعەباس دەفەر موى: ماناى ﴿وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ بىرىتىپ
 لەگويزانەو ەى رەچەلەكى پىغەمبەر ﷺ لەپشتى باوكانىدا، ەەر لە
 ەزەرتى ئادەم و ەزەرتى نوح و ەزەرتى ئىبراھىمەو ەتە
 لەداىكوونى و بوونى بە پىغەمبەر ﷺ .

هه ندى له زانايان ئايه تى ﴿وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ يان كرده به به لگه ئه وه كه باوك و دايكى پيغه مبه عليه السلام موسولمان بوون. ئه وه ديشه شيان كرده به به لگه له سه رايه كه يان: كه ده فهرموي: (لم ازل انقل من اصلاّب الطاهرين الى ارحام الطاهرات) به دريژايي ميژوو من له پشتي باوكاني خوداپه رسته وه گويزرامه وه بو مندالذاني دايكاني خوداپه رست له پشتي باوكانه وه رژيندrame ناو رهحه مي داوئين پاكانه وه.

رہ ددانہ وہی بوختانی موشریکہ کان: کہ دہیانگوت:

موجودہ مہمہد کاهین و شاعیرہ

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

ئەمە جەولەي كۆتايى ئەم سورەتە پېرۆزەيە دەربارەي قورئان، لەجاری يەكەم دا ئەوەي چەسپاند: كە ئەم قورئانە لەخوداوە نازل بوو، دوایي ئەوەي راگەياند: كە جندۆكەو شەياتینی نازلئان نەكردووە ئەوان ناتوانن ئەو كارە ئەنجام بدەن. لێرەش دا ئەو دەچەسپینی: كە شەياتینی پەيام بۆ ئادەمیزادی وەكوو موحەممەد ناھيئن، ئەوان نازل دەبن بۆ سەر كاهین و كۆلەوەنانییان، نەك بۆسەر پيغەمبەري دلسۆزو راستگو، نازل دەبن بۆسەر كاهین و فالگرەوەكان، نەك بۆ سەر پيغەمبەري ئەمین و خاوەن مەنھەج و ھەدەف و عەقیدە.

جا ھەر وەكوو قورئان لەو جۆرە نیە: كە كاهین و فالگرەوەكان لەشەياتینی دەبیسن، شیعرو كەف و كۆلی ناو دەروونی ئەو شاعیرانەش نیە: كە غەرقى دەریای خەيال و سەرگەردانی سارای قسەو ئاخاوتتن، قسەكانیان رەنگدانەوەي حەقیقەت و واقعین، نمونەي راستی ناودل و قەناعەتی عەقلى نین.

جا چونكە ئیعیجازی قورئان لەروی ماناو وشەوہیە، موشریكەكان لەبارەي ماناوہ رەخنەیان لی دەگرت دەیانگوت: ئەوہ جۆریكە لەو جەنجەلوتانەي شەياتینی بەگوێچكەي كاهینەكانی دادەن، لەبارەي وشەو رستەكانیشەوہ دەیانگوت ئەمە جۆریكە لەقسەو ئاخاوتنی شاعیرەكان.

ئیتەر پەر وەردگار رەددی ھەردوو بیرو بۆچونەكانی دانەوہو ئەوہي رون كردهوہ: كە قورئان لەو جۆرە ئاخاوتنانە ناچی و حال و وەزعی پيغەمبەر خۆیشی جوداوازە لەحال و وەزعی شاعیرو كاهین، دەفەر موی:

﴿هل أنبئكم علی من تنزل الشیاطین﴾ ئایا پیتان بلیم شەياتینی بۆ سەر كی نازل دەبن و جەنجەلوت و تورەھاتی خۆیان بەگوێچكەي كی دا دەدەن؟

﴿تنزل علی کل أفك أثیم﴾ نازل ده بن بۆسه درۆهه لبه ست و تاوانباران، بۆ سه درۆزن و فاسق و چه قاه سوو دهس بره کان: له کاهین و فالگره وه کانی وه کوو (شق) ی کوپی ره هم و سه طیحی کوپی ره بیعه و موسه یلیمه و طولهمه له و کافرو خودانه ناسانه ی بانگه وازی ئاده میزاد ده کهن بۆ ریبازی شهیتان و شوینکه وتنی. ده ی موحه مه د درۆ ریبازی شهیتانه و نه فرینی لی ده کا. کاهینه کان زۆربه ی شتیان درۆو ده له سه یه و چاو به سه ته ، موحه مه د له و هه والانه ی داویه تی هه مووی راسته و درۆی تیدا نه بوه.

﴿يلقون السمع واكثرهم كاذبون﴾ کاهینه کان گوێچکه یان بۆشه یاتینی یه کان کلۆر ده کهن ، درۆو ده له سه یان لی وه ده گرن ، هه رچی شه یاتینی به گوێچکه ی کاهینه کان ی داده ن زۆربه ی زۆری درۆو بوختان و گومان و نیشانه ن ، زۆربه ی شه یاتینی درۆزن و بوختان هه لبه ستن ، چونکه نه وان شتیك به کاهینه کان ده لێن: که نه یان بیستوهه ، به درۆو ده لێن: فلائه شتمان له عاله می بالا بیستوه نه یان بیستوه .. کاهینه کانیش درۆزن ده لێن: شه یاتینی فلا ن شتیان پی گووتوین، که له راستی دا پێیان نه گووتن. که وابوو بیرو بۆچونی کاهین و فالگره وه کان له سه درۆو ده له سه دامه زراوه و به تال و پوچه !!

یان راناو له ﴿يلقون﴾ دا ده گه رپته وه بۆ ﴿الشياطين﴾ واته: شه یاتینی یه کان نه و شته له عاله می فریشه وه ده بیسن به گوئی کاهینه کان ی داده ده ن، نه و وشه و رستانه ی له عاله می نه یی دا به سه ری دا ئاگادار ده بن و ناوه ناوه ده یذن هه ندیکی درۆو ده له سه پیوه ده نیسن و به گوێچکه ی کاهینه کان ی داده ده ن، ده بی بلێن: نه مه پێش نه و کاته بووه: که جندۆکه له بیستنی ئاخاوتنی عاله می بالا مه نع بکرین به تیر نه ستیره و ئاگر باران!

بە كورتى واقع باشتىن شاھىدو گەواھى دەرە وەكوو خۆرى ناوہ پراستى
ئاسمان ئاشكراو عەيانە كە جوداوازى نىوان پىغەمبەر و كاھىنەكان
عاسمان و رىسمانە ، ھەرچى پىغەمبەر ﷺ لە ئاسمانەو ھەوالى پىدراوہ ،
ھەمووى راستەو لە گەل حەقىقەت و واقع دا يەكسانە ، بە درىژايى ژيانى
پەر فەر و بەرە كەتى ، جگە لە راستى ھىچى لى تەبىستراوہ ، بە پىچەوانەى
ئەو ھەو ھەرچى كاھىنەكان ھەواليان پى داوہ جگە لە درۆ دەلەسە ھىچى تر
نەبوہ ، بۆيە مېژوو نەفرىنى لى گردوون و بەچاوى سوکەوہ بۆيان دەروانى و
عەقل قىزى لىيانە توررەھات و قسە پر و پوچە كانيان كەس و ھريان ناگرى و
جگە لە مندال و پر و پىرژىن و پىاوى سافىلکەو نە فام كەسى تر ،
پروايان پى تاكا .

ئەجار دواى ئەو ھى پەر و ھەر دگار جوداوازى نىوان ھەزەرەتى موخەمەد و
كاھىنەكانى رون كەردەوہ ، رەددى ئەو كافرانە دەداتەوہ : كە دەيانگوت
بۆچى ناگونجى شەياتىنى قورئان بۆ موخەمەد بىنن ؟ وەكوو چۆن
جەنجەلوت و تورەھات بۆ كاھىنەكان دەھىنن ؟ يان ھەر وەكوو چۆن شىعر
بۆ شاعىرەكان دەھىنن ؟؟ چونكە لەناو كۆمەلگای موشرىكەكانى ئەو
رۆژگارەدا واباو بوو : كە ھەموو كاھىنىك شەيتانىكى ھەيە ، فال و
جەنجەلوتى فېردەكا ، كە ھەموو شاعىرىك شەيتانىكى ھەيە شىعرى
فېردەكا !

دەفەرموى : ﴿ والشعراء يتبعهم الغاؤون ﴾ گومراو سەرلى شىواو لە
ئادەمىزاد و جندۆكە كەشوىنى شاعىرەكان دەكەون ، ئەوانەى لەربىازى
حەق و راست لايان داوہو بەخەرافات و تورەھات ھەلخەلەتاون ، شوىن
شاعىر دەكەون ! بەلام شوىنكەوتوانى ھەزەرەتى موخەمەد ﷺ ھەموويان
ھىدايەت دراو و پەپرەوكارى رىبازى حەق و راستى پابەندى فەرمان و جەلو
گىرىيەكانى پەر و ھەر دگارن ، عىبادەتكارو خاوەن پروا و مەرۆف دوست .

ئەمجار پەرورەدگار بەدوو بەلگە گوهرابوونى شاعیرەکان و
شوین کەوتوانیان روون دەکاتەو، دەفەرەمۆن:

۱- ﴿الم تر انهم فى كل واد يهيمون﴾ ئەتۆ نابینی ئەى موحەمەد!
یان ئەى بیسەر! کە شاعیرەکان دەم لەهەموو جۆرە قسەو ئاخاوتنیکیەو
دەدەن، خۆیان خۆیان بەدرۆ دەخەنەو، ئەمڕۆ قسەیک دەکەن، سبەى
هەلێ دەوەشیئەو، ئیستا مەدحى شتیک دەکەن تاویکی دى زەمى
دەکەن، ئیستا شتیک بەگەرەو گران لە قەلەم دەدەن پاشان بەپێچەوانەو
بى نرخ و بەهای دەکەن!

ئەم هەلێس وکەوتە ناجوامیرانەى شاعیران نیشانەى ئەوێە مەبەستیان
دەرخستنى حەق و راستى نى، نایانەوێ واقیع بپینن، حەق پەرست بن،
کۆمەلێکی هەوەس بازى خەيال پەرورەو سنوور بەزینن!
بەلام پێغەمبەر ﷺ حەق بێژو حەق خوازە، راستگۆو واقیع بینە، بانگەواز
بۆ یەك رێباز دەکات. ئەویش رێبازى خودا پەرستى و هەولدانە بۆ
بەختەوهرى ژيانى دونیاو قیامت!

۲- ﴿وانهم يقولون مالا يفعلون﴾ زۆریەى زۆرى قسەو ئاخاوتنى
شاعیران درۆ دەلەسەیه، ئەوى دەیلێن: نایکەن، ئەوى نایکەن دەیلێن.
بەقسە بەخشندەبى پەسەند دەکەن بەکردهو پرژدو چروکن.

ناموس و شەرەفى ئەم و ئەو لەکەدار دەکەن هەمیشە خەریکی
فاحیشە و فەسادن، خۆفش دەکەنەو، خۆ هەل دەنێنەو، ئەخلاق
دەرپوختن، بەخەيال چەند عالەمیك دروست دەکەن، بەوهم و ئەندێشە
تییان دادەژین بەخەيال چەند کردەو دیمەنیک رەنگرێژدەکەن و ئەمجار ئەو
خەيالەتە دەکەنسە حەقیقەت و شتى لەسەر هەلەدەچنن و وەکوو ئەو
مورەلیمەى جاحظ لە (نوادر المعلمین) دا باسى دەکا تازیه بۆ یارى بەخەيال
دروستکراوى لەدوونیا دەرچووى نەدیدەى دادەنى.

به قسه پۆسته می مازنده ران و حاته می تایی و مه لا مسته فای بارزانی و هه یاس و لوقمانن. به کرده وه له به رانبهر دوژمندا ئه ژنۆیان ده له رزی و له سه نگه ردا گو به خۆیان دا ده کهن و موعه لیمه عاشقه که ی له مهر جاحیظن.

به لام سه زه تی موحه مه د به پیچه وانیه ئه و دیاردانه وه به وه، هه رشتیکی فه رمانی پی کهدییّت خه لکی بۆ هه لئابی خۆی به کرده وه ئه نجامی داوه، هه رشتیکی له خه لکی مه نع کردبی پیش ئه وان خۆی لی دوور گرتووه، راستال و دلسۆزو واقع بین و خوداپه رست و ته قواکارو به خشنده و خاوه ن په وشتی به رز به وه، به لکو له هه موو کاریکی باش دا مامۆستاو رابه ر به وه، سه ر مه شق و په چه شکی ن به وه.

هه موو په وشتیکی جوانی تیدابووه، له هه موو په وشتیکی ناشیرین دوور به وه. ریبازی پیغه مبه ر ریبازیکی راست و جاده رییه، خودا فه رمانی پی کردووه: که هاوه ل بۆ خودا دانه ئی، به دلسۆزی و ئیخلاصه وه خوداپه رستی بکات، له په یه وو پرۆگرامی پیغه مبه ردا ئه و که سه ی زیاتر ته قوا کار بی پتر ریزداره. ریبازی پیغه مبه ر ریبازیکه به ر چاو پون و هی دایه تدراره کان شوینی ده که ون.

بانگه وازی هه موو پیغه مبه ران بانگه وازی کردنه بۆ یه کتا په رستی و عیباده تکردن و هه ولدان بۆ ده سته به رکردنی به خته وه ری ژانی دونیا و قیامه ت. ده ی مه نه ه جی شاعیران به پیچه وانیه مه نه ه جی پیغه مبه رانه وه یه. که واته چۆن ده بی په وشتی شاعیری وه پال پیغه مبه ر بدری؟!

ئه مجار په روه ردگار ئه و شاعیرانه چه رت ده کات که له سه ر رپه وه ی ئیسلام شیعر ده لێن و چوار په وشتی به رزی ئیسلامیان تیدایه (ئیمان و کرده وه ی چاک و یادی خوداو یارمه تیدانی حق و حق خوازان).

ئىمامى قورتوبى جوداوازى خستۆته نىوان وشەى (منقلب) و
(مرجع) هوه فەرمويه تى: (منقلب) برىتیه له وه رچه رخان له حالیکه وه بۆ
پېچەوانەى حالە که، (مرجع) برىتیه له وه رچه رخان له و حالەى تىيدای بۆ
حالیکى تر: که له وه و پېش له سەرى بووى، که و ابى هەموو (مرجع) يک
(منقلب) دەگەيه نى به لام هەموو (منقلب) يک (مرجع) ناگەيه نى.

تەيىنى:

دەمەوى له کۆتايى ئەم سوره ته پيرۆزەداو به بۆنەى تەفسىرى ئەم چەند
نايه تهى که باسى شيعرو شاعيره کان دەکەن، هەلۆىستى ئىسلام به رامبەر
به شيعرو شاعيره کان روون بکه مەوه.

هەلبەته چەند فەرموده يەك له پېغەمبەر وه دەر بارەى شيعرو شاعير
هاتووه، هەندىکيان دژى شيعرو شاعيرن و به ناپەسەندى له قەلەم دەدەن.
هەندى فەرموده شيان مەدحى شيعرو شاعير دەکەن. له بوارى زەمکردنى
شيعردا ئىمامى موسليم فەرموده يەكى رىوايه ت کردوه دەفەرموى: (لأن
يملتئ جوف أحدكم قيحا حتى يریة خير من ان يملتئ شعرا) ئەگەر
ناوسنگى يەكى له ئێوه پرى له کىم و زوخوا هەتا بىخوا (واتە: کىمە که
بىخواو ناو هەلۆلى بکا) باشتره له وهى پرى له شيعر.

له بوارى پەسەندى شيعردا فەرموده يەك هەيه: ئەحمەد و ئەبو داود
رىوايه تيان کردوه له ئىبنو عەبباس وه دەلى: پېغەمبەر ﷺ فەرمويه تى:
(ان من البيان سحراو ان من الشعر حکمة) هەندى تەعبىرو دەر برىن وه کوو
سىحر دەچى پياو سەرسام دەبى، هەندى شيعر هەيه حىکمەت و پەندە.
عەبدوللای کورى عەمرى کورى (العاص) دەلى: پېغەمبەر ﷺ
فەرموى: (الشعر بمنزلة الكلام، حسنه كحسن الكلام وقبيحه كقبيح
الكلام) (رواه البخاري في الأدب) شيعر وه کوو قسەوايه، جائەگەر جوان بوو
وه کوو قسەى جوان وايه، ئەگەر ناشىرىن بوو وه کوو قسەى ناشىرىن وه هايه.

سۈدى رەۋاي تىدابی، پەرۋەردەى دل و دەرون بکا، عەقل و ھۆش
مشت و مال بکا، يەکیەتى و براىەتى بخاتە ناو گەل و نەتەۋە، ئەۋە
شىعەرى پەسندەو ئىسلام قبولى دەکاۋ بەپىۋىستى داناۋە.

بىگومان ئەم جۆرە شىعەرە پەسندەو پىشەۋا بەرپزەکانى فىقھو
حەدېث و تەفسىر گوتویانە، زۆربەیان لەم بۋارەدا دیوانى شىعەریان ھەيە،
تۆپزىنەۋە ھەلسەنگاندىيان تىدائەنجام داۋە. گەرە زانایانى لوغەت و
ئەدەب زۆربەى تەمەنى زىرىنى خۇيان تىدا خەرج کردوۋە بەبەشىك
لەزانىارە ئىسلامىيەکانیان لەقەلەم داۋە پەسندیان کردوۋە.

ئىمامى شافىعى دەفەرمۈى: شىعەر جۆرىکە لەئاخاوتن ئەگەر جوان بوو
ۋەکوۋ ئاخاوتنى جوان وایە، ناپەسندەکەشى ۋەکوۋ قسەى ناشىرىن وایە:
مەبەستى ئەۋەيە کە شىعەر لەبەر خودى خۇى ناپەسند نىە، بەلکوۋ ئەگەر
مانای ناشىرىنى تىدا بوو ناپەسندە..

ئىبنو عەبدولبەر دەفەرمۈى: ھىچ کەس لەزاناۋ عاقل مەندان شىعەرى
جوانى بەلاۋە ناپەسند نەبوۋە: کەسېش نەبوۋە لەھاۋەلانى بەرپزى
پىغەمبەر ﷺ زاناۋ پىشەۋایانى ئىسلام ئىللايان شىعەرى گوتوۋە يان
غۈۋنەى پى ھىناۋەتەۋە، يان گوۋى بۆ راگرتوۋە، ئەگەر ھىکمەت و
پەندو نامۆزگارى تىدا بوۋى و قسەى پىرو پوچ و جوۋىن و تورەھاتى
تىدا نەبوۋى پەسندى کردوۋە پى رازى بوۋە.

ھەر کاتى شىعەر لەوجۆرە ناپەسندەبوو، ئەۋە جوداۋازى لەنىۋان شىعەرۈ
نەثر نىە. گوۋى لى راگرتنى و گوتنى و نووسىنى و خوتىندى ھەرەمە.
بەکورتنى شىعەرى ۋاھەيە دروستە دەمى تىۋە دەى شىعەرى ۋاھەيە
مەکرۋە، ھەيە ھەرەمە. ھەيە سۈننەت و پەسندە.

پىغەمبەر ﷺ بۆ خۇى گوۋى لەشىعەر راگرتوۋە داۋاي کردوۋە بۆى
بخۆىننەۋە. ئىمامى موسلىم لەحەدېشى عەمرى كۆرى (الشريد)

له باوکیه وه ریوایهت ده کا ده لئی: رۆژێک به دوا پیغه مبه ره وه بووم فهرمووی: هیچت له شیعرێ (أمیة) ی کورێ (أبی الصلت) له به ره ؟ منیش عه رزم کرد: به لئی ، فهرمووی: ده بۆم بلی: منیش شیعرێکم بۆ خوینده وه ، فهرمووی: ده ی بلی: شیعرێکی ترم بۆ خوینده وه ، فهرمووی: بلی هه ر بۆم خوینده وه تا سه د دێر شیعرم بۆ ته و او کرد.

ئه م ریوایه ته به لگه یه له سه ر ئه وه: که پتویست و په سنده مروث گرنگی به له به رکردنی شیعرێ پر حیکمه ت و مانای جوان و په سند بدا . پیغه مبه ره ﷺ که هزی لی بـوو زۆر گوئی له شیعرێ (أمیة) بی له به ر ئه وه بوو چونکه پیاویکی داناو عاقل بووه .. پیغه مبه ره ﷺ ده رباره ی فهرمویه تی: (کاد امیة ابن صلت أن یسلم). (۱)

هه لبه ته شیعرێک هه ملو ئه نای په روه ردگار له خۆبگری ئه وه په سنده خوا وه ن فه رو به ره که ته ، خویندنه وه و گوته ن و نووسین و له به رکردنی سوننه ته ، وه کوو ئه م دێره شیعه: (الحمد لله العلي المنان * صار الشريد في رؤوس العیدان) هه لبه ته له م باره وه نمونه زۆرن و له ژماره نایه ن.

یان شیعه که باسی پیغه مبه ره ره وشتی جوانی بکا: وه کوو ئه وه ی ئیمامی عه بباس له مه دحی پیغه مبه ردا ده فهرمووی:

من قبلها طبت في الظلال وفي مسـ	تودع حيث يخصف الورق
ثم هبطت البلاد لا بشر أنـ	ت ولا مضغة ولا علق
بل نطفة تركب السفين وقد ألـ	جم نسراً وأهله الغرق
تنقل من صالب الى رحم	إذا مضى عالم بدا طبق

پیغه مبه ره ﷺ بێ یی فهرموو: (لا یفضض الله فاك)

(۱) ته فسیری مه راغی ج ۱۹/۱۱۴ ئه میش له ته فسیری قورطوبی ج ۷/۳۷۴ ی وه رگرتوه

يان هه زره تى ته بوبه كر روبه پروي پيغه مبه ر ئهم شيعرانه ي خوينده وه:
 فقدنا الوحي اذ وليت عنا   وودعنا من الله الكلام
 سوى ما قد تركت لنا رهينا   توارثه القراطيس الكرام
 فقد اورثتنا ميراث صدق   عليك به التحية والسلام
 جا ته گهر خوينده رو بيژه رى ئهم شيعره هه زره تى ته بوبه كر بووبى،
 گوى گرو بيسهر پيغه مبه ر بووبى ئيت چ به لگه يه كه له مه به هيتر بى.
 نيمامى موسليم له ته بوهوره يره وه ريوايه ت ده كا: كه ده فهرموى: گوىم
 لى بوو پيغه مبه ر ﷺ بۆ خوى له سه رمينبه ر ده يفهرموو: (اصدق كلمه - او
 اشعر كلمه - قالتها العرب قول لبيد: "ألا كل شيء ما خلا الله باطل") (۱).
 شيعرى ناپه سه نديش ته وه يه: كه نووسين و گوتن و گوى لى راگرتنى
 دروست نيه، ئهم جوړه شيعره ته وه شيعره يه ناوهرپوكى به تال و ماناى
 ناشيرين و غه يبه ت و دروو ده سترى ژيكر دنى تى دابى بۆ سه ر ناموس و
 كه سايه تى موسولمانان، به نار هوا پياوى ترسنوك و پرو پوچ بكه يه
 هاوشانى پياوى ئازاو شورشگير، له شكۆمه ندى پياوى خانه دان كه م
 بكاته وه، په ستى و نزمى پياوى خوږى دابپوشى و به رزى بكاته وه، به نار هوا
 ناكه س به چه بكاته شيخ مه حمدى نه مرو مه لامسته فای بارزان و به لكو
 وانیشان بدا ته جوړه پياوانه له چاو ئهم را هه ر هيچ نه بوون !!
 هه ندى شيعر هه يه وتنى كوفرى ئاشكرايه، وه كوو ته وه
 جنيو به پيغه مبه ر بدا ، هه ركه سى هه جووى پيغه مبه ر بكا
 بى سى و دوو كافر ده بى.
 به لام هه جووى غه يرى پيغه مبه ر ﷺ هه ر حرامه و تاوانه شاعيره كه ي
 پى كافر نابى. ئيبنو عه ره بى ده لى: به كارهيئنانى ئيستيعاره و ته شبیهات
 له شيعردا دروسته بازیده ره ویشی تى دابكاو له سنورى عاده ت ده ربجى ..

لهزه مانې عومهرې كورې عه بدولعه زيدا مهيداني شيعر ژور فراوان
 بوو، مه به سته كاني شيعر فره هه مه جور بوون، شيعري سياسي و
 غه زه لي و هيجا به ته واوي پهره يان سه نذبوو، ژور به ي ژوري شاعيران
 كاسه لي سيان به شيعره كانيانه وه ده كړدو هونه ره كه يان كړد بووه
 سه رچاوه ي ژبانان.

بۆیە خەلیفەى ناوبراو بەتوندی بەگژ ئەم دیاردانەدا چووهوه. دیاردەى کاسبى کردنى بەشیعر بنەپرکرد، بەخشش و عەطای خۆى لەو شاعیرانە برى: که مەبەستیان لەشیعرەکانیان دابین کردنى پتووستیاتى ژيان بوو، چوار هەزار دیرهمى دا بەفەرەزدەق بۆ ئەوهى بەچاک و بەخراب باسى دانىشتوانى مەدینه نەکا!! سەد دینارى دا بەئەحوەسى شاعیر: که واز لەههجووکردنى ئەبوبەکرى کورپى عەبدولعەزیزى کورپى مەروان بهیئى. جەربرى شاعیر هەرچەندە مەدحى خەلیفەى کردبوو، بەلام که لەگەڵ عەمرى کورپى (لجأ) تەمىمى دا ههجووى یەکتریان کرد، هەردوکیان سزادان.

عەمری کۆری رەبیعه که شاعیریکی می‌بازو ژنانی بوو له‌سه‌ر شیعره
غەزله ژنانی‌یه‌کانی دووری خسته‌وه بو و لا‌تی ده‌ه‌لک .

همرکەسێ دەیهوێ فراوانتر لهم مهوزوعه بزانی باسهیری تهفسیری
قورطوبی ج ۷/ ۳۷۴۱-۳۷۴۹ بکا. ههروهها سهیری کتییی (الخلیفه
الراشد عمر بن عبد العزيز) دانراوی د. وهبه الزحیلی ل ۶۲ بکا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورهتی (النمل)

ئەم سۆرەتە ناوئراوە سۆرەتی (النمل) چونکە چیرۆکی شیوی (النمل)ی تێدایە، چیرۆکی ئەوەمان بۆ دەگێڕێتەوێه که میڕولەیهك ئامۆژگاری میڕووەکانی تری کردو وتی: هەمووتان بڕۆنە ناو مائی خۆتانەوێه و خۆتان تاقەت بکەن، نەبادا لەشکری سولەیمان پان و پلیشتان بکەنەوێه و ئاگیان لی ئەبی و نەتان بینن، حەزەرەتی سولەیمان عليه السلام که خودا زانیاری زمانی پەلەوێه و هەموو گیانلەبەرێکی فیڕکردبوو، ئاخاوتنی ئەم میڕولەیهی بیست و زەرەدەخەنی بەقسەکی هات. لەخودا پاراپەوێه : که تۆفیقی بدا بۆ سوپاسگوزاری لەسەر ئەو نیعمەتانەیی پیی بەخشیون.

پەلەوێهەندای ئەم سۆرەتە بەهەی پێشووێه و لەچەند رویەکەوێه :

۱- وەکوو تەواوکەری سۆرەتی پێشوو وەهایە لە راناندنی چیرۆکی پێغەمبەرەران دا، چیرۆکی حەزەرەتی داود و حەزەرەتی سولەیمان عليه السلام راوەنویتی.

۲- تەفصیل و شیکردنەوێه تێدایە بۆ کورتەو مۆجەلی چیرۆکەکانی سۆرەتی (الشعراء) ئەوێه تا لە ئایەتی (۷-۱۲) چیرۆکی حەزەرەتی موسا عليه السلام شی دەکاتەوێه لە ئایەتی (۴۵-۵۳) چیرۆکی صالح عليه السلام و لە ئایەتی (۵۴-۵۸) چیرۆکی حەزەرەتی لوط عليه السلام شی دەکاتەوێه.

۳- ئەم سۆرەتە واتە (الشعراء ، النمل ، القصص) یەك بەدوای یەك دا نازل بوون و هەرسێکیشان مەكکین و لەقورئانیش دا بەوشیوێه پۆلێن کراون.

لە ئیبنووعەبباس و جابری کۆری زەیدەوێه ریوایەت کراوە: کە سۆرەتی (الشعراء) ئەمجار (طس) پاشان (القصص) یەك بەدوای یەك دا نازل بوون.

ههروه کوو چۆن ههرسیکیان به (الحروف المقطعة) ی لیکچوو دهستیان پئی کراوه. (الشعراء) به (طسم) و (النمل) به (طس) و (القصص) به (طسم) دهستیان پئی کراوه، واییده چی لیکچونی سه ره تای سوره تی (الشعراء) و (القصص) و جوداوازی که میان له گه ل سوره تی (النمل) دا ئاماژه به بۆ ئه وه: که مه به ست به و (حروفه موقه طمعانه) ته حه ددا کردنی موشریکه کانه و پئیان ده فهرموی: قورئان له م جوړه پیتانه پیک هاتووه و زوبانی ئیوه ش له م پیتانه پیک هاتووه، دهی که ئازان و له تواناتان دا هه به نمونه ی ئه و قورئانه بجه نه رو.

۴-سوره تي (النمل) دوا سوره تي (الشعراء) نازل بووه و له سر نه سه قي
ته وه، هر دو كيان پيشه كي و پاشا تايان هه يه، له نيوان پيشه كي و پاشا تا
چه نند: چيرؤكيك هه ن. بو هاو كي شه كردن و بهرام به ريكردني نيوان
هه لويستي موشريكه كاني مه كه مو گهل و نه ته وه پيشينه كان به مه به ستي
به ندو ناموزگاري و تفكرين له داب و نهريتي خودا له بونه وه ردا.

۵- همدردوکیان له سهره تاوه وه صفی قورئان ده کهن به وه که له خوداوه نازل بووه.

لهسهرهتای سورهتی (الشعراء) دا فهرموی: ﴿تلك آيات الكتاب المبين﴾
لهسهرهتایئهم سورهتەش دا فهرموی: ﴿تلك آيات القرآن و کتاب مبین﴾
لهکۆتایی سورهتی (الشعراء) دا فهرموی: ﴿وانه لتنزيل رب العالمين﴾
لهسهرهتای ئهم سورهتەش دا دهفهرموی: ﴿تلك آيات القرآن..﴾
ههلبهته بهوشهی ﴿تلك﴾ ئاماژهی بۆ ﴿تنزيل رب العالمين﴾ی کۆتایی
سورهتی بێشووه دهکا.

باسی سهره کی سوره ته که وه کوو هه موو سوره ته مه ککيه کانی تر باسی
عه قیده و ئيمان به خوداو يه کتاپه رستی و برپا بوونه به پوڅی دوايی و
پاداش و سزای هه روا ئيمان به نیگا و سروشی خودا بۆ پیغه مبه ران و

جەختکردنەو لەسەر ئەو: کە غەیب زانی ھەر بۆ خودایەو کەسی تر غەیب نازانی ، ھەروەھا بپروا بەو کە ھەر خودا بەدیھێنەر و رزق و رۆژیدەر ، ھەموو شتێک بە دەست خودایەو ھەرچی خودا بپەوی بپێ دەبێو ئەو بپەوی نەبێو نابێ .

جا بۆچە سپاندنی ئەو مەبەست و باسانە ، بۆ ڕونکردنەو ئەو مانایە و دیاری کردنی ئاکامی سەرپێچیکار و بە درۆخەرەو کان و سەرەنجامی موسلمانان ، چەند چیرۆک و بەسەرھاتی پێغەمبەرانی ڕابوردوی ھێناوە ، لەسەر ھەبونی خودای تاک و تەنھا و بەتوانا و بەدیھێنانی ئاسمانەکان و زەوی و ئەو لە ناویاندا ، ھەروەھا بەخشینی بیرو ھۆش و عقل و ئاوەز بە ئادەمیزاد ، ھەروا ڕەخساندن و داڕێژکردنی ھەموو پێداویستیاتی ژیان . ئەجار دەرپرینی ناپەرەزەماندیی لە موشریکەکان: کە بپروایان بە زیندوبونەو ھەو حساب و لێکۆڵینەو ھەو سزاو پاداش نییە .

کۆتایی سورەتە کەشی بەپۆلێنکردنی ئادەمیزادەکان ھێناوە و کردوونی بەدوو بەش ، بەختەو ھەرو بەدبەخت و سزاو پاداشتی ھەرکەس بەگوێرە کردەو کانیان .

دیاردەبەکی تری گشتی ئەم سورەتە بریتی یە لەباسی زانست و زانیاری ، بەو جۆرە شێو و ئوسلوبە ، تارمایی زانیاری لە سورەتە کەدا بەر چاو دەکەوێ . ھەر لە سەرھتای سورەتە کەو تاکۆتایی ئەم تارمایی یە بە زەقی دەبینرێ .

دەو بابچینە خزمەت ئایەتەکانی سورەتە کەو دەست بکەین بە ڕافەکردن و شیکردنەو:

سوره تى النمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتُهُمْ
 أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَلْقَلْبِ الْقُرْآنِ
 لَدُنَّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

(طا: سين) ئەم پىتە پىچر پىچرانە لە سەرەتای سۆرەتەکان دا ، چەند جار لەو پىش ئامارەمان بۆ ماناکانیان کردووە . پىتويست ناکات دوبارەیان بکەینەووە . مانایەك کە بە پەسەندى دەزانين لەناو ئەو مانایانەدا ئەوەیە : دەفەرموى ئیمە قورئانمان لەو پىتانە پىتە هیناوە ، دەى ئىسەش بتوانن هەر لەو پىتانە نامەيەکی ئاوا تەنانەت با بە ئەندازەى کورترین سۆرەتیشى بى بۆخەنە رو!

﴿تلك آيات القرآن وكتاب مبين﴾ ئەم ئايەتە نازل کراوانە بۆ سەر تۆ ئەى موحەمەد ! لەم سۆرە تەدا بەشىکەن لەئايەتەى قورئان بە گشتى ، ئاياتى نامەيەکی نوسراو ئاشکراو نومايانن : کە تارۆزى قىامەت ئەو قورئانە بەرقەرار دەبى و پەيپەوى کردنى ھۆى بەختەوهریيەو کارپى کردنى

ئاسان و لەتوانادايە. ھەر كەسى تى بىفكرى، لى سۈدمەند دەبى و لەدلىدا شىرىن دەبى، بۆى دەردە كەوى كەلامى خودايە و زادەى بىرو بۆچونى ئادەمىزاد نىە، جگە لەخودا كەس لەتواناى دا نىە وىنەى قورئان بىخاتەر و بەلكو ناتوان وىنەى كورتترىن سۈرەت بىخەنەر و.

﴿ھدى و بشرى للمؤمنين﴾ واتە: قورئان ھىدايەتدەر و رى پۆشنىكەر و ھى ژيانە بۆ ئادەمىزاد، پزگارىيان دەكا لەپىيازى گومپرايى، مزگىنى دەرە بۆ ئەوانەى خاوەن باوەرپن و پابەندى فەرمان و جەلەو گىرىەكانى خودان، مزگىنى بەھەشت و پەھەمتى خوداىان دەداتى.

ماناى ئەو: كە قورئان ھىدايەتدەربى بۆ مۇسلمانان ئەوھىە: سەربارى ھىدايەتى خۆيان ھىدايەتى تريان بۆ زىاد دە كا. وەكوو لەئايەتتىكى تردا ئاماژە بەو دەكا و دەفەرموى: ﴿فاما الذين امنوا فزادهم ايماناً، وهم يستبشرون﴾ ھىدايەتريان دەدا بۆرنگاى بەھەشت و بە بەھەشتيان دەگەيەنى وەكوو دەفەرموى: ﴿فسيدخلهم فى رحمة منه وفضل ويهدىهم صراطا مستقيماً﴾ (النساء/ ۱۷۵).

ھەر وەسا: كە دەفەرموى: ﴿ھدى و بشرى للمؤمنين﴾ ئاماژە بۆ ھەقىقەتتىكى گەورەو بەنرخ دەكا، ئەوئىش ئەوھىە: قورئان كىتەبىكى زانستى نەظىرى و راھىتان نىە، ھەر كەسى بىخوئىتەو و لەبەرى بكا سودى لىوەر بگرى، بەلكو قورئان نامەيە كە ئاراستەى دل كراو سەرەتا لەگەل دل و دەروون دەدوى، نوورو روناكى بەكەسى دەبەخشى دلى كراو بى بۆ وەرگرتنى و سودى لى بىنى، ھەتا دلەكە زياتر بەنوورى ئيمان رۆشن بووئىتەو پتر نەرمە بارانى باوەرپى لى دەبارى، زۆرتترىن كارىگەرى قورئان دەچىزى.

واپى دەكەوى ئادەمىزاد دەيان جارو سەدان جار ئايەتەك دەخوئىتەو ىان گوئى لى دەبى، بەلام دلى ناداتى و بەسەرى بى بەسەرى دا تىپەر

دەبىي، وەھىچ كارىگەر يەك لەسەر ئەو دۆلەت بى تەگايە بە جى تاهىلى. كەچى لەنكاو يەك چرايەك لە دۆلى دا ھەل دە كرى و بە گوى لى بوون يان بە خویندەنە وەى ئايەتە كە دۆلى وەكوو غونچەى گول دە كرىتە وەو كارىگەر يەكى تىدا پەيدا دەبى: كە بە خەيالى دا نە ھاتووە. موعجىزە لە ژيان و خاوەنى ئەو دۆلەت ھەستيارە دا دروست دەكا. لە رىيازى كەو دەى گوىزىتە وە بۆ رىيازى كى تر.

بێگومان قورئان گەنجینه یه کی له بن نه هاتوه له بواری هیدایهت و خوداناسی و ریتومایی و جم و جول بۆ دۆزینه وهی ریگی به خته وه ری ، ئیمان و باوه ر کلیلی ئه وه گه نج و خه زینه یه ، ئه وه کلیله ت نه بی ناتوانی ده رگای ئه وه گه نج به کته وه . ئه وه که سانه ی به راستی موسو لمان بوون و باوه ریان پته و بوو، به هیدایه تی ئه م قورئانه موعجیزه یان دروستکردن، بوون به نمونه و به نمونه ده هیترینه وه، بۆ ؟ چونکه دلیان ئاماده بوو بۆ وه رگرتنی هیدایه ته که ی .

به لّام کاتيک قورئان ببيته کتيبيک ثايه ته کاني وه کوو گوراني دهنگ و
صه دايان تيدا تاقی بکريته وه، له حه فله و فستيالا بهرنامه ی
پی پرازيتريته وه ئيزگه و ته له فزيونی پی بکريته وه، له ترسی شه وه و دیوو
درنج له په نای ثافره تی زه یستان دابندری ، له دادگادا بو سویند خواردن
- نهک بو کارپی کردن - دادوهر به شتویه کی روتینی و بو هله خه له تاندنی
موسولمانان له سهر میزی حوکی طاغوت دایینی و شایه تی پی
سویندبدا، .. هه لبه ته هه رکاتی و ابو، قورئان ده بیستری به لّام
له گوچکه یه وه داخل ده بی و له ولاره ده رده چی و ناگاته دل و هیچ
کاریگه ریه کی نابی و کهس سودی لی نابینی و گهنج و خه زینه یه کی ده رگا
داخراوو بی کلبله.

ئەو موسولمانانەى سود لەقورئان وەر دەگرن و پىى
 ھىدايەت ئامىزدەن، ﴿الذین یقیمون الصلاة﴾ ئەوانەن:

كه نوڤه كانيان به ته واوه تي و به ريكوپيكي ئه نجام ده ده ن.
 ئهركان و مهرجه كانيان به ته واوه تي به جي دينن، پهروه ردگاري خوځيان
 له دل دا ئاماده كهن و خوشوع و خضوع و خوځووعى بو ده كهن،
 خوځندنى فاتىحه و ذيكرو دوعاكان واده خوځنن وه كو و
 چاويان له خودا بى، ئه گهر هيچكه نه بى وده زانن خودا
 چاوى له وانه.

﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زه كاتى مال و سامانى خوځيان دهرده كهن، مال و
 دهر ونى خوځيان به و زه كاتدانه پاك ده كهنه وه.

﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ ئه وان بر وى ته واويان به روژى قيامت
 ههيه، دلنيان له وهى دوا مردن زيندو ده كرينه وه، پاداش و سزا به گوځيره
 كرده وه كانيان وهرده گرته وه، به ههشت و دوزهخ هه و پاداشى چاكه كاران
 به به ههشت و سزى سهر پيچيكاران به دوزهخ ده دريته وه، فه رمان به ردارى
 فه رمانى خودا له وشتانهى فه رمانيان پى ده كا. خوځيان ده پاريزن له وشتانهى
 جله وگيريان لى ده كا.

ئه مجار ديتته سهر باسى ئه وانهى بر وايان به زيندو بوونه وهى روژى
 قيامت و حساب و ليكولينه وهى ئه و روژه نيه. ده فه رموى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾
 بيگومان ئه وانهى قيامت به درو ده زانن و به لايانه وه دورو نه گوځاوه دوا
 مردن زيندو بوونه وه هه بى و قيامت رابى، ژيانى دونيامان له پيش چاو
 جوان كردون، كرده وه ناشيرين و ناپه سه نده كانيانمان له دل دا شيرين
 كردون، مؤلّه تمان داون له گو مپرايى خوځياندا بين و بچن، ئه وان
 سهرليشيو و سهرگه ردانن، پيوهرو پيناسه كانيان لى تيك چون، پييان وايه
 ئه وهى ده يكه ن كارى چاك و په سه نده، بير له ئاكامى خوځيان ناكه نه وه،

چاویان له دوارپۆژو سه ره نجامی هه لئس و كهوت و كارو كرده وهی
ناشیرینی خۆیان نیه .

زه ججاج ده فهرموی: مانای ﴿زینا لهم اعمالهم﴾ ئه وهیه: له دونیادا
له سزای سوربونیان له سه ره كوفر، كرده وه خراپه كانمان له دل دا شیرین
کردون و به سروشت حزیان لییه تی.

﴿اولئك الذين لهم سوء العذاب، وهم في الآخرة هم الاخسرون﴾
ئه وانه سزایان عه زابی سه ختی دژواره له دونیاو قیامه تدا، له دونیادا
به كوشتن و دیل گرتنیان له کاتی شه پرکردنیان له گهل موسلمانان، وه کوو
له غه زای به در دا روی دا . له قیامه تیشدا عه زابی سه ختی دۆزه خیایان بۆ
ئاماده کراوه به لکو سزاو عه زابیان له قیامه تدا زۆر سه خت و دژواره،
چونکه عه زابه کهیان له وێ بهره وه وام سه خت و نه پراره یه . وه کوو عه زابی
دونیا یان نیه ماوه یه كه بۆ پریتته وه .

ئه مجار دیتته سه ره باسی حال و چۆنیه تی ئه وه كه سه ی قورئانی بۆ نازل
کراوه . ده فهرموی: ﴿وانك لتلقى القرآن من لدن حكيم عليم﴾ ئه تو
ئه ی پیغه مبه ره! قورئان وه رده گری و پیت ده به خشری و فیرده کری
له لایه ن خودای داناو لیزان له فهرمان و جله و گیری و به پرته و بردنی
بوونه وه ردا، زاناو ئاگاداره به سه ره کاروباره كاندا به گه و ره و بچوکیه وه،
ئاگاداری حال و وه زعی مه خلوقاتی خۆیه تی، ده زانی: چی بۆیان باشه و
چی له به رژه وه ندی ئه وان نیه . هه ره هه واییکی رایده گه یه نی راسته ،
حوکم و بریاری عه داله تکاریه . وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموی:
﴿وتمت كلمة ربك صدقا وعدلا﴾ (الانعام/۱۱۵).

ئایه تی ﴿وانك لتلقى القرآن ....﴾ ریخۆشکه ره یه بۆ ئه و چیرۆکانه ی
له مه و دوا له سوره ته که دا راده نوینرین.

به‌لّی مه‌زنه‌ده‌کە‌ی راست ده‌رچوو، چۆنی گوت ئاوابوو ! که چوو گه‌رپایه‌وه به‌هه‌والی‌کی سه‌رسورپه‌ینه‌ره‌وه هاته‌وه ، نه‌ک هه‌والی دۆزینه‌وه‌ی ریگی نیوان مه‌دیه‌ن و میصر بزانی و له‌و شه‌وه سه‌رمایه‌دا ریگا بدۆزنه‌وه‌و خۆی و خیزانی رزگاریان بی . به‌لک‌وو هه‌والی پیغه‌مبه‌ریتی هی‌نایه‌وه، ریگی رزگاربوونی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کە‌ی ده‌ست که‌وت ! ئاگری نه‌هی‌نایه‌وه به‌لک‌وو نووری نوبوه‌تی هی‌نا . وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿فلما جاءها نودي ان بورك من في النار ومن حولها﴾ کاتی‌ک گه‌یشه‌ شوینی رووناکی‌یه‌که دیه‌نیکی سه‌رسورپه‌ینه‌ری بی‌نی .

وه هبى كورې (منبّه) ده لى: كه موسى عليه السلام ئاگره كه ي بينى له نزيكيه وه
راوه ستا، سه يري كرد ئاگره كه له لقي دارىكى زور سه وزه وه ده رده چى،
تا ئاگره كه زياتر بليسه بسينى داره كه سه وزتر ده بوو، سه رى سوړما،
داته ويه وه بۇ ته وهى ده سته چيلكه يه كه له ئاگره كه هه لبرى، تر ساو توژنيك
كشايه وه، هاته وه پيشه وه و جاريكى تر هه ولى دا چهند سه ربزو تيكي
ده ست بكه وى .

له کاتی ئەم پێنەو بەردهیه‌دا بوو: که سه‌ری به‌رز کرده‌وه بو‌ لای ئاسمان، بینى: که روناکایی ناگره که به‌رز بو‌ته‌وه بو‌ ئاسمان و ئاگر نیه نووره، روناکایی خودای بوونه‌وه‌ره، هه‌تا زیاتر له‌و دیمه‌نه وردبو‌وه، پتر سه‌ری سورما.

ئىبنوعەبباس دەفەرمۇي: بە سەر سۈرمانەۋە سەيرى ئەۋ دىمەنەي كىرد
 ويستى بزائى چىيەۋ چى نىيە. ئيتىر بانگى لى گراۋ پىيى وترا: پىرۈزى درا
 بەۋ كەسەي لە جىڭگاي ئاگرە كەدايەۋ بەۋ كەسەيش ۋا لەدەرۈبەرى شوئىنى
 ئاگرە كە. واتە: پىرۈزە ئەۋەي لەناۋ نوورە كەدايەۋ شوئىنى نوورە كەش
 پىرۈزە. مەبەست بە شوئىنە كە ئەۋ پارچە زەۋىيەيە كە لەئايەتى
 ژمارە (۳۰) ى سۈرەتى (القصص) دا: كە دەفەرمۇي: ﴿نُودِي مِّن شَاطِئِي

الوادي الأيمن في البقعة المباركة ﴿ ده ورو بهری ئەو شوینهش خاکی شامه
که ولاتیکی پر فەرۆ بهر هه که ته، چونکه مه له باندی پیغه مبه رانه و زۆر بهی
فرستاده کانی خودا له و ده فەر و ولاته نیر درا و ن.

ده بی مه به ست به وانه ی له ناو ناگر ه که دا کی بن ؟ هه روه ها ده بی
مه به ست به وانه ی له ده وری ناگر ه که بوون کی بن ؟ واپی ده چی ئەو ناگر ه
له جوړی ئەم ناگر ه نه بووه : که ئی مه دا ی ده گیر سی نین . به لکو و ناگر یتک بووه
سه رچاوه که ی عاله می بالا بوو، ناگر یتک بووه (نووری بووه) گیانه پاک و
خاوی نه کان له فریشته هه لیان گیرساندوه، بۆ هیدایه تی ئاده می زادو
وه کوو ناگری عاده تی هاتۆ ته به رچاوی موسا سه رنجی لی ده داو
لی ورد ه بووه .

به رسته ی ﴿ أن بورك من في النار ﴾ بانگی لی کرا، تا نیشانه و ئاماژه بی
به رزانی خیر و فەر ی به زدانی به سه ر ئە وانه دا : که له ناو ناگر ه که دا بوون :
که بریتی بوون له فریشته کان .. هه روه ها به سه ر ئەو که سه یش دا که له
ده وری شوینی ناگر ه که یه : که بریتی له حه زره تی موسا ﷺ، ئیتر هه موو
بوونه وهر ئەم به خششه ی وهر گرت، ئەم ولات و ده فەر ه له تو مار گای
بوونه وهر دا بووبه ولاتیکی پیرو زو پر فەر و بهر ه که ت، خودا ئەم پیرو زییه ی
پیدا، هۆی ئەم فەر و بهر ه که ته، رودانی ئەم روداوه گه وره یه بوو : که بریتی
بوو له گفتو گو کردنی په روه ردگار له گه ل به نده ی خۆی حه زره تی موسا و
کردنی به فرستاده ی خۆی بۆ سه ر فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی و ده ر خسته نی
موعجیزه ی (یه دی به یضا و عه صای ئە ژدیها ئاسا) .

جا چونکه وه زعه که تارمایی جهسته و جوړه مادیه تیکی لی ده کری،
په روه ردگار زاتی خۆی به دوور گرت له هه رشتیك : که شیایوی ئەو نه بی،
فه رموی : ﴿ وسبحان الله رب العالمين ﴾ خودا پاک و به رزو پیرو زه له هه ر

شتيڭ: كه شياوى ئەو نەبىٰ خوداى بوونەوەرەو بەدپەينەرى كائىناتەو
لەھىچ دروستكراوئىكى ناچىٰ.

زاتی خوئی بهرز راگرت و ئیعلانی خودایهتی خوئی بو بونه و هر راگه یاند. ههروه ها خوئی له بهندهی خوئی موسا عليه السلام ئاشکرا کردو نهوهی تینگه یاند: که نهوهی بانگی لی ده کا خودای زاناو دانایه. له لایه کی ترهوه چه زه تهی موسا عليه السلام بوئی ده رکهوت: که نهو بانگهی لیی کرا له خوداوهیه، چونکه وه کوو ئاماژه مان پی کرد، ئاگره که له دره ختیکی گه لا واوی سه وزه وه در ده چوو، ئاگر ده هایساو دره خته که نه ده سووتا. نه مهش وه کوو موعجیزه یه ک و تیلنیشانی ک و ابوو بو چه زه تهی موسا عليه السلام: که نهو بانگ کردنه له خوداوهیه.

ئەو ھى پشتگىرى لەم بۆچۈنە دەكا ئەو ھەرمودەيە: كە ئىمامى
 موسلىم لەصەحيحە كەى دا و ئىنوماجە لە سونەنە كەى دا لە
 ئىبنوعەبباسەو ھەروايەتيان كەردە ھەروەھا ئىمامى بەيھەقى
 لەئەبوموساى ئەلئەشعەرەييەو ھەروايەت دەكا دەئىن: پىغەمبەر ﷺ
 ھەرموى: (ان الله لا ينام، ولا ينبغي ان ينام، يخفض القسط و يرفعه، حجابہ
 النور لو كشفت لأحرقت سبحات أنوار) و جھە كل شئ ادرکە بصره).

نه مجار پهروهردگار خوږى لى ناشکرا کردو پيښى فهرموو:
﴿ياموسى انه انا الله العزيز الحكيم﴾ نهى موسا! بزانهو ټاگاداربه،
نهو کهسهى خيطابت له گهل ده کاو بانگت لى ده کا نهوه (الله) يه نهو
خودايه يه، هه موو شتيك گهر دنکه چيه تى، هه موو شتيك ژيرباريه تى و نهو
به سهرى دا زاله. هه کيم و دانايه له قسه و کرده وهى دا هه رچى ده يلى
هه رچى ده يکا له جى ټى خوږيدانه.

ئەم بانگکردنە بۆ ئەوە بوو: بزانی ھەلبژێراوەو کراوە بە پیغەمبەر... ھەلبەتە دووبە دوای ھەلبژاردن؛ ئەرکی پیغەمبەرایەتی دەخریتە

سهرشانی و دهنیردری بۆسهر گهوره ترین ملهوپری سهر زهوی لهو رۆژگارهدا. بۆیه پهروهردگار موعجیزه ی پێ به خشی بۆ نهوهی بتوانی روبهپروی نهو طاغوته بپیتهوه. یه کهم موعجیزه ی نهوهبوو: گۆچانی دهستی بۆ کرده نهژدیها.

ههلبهته نهو ئاخاوتنه ی لهسوره تی (طه) دا دهرباره ی عهصاکه ی لهگه ئی دا ته نجام دا، لیڤه دا دووباره ی نه کردهوه چونکه لیڤه دا عیبرهت و په ند وهرگرتن بریتیه له بانگ لی کردنه کهو نه رک خستنه سهرشان، بۆیه یه کسهر کورتبری کردو نهو ئاخاوتنه ی به مه زنده کراوی هیشته وهو چووه سهر مه بهستی سهره کی و پیتی فهرموو:

﴿وَالْقِصَاصُ﴾ ده گۆچانه کهت فری دهره سهر زهوی! نهویش فهرمانی به جی هیناو عهصای دهستی فری دایه سهر زهوی، یه کسهر گۆچانی بی گیان و دارهوشکی چهند سال لهوه پێش برآو، بوو به ماریکی گهوره ی سهرسورپهینه ر، هینده ی نهژدیها یه که گهوره زه به للاح؛ ویرای نهو ههش تابلیتی چوست و چالاک و تیزپهرو ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ وَلِيٌّ مُدْبِرٌ﴾ کاتی که گۆچانه که ی خوی بینی بهوشیوه به سهر زهوی دا دی و ده چی، نهو نهژدیها زه به للاح وه کوو نهو تیره مارانه کهوته جم و جول، سهری سورماو لی ترسا! چۆن ترسانیک؟ ترسانیککی واجگه له هه لاتن هیچ چاره یه کی تری به خه یال دا نه هات، له ترسانی هه لات و ئاوری نه دایه وه، به ته مانه بوو جاریکی تر بگه ریته وه! بۆ لای گۆچانی دهستی به ماریبوو!

پهروهردگار بانگی لی کردو ترسه که ی لی زه وانه ده وه پیتی فهرموو: ﴿يَا مُوسَى! لَا تَخَفْ، إِنِّي لَا يُخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ﴾ نهی موسا! مه ترسه له وهی چاوت پێ کهوت، نه من هه لت ده بژیرم بۆ پیغه مبه رایه تی، ده تکه مه فروستاده ی خوّم بۆ سهر فیرعه ون و دارو دهسته که ی،

پیغمبران له لای من ناترسن له وکاته دا فسرمان وهرده گرن و
موعجزه یان له سهر دهست ظاهر ده بی.

﴿الْأَمْنُ ظَلَمٌ﴾ بە لایم کەسیک ستمکار بێ ، ئەوانە لەمەوقیفی وادا دەترسن و واقیان وێردەمینن ، ﴿ثُمَّ بَدَلْ حَسَنًا بَعْدَ سَوْءٍ﴾ مەگەر تۆبە بکەن بە هۆی تۆبە کردنە کە یانەو هەبێن چاکە کار وواز لە خراپە کاری بەیێن .

﴿فاني غفور رحيم﴾ نه وه من بۆيان ليخوشبوو تاوانپۆشم، ره همت و ليخوشبونم بۆيان بهر فراوان و له بن نه هاتوه. وه كوو له شوينيكي تردا ده فهرموي: ﴿واني لغفار لمن تاب وآمن وعمل صالحاً ثم اهتدى﴾ (طه/ ٨٢) يان ده فهرموي: ﴿ومن يعمل سوءاً او يظلم نفسه ، ثم يستغفر الله ، يجد الله غفوراً رحيماً﴾ (النساء/ ١١٠)

ئىستا: كه حەزەرەتى موسالەيھىسەرخۆكەوتەو، دالى ئارام بوو،
خودا موعجىزەيەكى تىرى پى دەبەخشى. پى دەفەرموى: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ
فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾ دەستى بخرە ناو باخەلى خۆتەو،
دەستى بەبەرۆكى خۆت دا بکە، ئەگەر دەستى بخرە ناو بەرۆكتەو،
دەرى بەيتىنەو، دەدرەوشىتەو، وەكوو پارچە ئەستىرەيەكى پرشنگدارى
لەدى، هېچ ديار دەى نەخۆشيشى پتو نایى.

موعجيزه‌ی يه كه‌م بريتي بوو له‌گوراندنی داريکی وشك و برينگ كه‌به‌ده‌ستيه‌وه بوو به‌ماريکی هاروهاج . موعجيزه‌ی دوهم بريتي بوو له‌گوريني خودی ده‌سته‌كه به‌شتيکی پرشنگدارو نووراني .

﴿فِي تِسْعَ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ ئەم دوو موعجيزەيە بەشيکەن
لەو نو موعجيزانەي پشتگیری پيغەمبەر ايەتی توۆ پي دەکەين و
دەيانکەين بەنیشانەي راستی پەيامی توۆ بو لای فیرعەون و گەلەکەي.
و هەکوو لەشوینیکی تر دا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ﴾ (الاسراء/ ۱۰۱).

ئەجار بايىسى ناردنى موسا بەمۇعجىزەوہ بۆسەر فیرعەون و
تاقمەكەى دیارى دەكاو دەفەرموی: ﴿انهم كانوا قوماً فاسقین﴾ واتە:
چونکہ ئەوان گەل و نەتەوہیەكى لەپى دەرجو بوون، لەرپىازى حق لایان
دابوو، لەچارچىوہى سروشت دەرجو بوون ، فیرعەون لافى خودایەتى
لەدەداو ئەوانیش تەصدیقیان دەکردو بەخودایان دەزانى ملیان
بۆشۆرکردبوو چىپى دەگوتن جى بەجىيان دەکرد !!

ئەجا بابزائىن فیرعەون و دارو دەستەكەى چۆن بەرەنگارى ھەزەرەتى
موسا بوونەو ە ؟ چ ھەلۆستيان نواند بەرامبەر موعجيزەكانى ؟
دەفرموى : ﴿ فلما جاءتهم آياتنا مبصرة قالوا : هذا سحر مبين ﴾ جا كە
نۆ موعجيزەو بەلگەكانى ئىمە نيشانى فیرعەون دران و بەئاشكرا
پيغەمبەرايەتى ھەزەرەتى موسا و ھارونيان (عليهما السلام) چەسپاند،
ئىنكارىيان كرد ھەرچەندە موعجيزەكان ھيئەتە ئاشكراو غايان بوون خۆيان
خۆيان دەچەسپاند، كەچى بەروائەت بەدروۆيان خستەنەو و تيان: ئەمە
سبحرئىكى ئاشكراو عەيانە بەدروۆخستەنەو كەيان بەزوبان بوو بەروائەت
بەدروۆيان خستەنەو .

﴿وَجحدوا بها﴾ ٲٲنكارٲٲان كرد به ظاهٲر به لام ﴿واستٲقنتها أنفسم﴾
 ظلماء و علوا ﴿لهناخٲ دهروٲٲان دا لٲٲٲان عداٲٲ بوو كه تءوه له خود او دهٲه
 ، زانٲٲٲان : كه تءو مو عٲٲزانءه حءق و راستن ، به درؤ خستنه وه
 روا لء ته كه ٲٲان ستم بوو له خوٲٲان كرد ، لوء به رزٲٲ بوو له بهرام بهر حءق دا
 نواندٲٲان . وه كوو له شوٲٲٲٲكٲ تر دا ده فءر موٲٲ : ﴿فاستكبروا و كانوا قوماء
 عالٲن﴾ (المؤمنون / ٤٦) .

سته میان کرد: که تھو موعجیزانہ یان بہ سیحر لہ قہلہم دان،
لوتبہ رزیان نواندو ئیمانان نہ ہیئا، خوْیان مالوْیرانی دونیاو قیامت
کرد، خوْیان بہ ہفتارہ دا و بہ دبہخت و چارہ رہش بوون ﴿فانظر کیف کان

عاقبة المفسدين ﴿ئەي پيغه مېهر! ئەي بيسەر؛ بروانەو ووردبەرەو
سەرەنجامی ئاشوبگێران و موفسیدەکان چۆن بوو چییان بەسەرھات ؟!
ئەمەش ھەرپەشەپە لەوانەي ھەزرەتي موحەممەديان بەدرۆخستەو
ئینکاری ئەوھیان دەکرد: کە قورئانی لەخوداوە بۆ ھاتبی، ھەرپەشەي
ئەوھیان لی دەکات : کە ئەو عەزابە کۆکۆژە ریشە کیشکەرەي تووشی
ئەوانە ھات ، تووشی ئەمانیش ببی. بۆ ئەوھي پێلە کەللەي شەیتان
بھیننە خواری و واز لەسەر رەقي و خۆبەزلزانی خۆیان بینن و تووشی
ئەوجۆرە عەزابەي گەلە پيشینەکان نەبن!

چیرۆکی دووھەم: چیرۆکی داوودو سولەیمانە (عليهما السلام)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَتَاءَتِيهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنْ مَّنْطِقِ الطَّيْرِ

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ

لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأْتِيهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا

مَسْكَنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿١٨﴾ فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ

نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

ئەمە چىرۆكى دووهمە لەم سورەتە پىرۆزە دا، دوا بەدواى چىرۆكى
حەزەرەتى موسا دى، ديار دەى حىكمەتى خودا لەبوونەوهردا ديارى دەكا،
ئەو دەچەسپىنى: كە قورئان لەخوداوە نازل بوو لەخوداى دانائو زاناو
هاتۆتە خواری، لەم سورەتەدا پەرورەدگار باسى ئەو نىعمەتەنە دەكا: كە
بەحەزەرەتى سولەيمانى بەخشىن، پىتغەمبەرەتەتى و فەرمانپەرەتەتى پىداو
بەختەوهرى دونياو قىامەتى بۆ دەستەبەر كرد.

دە با ئىستا بچىنە خزمەت چىرۆكەكو گوى بۆ قورئان رابگرىن بزانىن.
روداوى چىرۆكە چۆن رادەنوینى !!

دەفرەموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ سُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ بىگومان ئىمە
زانبارىمان بەداودو سولەيمان بەخشى، بۆ هەريەكە لەداودو سولەيمانى
كوپى، جۆرە زانبارىەكمان پىدان، فىرى ياساو شەرىعەتمان كردن،
دەيانتوانى كىشەو نىزاعى نىوان ئادەمىزادان يەكالا بكەنەو .

داودمان فىرى خویندەوهرى زەبوور كرد، كە دەبخویندەوهرى هیندە
كارىگەر بوو، هەموو بوونەوهرى دەوروبەرى هاوكارى زەبوور خویندن و
تەسبىحاتەكەيان دەكرد، كىوەكان و پەلەوهرەكان لەگەڵيان دەگوتەوهرى،
چونكە دەنگ و ئاوازی زۆر خۆش بوو، بەدل دەبخویندو زۆر تىیدا
رۆدەچوو، لەهەموو شتىكى ماددى دادەبپاوەتەواوى بەخوداوە پەيوەست
دەبوو، هەروەها فىرى زرى دروستكردن و جۆرەها شتى تر بوو،
سولەيمانى كورپىشى لەهەندى لەم شتانەدا هاوكارى باوكى دەكرد.

هزره تي سوله يمان ﷺ فيري زماني ته يرو تول بوبو له زماني ميړوله و
خشوکه کان حالي ده بوو، (با) بوی رام بوبو، ته خته که ی بؤ هه لده گرت
به ياني تانيوهرؤ مانگه رييه که مه سافه ی پي ده بري !

هه‌لێهه‌ت لیڤه‌دا جۆری ئه‌و زانییارینه‌ی به‌داوودو سوله‌یمان(علیهما السلام) به‌خشراون دیاری ناکا، چونکه‌ لیڤه‌دا مه‌به‌ست خودی زانیاریه‌که‌یه‌، دیاری کردنی جۆره‌کانی نیه‌، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی ئه‌وه‌شی تیڤاده‌: که‌ هه‌موو زانیاریه‌ک‌ خودا ده‌یه‌بخشی، پێویسته‌ هه‌موو زانییه‌ک‌ بزانی سهرچاوه‌ی زانیاری له‌خوداوه‌یه‌، شوکرو سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سه‌ر نێعمه‌تی زانیاری و خودا چۆنی بوی ئاوا فیڤری هێتری بکه‌ن، وانه‌که‌ن زانیاریه‌که‌یان بپێته‌ هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌خودا، یان خودایان له‌بیر به‌هێنه‌وه‌.

نه وهتا جه زرهه تی داوود و سوله یمان (علیهما السلام) چه مدو شهنای خودایان
کرد له سهر نیعمه تی زانیاری ﴿وقالا: الحمد لله الذي فضلنا على كثير
من عباده المؤمنين﴾ وتیان: سوپاس و ستایش بو تهو خودایهیه: که ئیمه ی
ریژدار کردوه به سهر زۆربه ی بهنده موسولمانه کانی دا، به هو ی ئهم
زانیاریه ی پی ی به خشیوین، خیر و فره ی دونیا و قیامه تی بو
دهسته بهر کردوین، نه وه ی داویه تی به ئیمه نه ی داوه به بهنده کانی تری
سهرده می ئیمه !

نەمە بەلگەيە لەسەر ریزو نرخى زانیاری، ئاماژەيە بەو: كە هيچ پلەو پایەيەك ناگاتە پلەو پایەي زانست و زانیاری، زانیان لەژوور هەموو كەسیكەو، وەكوو لەشوینیکی تردا قورئان نەمە دەچەسپینی و دەفەرموی: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ، وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ (المائدة/۱۱).

به كارىگه رى ئه و زهره يه گيانيان له ده ست دا: كه ئه مانىش به ده يان هه زار بوون هه روه ها جگه له و كارىگه ريه ي: كه تا ئىستاش و له مه و دواش له سه ر چينه له داى كه بووه كانى ئه و ولا ته دوا ئه و كار ه ساته، جى ماوه و جى ده مي ئى.

يان بى ئينه سه رباسى خۆمان و غه بيه تي خۆمان بكه ين گه لى موسو لمان و عه ره ب به گشتى و گه لى عىراق به تا بيه تي و گه لى كورد به تا بيه تي تر، چيان ده ستكه وت له پىشكه وتنى زانىارى عىراقى له بوارى چه كسازى دا؟ جگه له وه هه موو قوربانى انه ي شارى هه له بجه و ده ورووبه رى و گوندى سه يسو ئىنانى قه ره داغ و دۆلى باليسان و گه لى شو ئىنى ترى كوردستان، كه به چه كى كىمىا بى و گازى خه رده ل رشى ندران و هه ناسه يان له هه زاران خه لكى بى دىفاع برى.

به ناحق ئه و هه موو خه لكه وه رزىرو سه پان و دوكاندارو هه مال و ئاژه لدارو چه و ساوه له ژىن خۆشى نه دىتوانه يان به و چه كه كۆكۆژيه نه فرىن لى گراوه قه لاچۆ كرو ژىنگه ي هه واسازى كوردستانى پىروژيان پىس كرد، سه ر ژمىرى سه ره تا بى قوربانى انى كار ه ساتى كىمىا بارانى هه له بجه به پانزه هه زار كۆژراو برى ندار مه زنده كرا، پىده چى زىاترىش بووبى هه ر خوداش ده زانى چه ند كار ه ساتى دل ته زىن و خاپووركارى تر له ئاكامى پىش بركى بى بوارى چه كسازى ئىران و پاكستان و هىندستان و ئىسرائىل و گه لى ولا ئى ترى ئاسىاو رۆژه لا ئى ناوه راست ده كه ونه وه !!

هه لبه ته ئه وه ي ئىستا ولا ته زه لىزه كانى وه كوو ئه مرىكا و روسىاو صىن و ئىنگىلىزو فه ره نسا ئاماده يان كردوه له و چه كه كۆكۆژيانه ي وه كوو قونبوله ي هايدرو جىن و گه لىك چه كى كوشنده ي تر، قونبوله ي هىرو شىما و ناكازاكى له چاوى انه وه وه كوو توپى يارى كردنى مندا ل و ايه و به رامبه ربى ناكرىن، هه ر مه گه ر خودا مرۆقا به تي بپارىزى له به رو بوومى

زانباری زانای بی‌دین و بی‌وژدان، نه‌گینا مروّثایه‌تی
له‌ته‌وپه‌ری خه‌ته‌ردایه !!

﴿وورث سليمان داود﴾ ھزرهتي سوله يمان ﷺ داوای مردنی ھزرهتي داودی باوکی جیڳای ٺھوی گرتھو، میراتی پیغہ مبرایه تي و زانیاری و فرمانرہوایی لی گرت، ھزرهتي داود مندالی زوربوون، زیڈہ لھه موویان ناوی سوله یمانی ھینا، چونکہ ٺھو بہ تابیہ تي ٺھو، میراته ی گرت و ٺھو بہ ھرانہ ی بو بہ جیمان ، مہ بہ ست میراتی مال و سامان نیہ پیغہ مبران میراتی مال و سامانیان لی ناگیری.

ئيمامى بوخارى و موسليم و ئه بودادودو نه سائى له عايشه وه
 فهرموده هه كيان ريوايهت كرده، ده فهرموى: (نحن معاشر الأنبياء
 لا نورث، ماتركناه صدقة).

حه زه تى داود عليه السلام خوداپه رستى و عياده تى له هه زه تى سوله يمان عليه السلام زۆرتربوو، وهلى هه زه تى سوله يمان عليه السلام له بوارى فه رمان په وايى دا شاره زاترو زيره كتر بوو ، فه رمان په وايى و ده سه لاتى له باوكى به رفراوانترو به هيتر بوو، باى بۆ به يده ست بوبوو، چۆنى بو يستايه ئاوا هه ليد ه گرت و ده يگواسته وه ! شه ياتينى پابه ندى فه رمان و نه هيه كانى بوون، زمانى گيانله به رانى ده زانى.

﴿وقال﴾ حەزەرەتى سولەيمان عليه السلام لەباسى نىعمەتەكانى خودا دا بەسەرى دا دەفەرموى: ﴿يا أيها الناس؛ علمنا منطق الطير﴾ ئەى خەلکىنە! تۆمە فێرى زمانى پەلەوەر کراوین؛ خودا بەفەزڵ و گەورەیی خۆی، زمانى گيانلەبەرانی فێرکردوین ، ھەر لەگەڵ دەنگیان لى ھات دەتوانم بزائم ئەو گيانلەبەرانە مەبەستیان چى! چيان دەوى و لەچى نارازين .

هه ندى ئاده ميزادى واهه: كه خهريكى به خيوكردنى گيانله بهران دهبن، هه ندى جار له برى دهنگى گيانله بهران حالى دهبن، كه گوپان له دهنگى ئهسپ و هيسرو گويدرژو ره شه ولاخ و حوشترو پشيله و سهگ و مريشك و جوجيله ده بى له مبهست و داخوازيه كانيان تى ده گهن و ده زانن: كه برسيپانه يان تينوويانه، يان ناره حه تي و نازاريان هه يه، يان نا. له زور رۆزگارو سهرده ميش دا خه لكى هه و لپان داوه له زمانى گيانله بهران حالى بن. به تاييه تي له م رۆزگارانه دا كه سانك هه ن خويان ته رخا ن كرده بۆ فيربوون و تيگه ييشتن له زمانى په له وهرو بالنده كان! ده يانه وى حاله تي كه يفخوشى و ناره حه تيان بزائن چۆن داواى خواردن و خواردنه وه ده كه ن. ههروه ها هه ندى كهس هه ن هه و له ده دن له زمانى ميرو له وهنگ حالى بن.

وه لى پيويسته نه وه بزائن زمان زانينى گيانله بهران له لايه ن حه زره تي سوله يانه وه له شي وه زما نزانينى زانا يانى سهرده م نه بوه: كه هه و له ده دن له رپيگه ي حه دس و گومانه وه شتيكيان لى حالى بن، به لكوو زمانزانينه كه ي حه زره تي سوله يان به شي وه موعجيزه بووه، واته: وهه بى بووه، كه سبى نه بووه، به هه و لدان و فيربون و توژينه وه وه ده ستي نه هينا وه، له لاي خوداش شتيكى زور ئاسانه كه به نديه كي خوى فيرى زمانى گيانله بهران بكا، نه وه به هره يه ي پى ببه خشى و به هره مه ندى بكا به بى نه وه ي هه و له ته قه للاي بۆ دابى !!

﴿واوتينا من كل شيء﴾ خيرو بيترىكى زورمان پى به خشراره، خودا هه موو شتيكى پى داوين، له ناين و دونيا و فه رمانپرايى و مال و سامان كه م و كورپان نيه، له هه موو شتيك دا ده و له مه ندين.

﴿ان هذا هو الفضل المبين﴾ بينگومان نه م به خششه ي خودا پيى به خشيوين، نه وه عطا يه ي خودا پى به خشيوم له پيغه مبه ريتى و

پاشايى و فرمانرەواي بەخششيكي خودايى به بئاشكراو عەيان پيمەوه
 ديارەو سوپاسگوزارين لەسەرى چەندىك سوپاسى بكەين هيشتا كەمە
 ئەم قەسەيەى حەزەرەتى داود عليه السلام لەروانگەى شوكر و سوپاسەو دەيه وەكوو
 چۆن پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەفەرموودەيەكى دا: كە موسليم و ئەبو داود
 لەئەبوھورەيرەو ريواتيەن كەردو، دەفەرموي: (انا سيد ولد آدم يوم
 القيامة و لا فخر) واتە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەروانگەى سوپاسەو نەك
 لەروانگەى شانازيەكردن و لەخۆبايى بوونەو ئەم فەرموودەيەى فەرموو.
 ﴿و حشر لسليمان جنوده من الجن والأنس و الطير فهم يوزعون﴾
 سوپا بۆ سولەيمان لەهەموو لايەكەو كۆكرايەو لەجندۆكەو ئادەمیزادو
 بالەندە سوپاي بۆ ريك خرا، بەشيوەيەكى سەرنج راكيش و شكۆمەند سوپا
 تەيار كرا، بۆ ئەوێ هەر كەسيك نەيەتە ژيەر فەرمانى سولەيمانەو بەو
 سوپايە تەمبىي بكا.

دام و دەزگاي حەزەرەتى سولەيمان عليه السلام بەئەوپەرې ريك و پينكى
 كۆكرا بوەو، ريزيك ئادەمیزاد ريزيك جندۆكە چينيەك بالەندە، ئەگەر
 پيشەتاي سوپاكە تۆزيك سەرەرز بوونايە رادەگيران بۆ ئەوێ دواوێ
 سوپاكە بەجى تەمبىي و تەرتيب و نىظام تيك نەچى، كەس پيش نەكەوێ و
 كەس دوانەكەوێ. هەر كەسە شوين جينگاي خۆي بزاني و لى تپەرنەكا.
 جندۆكە عالەميەكى ناديارن لەئيمە نازانين ماھيەتيەن چيەو چۆنە،
 جگە لەوێ قورئان لايانەو دەفەرموي: كە لەبليسى ئاگر دروست
 كراون. ئەوان ئادەمیزاد دەبينن بەلام ئادەمیزاد ئەوان نابينن، دەتوانن
 ختوكەى شەرو فيتنەيى بخەنە ناودلى ئادەمیزادەو، بەلام نازانين چۆن ئەو
 ختوكەيە ئەنجام دەدەن.

هەندىكيان برؤايان بە پيغەمبەر كەرد، پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەيى يىنى بوون و
 بەئيمانەيتانەكەشى نەزانىبوون، خودا ئەم هەواڵەى پى دا وەكوو

ده فەرموی: ﴿قُلْ اَوْحِيَ اِلَيَّ اَنْهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا: اِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَّهْدِيْ اِلَى الرِّشْدِ فَاَمَّا بَه، وَلَنْ نَّشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا﴾ (الجن/۲).
 هەر لەروانگەى قورئانەو دەزانین: کە کۆمەڵی لە جندۆکەو شەیاتینی
 گەردنکەچى حەزەرەتى سولەیمان عليه السلام بوون، بە فەرمانى ئەو جۆرەها
 پێشەسازيان ئەنجام داو، مەحراپ و پەیکەر و مەنجەلى گەرە بە
 خواردەمەنى و گەلى شتى تریان بە دیهێناو. بنكى دەریایان پشکنیون چ
 کاریكى لى داواکردبن خیرا بۆیان ئەنجام داو.

ئەو شەمان لەیاد نەچى هەموو ئادەمیزادى سەر زەوى نەبوونە سەربازى
 لەشکرى حەزەرەتى سولەیمان عليه السلام، چونکە فەرمانپەرەى حەزەرەتى
 سولەیمان عليه السلام تەنها ئەو ناوچەى گرتۆتەو: کە ئەمڕۆ پێى دەگوترى
 فەلەستین، لوینان، سوریا، عێراقیش تا کەنارى زى فورات، لەم
 ناوچانەدا حەزەرەتى سولەیمان عليه السلام فەرمانپەرەى کردو.

هەر وەها هەموو جندۆکەو شەیاتینی نەهاتبوونە ژیر بارى حەزەرەتى
 سولەیمانەو، بە لک و کۆمەڵیکیان خودا بۆى موسەخەر کردون، بە لگەمان
 لە سەر ئەمە ئەو یە قورئان دە فەرموی: ﴿إِنَّ ابْلِيسَ كَانَ مِنَ
 الْجِنِّ﴾ (الكهف/ ۵۰).

لە سوره تی (الناس) یشدا دە فەرموی: ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
 النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ئەمە مانای وایە برى لە جندۆکەو شەیاتینی
 بەختو کە ئادەمیزاد گومرا دە کەن و لە سەردەمى حەزەرەتى سولەیمانیش دا
 کردویانە، دەى ئەگەر هەموو جندۆکەو شەیاتینی گەردنکەچى فەرمانى
 حەزەرەتى سولەیمان عليه السلام بووبن، ناگونجى کارى ختو کە دان و گومرا کردنى
 ئادەمیزادیان ئەنجام دابى، چونکە ئەو پێغەمبەرە بانگەوازی هیدایەتى
 بلاو کردۆتەو، چۆن دەبى کە سێک پابەندى فەرمانى ئەو بى و کارى
 گومرا بى ئەنجام بدا!!؟

هه‌روه‌ها هه‌موو بالندهو په‌له‌وه‌ری سهر زه‌وی گهردنگه‌چی فهرمانی
 هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ نه‌بوون ، به‌لک‌وو کۆمه‌لێک له‌ته‌یرو تیول پابه‌ندی
 فهرمانی بوون، چونکه کاتی‌ک هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ سه‌رژمیره‌کی
 بالنده‌کانی کرد ﴿وتفقد الطیر﴾ ه‌ی ئه‌نجام دا یه‌کسه‌ر زانسی: که
 په‌پۆسلیمانکه دیارنیه.

فهرمووی: ﴿ما لي لأرى الهدد﴾ به‌شیوه‌ی مه‌عریفه ه‌ینای ، دیاره
 هودهودی‌کی تاییه‌تی بووه‌و روخساری لای هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ غایان
 بووه . جا یان ته‌نیا ئه‌و په‌پۆسلیمانکه‌یه له‌پێری په‌پۆسلیمانکه‌کان
 به‌شداری ئه‌و مانژه‌ی کردوه ، یان ئه‌و جاره نۆزه‌ی ئه‌و بووه ، هه‌رچۆنێک ب‌ی
 ئه‌و هودهوده لای هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ ناسراو بووه .

ئه‌وه‌ی پشتگیری ئه‌م رایه ده‌کات ئه‌وه‌یه: که ئه‌و هودهوده هه‌ست و
 بیرێکی جوداوازو تاییه‌تی هه‌بووه ، له‌جۆره‌کانی تر دا نه‌بوو، به‌لک‌وو
 له‌هوموو بالنده‌کان دا نه‌بووه ، که‌وابوو ده‌ب‌ی ئه‌و جۆره زیره‌کییه له‌و
 جۆره هودهوده دا بووب‌ی: که گهردنگه‌چی هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ بوون .
 چونکه ئه‌و زیره‌کی و لیژانیه‌ی له‌و په‌پۆسلیمانکه‌یه‌دا ده‌ست که‌وت هه‌ر
 له‌ئاده‌میزادی عاقلمه‌ندی زیره‌کی خوداناس دا به‌دی ده‌کرێ!

موجاهید ده‌فهرمووی: هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ به‌سه‌ر هه‌موو کۆمه‌لێک
 له‌سوپاکه‌ی دا سه‌ره‌یه‌لیکی دانابوو، سه‌ره‌رشتی شیوه‌ی رویشتنی
 سوپاکه‌یان ده‌کرد، نه‌یاندیه‌شت سوپاکه لێک په‌رته‌وازه ب‌ی. هه‌ندیکیان
 زۆر پێش نه‌که‌ون و هه‌ندیکیان دوابکه‌ون و ته‌رتیب و ن‌یظام تیک ب‌ج‌ی.

ئ‌ه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه: که پ‌یغه‌مبه‌رێتی و فهرمانه‌روایی ب‌ۆ
 هه‌زهره‌تی سوله‌یمان ﷺ ده‌سته‌به‌ر بووه . سه‌لته‌نه‌ت و ده‌ست رویشتنی
 وای پ‌ی به‌خشاوه ب‌ۆ که‌سی تر ئه‌وه ده‌سته‌به‌ر نه‌بووه ، ئه‌مه‌ش به‌خشش و
 ن‌یعمه‌تیکی خودایی بووه ، گ‌یرا بوونی دوعاو پارانه‌وه‌که‌ی بوو: که

﴿قال: رب اغفر لي وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي إنك أنت الوهاب فسخرنا له الريح تجري بأمره رخاء حيث أصاب والشياطين كل بناء وغواص﴾ (ص/٣٥-٣٧) يان ده فرموى: ﴿ومن الجن من يعمل بين يديه باذن ربه، ومن يزغ منهم عن أمرنا نذقه من عذاب السعير، يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور راسيات﴾ (سبا/١٢-١٣).

به سه رنجدان له مانای ئەم ئایە تانە ئەوه مان بۆ روون ده بێتوه: که پهروه ر دگار ئاده میزادی بۆ چه زه تی سوله یمان ﷺ ژێربار کردبوون؛ سوپایه کی زۆرو زه به نده ی لی پێک هینابوون، جندۆکه کیشی بۆ موسه خه ر کردبوون قه صرو باله خانه ی به رزو فراوان و مه نجه لی گه و ره و پان و پۆریان بۆ دروست کردون. بالنده شی بۆ ژێربار کردبوون بۆ ئەنجام دانی زۆر شتی تر که له مه و دوا له یاسی چیرۆکی په یۆسلیمانکه دا ئاماژه ی پێده که یین.

بهائی له شکری حەزرەتی سوله یان علیه السلام مانۆری خۆی دەست پێکرد، له شکر تێکەڵاو له ئاده میزاد و جندۆکه و بالنده، ته‌رتیب و نیظامی رێک و پێک، رو‌یشتن و جم و جو‌لی، هه‌نگاو و شه‌پۆلی هه‌لو‌یسته‌و بارگه‌خستنی به‌یه‌که‌وه گونجاو و سه‌رنج راکی‌ش . سو‌پا جه‌او ره‌و به‌رده‌وام بوو..

﴿حَتَّىٰ أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلَةِ قَالَتْ نَمْلَةٌ: يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ، لَا يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ههتا
هه زره تی سوله یمان علیه السلام به خوئیو له شکریه وه گه یشته (وادی النملة) - دۆله
میروله - وه کوو ده لاین: دۆلئکه له شام میروی زوره. بۆیه به ناو میرووه وه
ناو نراوه. ئا له و کاته دا میروویسه ک: که سه ره پرشتی میروله کانی تری
له نه ستۆ بوو، بانگی له میروله کانی تر کرد وتی: ئه ی میروله کان؛
هه مووتان خۆتان تاقه ت بکه ن و هه ره که تان بچته وه شوین و خانه ی

خۆی، نه‌بادا سوله‌یمان و له‌شکره‌که‌ی پان و پلێشتان بکه‌نه‌وه‌و پێتان نه‌زانن.

هه‌لبه‌ته‌ عاله‌می می‌رو وه‌کوو عاله‌می هه‌نگ ته‌رتیب و ته‌نظیمیکی سه‌رنج راکیشی تێدايه، هه‌رتا‌که‌و ئه‌رکی خۆی هه‌یه، کۆمه‌ل کۆمه‌ل و گرو گرو، هه‌رتاقمه‌و لیپرسراوی خۆی هه‌یه، ئه‌وپه‌ری ریکخستن و ته‌نظیم و پیکه‌وه گونجانی تێدا به‌رچاو گیراوه، ئه‌و ته‌نظیم و ریک و پیکیه‌ زۆر به‌ده‌گه‌من له‌ناو به‌ره‌ی ئاده‌میزاد دا هه‌یه، که‌م ری‌ده‌که‌وی ئاده‌میزاد بتوانن کۆمه‌لگای خۆیان ئاوا ریک بجن. دیاره‌ له‌ناو خۆیان دا زمانی لیک حالی بوون و تێگه‌یشتیان هه‌یه، خودا جو‌ره‌ زمانیکی تایبه‌تی پێداون، له‌ناو خۆیان دا ئاخاوتنی پێ‌ده‌که‌ن.

رسته‌ی ﴿لَا يَحْطُمْنَكُمْ﴾ وێده‌چی وه‌لامی فه‌رمان بی‌واته: ﴿ادخلوا لایحطمنکم...﴾ وه‌کوو ده‌گوتری (اجتهد لاتر سب) هه‌روا وی‌ده‌چی نه‌هی بی‌له‌جیاتی ئه‌مر به‌کارهاتووه. واته: پێیان ده‌لی: له‌م جێگایه‌ی ئێستاتان مه‌مێننه‌وه، چونکه‌ نه‌گه‌ر مێننه‌وه سوپای سوله‌یمان پان و پلێشتان ده‌که‌نه‌وه.

حه‌زه‌تی سوله‌یمان عليه السلام له‌ئاخاوتنی می‌رو له‌که‌ حالی بوو، به‌و حالی بوونه‌ که‌یف خۆش بوو، له‌خۆشیان خه‌ریک بوو شاگه‌شکه‌بی. که‌یف خۆش بوو به‌وه‌ی: که‌ ئه‌و جه‌سته‌ بچکۆلانه‌ی به‌نه‌زانین پان و پلێش نه‌کرده‌وه، به‌وه‌ که‌یف خۆش بوو که‌ تێگه‌یشت ئه‌و شامیرووه‌ چی به‌ می‌روه‌کانی تر گوت، به‌لایه‌وه‌ نيعمه‌تیکی فره‌ مه‌زن بوو؛ که‌ خودا توانای ئه‌وه‌ی پێ‌داوه‌ په‌یوه‌ندی بکا به‌و عاله‌مه‌ داخراوه‌ له‌خه‌لکی تر، بتوانی له‌ئاخاوتنیان له‌گه‌ل بگا و بزانی چی ده‌لێن. که‌یف خۆش بوو چونکه‌ به‌لایه‌وه‌ جێگای سه‌رسوپمان بوو، که‌ ئه‌و می‌روه‌ ئه‌و جو‌ره‌ عه‌قل و دووربینیه‌ی هه‌بی و می‌روه‌کانی تر لی‌ حالی بن و به‌گویتی بکه‌ن.

ھەزرەتى سولەيمان عليه السلام لەمانە ھالى بوو ﴿فَتَبَسَم ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا﴾
 زەررەخەنەيەكى لەخۆشيان ھاتى، خىرا ئەم ديمەن و روداوانە ناخيان
 جولاند و لەخۆشيان ۋەلەرزە كەوت. دلى گەرايەو ە بۆ لای ئەو خودايەى
 ئەو نيعمەتانەى پى بەخشيوە، نيعمەتيك: كە خۆى لەخۆى دا موعجيزەيە.
 پەردە لا بردنە لەنيوان ھەزرەتى سولەيمان عليه السلام ئەو ەو عالەمە دا براوانە
 لەخەلكى تر، بۆيە لەناخەو ە روى كرده پەرەردگارو ليى پارايەو ەو..

﴿وَقَالَ: رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾
 وتى: خودايە! ھەموو ھەستم ئامادەبکە، ھەموو ئەندامەکانم رام بکە
 بۆ ئەو ەى بتوانم سوپاسى نيعمەتە کانت بکەم، خودايە زوبان و دلىم،
 ھەست و دەروونم، وشەو رستەو کارو کردەو ەم بىروبوچونم، ھەموو ھىزو
 توانام سەرەتا و كۆتايى ئەو ەل و ئاخري ھەمووى سەرگەرمى سوپاس و
 ستايشى نيعمەتى تىگەيشتن لەزمانى بالەندەو گيانلەبەرانى تر بن.

سوپاسى ئەو نيعمەتەو نيعمەتەکانى تری زاتى بيجونت بکەم: كە
 بەمنت بەخشيون، ھەروا ئەو نيعمەتە جوړاو جوړانەى بەخشيوتن
 بەباوکم. كە لەھەموو نيعمەتەکان بەرزتر و گرنگتر نيعمەتى ئيمان و
 ئىسلامە.

تەعبير بەوشەى ﴿أَوْزِعْنِي﴾ كە بەماناى ئامادەباشى ھەموو ئەندام و
 ھەست و ھىزو تواناكانە بە ئامادەباشىيەكى سەرتاسەرى و بنەرەتى و
 يەكانگىرى، تەعبيريكە ئامازەبەو ئاستە بەرزە دەكا: كە دل و دەروونى
 ھەزرەتى سولەيمان عليه السلام لە ئاكامى ئەو نيعمەتانەو پى كاريگەر بوو ەو
 رەنگدانەو ەيەكى قولى تيدا پيدا كرده، ديمەنى ئەو كاريگەريە بە جوانى
 دەكىشى و ھەژانى ناخى سولەيمان و ئامادەباشى و بەندايەتى ھەست
 بە ئاتاجى خۆى بۆ لای خودا نمايش دەكا. لەناخەو ە ھەست
 بە نيعمەتەکانى خودا دەكا بەسەر خۆى و باوكى دا.

وئیرای سوپاس و ستایشی بۆ زاتی پهروه دگار داوا ده کا خودا تەوفیقی
بدا بۆ ئەنجام دانی کردەوهی پهسەند، دەفەرموی:

﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ خودایه تۆفیقم بدە بۆ ئەوهی بتوانم
کردەوهی پهسەندی وابکەم تۆ پی رازی بی. ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ خودایه بهفەضل و گەورهیی خۆت لەو دونیادا بمخەرە
ناو بهههشتی رازاوهی خۆت و لهپیڤی پیاوچاكان و پیغه مبههرا و
خۆشه و یستانی خۆت تۆمارم بکه!

هانا بۆ خودا دەبا: که لهپیڤی رهحم پی کراوو پری راستان دا حیسابی
بکا، له خودا دهپارێتهوه له گەل ئەوه دا دهزانی پیغه مبههرو خودا
نیعمهتی پیغه مبهرايهتی پی بهخشیوه، ئاده میزادو جندۆکهو بالئندهی بۆ
موسه خەر کردون. ترسی ئەوهی ههیه کردەوه کانی کورت بینن، شوکرو
سوپاسگوزاریه کهی کم و کورتی تیدابی. دهیهوی به چاودێری خوداو
توفیق و یارمهتیدانی بهخته وهری دوارۆژی مسۆگەر بکا، تهقواو
خوداپه رستی و ترسی لهعه زابی خودا ههستی هه میسه ئاتاجی بهندهی بۆ
لای خودا له لا بهرجهسته کردبوو، بۆیه لهوکاته دا که ئاشاری نیعمهتی
خودا بهسەر خۆیه وه دهیینی هانا بۆ خودا دەبا: که تۆفیقی بدا بۆ ئەنجام
دانی کاری باش و خوداپه سهند!

دوو موعجیزه:

ههلبهته ئیمه له نایه ته که دا ههست ده کهین به دوو موعجیزه، دووشتی
سه رتاساو له عادهت به دهر، یه کێکیان موعجیزه ی تیگه یشتنی حه زره تی
سوله یان ﷺ له ئاخاوتنی میروه که، موعجیزه که ی تریان ناسینی
حه زره تی سوله یانه له لایه ن میروه که وه، ئەمهش بۆ خۆی موعجیزه یه کی
تره، پیویسته هه لویسته ی لهسەر بکهین وتی بفرین بزانی: که خودا

خاوەن تواناودەسەلاتی ره‌هایه‌هرچی ده‌یه‌وی، دێته‌دی، هەر بیه‌وی بیکا ده‌یکا!

موعجيزه‌ی يه كه‌م: كه تيگه‌يشتن بوو له‌زمانی مي‌روه كه له‌لايه‌ن
حه‌زرتی سوله‌يانه‌وه هي‌نده‌ی موعجيزه‌ی دووهم سه‌رسورهي‌نه‌ر نيه‌،
چونكه به‌روالته‌ هه‌زرتی سوله‌يان عليه‌السلام تاده‌ميزاده و پي‌غه‌مبه‌ره‌، خودا
به‌موعجيزه‌ ئه‌و زانباری و تيگه‌يشتنه‌ی پي‌به‌خشيوه‌، كاره‌كه به‌ني‌سسبه‌ت
ئه‌وه‌وه‌ نزبكه‌تره‌ له‌وه‌رگرتن و قبول بوون !

به لām میرویه کی به پروالته بی زمان بزانی ته وانه سوله یان و له شرکه که یه تی و ته گهر پییان لی بنین ده یان پلیشیننه وه ، ته مه موعجیزه یه کی تره وه له هی پیشوو سه رسورپهینه رتره و ئاده میزاد پیوه ی رانه اتوون و خاریقولعاده یه . که ده فدرموی: ﴿وهم لایشعرون﴾ ئامازه ده کا به عه دالته تکاری حه زره تی سوله یان ﷺ له شرکه که ی، ته نانه ت ته قواو له خودا ترسییان گه یشتوته ئاستیک به ئه نقه ست زیان به میرو له یه کیش ناگه یه نن. ته گهر ئاگیان لی بی میرو له یه کیش پلیش ناکه نه وه . ته گهر شتیکی له و جوړه روی دا ته وه به نه زانی یه و ئاگادارنن، بویه ده لین: حه زره تی سوله یان ﷺ ته وه نده ی به تیگه یشتن له زمانی میرو که که یف خوښ بوو هینده ی تر به وه که یف خوښ بوو: که خودا به و جوړه صیفه تی عه دالته تکاری به خوئی سوپاکه ی به خشیوه و پابه ندی فدرمانی خودان و به ئه نقه ست زیان به که س ناگه یه نن.

ئايەتەكە ئاماژەي ئەوھەشي تېدایە: كە پەرەردگار عەقل و غەریزەي بەرپۆھچوونی ژيانى بەھەموو گيانلەبەرئەك بەخشیوھ، ھەموویان ھەستی ئەوھیان تېدایە چي زیانیان پێدەگەینێ و چي بەسوڤەبۆیان.

کەسێک لێکۆڵینهوه لهسەر سروشتی گیانلەبەرانی بکات و سەرنجی سروشت و تایبەتەندیەکانیان بدات، شتی زۆر سەر سۆرەینەریان لێ دەبینێ و

ئىلھامات و ھەستى زىرەكانەى جۇراو جۇريان لى بەدى دەكا . ئەمەش
 ھەموو داخوازى ئەو دەكەن: كە پروا بەو خودا خاوەن دەسلەتە بىكەين:
 كە ئەم ھەست و شعورەى بەو گيانلەبەرانە بەخشیو ھەموو شتەىكى
 بەرپۆو جىيە، ھەموو كاریكى پرە لەحیکمەت و دانایی .
 ئەو خودایەى كە ھەزرەتى موسا عليه السلام لەو لامى فیرەون دا : كە لى
 پرسین خودای ئیو كىيە ؟ ﴿قال: ربنا الذي اعطى كل شئ خلقه ثم
 ھدى﴾ (طە/۵۰)

بولبولىكى خوش نەوا بووم بۆى نەواى دەورى گولت
 كىي وەكوو ھود ھود ھىكايەتى سەباى گىرايەو

ھەرىق

كۆتايى ئايەتى (۱۹) ى سۈرەتى النمل.

بەيارمەتى خودا بەدوانەمە چىرۆكى ھود ھود دى.
 واتە ئايەتى (۲۰) ى سۈرەتى (النمل) .

پیرستی بابته کان

لاپه ره	بابته
۳	سوره تی (الفرقان)
۶	نازلکردنی قورئان و تاک و ته نهایی پهروه ردگار
۱۴	هه لویست و ره خه نای موشریکه کان له قورئان
۱۹	تانه و ته شهرو ره خه نای موشریکه کان له پیغه مبهه <small>ﷺ</small>
۲۹	بروانه کردنی موشریکه کان به روژی قیامت و وه زرع و حالیان لهو روژه دا و به رامبه ری کردنیان به به هه شتیبه کان
۳۴	حال و وه زعی کافره کان له روژی قیامت دا له گه ل په رستراوه کانیان دا
۳۸	پیغه مبهه ران هه رده بی ناده میزادین
۴۱	موشریکه کان بو چه سپاندنی راستی پیغه مبهه رایه تی موحه ممد داوای نازل بوونی فریشته ده که ن بو سهریان، یان خودا ببینن
۴۷	ترس و خو فی روژی قیامت و ته نگ و چه له مه کانی
۵۴	کافره کان قورئان پاشگو ی ده خه ن و ده لئین: بوچی هه مووی به یه کجار نازل نابی؟
۶۵	چیرۆکی هه ندی له پیغه مبهه ران و سزای به دروخه ره وه کانیان
۷۱	گالته کردنی موشریکه کان به پیغه مبهه <small>ﷺ</small> و دروشم دارکردنی بانگه وازیبه که ی به گومرایی
۸۰	پینج به لگه له سه ره هه بوون و تاک و ته نهایی خودا
۹۶	نه فامی موشریکه کان له باره ی په رستنی شتی نه شیاهوه رینه مویی کردن بو به ندایه تی کردنی خودا
۱۰۴	رهوشتی به نداهه کانی خودا
۱۲۱	سوره تی (الشعراء)
۱۲۴	ره تدا نه وه ی موشریکه کان وه ره شه لیکردن و چه سپاندنی تاک و ته نهایی خودا

۱۳۰	چیرۆکی یه کهم: چیرۆکی موساو هارون (عليهما السلام) له گهل فیرعهون و دارو دهسته که ی دا بهشی یه کهم: منه تکر دنی فیرعهون به سهر موسادا: که به خپوی کرد
۱۳۸	بهشی دووهم: نیقاش و جیدالی نیوان هه زه رتی موسا (عليه السلام) و فیرعهون ده رباره ی جه سپاندنی هه بوونی خودا
۱۴۵	موعجیزه ی هه زه رتی موسا (عليه السلام) و هه ئۆیستی فیرعهون به رامبه ری
۱۴۸	نیمانه ییانی ساحیره کان به خوداو سۆزده بردنیان و به گزاجوونه بیان بو فیرعهون
۱۵۹	رزگار بوونی موسا (عليه السلام) و نه ته وه که ی، خنکاندن فیرعهون و دارو دهسته که ی
۱۶۶	چیرۆکی دووهم: چیرۆکی هه زه رتی ئیراهیمه (عليه السلام) ۱- هه ره شه کردن له وان ه ی بته رستی ده که ن و به یان کردنی صیفه تی نه و خودایه ی شیای په رستنه
۱۷۳	۲- دو عاو پارانه وه ی به سۆزی ئیراهیم (عليه السلام)
۱۷۷	وه صف و دیارده ی رۆزی قیامه ت و په واب و سزای کافره کان و زیوان بوونه وه ی بته رسته کان
۱۸۲	چیرۆکی سییه می نه م سوره ته: چیرۆکی هه زه رتی نووچه (عليه السلام) له گهل گه له که ی دا
۱۹۰	چیرۆکی چواره می نه م سوره ته: چیرۆکی هه زه رتی هو ده (عليه السلام) له گهل گه له که ی دا
۱۹۸	چیرۆکی پینجه م له چیرۆکه کانی نه م سوره ته: چیرۆکی هه زه رتی صالحه (عليه السلام) له گهل گه له که ی دا
۲۴۷	پیشه کی سوره تی (النمل)
۲۵۰	سوره تی (النمل)
۲۵۵	چیرۆکی یه کهم: چیرۆکی هه زه رتی موسایه (عليه السلام)
۲۶۳	چیرۆکی دووهم: چیرۆکی داوودو سوله یمانه (عليهما السلام)
۲۷۹	پیرستی بابته کان